

1900 ה'תר"ס א' תשרי

20/11 ו' שבט ה'תר"ס

סכומי אגרות

15/11 2000 (המדינה זיכרון!) 2000 דולר זהב
ל יצחק יצחק 1957

המז' א' אגרות סכומי אגרות ה'ת"ר 487.37

ל' תשרי ה'ת"ר 77

8" = 5 שקלים זקנה

70 א ל' ל' זיכרון א' אגרות זהב

והמז' (מדינה) 2000
8 שקלים 77

ספר שמוש

ל' תשרי ה'ת"ר

הוא כלי זיין מיוחד לחשמש בו כל איש יהודי נאמן לה' יצא חלוץ למלחמה והחמיר
לירע מה לענות לכסילים ולהשיב לאפיקורסים המקוללים המתעבים בת ש"ך שר' שקיין כמוש;
הנמשכים כשור אל טבח אחר צכי מורח אשר אין למלוך ציץ נובל יבש חציה נבל כמוש
המסיתים ומריתים את ישראל ואופות בחבליהם חוח יירשם באהליהם קימוש;
אשרין ישראל מי בסוך עם נושע בח' ספר תורתו פפינו לא ימוש :

כולל שלשה ספרים

ש וט לסוס - ברכתני התחלת התעוררות המיינים המתועבים כת ש"ך שר' צפנדלע

מ חג לחמור (מוכרלוף קונטרס רסן) בחשה ופחא דנפלא מרקיעא

וש במ' לגו כסידים הוא תשובות באנשי און המייץ הכל על טענותיהם המכונים
עמל הכסילים וכולל בסופו שבט מוכר ונפלא על עור לרעה כעזור יחדיו יכליון

הא לגם זרע קודש שארית ישראל מטע ה' להתפאר נטע נעמן : הקו לכס דוגמא לדורות הסובלים
עול גלות החל הזה באהבת אביהם שבשמים עם מאלהיו לא אלמן - אשר לא כסון אחר לכס -
בכל התלאה הכוראת אשר מלאחס בעומק צור השבי הלו לא כעה אשורם מכי הדרך אורח ישרים סלולה
ויודה עוד רד עם אל ועם קדושים נאמן - כוחלי מורשה קהלת יעקב אש דת למו לא יקה כל הכוגע בה
הכוגע כוגע בבבת עינו היהלך איש על הגחלים ורגליו לא חכינה לפורענות מזומן - בחבור הלו תמלאן
מוראות כפלאות אשר עשה ה' נגד עמו לא כבראו בכל הארץ כמוהם מיום גלות הארץ לא נעשו ולא כראו
כהמה בשום זמן - ראו את אשר הגדיל ה' לעשות עמכם נקמת ה' היא בצורר היהודים קשה כהמן - אשר
חשב לבטל תורה מישראל כלכד בפח אשר עמן - תכתב זאת לדור אחרון עליה לבזיכם ספרו ולא ישכחו
מעללי אל ומלתי יו ינצורו לא ימושו מפי זרעם חרע זרעם עולם ומוזבל עול מפכי עמן יראו רביסו יראו
ויבטחו בה' לא ייראו חרפת אכוש יושד כשוד שלמן - אור ישראל קדוש ולא שבת חכות זכר בריתו לא הנית
אדם לבטל תורתו ויך לריו אחר חרפת עול' כהן למו כמת' באשמן - וברה מלאתנו המורדים והפושעי'
בו ההולכים בשרירות לגם כת ש"ך שר' הארורה ויצדלו כל פרב מישראל כל ישחיתו עסה' חבל כחלתו
יעקב במר לו ייה ישראל לסגולתו - זה כל פרי הסר חמתו לא יקום אליה (ש"ך) וחמן - בשכר זה כוכה
לגאולה שלמה לשוב בניס לגבולם - כיונים אל ארובותיהם ואל מקומן - כ"ר ב' ב' אמן :

נדפס באמשטרדם

שנת יתקחי מבוגדיך וחעשי לך במות מלואות לא באות

סוס שומט איז די הויפט הויג בערן במלחמה נפשוח חומץ • עורנו בעיבון הלא
יקמץ • שומט שומף כי יעבור והיו לו למרמס כח שייך שרי החודים סורחנס
בדיקא עמאי עיטה מעל ובנד בוגדים עומף כאשמרא גמיר מתיבא דארעא דליכא
קישטא ורקי עא שקרא קאי אחר הרעא ומקרמף • ציץ השוא על מצחו הנחושח
חמיד למומף • יבזה בגחלי אשרת שפחותיו תכינה במד מדלי גומף :

קצת כתבי גדולי פולין מועד הגדול רר"א על אודות
הפאורע חרע שאירע בכחון פאראליע זה שתי שנים

אגרת הרב המובהק מחבר שו"ת בית אברהם • הגאון מוה"א אברהם הכהן נר"ו אב"ד פולנא • ונדב"י
התיאור אברהם רוקניס ורשען במעלה במוטש הנכבד הכל' : ג' ענת אמניחך בקהל קדושים לפ"ק

אגון פולס משום דוד ודור אצותיו איכות קמים • אור שבעת הימים • אחר שבעת הימים • א"ה אדוני ימיו •
ידיד שליח וידיד ישראל • ראש גולת ארץ • הרב הגאון המובהק המפורסם בדורו לשבח ולא לגנאי • קאלין
יקחיו גדול הענינה ואלהיה • להצטרף הדת על תלה • כי ע"פ הכבוד תש"ק מהר"ר יעקב • נר"ו
וימנץ • סליחן דהיה שוכני עשתנותי לשחר שלום קרני הדור • ולקחוק לו תולא מפני טיבותא • אשר קח הכאת ה' כנאות •
ועל גנות סמימות הסתאות • וכפה פסכת על כותבי פלטיה • ועל הספרים העמאים שחור עכבים אשר מרו ועצפו
ונאזו א"ה • והנה בשאכני סכרתי חבור אריך לכר טפשות סתומות עיניהם • וכבר אפרתי עלה לדונאול להרב הגאון מביאלי •
והנה ת' • עמדת יפסוף בכמה ענינים • כאשר יעיר עלי הרב הכל' • ונפסקו ונחשקו לו כרן עארקון • אך כשישי טיבותי •
כי את לשנות • כי גולו וידוע קמיהו דרכן • דלא יקבלי מרות • וכל הגדולים כלל יתכנסו • וכל דברי כו' כל כחוק כעניניהם
(כאשר לאהב בעל) • כעת בתחו פאראליע • שאשר שמו רע משולם • שרקיבוס שמיני שצרת כל הש"ס כרמון יהודים הלמד"ג
וגללו זה לבי יהיה איהו שיהא יפקדו טפיו • כדאי בפאד"ו אכל אשקורוס ישראל כ"ס דפקדו טפיו • ואולם הלום אקרי רואי כי
שעתה היסטסית נכספשו עליהם בית ישראל • וקראתם כרמון הגדול • כי הם מאומי השכ"ן שר"ו • וכוונו ולענו על דברי
התלמוד • וכוונתו אכשי בלעל וכתבו שזכה על התלמוד • מתקומות האחרים על כו' • באחרים כי כונתם על האומות אשר
איתנו היום שזכרים בתוכם • ותולין את עצמן באילן ואשרה • בעלין הנושרין ממנו • הן מחבוריו המיופיים
ותקמיעות הפסולות • והנה גדולי הכנאות תעלה און להם • כשרע אשר התקין אלו הנמוכים לפקוד סיכי ומשכן אלהי יעקב
על בן האוי והיו לאוהב אלו בעד איכות בני ישראל • וכבר הברכו איוון על זה אלו הגמונים • ונס עשימו המועל עלינו כני
ישראל • והברכו ב"ר זבי"ה ובה"ר ובימי התענית בחקיעת שופר • וכביבוי גרות להחרים את העם הארורה
הוא את השב"ק • שתיק סמיא • ועם משענת משענת קנה רצון הג"ל • לוען שארית ישראל לאישא עולה • ורחיקו
ואלהי אפמים הרשעים האלה • זייראו חננת הרקס היטמו קשת נו' • והנה כעת עתנו הישועה • כי אין מפלט לנו • כי אש
לשונא אלו האומות כתיי שם על האומה הרעה הזאת • ואכן מהכלל זאתן מהתם • לכתוב לא נגידו איטליא להתאמן בזה •
אשר זמיל בזמנו כו' • ועם בקשת שיהא הדור מבני ביכינו • והנה היה בדעתו לשלוח לידו איווה תשובה בעסק ענוה • ולא
השליח אפמים להש יקו • ועתה הנני שלח לו ספרי • והיה אש יערכ לפני הדור גאון ויכשר בעיניו • אשר קמיה דמר עור
הדברים ותק' שב"א אשר בלעתי להוציא לאור • ינס בקעו מניה דמר לשלוח לי אש אקורו הנאמרים • כי אין בידו כי אס מפני
לנס

ל אס סוס • וכוה יתענו על רוב שלום יאלד' ה ומכא יתור' כרם' ת ווטתכו בת הלמו אנכי נכח • וכנפש הק' אברהם הכהן
כ' סו' ת בית אברהם • על השוכתו אצפה ואחכה ואחר עצתו ינחנו • והגני הגני מוכן לאזור אזור חלשי
האסונה • ולשנס מתני בכל כח סוג האפשרי •

והא אשר כתב שנית
כ"ה אלו תקע' ולפ"ק כועד קאסכטין
ב גאון פולס עשום דוד ודור איכותו איכות סכמים • אורישראל החזיר על פני שבעת האקלים • צנוני ברק פלפולו
מתכוננים ומכוננים הררי פד והרים הרמים • פ"ה אהו' נחור' ידיד שליח וידיד שליח בפתים • פ"ה הרב הגאון
המונהק הווא' הן האפורססכדורו לשכח יוספת הדור כן איהו' תיקין לרמשים • כ' יע"ה פ"ה כבוד הדור ויו תפארת ש"ק מסו' דר
יעקב כרי' כאור שבעת הימים •

ילרי האון קורטני • וקורתיו המה מרו ועכבו את רומי רוח נח שפתים • לארונ כלסונת של ארנון רקמה רקמתי •
לאקו כשכח קרני הוד תפארת • הדד גאון • כאשר יעיר עלי כבוד הרב הגאון אב"ד דק"ק ביאלא • כילא יתכני די
השכ רומי • וזוטת מד כרעא שכתבת ואת להפרין כפה ולב אשר פקדני בשלום • וכטוח איני גדול גדולת תורתו וקדושתו •
יערכ לא שמי לפני שרפרכס א כבודו • והנה תפסתי • מוטע תפ"סתי ועלתי בקרה להודיע את אשר נפש פה כועד דהאידא
לגדור פרזת ב"א אשר כפרין בעו' ה"ע' הטומאים הארורים השכ"ן תר"ו • שתיק טעיה • והחתרנו אותם בח"ח ועם
משענותם משענת קנה רצון • ה"ה הספרים הפסולים ומחוקצים ומחוקעים וכתבי פלסטר ומזויפים • כאשר
כבר נגלה קלוגם ברבים • (וכבר הארכתי בזה בדיבור מיוחד • ומוס' ה כקרוכ יאל לאורה ולדעתו שיתקבל לפני גדולי
הדור) • וכן יכירו בכל פומר קרמות ושמות הפסולים בספר כלבו בר"ה כ"ה א"ה בכל הקהלות וגלילות דד"א • נס הק'
הס' הועד זכה להכריז ככ"ל • ולגדול הנגיפה קרמתי וזמטו מניה דמרכא ורבנא כאשר הקל לדבר אתי • יהיה הדבור מני
ניכינו • וכוה יתענו על רוב שלום קמים ארונים ומתקנים דשנים צרעכים • ואלה' ויזכירי מקו' המשתכס בתלפון • הטלוד
אברהם הכהן ויזכירי כ"ס סו' ת בית אברהם •

עוד כתב בשולי האגרת וחור כשטה אחרונה מענינו הג"ל ה"ו
ואולם יה לבו ההחור לב גבון וחכם המוח כי גם אנחנו גחלין חושים לקראת הנחשים הצפעונים • וכפרמ
נגד הראש הובול ומבלבל בבוט הקמיעות השמאות והפסולות ואצ"ל ספריו (כ"י) הפסולים • אשר משורש
גחש יצא צפע • ואס יגזור ה' כמים יכרסם הכל בדכום • כתוך חיבורי הכל' • וזלת מוהודעא אודות שזוכים לפני כנאות
שלם כק והרשאה • כודאי אל יתקדט בזה וכפרט כי יש לו להסען כעל עמוד גדול • ולא יתעצל בזה • הכ' ד' מסו' המבקש
אכתוד"ש כלב נכספשו הטלוד אברהם הכהן הכל' :

אגרת מחו"ה הפרנס חוועד רר"א ונדב"י המפורסם כמחוי אברהם יאסקים
ג אסנפר רבא ויקריא • קבל דיביה רוח יתירא • חדת ישראל כלי הקודש נור ועטרה • פ"ה אהוני מסו' מדיבי וירידי
ידיד' • כבוד הרב הגאון הגדול ליהודים • אור תורתו כנאולת האודים • תהלתו בקהל סמידי • הטפורסט
בדורו רבים הולכים לאורו • הוא' הן השריק והבקי • משכנת קב ונקי • כ"ש מוהר"ר יעקב כ"י יופיש • כשר אורו יבקי •
טרס ינחיק טק • אבי תפלס מול פני הכסנב שמו לבדו • תיים ומסד יעשה עמו יתכסו לשם ולתהלה ועלה מפלה • ויריס קרני
הודו • וודי דברי איתיה כפליה כמנכס • על כי ארכו הימים • וכספס ליוס לשכה • כי לא זכותי לראות תמונת אית אחת
מרוס פאר הדת כ"ת • וכל אשר שאלו עיני כלל מהס' • ואס ס'ו העדר מכתבו • ומקמת שעולה על רעיוני • להרהר אפריסן
כטיית לבני אחר הדד שכננדו • על זה יתפאן לכבי • ויוי חשידכא להמשיך עלי שוטי חס' ד' • שיואכי בא רעיון מרעיוני מהני
דאולי א' תיגרא • אשר יגורו עלין וזלמות ס'ו • ואכי באמוכותי אפיה • איני ושכריו המקסיבים לקולו קול יעקב • להכרז
תפארת גדולתי • וכעת על זה אלו דכין בעצמנו • מה עלינו לעשות למענו ולכבודו • אס הוא טמן ידו בעשפיה • ולשלוח לנו
מספריו אשר מבר • יון השלס הכל' נככר • בהקראים סכר שפה כדורה • וכפר תורת הקנאות • ואלו דוויין
כנסו

בגבור אשר אין בידו כלי יזין ללקום מלחמת מנוח. אומנם העולה על הרוח היותה התרוממת הנכבדות בנינו היא לא תהיה ועדי בטמק שכל יום ויום הכני יוסיף אהבה על אהבתו. ועתה בואת כמות לילבמית מרמוהי. שרם פאר הדת כ"ת. לשלם לידו שלמים ספרים משלשה ספרים שלו ה"ל. ומכל אשה עשרה. ועלי להפין מועיית חמתו ותבארת גדולתו. ללקום ולהפסיד בעיקר ליד אהבים כאומים. אשר על ידי כפריו יעירו ויעוררו עמי ישרויו. קבאת ה' נבואת ללהום מלחמתו מלחמת חובה. ולתגור כלי קרב. לכוין נקום על יתר. למען להכרות ולהגדיל תבארת הכבוד דרום פאר מעלתו. ויכלו שופכי כספו. ולהיותי כעת מוטרת בטרדות ועלי דיבורא בהתועדות דד"ה סה"ק קאכשטין. גלל כן אקצר בחיילין. ונפשו בטוב תלין. והיה זה שלום וחסד מאת שמו"ה א"כ"ש תנורו. פשוט לדג טור באהבתו. נכח. הבא על הקתום מופט עשר באב תק"ע. ל"ס"ק סה"ק קאכשטין. וינשול הוד הדת כ"ת לשלום ה"ל לק"ה ספר"ה ליד כ"כיושי שלום כעדם כפי שיגיע על פי חכמה ועלי לשלם במויטב. סה"ק אברהם מליבא וכד"י ינו לכל מרצית ביתו שלום וישע רב

אגרת הגאב"ד מבייאלה במוות גבל ימות יונ"ה ח"ך אלול הפרש ויש"ר יעקב אל מלאך ויועל ותיק מים יתן לו ברכה ומים לאה"ג הרב הגאון הגדול המפורסם הספיד ועניו הכלל. אין גומרין עליו את ההלל. כ"י"ע"ה"כ"ש"מורה"ר יעקב נרו"ה יאר.

אחד"ש כו"ש"ד העלמיים כש"ך י"י שומער ליד כתב מורה הגאון מורה"ר מאיר אב"ד דק"ה הארבעתים מיה שבת לק"ה בראד ירשתק מן גב"ע ונוגף הכתב של הרב הגאון אב"ד דק"ה פאשטוב וב"ד ינו. שנתגלה קלוס דרכים. נאמת איש לימוזה יתסב וחלו שבת. ונוסח התפלה שלהם וי"ע שלהם. ויש מהן שנתקמו בכבלי ברול להאדון הכסוף. וה"י"ל את אחינו כ"י ממשכת שמואלתם של אנשי ששן הללו. וגם נוסח חרם הגדול מה שהקרימו נב"ק לבדו ובק"ה לוינץ ובק"ה בראד ובק"ה דובנא. ובכל הגלילות כעבורא כספר הכלבו. על איזה איש או אישה שהוא חן הרשעים הכ"ל וישעה עומ מידון או יתעסק עמהם ביו"מ. או שיאכל ממאכלם. יהיו מותרים כיוחס. וגם כל שנים שיודעים על אלה שמואל וכת הרשעים הללו. ומתווכים להטיד כב"ד הפרס הדבר. וגם כל הרסם על כל מי שילמד ספרי מינין השלו ספרי הר"ן וכו' וכדומה התקיימות שלהן וספר הפסול ואבוא אל העין. וכל מי שיש בידו ספרי מומאם הכ"ל או נוסח הקיימות הקדשים אשר לא נשוע ולא נראה דומתם. סל עליו החרם אם לא יסרוף הן ואוכרות יתן. גם יסול החרם הכ"ל על כל מי שיגלה דיניו והב מותרים ומותרים וכל קדושת ישראל. וגם העתק התפלה עה שמתפללים לברקים יו"ש. וכהיום נזמו ונמרו להחריים בכל גבול ישראל קודם כל דריו. וישו הרב הגאון מורה"ר חיים כ"ך אב"ד דק"ה לבדו עמד עש כמה אנשים וכת ש"ך ש"ר לפני הביטוף והשרים. וה"י נתן לו חן וחסד ונתנו לרשות להחריים ולקטום לבית הכוזה. ועתה תכוח דעתו הרחה. שכבר כפתה היכה. מוסף פדכרים כיכר לעיני כל בית ישראל. טראש דבריו אמת ונדק. יגל יעקב ויסתם ישראל במשך זקנו ובכנין איראל והרשעים כרות יכרתו שלא יעווד להם שורש ימות שמש כו'. ואלה יעמדו על שקלה. ונלכדו במזדנת הפרס. ק"ה לאשקרוניא. ק"ה בוסק. ק"ה אוריאן. ק"ה אפאטיטיע. ק"ה קריבטטין. הרב שלום מתוך שבען עשה עניו נביא וכמה דברים מכוועים. שכל מוכרז כנ"ע. אראה לשלום ע'. הוחרים לדכניו או לפס"ה מפני הוואת ש"ח. ווארית לאיש שלום וישקוט יעקב בטח ושאלן בוית רענן.

הפרנס הוועד סה"ק אברהם ח"ך ק"ה לובלין ובנו הר"ב פנחס. מתפרטים על הראשונים. וזמורים מה כדבר שהטון הסית בכנו וכמה הווקות. הים לבנו ככפופות ובעיון מזרי דרדים. שכל הכתבים הראשונים היו ששעלילים עליו דברי סקר. וכיהום כתבאר בשלם שהוא יונתן בכור טעו הסמטין את ישראל. וזירו להכריו החרם כועד הקודש על כפריו ועל הקמיימות אבי הייתי בק"ה קאכשטטין עשך שתי שבועות אלל חסו"ה ברך נרו"ה היה רשע גדול ע"ה הבלבול מה שנתעורר בק"ה יאנפלי שכלכדו במזודה רעה בבלבול עלילות סקר. כמו בפאבליעש. ולקחו כל פני דעירי כשלאולת של כרול. והקום ירשם עליהם. אשר כל בית ישראל ענו ואחרו כי בעון זה נשפך דים של ישראל באותו גליל. משנית אותו רשע הוכרתי להיתן עד שיוכרו ככה"כ. והרב מו"ה פנחס הכטיס שיודפם בק"ה אלקוויא חרטתו ובערוו והקום. ככן תכוח דעתו הרחה כמעב הארת עד ר"מ ואלחמון תק"י פה בייאלה. ובאתי לכפול כשטה אחרונה. לכתוב תשובה ע"י וקודם על פאטט ווארטווא

וכפרות

וכפרות להפי תרי אשלי דרברי. להרד"ה מהור"ר אברהם ס"ך מואוטש. ולהרצני מהור"ר ברוך נרו"ה. וכו' אלא בשנים שלום במודים דרכנן. וה"י יתן שעלם מעלה ומעלה ויפרא נדיק כתימר. כ"ד דש"ת סה"ק יתקם סה"ק בייאלה לע"ע. וזאת אשר כתב שנית. י"ה כסלו בשיר"ה לפ"ה בייאלה על ררך רנצוג

ה אל הר הוור גבעת עולם. יעלה מעלה מתולת הסולם. וראשו יתנשא כעולם. הבה לבו הטהור רחב כפתו של אולם לא"ה הרב הגאון הגדול כסס טוב אוהליך יעקב איש תם ושלם. כ"י"ע"ה"פ"ה כמורה"ר יעקב נרו"ה יאר. אד"ש הנה כתבתי לרום מעלתו ע"ה סה"ק מוה"ר רר אינץ ח"ך ק"ה לפרטוב. וגם ע"ה הרב המ"ה מהור"ר אברהם גוטמאן נרו"ה אב"ד דק"ה דריבנין. עם תכריך כתבישעאלת כבוד הרב הגאון מהור"ר אברהם. ואכני לא ידעתי אם יבוא לידו הרחה. ובאתי לשלם לשון להודיע הדברים האמרים באותו קטור"ה אשר קצרת האות"ר. שהקול כרוה נשוע. מנדול סלול הסמסה שנעמה בק"ה לבדו שאלת תן האמיתים כש"ך ש"ר. בא שבטת וממללו כפרהיא ומעלה טען בנוכה אפול כל אדרה אלהים והעני את פניו נגד כבוד הרב הגאון מורה"ר חיים כ"ך לפני הביטוף. וה"י עמו כדבר זה שיאל לרין במיטה. כן יאבדו כל רשעי ארץ. וגם הייתי בק"ה קאכשטטין. אלא הרצני כבוד מהור"ר ברוך. והיה עמי הרב מהור"ר אברהם הכ"ל אלל שפרנס דד"ה א"ה אברהם מלובלין. והנה הוא מתפרש על העבר במרטה גמורה שריא וקיימא ופקא עתאנו לבקש מהם מעלתו מיליה שוממל לז"י באערו כ"ל לא ארן הוא בדבר זה. שכל הכתבים של ר"ה ששלום בפננון אלה. שהעליל עליו בדברי סקרוש. וכהיום שפן אמת לייקב מוסף הדברים כראש דבריו אמת תפסיף להאי גברא והקרימו באש"ת הרשעים אש"ק ק"ה לאשקרוניע אוריאן קאכשטטין קריבטטין. ושלחתי הנב"ע והקום על הלומדים הספרים כ"י של אותו המין ר"י ועל הכותבים קמיימות כפי מוסתתי. וכו' אלא בש"ר ח"ך ק"ה יתקם סה"ק בייאלה לע"ע.

אגרת המשכיל הרבני הנגיד המפורסם כמו"ה ברוך נרו"ה הוא ה"ה איש חיל עומד בפרץ גבעה הלז. אשר כבר נזכר למדוה בספר תורת הקנאות למופת ולאות. וז"ל בש"ר ה'השרי תקס"ו קאכשטטניא גאוו

ו גאון יעקב אשר אהוב למעלה וממדת למעט. מן נשיא האטה. שבע עון בינו ואמות האטה. ה"ה א"ה וסמו"ה הגאון הגדול המפורסם המכס הכולל כ"י"ע"ה"פ"ה כ"ה כמורה"ר יעקב נרו"ה.

שפועי הוסי לפני יום יום בקראי בהכריו וספריו הנעמיים אחר חבר. מטבע השלם להשלים וולתו. ורפ"מ לא לבד כי השכיח מה כמותו. גם הדרך מיראתו. בדבר הזה לכל מסדיו הדור. גודר פגרת הדור. ואמרו ליה להאי גוסא"ה הרב כו'. והנה גם הוא היה מה"ך וזון ועדן עת האשיפה האמד הגדול היו נמצאים בו כמה וכמה רבני גאונים פולין ולפנים. והוא היה מתחוק באמונה עושה היה לראש פנ"ה א"פ אבל התעסקות ועסק במוצה. לשמור משמרת הקודש עומרת. לשמרתו ובנייגיה מכל סוג ועוולה ולשפות פרישה לקדושה. ואז"ר רפ"מ יקבל מיד הכ"ל נביות מדות מה שהונפה על כת הרשעים ופועים הקטאים ככפפות. כת ש"ך יוח שום. אשר כל הקורא משתוים. איך כדבץ ועלה יארל דע"ו. הלא גם הראשונים שערנו ע"ו. אחרו מו"ל עליהם יודעים היו בע"ו שאין בה משום. ולא עבדה אלא להתיר להם ערימת כפרהיא. והנה גם האחרים הללו מקוים לדקיע ע"ה ל"ש"ג נמורה. והכל כדי להתיר עריות וכפרהיא. בע"ה עושים אלה ויראה רפ"י בתוך נביות ערות. תכלה שלום שמתפללים לברקים יו"ש. וכל מקום שמוכרים ס"ה"ר"ת סניארי סנקע"י. ידוע שהוא לטון אבכמיא אל ארון הקדש. ומהם הסועים הנוזקים הללו אשר להם טופ מוהים. ומהם עמומים ומשופים שכל הלמוות. שאין להם ידיעה בשום כתב וכשום לשון. הסועים הללו עומין כוונה בהם. אומרים שהוא שנות הקודש עמוקים יחד. ומקשים רמזים על שזות הללו. וכן איך נוסח לשון תפלה שלהם. הכל בלשון אספמיא. ונעורר בה קנת חן לשון מונר. ולשון ערבי. ולשון ישמעאל מלות חסונות. ומזכירים בו אללי מן אמונת ישמעאל. ומכא שהם פזורים כל ע"ה שכווד הוה פעו"ה. ומה לי להאריך בנגותם. רפ"מ לז' אדוכי סכס כולף אלהים. יודע הכל יתר המטי. ודע ידעות. ודע נוכחים. לשפות מרכב אמת בראש יאט"ו היה להסביר להסועים. להרכיב שלם האמונות. דת יבדות. ודת ישמעאל. ודת נוכחים. לשפות מרכב אמת וקבל טור מזה. ספרך נדרי של עולם. שהאמונת נדרו עמון מהם. וגם סרף כרץ עוה בעמרת הדברים. שקיישו וקבלו עליהם כל העמים. ושתיים לקבל שר על ואת. ובאחרים הללו דומים בעריות. ודורשים בברכה עולם. שהרכיב להם

הברקיע

השכלתי כפשי חונד י גם זה הטעם וסרתי כפשי על קדושת השם ית' אלהי אבי ועל תורתו ואמונתו השכלתי יסדתי והתגורתי
 שלמה בכחורי ארץ פולין כפרעות . ועם כל הוודיחים את ישראל לבור מאחרי ה' דברתי וימשיעם . קראתיים חונשים
 ושוטים . באחת שכתתי ביני לבין עמי . כודאית ועוררו עלי דובים וואבים אריות ונמרים . ברם אלהי שלח מלאכיה
 וסגר סום אריותא ולא חבלוני . גם כתןכתי בעיני מלומד פקס שהודיע בעולם . טיב הקוצרם ה' . לתרגמו בלעז אשכנזי .
 וקצמו בדפוס געטיין המודיעים חידושים מעניני לומדים מודיעים . ומבט מעשי נגד מלכים ושרים . עגרו במלכים כף יסיונו
 לפיהם כל טוען ומערעראך שמע כא את אשר קרה לי מנד אחר . יתאמר בשם יטרא יבנה לא באות ולא בנדקה כי אהלנקה
 ונער . כי יצאה סיה רעה מן היער . ומעונות עריות וכופרים תמות נפשם בכווער . או שד לשדים הוא (ואם באחת גרוע
 הוא חסדים דגמירי לא יוסקי עם שמים לבטלה . וזה סיון הרבה אשמה בשר' ובע' ש' וסקר והכך דא' נעשות תורה פלמטר
 לאלהי הא ולקללה . רק בבחינה שנות הפך למה גוונים כשר . ינדק לו עם זה) בא ומוקבא דת הווא רבא חבני לילית המנדלת
 שער . כנפשו לארונ כנד בוגדים עוטה עי' ל' כוקן וכסיל לישב באער . לכרובית' שמו סכל ונער . פיו
 פוער כחזור כוער . להשמיט במרום קולו . כאילו נורקה ביי חיות ז' לפיות כועה' לדעת אחרת וכן
 פהר לכתוב לתקומות הרמזים קודם שהגיע הספר לשם . בטרם יבינו סירותיו אטד הווא עלי
 לפי חיות . לעין יאמינו הפתאים הכלתי בקיאים במדת זה הטעם . ששכס לבו
 בבית האפיקורסים (לכן הוא פונס באומו) ומשע מוכטן קוראלו ופרכם לנאת
 על פתאי ע"א ששכנער . והתכלל בוש לעמן יהיה לישם רע למען ירפוני
 ולא יביעו בספרי . סכתבתי להגין על תורת אמנו ואמונת אבותינו
 ורבותינו ז"ל . ובסוד התלמוד . להביב לו עמוד . על כרסם של
 המתנגדים ולסלק ממוכל סונאוער . והפריץ עו פנים הל'
 קפץ לתוך אחבטי רותפת עם טדע שיכוח . רק כדן
 להקריה בפני הכריות מלושי הדעת ריקי הינון לכל
 יסתכלו בו ולא יביעו אור האות אשר הוא
 כנפשו כמו שער . לכן בדבר ה' עתה באתי
 לבלס כמלך אסור (אשר חבית האמרי'ם
 ינא למלון) את הראש כתער . הו' כירה
 את אשר עשה לנו עמלק . זה הקשה
 פהתן בלעש ובלק . גם את הוקן
 פהפה לשונו תוק עם הספ
 דובר כלה ה' בשפן ינער .
 ואכטנו הדבקים בה' להים
 פיים ועלך עולם כאשר
 ידבק האור' אל
 עתני איש כליות
 ונער :

פליק שיש לסוס דוחר אופהו בתנור כוער : גבעות' נחחיל ס' מתג לחמור נוצר :

מתג לחמור

חמור גרם בזמן נוצר ושובר פלס כגון זה שטכקו רעים . יואל כפרומציה של עקרב בית הדבאי
 בשבתי שישלו עליו גענועים . האי חמרא דאוכפא שמשחקים בו הלאגים ומלבישין אותו ועור
 אדם ועור חזיר הבר פיו כלאו' ה' עוברת כטל מ' ק' צרעה ממארת וכלגופו מלא כנעים . ולבד אכש יהיב
 ליה לכרובית' שמה ושליח שעליו כמרדעת של חמור כוער במשמרה ראשונה אחריו הולכים וכמשרים
 כלבים כועקים המתחפשים ומחלצשים בפגרי האנשים הפושעים . סורוכא מעל אלהי האנשים
 הרשעים . הפוחזים הדיקים ואל יכשלו גם לדיקים כשרים ולנועים . נאו ורואו אס כמחית חון הטועים
 והפשיטו עורו של נחש זה ראש הכבועים' צנדינו יהיו פרומים וקדושים . ראשו ושערותיו יהיו כרועים
 רועות מעוררו ובשרו יהיו קלועים . אזנקה במהרה צימינו לציאה טני ורובע על חמור ועלו לליון
 מושיעים . אמן . וכלוה לחבור זה' קונדרס רסן פרהעה והא מה שהשיבותי לגנידיו ועד דד' א'
 על אודות עסק ביש הלז של כה הארורה ש' שר' שעוררו מלחמה שס עם ה' ועמו . זכור מלחמה חל'
 תוסף שמע מפלאות המים דעים' כי הווא ה' כלי זעמו . והגדיל לעשות לעמו . למען שמו' א'
 הכבוד הרעים :

נאם המנהיג חמור כגון זה (גרי דמורי זער' . לא כחמורו של רכס' דרמו ליה טערי ולא אכיל ת' פלין' היאכל חסל
 בלי מלח ותבלין) בנתג ורסן עדיו לכלום . אפרכה ואגידה אסודה כא חידה מהני עילי דכדיסותא . ואשמיך
 דבר הלום . לא משנה מלום . אתה הקורא בנדק חבקש אינוה . שמע נא אמרי ויבמשך אלהים כיי אחרית לאיש מלום . כי
 הנה כהראות כדעום הקוצרם סכרתי בעה' לתועלת בני עמנו לקיים בידיו תורת אלהינו כנג הקמים עלינו לסדיסנו :
 לתת רסן כפי העותקומים . בימין ה' רואעה וזרעו כטויה עלינו ולהניב הדרבן דברי חכמים כדרבנות טעטו בייג לתורה
 להקים עמודים חוקים לאמונתנו ולתורתנו החקוימת ומוסוקת בדינו מודטקהלס יטקב . להראות כי לא לכר עוברת היא
 אכלנו מאבותינו ורז' . אלא אפילו על פי מיכדי דת חדשה לאומות וולתנו . ונרפתי לי לכפר כדר פולס שהוצאתי לאור
 עולם בשנת מהנה טובה בראתי כי נכתנו עלינו כדרי בראשית באותה טנה ולפניה . טקמו בידו במסו כאד אליע
 המונים הטועים הארורים כפוקקרים לכל תועת ה' אשר טנא יותר ומגריים ואווריים . כס' ש' סר' הכספרים באותה
 חדיקה ויכנה טנים כמפורסם בעולם . כאשר חאו (זה שמונה טנים) הודעם בספר הקאיות . בשלפנים כואת בנידיה
 רי' ה' מיאופלע זה עם טנים באגרתו הידועה אשר הנגנה בפרח עינים לדיווא ולאות' ועד עכשו היו עומים ב' שפד
 וטעיהם נעוטי באיכודא . כי אע"ג שדוקים הם' היו מתיראים מן הפרושים . ופיו עתערים בשראל ולא היו ככרים . כי
 היו עומים מעשי פוטנותיהם במסחרים . ובטנים האלה בלו שמים עומים . יאלו מופסבואיהם כדורע רועה ספוסה' כפרו דדת
 יהודית לא בזט וכדו . טנאיתם ככדום הגידול כמדו . פרקו עול תורה ונות כפרהיא כפרו ברית עולם יחדו כמדו עול
 נתקו וזכרות עבדו תורות טנים על אבות ואמות . קלמו חוק כפרו ברית עולם והערתנו בין האומות . אורנו טנה ככל
 דגוים

היה זה הוא קארל . והתפלח לעיני אנשים יודים . שרבו אייבשיר אשר לו החבור שלם נמר מתוקן כל נרכו (לעשות)
 זרכו נכנס לברושמות שבעה לשם בשביל כך (מידו לידו בבית מחותנו סאב . ומנה בוג' כ' כלל ידות . אך דאוויט
 הב' ל' עשה השנות על סבור הב' ל' סקרא על סס קארל . ריב לו עם קארל חס . על לא חסם ככפיו . טען עליו שהוא סקרן
 בזמן . מוקף חקרי און מכתב עמל . בדברים אשר לא בן הוכה את המלך . כך הם דברי דאוויט (ולא על קארל תלונתו
 כי על דבר הב' ל' הוא בעל הסבור בעצם והאשונה בנו') כי אמנם הוא דאוויט (לכי דעתו והתפארותו) יודע ובק' יותר מחסו
 בטיב האבד הב' ל' ועבין קמיעותיו בכרו . שלא בתכונן לשום סם וזירוף רחמי מהרמוס וקמיעי שמות שזכרו שמה בפירוט
 הקמיעי שקבעם של קארל . אשר בדאש מלכו . כי הכל כוב מושלע בדוי תדמית לבו הוא י או לא מכיר האמת . ולא טעם את
 רכוב כל זרבו (סמד בכשרים ככ' ל') גם אומר דאוויט שלא בתכונן כותב הקמיעות הסדשות הלו לש' ער' . כאשר חסדנותו
 אכמו . שם זה טעות או בלבול ועלילה . כי באמת (לפי דבריו) אין לו כוננת חסבה אמת . כי אם אל הנוצרי חכמו .
 אליו מתאמן ומיננו חכמם אייבשיר ושאל עור . ומרפה בכל נוסחי קמיעותיו הידועות והבוארות אלנו בודאי . לא לענין
 אשר בשום אופן . ושהיא הסבה האמיתית היות בעל הקמיעות הב' ל' כדרך מן היהודים . ששמה מעליהם האמת . עמדת
 אימה מן הגוים . לכן עשו חסבולה זאת . בדור ולבס דבר שאינו . לתלות פרונו של אייבשיר כעון ש' . כדי להפחית
 הדבר שמתאמן בנוצרי . כך הם דברי מעגלרין הב' ל' העתה דר לפני מלך . לכן ערך דברי בקטנו לפני המיר' . שיגין
 ויכסה על האבד הב' ל' ויגילה מן אויביו היהודים . בי הוא מעלי ברית חסדה כרת העלך ואמנתו אמת היא לאייבשיר .
 לפיכך מחויב המיר' להיות לו לנען וחסם . ולדרוף אותי (הנעלב והנכדק בלא' המאבד הב' ל' וסייעתו . האורכים לי כדוכים
 על לא מרמה ולא שום כפיו . וכאשר כודע גם לתל' יר' . ועל כן ינאמי מלפניו וכאי בדיו . לא פנה אל רכבים . ומשי כוב
 המרים ומכוערים הרבים . אשר הביאו אייבי חסם דתי רעה אל המלך . גער בהם והוויאם כזופים . וקנס אותם שזאי חסם
 אשר דרפוי ויסיתו ויביאו ליבלעני חסם . מלך חסד מורה בעיניו כל רע . וישב עליהם אופן) לפימית מתנגד לאבד הב' ל' על
 סיוגו מתנגד . ואמר דאוויט עוד עלי . שאני אחוז מעש אבותי בידי בענין זה . שם אבי' ל' כהיותו אב' ד באשפרדס היה
 מתגרה כמיון (הנודע לבעל ברית ש' ער' כאפורסם בעולם . ואמר כרופסר הב' ל') שם אותו שיון לא היה רק בנוצרי
 ששם על פ' ס' ה . וכן אבד הלו הולך בשיעמו של מיון בלי ספק ל' פרוכסר הב' ל' וקורא אותן וזהו שטלן (כך מתכין עצמן
 גם סמינין טכפדאליע) גם וובר דאוויט שם שהוא השליף כתבים עם אייבשיר . והוכיחו עד מתי יעלים אימותם הקמיעה
 בלבו . כמוהו כמוהם לבו שלם עם אימות נזרים כפי שהתברר לו . ומתדמה יהודי לעיני היהודים בני' ק' שאמרו אבד
 עליהם . יצא אן לא יגלה לבכו הכאון עם הנוצרי ונכון לדתו ולעבוד עבודתו . כל אנה דברי דאוויט הב' ל' כלל . ומורק לשונו
 הרחב . יענין כספרו עספירוט שקמיעות ובאורן לפי דעתו ומשבתו של פרוכסר זה החכם בעיניו . הטוען שכתב כרי שהוא
 כיון האמת הנספון בלבו של אייבשיר וגובה כמטמוניות קמיעותיו . וכאשר כתברלו לפי דבריו . לא נדק קארל כפירוט
 השלבו . בדאוויט ככ' ל' . והגה עזר כהלן מיי ויכל לשטע דברי עמל ורעות רוח כאלה . הנוגעים עד הכפס . דברי כרגן
 כמתלהמים והיה ירדו חדרי בטן ולא די מה שטעה לי אייבשיר (בעל הסבור של קארל) שהוויא עלי כסבורו לעו שם רע שלו
 אל סקר מבורה מלכו . כאילו אמרה ונתן בטרם בוא אייבשיר שנה . שכבר סדדתי והשקמתי הסכין לסתוך נזארו . כבואו
 לקבל הרכבות דג' ק' . ולא שמת' לבי לסקר כבאש והשלתה כסכני . על כן סכלתי ושתקתי . כמו שהייתי או כרע לא אשמע
 והאלם לא אפתח פיו . זה כשה שנים שאני כדק על נזארי מן האבד לישראל יכעשה ראש ולענה לבלבל העולם . וקפלה
 שוקפה ורעננה . כסכתו התנוודה כעלונה . מן המצר קראתי יה . עכני במרשם יה והיתה לי כפשי לשלל . כי בו יתעלה בטע
 לבי ונעורתי . והייתי מן הסכלים ואינן עולבים . אחרתי אך זה תלי ואשאנו . וככה רבות עמו להקים עלי אורכים . לכקם
 את כפשי . בה' חסיתי ויכלני מאויבי עו ומורע רכים . ומלכד מה שטעה לי אייבשיר כפאסקוויל שלו . שקראו לומת עדות .
 והוספ שמו כפי כל לומת עדות . שם גלה עדותי . ומסופי שתי אכתי מלקמתו . עם לא היה . אשר ורעות סוכים ורעות . הכס
 ייס את המורה אל חסם . לירות כמפתרים תם . את הכל סכלתי . אלה עשיתי והסדרתי . אך זה האסרון הכבד
 עכשו . נגעם סרף עד הכסם כמעשה פטיש . לתת אותי לפני בן ליעל . כאילו אני מתיא שקר כאטע ככפס .

ולתיווח . גם באותו ערך שעה . כדאח באן כקמיונו . ס' לוציו אשכנו . וההרפים פרו בעסר דאוויט מעגלרין כפרספורט
 זמיון . כתוב אל המלך יר' ה' סוללה בעד האשורם אייבשיר האבד תנ' ק' . אשר ככר נודע לרבים מלפנים
 את אשר הזליק עליו תליו וידיהו הב' א כפלי ותו ונפשו קורה ככפסו המורק אל אטלן . ג' ככתב לעיר' ה' זה ש'
 סכום ל' אך אותו זמור עכסם הוא מעשה ידי אייבשיר שצמו . כמו שיש בירינו עדות על ס' הגדת הסופר כירידאל (מלין ככבר
 באלטובאל) אשר כמן כתובות גתום כזו . שהוא הכותב צפיו של אייבשיר . הדברים שבזכור קארל הב' ל' על ספר . ומתלוים
 בלשון אשכנו כזו וברור . כי עובר היה או אלנו לדבר סוף . העל הכתבן הלו הוא העזר האיתי . על פי מה שטע
 אייבשיר (עשבו העמי והראון) כפיו . לסדרם ולסדרם היטב כפי יכולתו . וכך עשה בכל כסו לייפות הלשון . ולא שלו
 בנידי אטלן כלל . לא עשה בו אלא יעשה זוף בעלמא . להביאו כדפסם (כעמל שיער) כשכר גדול שקבל ממנו . כאשכ

הורה הם הוא קארל . והתפלח לעיני אנשים יודים . שרבו אייבשיר אשר לו החבור שלם נמר מתוקן כל נרכו (לעשות)
 זרכו נכנס לברושמות שבעה לשם בשביל כך (מידו לידו בבית מחותנו סאב . ומנה בוג' כ' כלל ידות . אך דאוויט
 הב' ל' עשה השנות על סבור הב' ל' סקרא על סס קארל . ריב לו עם קארל חס . על לא חסם ככפיו . טען עליו שהוא סקרן
 בזמן . מוקף חקרי און מכתב עמל . בדברים אשר לא בן הוכה את המלך . כך הם דברי דאוויט (ולא על קארל תלונתו
 כי על דבר הב' ל' הוא בעל הסבור בעצם והאשונה בנו') כי אמנם הוא דאוויט (לכי דעתו והתפארותו) יודע ובק' יותר מחסו
 בטיב האבד הב' ל' ועבין קמיעותיו בכרו . שלא בתכונן לשום סם וזירוף רחמי מהרמוס וקמיעי שמות שזכרו שמה בפירוט
 הקמיעי שקבעם של קארל . אשר בדאש מלכו . כי הכל כוב מושלע בדוי תדמית לבו הוא י או לא מכיר האמת . ולא טעם את
 רכוב כל זרבו (סמד בכשרים ככ' ל') גם אומר דאוויט שלא בתכונן כותב הקמיעות הסדשות הלו לש' ער' . כאשר חסדנותו
 אכמו . שם זה טעות או בלבול ועלילה . כי באמת (לפי דבריו) אין לו כוננת חסבה אמת . כי אם אל הנוצרי חכמו .
 אליו מתאמן ומיננו חכמם אייבשיר ושאל עור . ומרפה בכל נוסחי קמיעותיו הידועות והבוארות אלנו בודאי . לא לענין
 אשר בשום אופן . ושהיא הסבה האמיתית היות בעל הקמיעות הב' ל' כדרך מן היהודים . ששמה מעליהם האמת . עמדת
 אימה מן הגוים . לכן עשו חסבולה זאת . בדור ולבס דבר שאינו . לתלות פרונו של אייבשיר כעון ש' . כדי להפחית
 הדבר שמתאמן בנוצרי . כך הם דברי מעגלרין הב' ל' העתה דר לפני מלך . לכן ערך דברי בקטנו לפני המיר' . שיגין
 ויכסה על האבד הב' ל' ויגילה מן אויביו היהודים . בי הוא מעלי ברית חסדה כרת העלך ואמנתו אמת היא לאייבשיר .
 לפיכך מחויב המיר' להיות לו לנען וחסם . ולדרוף אותי (הנעלב והנכדק בלא' המאבד הב' ל' וסייעתו . האורכים לי כדוכים
 על לא מרמה ולא שום כפיו . וכאשר כודע גם לתל' יר' . ועל כן ינאמי מלפניו וכאי בדיו . לא פנה אל רכבים . ומשי כוב
 המרים ומכוערים הרבים . אשר הביאו אייבי חסם דתי רעה אל המלך . גער בהם והוויאם כזופים . וקנס אותם שזאי חסם
 אשר דרפוי ויסיתו ויביאו ליבלעני חסם . מלך חסד מורה בעיניו כל רע . וישב עליהם אופן) לפימית מתנגד לאבד הב' ל' על
 סיוגו מתנגד . ואמר דאוויט עוד עלי . שאני אחוז מעש אבותי בידי בענין זה . שם אבי' ל' כהיותו אב' ד באשפרדס היה
 מתגרה כמיון (הנודע לבעל ברית ש' ער' כאפורסם בעולם . ואמר כרופסר הב' ל') שם אותו שיון לא היה רק בנוצרי
 ששם על פ' ס' ה . וכן אבד הלו הולך בשיעמו של מיון בלי ספק ל' פרוכסר הב' ל' וקורא אותן וזהו שטלן (כך מתכין עצמן
 גם סמינין טכפדאליע) גם וובר דאוויט שם שהוא השליף כתבים עם אייבשיר . והוכיחו עד מתי יעלים אימותם הקמיעה
 בלבו . כמוהו כמוהם לבו שלם עם אימות נזרים כפי שהתברר לו . ומתדמה יהודי לעיני היהודים בני' ק' שאמרו אבד
 עליהם . יצא אן לא יגלה לבכו הכאון עם הנוצרי ונכון לדתו ולעבוד עבודתו . כל אנה דברי דאוויט הב' ל' כלל . ומורק לשונו
 הרחב . יענין כספרו עספירוט שקמיעות ובאורן לפי דעתו ומשבתו של פרוכסר זה החכם בעיניו . הטוען שכתב כרי שהוא
 כיון האמת הנספון בלבו של אייבשיר וגובה כמטמוניות קמיעותיו . וכאשר כתברלו לפי דבריו . לא נדק קארל כפירוט
 השלבו . בדאוויט ככ' ל' . והגה עזר כהלן מיי ויכל לשטע דברי עמל ורעות רוח כאלה . הנוגעים עד הכפס . דברי כרגן
 כמתלהמים והיה ירדו חדרי בטן ולא די מה שטעה לי אייבשיר (בעל הסבור של קארל) שהוויא עלי כסבורו לעו שם רע שלו
 אל סקר מבורה מלכו . כאילו אמרה ונתן בטרם בוא אייבשיר שנה . שכבר סדדתי והשקמתי הסכין לסתוך נזארו . כבואו
 לקבל הרכבות דג' ק' . ולא שמת' לבי לסקר כבאש והשלתה כסכני . על כן סכלתי ושתקתי . כמו שהייתי או כרע לא אשמע
 והאלם לא אפתח פיו . זה כשה שנים שאני כדק על נזארי מן האבד לישראל יכעשה ראש ולענה לבלבל העולם . וקפלה
 שוקפה ורעננה . כסכתו התנוודה כעלונה . מן המצר קראתי יה . עכני במרשם יה והיתה לי כפשי לשלל . כי בו יתעלה בטע
 לבי ונעורתי . והייתי מן הסכלים ואינן עולבים . אחרתי אך זה תלי ואשאנו . וככה רבות עמו להקים עלי אורכים . לכקם
 את כפשי . בה' חסיתי ויכלני מאויבי עו ומורע רכים . ומלכד מה שטעה לי אייבשיר כפאסקוויל שלו . שקראו לומת עדות .
 והוספ שמו כפי כל לומת עדות . שם גלה עדותי . ומסופי שתי אכתי מלקמתו . עם לא היה . אשר ורעות סוכים ורעות . הכס
 ייס את המורה אל חסם . לירות כמפתרים תם . את הכל סכלתי . אלה עשיתי והסדרתי . אך זה האסרון הכבד
 עכשו . נגעם סרף עד הכסם כמעשה פטיש . לתת אותי לפני בן ליעל . כאילו אני מתיא שקר כאטע ככפס .

אשר לא היה ולא נברא. וכל זה בשביל דבר אחר למרי. כי רק אני מוחה ביד האבד כל שאין יבנה. ולולי כי שיער
 איש חסיד ירא פנים. או ודאי הייתי עומד בסכנה עמומה. יוחמת המצוק ועפטין הכל. בדברי און ומראה. אבל כל אני
 קוסה בכל כפני מלך אוהב דקה ומשפט. לכן לא יוקלו לי דברי הכל ורוק הכל. מ' מ' שמים רשות שמש עמי. אמת שטיל
 שלי אשמה שאין לי בה חלק כל מאומה. הצבית שעל הכלל הקדוש כולו יצא האמפטס הכל להדיחם מאמונתם וזורת אדם
 ומוסר אבותם. באזור אלינו כל היום איה אלהים. הלא אבד שלכם כופר בתורת משה רבכם (וכן כל העובדים הטוקרים
 שנתפאדאליע תלין בו מראולס כמש' לשוט לסום. וכאשר תראה עוד להלן כתיבות מ' השבט בשו' סי' יוכן כתבו עוד
 עמש שלמים וכן רבים) אע"פ שראה עמנו יהודי לפנים. לתועלתו הנפסית ולהאחזתו העוברת. כדי שלא יפסיד כבוד
 הרבנות והכנסתו הגדולה. ועתה יש לכם מתי ללמוד. להמטך אחר דעת זורם ומלמד. שהוא נוצרי אחיתי (וכן המביש
 של ט' שנתפאדאליע התולים קלקלתם באייבשיר באחרם שיש להם על מה לאמון בעברת את מצות המלך ה' צבאות ומפריש
 עורה. כי על פי כתבי מורה שקד המה עופים. כולם מבקשים למנוח סן בעיני הנזכרים ולהשכב צוים עויהם באמונה. למען
 לא יהרהרו אחריהם. ויניסו לעשות יועשה תושבותיהם) והרועה אבד כשה תועה רואה הנדפס במומכי ככל הנ' הנעשה
 שדאויט לטובת האמת. ויושב ושותק כאבן דומם (ויזכר שלא בעצתו כעשה זאת. כמו שכלי ספק יתנגל אם ישאלוהו על ככה
) ככל חכמי יזכקו ופושטטו כל הימים) רק מעביר לין מדעת עמנו עשה כך. מה שלא יאומן. הלא עכ"פ אייבשיר
 משה עמנו עוד חרש ואם דבר זה. אולי מענה יתרה שבו נעשה הפעם אלס. מדבר דקן פלה) א"כ שתיקה כבודאה
 דמית. בדבר גדול כזה. כי אם היה לנו ישר. היה מחוייב להודיע בשער בת רבים. ששקר ענה בו מעביר לין. לפימה שמראה
 עמנו שהוא יהודי. או אם כנים דבריו של המלומד הנ' שכלבו הוא נוצרי. היה לו לקיים דבריו. ולהודיע נ' כ בעולם בכתב
 ישר. שכן הוא בלי מחסב. לא יגנוב עוד לב ישראל וערלים. ולא יהא פוסח על שתי בוששים. מה שלא כראה דומתו
 גייכן בעולם. לא בשארית ישראל. ולא בשום אומה ולשון. כי האמת אהבה אל כל בעלי נורה אנוש' ע'. ושבו הוא הוויק
 ויכבו בעיני כל בעל מדע. באמת הנה הוא דושה למי שאין לו אלה. שאמר שיהודים אזור שהוא יהודי כשר. ולנזרים
 הוא אומר כשאי שנס הוא מאמין בנצרי כלב ישר. א"כ נוצר קדח מלך וזכאן. ואדם כזה אם ימצא חסכונו. אין גרין
 לומר בין ישמעאלים. שיודע לישמעאלים. אבל גם בין היהודים או הכנענים וזולתם. ישמח לאמונתם ויכתב למכירתם.
 אם בהם שין חלקו ויזאלו בריאה. אכיל כשר ושתות יין לסכאה. מיי כתי יאמין לשמועתו. ויעטם בו ובחולתו או
 בהכשתו. ואם היה בעל אמונה כחל כיוא. ואפילו אם אינו מושג לכבוד עמנו ונשמתי. רק להשיג עולם טובה כל זמנתו
 מכל מקום מפני השד לעיני מואכיו עכ"פ היה צריך לנקות עצמו במומכי ולאחזו בדקך אבד. אם לקיים בפרהסיא (בכתב
 ג' לוי לכל העמים) מה שכלבו. או מה שפסיו. כי שר מתי יהיו פוסחים על שני הווישים. ניומי ושתי הכתות אשר בו בוטחים
 ואם הינם או חזר יויות. לא יבכב קטטה שדשה עד וכולא בתרייתא. הלא אם הוא רואה הנולד. יודיע תחלה אל איה
 שאביה הדמות. יתבר לו ויקום עם קבר. למנוע כל מחלוקת על אודותיו. הלא יכיר עליו חברים יתקוה בין כנענים ויאר המלך ג' ויהיה
 שבות. באיזה אמונה הפיקד רוחו ונפשו לטוב אל דבה. הלא יכיר עליו חברים יתקוה בין כנענים ויאר המלך ג' ויהיה
 לשנים. או יקחו היהודים חלק גדול ממונו. ר"ל כל נוסף מן מלכו. והנזרים ישלו לחלקם הלב עם הקבני. ועדין מחלוקת
 ביהוזה עומדת על הפה והלשון. מייקס מהם פי כנים ראשון

ועוד ביקור היה מחוייב לפרסם בדפוס. להסיר מעלי עקבות כה ולנות שכתים. להודיע האמת כהויותו שאני משדתי
 באמונת ט' ש' הכוונת שלא כדן. כי הוא מודה בנצרי. והיה בעל הרוב והחלוקת. גם כל העם היה איש על
 מקויו יבא בשלום. כי מיי יתגרה בנזרים. שאנו שוכים ביניהם. והיה הוא מדע בעצמו שדבר זה לא עלה על לבו מעולם.
 ואם מפני שקצת היהודים הנאחזים לה' הימים לא יאחזוהו או כמלפנים. הלא הדברים בו ונזקרים יהודים לא יאחזוהו
 בשביל כך. כמו שעורם מפזיקים בו. עם היותם רואים שהוא יודע בשתיקה. א"כ לא יוכלו האחרים המתנגדים לדחתו
 מהרבנות בשביל כך. להיותם רבים כמות כוונן. אם לא באיכות ובענין. ואצל הנזרים הלא ישג כבוד הרבה. ולמה זה
 א"כ ישלים האמת. וכי מתי מכני אדם דריליון יותר. אם מהלנו והנולה. או מן התקיף אשר בידו העומלה (מה גם עתה

במצב' הלו) ואם יהודי הוא בלב כיוו כפיו ידבר עם יהודים. אין חוס גדול מזה. המעט עמנו הלאות אנשים כי נראה
 את אלהי. כי התל בה' ונעמו. ויעזוב השקר ויכסהו לכבות שרשים. ולגרסו רעה לכני אומתו. ואם על עמנו לא סם. על
 אפרים לא יסום. היתכן זה מכלל נורה אנושית. שיראה ברעה אשר ימצא את עמו בסכנתו. על לא דבר ופמן דבר כשמש
 בו. ואיך שיהא זה ודאי אמת ברור. שהקמיות המונות אשר לא נראה משולם דונמן. ושקדן אייבשיר מדעתו וקננו
 במומו. אינו מיוסדים על שתי אמונת ישראל מותנגדים. לעיקר דת יהדות בכלל. ובוה דק מעבר לין. שאי אפשר לקבל
 הויק והמרה שבעסה בשבור המכונה על כס קארל הנ' ל. שחשב לנכס אותן בגוון דעת ישראל ויזיר אמונת דת יהודית.
 אלא על דעת בעל דת חדשה יכד אותן בלי טוס הפך בעולם. ואין להטניח בהשעה תפתושים של פירוטי אייבשיר. שרונה
 לעורר פקסים. בשומד דברים ובכזב דיגרים. אבל לא יולטו עכ"פ מאמת משתי אלה. אם היותו ומאמין כט' קמו
 שמשדכוהו אכזבו וכל כזוני כבי עמונו. לא על קסם. או בנצרי כמו שחשב עליה מעבירי. ואם הראשון עשות ונכנה בהכנה.
 לא נשאר כי אם האחרון. רצוני לומר פירושו של מעבירי והכנתו בקמיות אייבשיר. ולפי דעת כל אדם אשר חלק לו בבינה
 לא עשה מעבירי זאת מועמו. בלי ידיעת אייבשיר ורזונו (כמו שידענו כאמנה. שלא עשה קארל מאומה בדבר סבורו כ"ל
 והדפסמו. כי אם על פי רבו היתה מוזה. ובשלימותו עשה מוס ששעה לדבר טוב אל המלך כדבילו) אלא ודאי גם סבור
 של מעבירי בעצת אייבשיר כפסו ובידיעתו והכשתו נעשה במתכוין (אמר שחשב כי סבור בקרא ע' קארל תלמידו.
 לא הספיק להמייץ פסקו בדין שאיר' ה' מאמר שהוא מומר שאין לו לאמונת בדיניהם על עכתי אמונת ישראל. וכמו שזכרנו
 הוכיח על תפלתו. שהוא מכלל כנים לא אמון בס. גם נודע כי קארל אינו מלומד ע' כ' שהתדל אחר מלומד בלתי מומד אלס)
 כדי להתרצות על ידו אל המלך. שיששכנו מכני אמונתו באמת. לולי זאת לא לבו של מעבירי לקבוע זאת בדפוס.
 וליכנס בתגר שאינו שלו. ולשפוט בריב לא יעש יתקדוהו. ונקל זאת בעיני אייבשיר. בין מאמין בלבו בין לא ירק שיסוג פסגו
 ותאותו לגנב מתגדו. ג' בהשגבילי כחמד לנכסו. לא נוצרי נמור בל' דק לפיני כשריכי אם היו פיו ולבו שוין היה לו לבקש פן
 המלך. שלא ייש ארש מוויק כזה בחדינתו. לבלבל העולם. בכתפוכותיו ותרומותיו ושפעותיו. אם לא יכרד אמונתו הפשם.
 אסה' הלאים ילך אחריו. ואם הנצרי הוא להיו ילך אחריו. ולא יופיף להונות את העולם ככעס בכעס. ואיה דבר שגוא מכל
 אדם עם אומה ולשון. כי אם שפתי מרמה והמדבר אבד כפה ואחד בלב. תושבת' שפתי שקר. רצון מלכים שפתי דק
 ודבר שקרים לא יכון בעיני ו' ואדם. לא חלק לו בכלם אלהים ה' א' אמת. ולא תחלה לו בשארית ישראל לא ידברו כוב.
 ולא ימצא פניהם לשון תדומית. ואם אכח' מחסים ומזאנו עין. לתת מקום לבעל דין לחלקו ולהרהר אחריו. כאילו אנו
 יראים מאייבשיר. סן יכריענו באורחותיו. חלילה לנו. מיי הוא אייבשיר. מה היא מחמתו כזום למוד ומדע שרפי. שם
 כמו נבחרתו בדבר סכמת בינה. יראנו נא וכדעה. כראה ונשתעה. מדוע כזב נבואתו אם לא שהיה אלוה מכונה ולא חלק
 לו בבינה. באמר הראשונה מקרוב בזקנתו. פתח פיו בסבורו ערות הנ' ולא כחכמה. תחלת פיהו בכלות אחרית
 פיהו הוללות רעה. אויב לא נדעת ידבר. דבריו לא בהשכל. והכלל ירבה דברים. מלין לא יושל כס כי לנשות גם לתרעה
 כאשר כל אדם שונו. ונודע עכשו שאפילו בשלשן הקודש אין לו הכרה כלל. ואם ויביה עליה. בהתפארות ולשון מדכרה.
 גדולות בנזר שתק (כאשר כה עשה גם בסבורו שגראו ע' קארל הנ' ל. זה דרכו כסל למו. לטול הפס לעמנו. ולהרבות
 לו תואר בשבט עמום והפלת הגוומא. כאילו כל ישראל מודים לו שאין דונמתו בעולם ככמה. ודומה עמנו לרמב"ם.
 וכל מה שכתב גם להתהדר לפני מלך. כולו בדיו יולבו ולשון עמונו. מהיותו טכס בעיניו. תקוה לכביל ממנו) שפרו כאן
 אשר ערש בו כמה שנים בעור כל בני ישיבתו (וכל מה שטרם ויודע בו. אינו אלא ג' אוד' כונן) והוא ראשית
 אונו. ושעלה על ג' ימונו ספרונו. שאפילו לנזרים קטנים ופסותים שבישראל. יודעם ונקיאים מתר ממנו. כאשר יכיר כל
 מיי שיש לו רק קצת ידיעה בספריו ולמודיו. לא כראה משולכמוהו לרוע. משעה תזכו ותשתע) וכבר נעשה שובר ספר
 לתת ערות הנ' ל. וכן פרוק סבור הנקרא קארל הנ' ל. ע' אבד מעבירי בני ישראל. עד אשר לא נשאר בו דבור אר' ש' והטאר
 אבני וויכיו בקיר קרש. עם שאינו כראי. ולהטל בו נגאלי) ואם מלומדים רבים וגדולים אנשי השם בחכמות אלושיות.
 לא יכלו להכריענו על דמנו. בכל עונם התפקחותם והשתדלותם. באיזה כלי ויין ונכחו אייבשיר. אשר יש לו

יורא ופחד מפניו. אכזבו האנשים וכבדוהו תחת יד האוזות. ולא ראוי לפתוח פה בפניו. כזה שאומר עתה יבין ענינו
 שיש לו אימה ובושה לפניו. מלגלות עסקו לבו. א"כ איך יוכל לקחת שמונה דמים ויופת על אמונתו (כאשר השיע בקול
 גדול כפסו. ובשער שלף יפתח סיו. כי יחמו לקח ראיה גדשה של חסר אמונתו. ולא יבטו השמור בדברים בעלמם וכלים
 יראו להם. כלו בפעל רשעין דמו של אייבוינו. אשר לא ידע להסיר עור. על כן כומר יהיה וישמר באמונתו. כי יודע
 שענינו שאין לו על מה לסמוך. לפתיע כח לפלגות גדולים קריו. להם איש שפתיים ידק. ודבר שפתיים שנה תבדור
 ללחשתה של תורה. לכן אייבוינו רשאי להפטר מויכוש זה. ואם איש משנה ומשלים ויתרתי על כבודי. בעד כבוד אבי שבשמים
 לא אוכל. שאינו בידי לומר ולחשול. על כן בזה תובע אני לדון את אייבוינו ומשערו דאוינו הכל המזויק בידו. ומבקש אני
 בשלימות כל ישראלים ששכחונו נגד אמונתנו ושמירת תורתנו. וכראש דבר מי ידק. ואישישדיקים ספקים יטפצו ביכינו.
 והנה הסוג לפשטותי של דאויס משגרינו הכל אין כאן תקומו בעמם. וכבר הוטב ונראית סכלותו בכבודו בעשר עדות
 בעיקר. שיש ישר נובח עמו שלא ידע ולא בקן אפילו דכרי עמו. ובאן אנב גרדא גרירתי לאראשה עברי.
 אלא ג' קודם כמרן. וכדורו קל בהלתינו כן הכיין. שלא להפגרות כמי שהשעה תשקת לו שסוק פכסיל. וזארי בי און
 שישע. ואסתווס כי אין מפייע והיה דבר ה' ב'בי באש בושרת כלכל לא אוכל קמתי בקהל אשוע. ואקום ואעשה את יולאכש
 שמלך ה' נכאות. ואתפוס קולמוסי בשתי אבבעתי ואכתוב תשובה לגמירי ועד ד'א. שזקתי ידים רפות. זמרתתי בידש
 עליון. למשון ראש הסיכים קתס להלם. בדת רובן עדיים בלום. ואנב אורחא לבעל דבכא אסתמוע. ואפנה חורמי
 עבר אף הפסע כדורו. כי בשפתי בדבר ה' איות לעולם ישאוד. והראיתי נדקת אסתת אמונתנו הקדושה. תורה זוה לנו
 ישנה מודעה. קסלת יפנב העושות קמינוה ישר משלסט אלפי שנה. ראש דברו אמת. ולמולם כל משפטי דקון אף קון
 על האוזות מקושת. וזוכרתי שאין אדם ישראל רשאי ויכול להפטר מחיובה למרות עולה. להפליך מינו שבות האבות.
 לכתב מופרות האסבות. גם בארתי ופדרתי כי אתנו אפילו הודאת בעל ד'ינו ענינו. מינה וביה אבא בו. כי אין שבה
 של מעריבתא. בשתקלפת מעברותיה. אלא בשותקלפת ויגדויה. והשכלתי כפטי מונד ואשיש כפטי בכמי. לקדש
 איה ה' רבים ואדברה בשדותינו וכלים. ולא שמת יד למוצי. כי ראיתי השעה נריכה לכך. הוינות מתפשטת
 מהאשקורמות גוברת. כאן מוחה על אודות הרעה הזאת (שבפאלאליש הנמשכת מאייבוינו) ואסרת. להתערב בחוכמו
 עמי בליעל. שובדי הבע' (ג'י' גבי) מאימי מ'ן המונעל. כמשו לאל ממעל. ויגאו להכאישו ביושב פארץ ביהשכה ובכסול.
 ורמות קבאטי בהוללים: קאסת בית ישראל אכלתגי. ותרפת חורפיה' כפלה. הלא משאן ה' אטנא ובתקומויך
 אפקוטט תבלית שבהא שאלתים לאויבים הי ליי. ומשמעתי קולי לא כבי אדם יעד שפיר דעת ואבין השכל העון העם
 עביחוד למשכילים בן בחוליס בן ערלים. אליהם שמעי דברתי. אויבים ואפרכה למיניהם נקת אמונתנו נגד כל עם אומה
 תלשך דיי אור שלו של אלס: א. ודת אכתנא. מרכת לפניהם משמע. למען יא כנונה דקנו. לעיני השמ. ודברתי
 משפטיים עם המשמים השקמים. וכביאי הבע' הכל' היתעים איתנו. המושכים להשכים את עמו. סה' ית' ית' ית' ית' ית' ית'
 דרפום גלוי לכל העמים. ולהיות שפתיים להקטם מאויביהם הללו העומדים עליהם להדינם ועל ה' ולאור מאידי עיו להשליך
 זריתו הקדושה אפדי גונו. שקיכו אותה בדמי' יקרים (ששפכו עליה אמתנו ואבוינו כמים והקרבונו עמנו וכשנה
 שכלה) דש הכרית אשר לא תופר. וקבלוה עלינו ועל זרענו חוק שולסולא ויבוד. והייתי מהיר בחלאת ה'. כי היה דבר
 ש' כאש שגור בשמתי. בעורתי יתברך הוצאתי לאור עולם תוך ימים אחדים. אצרי אשר הביעה השמעה לאזני מכלין
 בעתה ודורות רב. לא ארתתי ולא שרתלתי. לא עברתי מומותם ולא שבחתי. אמרתי מנה שבה ליד לא אשייכה. על כן
 קצרתי באמרי' ש' כי היה אלי דבר הזך ה' גבאית סתן. ובאית בדברים אשעים. מספיקים לכל אבין יודע ספר. וכל
 אירכות ורבו דברים לא יועיל לשומים. לכן תפסתי במועם הזויק את החרובה. להוכיח עם דק ראש פקקים. מסורקים
 שול פורה ורמות להשיבם של עקב בעמם. תבואם שפת דעתם.

קס עלי אר'י בתעתיים. פה עזא חלא והוא. ושלוחו סכיותו. בעל הפניה הסרונה מנדוסין של סול פקת כפס
 שמשו לע' א' חידו. תלכו בוקי הדין. כדרך כל הפוסל במונו פוסל. הוציא עלי עם רע. וכתב למרדקים ל
 שונקס

ש חרקה בני מכות א' ויכחו שהודיע האב' ד' דחין ככתב. וכן הודיעו אסרים ווא' גם בני י' והודיעני כואת' שהרשיע הכל
 שלי את העולם בקול רעם. לפגום טמיי המתוק ושרב לכל סיד ככל טעם. ובתפלת השמעה היה בעיני כשמוק והתול. כי
 לא יכולתי לזייר שיחא אפילו אדם אחד ואלף גם וסוגא תנס. שאימן לשמועו. כי ת' ל' ידוע בעולם שלא ביישה ילדוטי
 את וקומתי. ואקוה בסמד אל כל היום. לא תבייש וקומתי את ילדוטי. אף אם יגר סמוך הפר הכולל שתקנש כפטי להייתי
 שיתם עולם ס' (ואני כמעט כטיו רגלי. כי קאלתי בהוללים שלום רשעים ימיו עתקונם גברו סיל. ויאמרו לאל סור מינו ודעת דרכך לא תפגנו
 ורעם ככון לפניהם. אם וכרתי וככהלתי מדוע רשעים ימיו עתקונם גברו סיל. ויאמרו לאל סור מינו ודעת דרכך לא תפגנו
 מה שדי כי כעברנונו'. והוא חלא בתיהם טוב. ענת רשעים רחקה מאני. אך היתה לי דמיעתי לפם יומם ולילה באשור אלי
 כל היום איה אלהי'. ביום תרים תככה כפטי מכני גאותם של ישראל שבעלה לגמרי בדור הרע הזה (עד יסוקיף וירא ה'
 שמים ויקאל לשמו ולשמו) כל היום כלמיתי נגדי וגו' מקול משרף ומדק. יואמרו איכה ידע אל וגו'. דלמה כפטי מתגנה
 באזור כל עושי רע טוב בעיני ה' או איה אלהי השפט. כי נכחו עושי רשעה. גם כסמו אלסים ויולטו. עיני דאהה מיני עוני
 כרעם כפטינותי מרבוני זוררי באמרים אלי כל היום איה אלהיך מדוע דרך רשעים בלה: שלו כל כבודי נגד נעשתם גם שרמו
 וגו' קרוב אתה בפייה וגומר. עד אנה אושק סאם ולא תושיע על כן תפוג תורה בו' כי רע חכתי את הדקין וגו'. ווכו
 לאלה וגו' למה תביט בונדים תמריש וגו' על כן ישמח ויגיל. על כן ישבח למראו ויכתב למכרמו. כי כהמה פ' (מ'ן) ווכו
 חלקו ויאלכו בריאש'. לאכול עגלים ממזבח ולשתות לסכאה. הוא רוח עמים ותייש. ואותי הרוני לענה ורומ. הוא
 שולך בקושה וקוסה. מופר שמה ודופה. ביד רוח בורוע שמופה. עם סיעתו הרשעה נסאו ראש מעדקים במרמס ויויף
 שתראים וכאים. ואכתי כעומי כאשר אכרתי אנדתי. אני וסכרי המרדים אל דבר ה' הכואבים על ה' הגדול כינה נהנה אף
 ככאיש. כמשכים משונעים פתאים. והייו אף חטאים. העל אלה תתאפק ה' תמשה ויענכו. למען מדרוך תתענו. עד
 אנה אשית ענות כפטי. אקרא יומם ולא תענה. אושק סיום ולא תושיע. ואומר אף ריק וכתתי לבדי וגו'. לרוק יבשתי
 לתפוח והכל כח' כליתי. אכן משפטי את ה' ופעולתי את אלהי. ואת אשיב אל לבי על כן אוחיל לו. כי לא יפול מדבר ה'
 ארצה. אף כמלקות קשית למו וגו' מדותיו לאמנו מאד. ומשלים לשונאיו על פני האבדיו. ואני כפר ולא ארע. כפרום רשעים
 כמו עשו להשמידו. עדי עד להכסידו. ואם יש רשע מאריך ברעתו. ויש דקין אוכר בדקו. אשר חוטא עושה מאד
 ומאריך לו. יודע אני אשר יהיה טוב ליראי האלהים וגו'. ועוב לא יהיה לרשע וגו'. הן דקין חוטא יושלם. אף כי רשע
 מוסא. ואם לעוברי רכונו כך בו' ותיה זאת כחמתי כי לא כדתי אמרי קדוש) ה' לא יעובדי ב'דו וגו'. תזור שלום שלום
 כי כך בטוח. לא אשניס בדבריו חנוף כלפי שמיא לו איש סולך רוח. עושים ופה פרום. וכל אדם ישר סולך סונו לי. כי אין לי
 שפך שוולם. רק דבר ה' היה לי לשמן ולשמחת לבדי. הנה מנסורי כל שעשועי. ופליהשכל נשגועי. ואם היה לי דבר ה' לקלם
 בו אשור כולם. להניח לי משכני ומרנוי בשולם התוהו והמוטך והמר והמרמה ארץ מאפליה הלוו. לולי זאת אנדתי בעניי
 כלו כליומי בקחי כלו בדמעות עיני ערשי אמפה ואכלם. לא ישכתי כבוד משקקים ואעלוו. כעאונים לעלות מהמהכל יעד
 כאשר שקלתי הול כלפם. מבטן אחי אכנסה. כדקת הסוקתי לא ארפנה. בתותתי התכלתי מעודי לא אשובה. עד
 אנוע לא אסירי תלומתי. אפתח שפתי ואענה. לא אשא פני אדם ולא אכנה. והנה בשעים עדי וכדתי סהדי. כי כל הרמות
 שבעולם אינן חיונות אותי חיותי. וככה אמרתי כשה חלא בשעה שפתתי פי כפחמבי בקאלתי לה' על אודות המינות הכל'
 שמתתרת. גרעת ומאררת שעה השפתת בעמו ע' אר'י משוככו הכא עלינו בשתרת. או דברתי בקול רם נגד
 רבים קמים עלי רכבים וסלונים אותי. כה היה דברי. אף אם יעמדו שטנים עד כפת הרקיע להפסותי להניח לבדי ולהעיר
 בעם. להוכיחם לעמוד על שמתת ה' ולהשמיד הסרם מקרבם. לא אשך פי. כולם כאין בעיני כשק מואנים כפסנו.
 עמין באפאו כי אקחי סוורי. אדע כי יש יחיד אל אחד עליהם לשמש כסכה. ככפל רזו' מ'ויבוא. בו אכטש ועליו אשטן
 מורא וולתו על עליה על ראשי. ה' שווי ומניני אלהי קדושי.

ויותר מזה אמרתי לשר אשך שידו תקיפה. דע כא הארון. כי אני יהודי כאטן כפי וכלכלי ככפטי ומארי. פי תשוכות
 שכלתי. לא אירא מרבות פם להניד לאדם ישרי. שמשנה ואתה דע לך. כי בל כן אני סוק ואינן באמונת
 ומורת

ותרתי • שאפילו ישודרשלי כל מלכי ארץ • לא יוכלו לי בשום אופן • לשנות דעתי כאלא נייא • כי לא בכת עבד איש • לבגש
 לבד שר • גסאפילו אצרו לקנות אותי בכל כסף וזהב א"ס ומרגליות וכל סוגות מלכים או לשנות אותי מלך ולבגש לשונן בשביל
 כך אפילו חננה קלה מתקנות ח"ל • ללילה לי להטות לכבי בחאווה • בשביל מידת עולם עובר • הכל דבל בעיני • יאין ואכס
 נאשלי לי בראבת אני שבשמים • ולא תשאוב אתה השר • שאין לי יצר ונטיה והרעש כלל בתאות העולם הלו • לא כן אדוני •
 אכל באחת אני כזה ככל האדם בעל בשר ודם • אפשר יצרי גדול • תשל אדוני או וולתו • רק לא אוכל לשעו לשנת היצר
 סמוך הישן לפי דרכו הכאתו הכלה ואזכרתי • ולא הכרתי לכנס דעתי הישרה וכאמנת להכניע היקר לוולל ולעשות בת מורין
 ששועבדת • לא אעשה ככפשי (בת מלך) מקר • בעבור הכאת גופי מאשבות און אהוש • וכל דבר לא יבדד מן האלך •
 נכחות כל לבבות דורש • אף הוא השיב אצרי לי • בזה הלשון • ואם יוכיחך בראיות גזרות השמיניות לסתור דתך
 ולבטל תורתך ואמונתך • או שפקתי ואחרתי כפה מלא כפשי כסובות • כן דברת אורכא כנכר סלניך הגד אם ידעת
 בניה • והכי טובע הידוע לעמוד נגדי • יגיש שמוותיו אדעמי הוא יריב עמי • ישרוך תוכתו ויכלל דכרו בעשפט ראיות
 קופטיות ודברי עמי • בדרך הווכח • לא בדרך הנגוש • לא בדרך ספתיים עשה ונבונה • כראש דברי לי ידק שפט ככרה •
 ראיות ברורות אמיתיות (לא מווספות וכדויות) יתנו עדיך ויבדקו • לא ימשו אדוני כי אני קבית אמותי ביוסרות בלבד
 אך תקרתי ודרשתי מעודי • לעמוד על האמת בכל כפי ויחלדי • כיושכל וכמועבד ומושג ומורגש לאדם • באשר הוא אדם
 מוכין • שבו יבדל מן הכ"ח • וזה מלק אלוה מעולמו • וכיוצא בם כפדמים • ומנחתי מהכל מהכסיה לה מוחוק בידי • גם בחופלא
 ובמקובל וכפשו ליראי ה' ולקובשי שמו • בקשתי ככסף וכמשעוטים שפסתי • בממכרים ה' ושאר מקובלים ומתי האות
 יעתי ומנחתי הנה אמת נכון ירועת אבותינו בקדושת אמונתנו • בפי כל האומה הקדושה היתה שמוהיפה אמת ברורה בלי
 שום נגוד • הכלעלה בקפה בניה אד • לכן אני אומר בלי פחד בעש • הכו לי איש • יראני כמו ונבורתו בשכל ותבונה • יגשו
 או ידברו אצמיכם ידו למשפט בקרבה • גם אני אודה אם תושע להם ימיכם • לא ייון שקר • לא להגוש כמדע יוכנה הפקר
 לא אחרת שיי עולם כער שיי עשה • אף אם אין צריך לקטוף בשר ואבר כעבור ואת (כאשר יטכר לכנסם כברית עמו) אך
 דבר נקל הוא • בדבור קל הלא בוכל להיות שמים ומשמים מושלים • תחת אשר לא אשתה בזה נפש עבד מוטלים • ולא וכלבד
 אלא קטני כפרי היוזכים משלנו כנו מחפשים ומגדפים ומקללים אותנו כרבות קריה • מושכים אותנו לכלבים • ואנו כובלים
 ומקבלים באהבה • ובחורים כמי השפלות והכפפה מרצון טוב וכפף חשנה • עם זה לא אשתה בזה נפש עבד מוטלים • ולא וכלבד
 על ככה • אכן אני קושט שגם אתה השר המשביל • דן אותנו לזכות ונבנה שיהיה ראויים לברכה • לא לקללה על חזוק אמונתנו
 וכשנכנו בלשוננו שלל כמיהו בעד תועלת ודמיה • ושתהיה קושט לכל כליעל את השקשר באמונתו המקוויית כידו ומעירה
 בולתה בלי פכה אמיתית רק בשביל דבר חולף • בודאי תשליטהו לקל הדעת אוהב כנע דורך שלונכים ותבונה בלבך הישר •
 או שתק השמיש ותהו לו לחמיה • וככה הכרתי הקושטרה ההפן (ועין במחברת צעקת רמים דברים כהמים)

ואספרה • הנה גם תשובתי לתשובת אשר • שבא לי להתווכח עמי בענין האמונה הנה אשר תלוסי דברים רבים ומלקי הסותר
 שעברו ביני ובינו • כה היה דברי אלוי • דע לך אתה האיש הנכבד אם באמת אתה מבקש דעת ואוהב תבונה • אף אם
 אולי תאסוב שדברי האיותי וראיותיך שקולים הם בעיניך • וכפ מאובי השכל השופע מניין נגד עניך • הלא זאת תשיב אל
 לך • כי ע"כ כח אהבת אדם את עצמו ועולמו • ישיט ודו על שטניו • לוי מוכיח בימינו • כי אהבת השיים הערובים
 והימים העממיים יתקנה בלב כולמו כשזה מוכן תקועה ועבועה הנה על כרשתתודה כי בוד הכס התאווי הלו היא הבסיסה
 הנאונה וההכרעה • אם יפסוק הדין לחוכתי • ולגור על עצמו בטול נטייתו • בודאי הוא כאין על עצמו להפסיד מחקו
 וח אונתו • אלא לא להנדיק כפשו כרדופתו אצרי העריבות הנפשי בלבד • כי בזה אינו בטוח מאובאה והטענה • ואתה
 בעל דני איך מוכתש ונלשקול דעותיך ככך רחיה • הנוטה אשר תאות העולם והכללות ואכיות המוואים כירך • וכיבד עליך
 לעוב איתם העובות היומיות • אשר גדלת בהם • והסומר נקשר בהם וקשה ועליו לפרש מהרגלו ולמודו • לא יאכב
 לשליכס אשר גו • ותישכחי לאחור בהם כמון • הן ואת לא נדקת אשכך • מה אעשה כי יקום אלני ויפגד מה אשיכנו •

אם כשתל באנוס יתלו בו • ויאמר שכלכ יודע בעמנו האמת הלא און מלין תבאן ועל זה כפרתי בטובי • לא תהפכד מוסי
 ועוורוני • או כס יד לפה וירק מוני •

ואזכיר • ג"כ מה שקרא לי עם שר נכבד עשיר מופלג מלך • שהיה מוסק כמו כן לזוכק עמי על אודות האמונה • וכשמעו
 עמכי פועם אשיית אמונתו הקדושה והנרופה יראת ה' טהורה על מוס אדני הטבעו • ויכל הדקות שבעולם לא
 יוזהרו הורה לדברי וכה עמי בהמת אפלא היית בעומסים עמל המוררות כשעירית מרתכם היו רבים מעמי הארץ מתידיים
 וכלוים חליכס • אף אכזי • עייתי • אין אנו חסייבים לאמוות רק בקיום כבעמנות • אולם אנו יוצאי מצרים כתייבנו בתר • ג'
 וכבר נתחככו בהם • ולא כנדה עלינו כשירתם יאומה • אדרבה שטון לבנו דתם • היש דאיה ברורה מו על דור לבד
 הנאמן עם ה' בלוי נגד העמים • תחת אשר שבנדי מסיניק אומס ועודה להם • ואומר שהוא טוב עשהם בלמונה •
 והנסיון הוכיח כי לא דכריש ריק • מרוב חסי ונעפי דברתי • כי באמת כבלתי יאה מיתות • בקבלתי לה • גם
 כסוכי ותנגדי לקנות אותי בכסף מלא • כדי שאחור בי • ואף כדור לי שני הרבנות • רק למשן אתפוס כבלך
 השעיקה מכאן ואילך • ומסקתי ואחרתי האם בשביל עצמי כלהחתי • או בעבור תאותי אונתה על כבוד קובי חליכה •
 וכמרתי להיות נרדף ונעלב בורס מיתתי ואמוות נפליתי כעמיתי אכורי ועורב על בני וילדי הרבים ונוגתי • הפקרת עמי
 וכל אשר לי והמלכת יסיי מנגד • כמה פעמים היה כפסע ביני ובין המות • כי הוא כש' אול • (ואזכור לא תשבענה) גודה את
 כפשי לקסטה • גם אשר שפרתי מן הארץ כתבו עלי שטנה אויבי כנפש דרכו קתם דבר מר • וגמתי כבליה בל עול
 יבורים של אהבת בוראי • לבלתי הניח לתת כבודו לאחרים ויעבור עלי מה • גווי נתתי לחכים וגו' פני לא כהרתי
 מכליות ורוק • כל וזה באתי ולא שפתי לעמוד על המשחת אליה כאשר נעויתי • לעשות רצון יוצרי לעבדו בכל לבן
 ספכתי • הלהיות עבד יצרי את השייש שנאתי • וה"א יעור לי על כן לא כללתי •

עור • אתה אזכרה אדכרה וידע לי • לאודעתי כשנאי באתרא דלא יעני לי • כשנטי ישראל אודיע כאנוס • ענתי
 כאנוס מאד • על פי אלף עדיכם שמשאני לא יוכל להכחיכי כי באוונה את אל רומי • לא כפתי אל רבדים • אף
 אם אין כביתי לרוב לחם ושלימה • הייתי בזה כשלימה • באת מעט הכסף בלתי נאפש היה בעיני למאוא • כי הוצאתי כעוה •
 לאור עולם כדפוס לשנת בואת יותר מנטי עשר כפרים • כולם מלאים פולת יראת ה' וזהבתו וזהבת בריותיו בלמת • לא
 בויף וכסוף • כל מנחתי לקרנן לתורה לאשרם ולאשרם בהבנת השלמות האחרון וההלכה הנכסכת • שלא יאדורו בחיל •
 השמיים כגלם אלהים • וכיסוד כבנה יתרה כודפת לכבי עמי חלק ה' ובגולתו • עליהם היוה לפי • משי הטו לנו • להרים
 ליישרם להדרם • כשביל טובתם והלאתם עייתי כל אלה וכאלה • כהנה רבות עמי כעוה יותמה ככתובים • יעשה כשכר
 אנבעות ומסמתי מה שפרתי בגופי וואדי • והיקותי כימי • לא מסלתי על מעט הכסף הנמוכ בלמתחסי לוכיה את
 הרבים ככל אשתי תמצא ידי • לא לאסוף רוח כפסני להרבות אוני וכבדי • כבוד ודומה • או מוונן מרומה • ולא כביתי
 אל הרים ושטי צוב • לא על חסס פורתי מנותי בשכני שמים • היקרים אנלי מכל הון • ואם בכל אלה אצוני רעות הרבה •
 כתיי אכבו פתי • יעטמי תחת רדפי טוב • ותמת אהבתי ישענוני • כנאני על ישר אצרי וצדק דברי • עולה לא
 כמזל כפסתי • ידעתי כי לא לרתי יעשתי ונאמן הוא בעל מלאכתי • אכן שפסתי את ה' וכעולתי את אלהי • ועורה ה'
 דקתי • כי לא עייתי מהס קרדוס לקפור מוס אוכל • להטיג ע" מוונותי • לא עייתי מוס תפורה לבעלי כיסוי כהירג
 חכרים ונודפים כפרים • לא העומתי בהם לא לנבד ולא ליחידים (אפילו בעקומי • אע"פ שהיננתי דכס כרס
 לעניי היקום העוסקים במלאכה • ונולתי עם היותם עשירים מופלגים • ומומתם מווייה להם ככבוד ובריות • וסניכים
 משא שפיהם שאינם נרכים כל כך • לא לבד במקומם • אלא אפילו במקומות אחרים • ואני במוות לי כאשר לי פס כל
 כונד וקופי פרכסתי כקי"ס • ומלוי טפלי והיית רק שזוק ורצון כל הימים שאני מתגורר פה בחרץ מנורי אבי • ות"ל
 רבים כהנה מנחתי • ואני לא כביתי מהם כאנבע קטנה • והאשרון הכבד • הינני ככלי ריק • ויכולתי להטעמר מתקרה
 הכסיל הלו ככ"ל • כסף נמאס קראתי להם) אף אם עמדולי כיוקר הגדול כפור סך • מן רבני גיעה רבה ופנומה • ועם
 דאור בונס נתיי כמתנת חס • גם לא עייתי מהם עמרה להגדל טהם • למשן הוציר שמי כשטר הכפרים וככסאות

במקומות ושבחים גדולים כפינה העולם כדל להשיג על ידי כך מעלה ונדולה ויודעי חזו לי משל תורה שלמה וזשעלתי
 נכה (ואל יחשבו הוא תח"נ גפניו כו קראו כשאי . לך קראו לך תנאי) כי היא תורה נשואה . לשם גירוינו גרסה כפטי
 לפתחה . עתה אשגה וכפטי חשקה בתורה ובכלי חידושיה וקדושה דבקה כפטי לאשגה . להדהד לשערה לבאה ולפדה
 להראות העינים והפנים את יפיה . כל חזנותי להרים כסה דגלה וקרינה . כאשר הייתה אחי באכ"ה . וכל מלאכתי אשר
 יפני עשיתי באיוב . ועל מה זה אשגו עשיתי לעת זקנה . מי העור שאינו רואה של עמיתו בו . אינו אלא כדל לקיים
 עדינו תורת אמו ואמונת אבותינו . וזוהרף לזה לא יכלם אפילו מאיש הקומי . שגנו חכמים . כל העוסק בתורה לשמה
 תשגה לרבים הדבה כו' . כ"ס שזכרנו הוא שלא יארח תקלה על ידו . ות"ל רבים וכו' על ידי . והעובדה את הרבים . אין
 יעשה אלא על ידו . ותוקה של עבר שאינו טוביא דבר שאינו מתוקן מתחת ידו . אף כי ת"ל סבה ורקה כי (אף אם ימי
 יעשה ודעו הו' וקיי חיי צעירי ארבע פנים שזכרו קו' לדכולהו איתנהו כו') בחולת ה' עלי . מ"ו שלא אדע בין טוב לרע
 מלמדי אל פינה לא אנדע . אשר שגחפתי בכל המקרים הקשים והמרים . והתמודות ההרודות אשר טס הומו על סכמי .
 אשר לא הניחו לבלתי חקילי וימי . לא עמדתי יום אחד בשלום . וכל התלאות המרובות אותי מעודי . לא הכיאו לבני
 ולא ידחק לבני מימי . הצוקן בליות ולב בראי כזהב אלא בכור הבחיה . ע"כ ובשגה ענייניו בחדו לשיבוהו בזהב .
 ונכבדו וזרזו וזרעו בשער העיר הזאת ביחוד לאויבי קטס . שאם הייתי אוהב בנע רודף שלמונים ולאשקר באמונת . בקל
 עדי יענינו להרעים מעון ונדולה . דק אם הייתי באחדים בזה הרוב לה' . אשר בוכעדותי . של אפי ועל סמתי . בי היתה
 יד ה' עלי תוקה יתפצתי בו כל אשר לי . ובליתי קראק . קראק דתור קריא ביה . וזה אושיל בקונטרס קטן זה
 עתה ידא תכלית שזכרתי . ולא יוכל בעל שכל אשמי לשדני שכיוונתי להשיג על ידו שום תועלת נופני . בי אף ונכה יושג
 ונא אלא כמי עצמו אפלה קדש בידי . היעלה של דעת בן אדם . שאחשוב להשיג הנאה ותועלת מזה אגל וזלמנו . והלא עשיתי
 ידעיה בלוי עש כל הרעים להעביר אתו על מות ע"כ . או יגיד מי שזכרתי שמי בשר ודועי . ימי כרשע אויבי
 יארוה הנבר אשר יבטח באלהים הו' יבור לבו . העד הכאן על בריותיו חוקר לב ונפש חדרי בטן . הוא יעיד עלי . שאם
 הייתי יבול להשיג כל כבוד העולם ויולאו בכלל ובלבדני אונות . בשביל דבר אחד שתכנן למוה . או אפילו דבור שאינו
 התקן . קם ליה לורשא דאכא . לא לבי הלך אהב ואנה . הכל הכל ורעות דוח בעיני . אסיתן איש אש בתל הון ביתו כו
 אכנו לב דהבת אבי שבשמים . ויוטב לי להקרא שועה כל ימי . ולא הקרא שעה אחת דעש לפני המקום .
 יוהנה . בשביל דבור אחד של מוסר ישר שכתבתי בספר עמודי שמים (דלווא) הייתי כשטם מבשלי גורת ארם וכפס בהמה .
 בעלי העלפים חדים ופלוטיהם בגולם מלאי בושם וכלימה . ונחשו להטות לבבי בשטיבוב זפייכי כרני כסף .
 יצער דר הדבר מספרי . והיה שום לי הדבה אם הייתי נאות להש בואת . בי אז היה מפרי הכל אדריא ובינא . והבעיט
 לקנייתו כסף מלא . אש אשעה רגום . ולא יכלו לי . לתת עיני בחיזון . גם בשביל שאמרתי דבר בטון ריב הקמועות .
 על פי בקשתם והפנתם של שלוחי הג' ק' ודודו עמי לקיי . אשר שדרשוני וחקרוני מתלה בשל כדאי . ואם הייתי מתדנה
 להס רח לפתח אחר כך . כדלוי סך חיזון רב . והייתי משחק על החושבים . לעזור עיני באכסן . וזעזעתי עין שלמעלה
 באילו אינה רואה ומשכינת לבב בלתי בטון . ובא האור וההשת כי ש' איתי וכל אשר אני עושה בדבר ה' עשיתי . וזה הוא
 שלמתי ודעתי . כאשר הראת לדעת בקונטרס שוט לסום . כי מאת ה' היתה זאת לברוא רפואה קודם למכה . כי ש'
 פך ככה נגלה ערות קלוס של שמופתקים שבעל אלישי . העולים קלקלם בתקולתו והם כמים רבות בכתביו וכשפיו הרבים .
 ג' ודוגדולי שולין על כתיבותיו בכלל למרסה . ולולי זאת שבעוה יגדרמו בפניו תמלה : ליליה לא היה תקנה לדבר לעת
 באות . וככה דבר המלאות האשר . אשר משעוני בעבורו בעלי תנים . מאירי שלונתא דפלוג וזו בלא דעתא דחכמייהו .
 ואלו מנלמים את הווי"ו כהס ד' מ' בראשם . כי הם כמים את ישראל . להספיר עצמם בגול שרכים . הלא רחית . שגם
 ישה כלום כפרם ס' לדר"א קללס ואדרוס בנוותא טדא . מה שלא פלה של דעתי בעת הואת (אף כי הס בלא"ה כבר
 מלכדים בקדם יב"ה מנינים קדמוניות) ואחרתי שיטו בני מי . כינתה ה' בלתי מאו לעמוד גש כפרין הואו לגדוד בשני
 עושי שולס ולקנץ דגליהון דרשייא .

ועתה עתה ליה להאריך עוד לסתום פה עמך הוביא דכתי דעה כעוס שבו : לפעל דכדכי שחל שאו ותכל ימי פתי יחוב
 יסג

הנה חסר לב יאמר לי . כאילו ס' לא עמד עשיתי בו ורישי נמר . כמי אשג ער מה כבודי לכלימה תהנו ריק תבקשו כזב סלס .
 ומדוע אבקש לפור מעותי (יתר הפליטה שסמאיו סוללי עוללות) להכל . ולהספיד כימי יגיש ועמלי לריק ס' . ואם נעמד
 הוא הספר קטן הל . לא הרוחתי די הונאתו כמה שנים שאני ערוד בהלכות ה' . והאין אפטר שאסכים להסליך עמלי
 לאכור . ואשגא יגיש וכדוי . לפת אותי לפני כן בליעל . בלי שום תועלת נופני ורוחני . האלהים אם לא יאמר אויבי
 בדבר אשר אין לו שגר . ולא דבור במציאות . וכאילו יאמר עלי שאני בתולס . אז שועה נמוך מואכד את שלו מדעת . אולי
 יאשיכו לו אוהביו ורע ששקר בוקרי ההפקר ייותר . מהם שייסם לי דעת מינות כלי סכה מיניעה לכך . אם ארשע למה זה הכל
 אונע . וזשע אין לי . שלא בהכרח יודה אויבי משמכתי לפנות היות בקונטרס הואו דבר ראוי ונזקן גדול לכל איש יהודי
 (כי אגל עליהם לא דרכה דגלי . להשגים לפתחם כמנהג מתגנדי סום מיוון משכים היה) כידוע . ועי הם הכורים קדונים
 ספרים כלה . ומי המה המזינים . כי הלא חכרתיו כלה ק' . וכמה מהם כמבאים המזכירים בו . מי כפטי לא ידעתי
 אפילו אחד מהם הקונה אותי . וסלואי שיו מזינים וקונים אותי ומשגים בו . מה עוב ומה כמים היה לנו ולהס (לפיות לו
 כביתו ספר וכזו וכזו כללי כזה . ליע מה להשיב לפיקודים אמרים אמת ודברים נכוחים . נגד העשיתים ומדינים .
 לסור מארשי' . ולהסליך תורתנו הקדושה אשרי נזנו . קלילה לנו למרוד בה' . על כן באתי לידי מדה זו . להתנרות
 תלמדה במקרים . בקלתי לה' . והכינותי כלי קרב . אשר לקשתי מיד האזורי בק' רבי ובק' סתי לא כחכתי ובסר . למען
 יידע כל איש ישראל הכאן ככרית אהיו . מה לעבות לבסיל כאולתו . ולנעור וריק מחכמה . על פי דרכו . ובאש קנאתי
 דברתי משפטים עם כומרי הכוזבים (בפולין המכילים את ישראל מן התורה . וגם נשקתי עליהן צעקת רמים) ואל פני
 האומה בכלל שמי דברתי . לרז ותס זלפייס לעזור אותנו בקיום תורתנו . ואם לא נדאנה מדברי פן יטענו כי קאלס
 מלודים שזכרתי מוזלמנו . לקשרני על הדבר הזה . כהייתי מתקושע עם כל המפתירים עלינו דברי הסתתם והשאתם .
 שלמתי הקונטרס לחלומד פסק במקום הל . בכקשה שיש עיני עלי . תחלה בטרם יודעם . לידע ולהודיע אם רשאי אני
 להביאו לדפוס . כי אין כוונתי להתנרות ברעה אולי ירע בעיניהם . וה' כתן מני בעיניו (והשיכני ככ' בזה' ס' סברא הוא
 ש' צליח דבר זה) וא' ר' עלי הונק קן בשפתיו . שפתים ישק מישיב דברים נכוחים . ושגם לשוני מאד . היותו עט סופר
 מהיר . כי עתה שלא ראו אור כהיר . והכתימי בכתב ובפה שלא אירא חרפת אנוס מקטרס ומשעור . ומגדופותם לא
 אש' . אף אם אולי יתעוררו לגנדי איזה פתיים לא יפול לבי . כי ידברו את אויבים בשער . כי נעלמו דברי לשיך כריא .
 מה כמרזו אחרי ישר . לאוהבי האמת לא יאכלו ליעון אשר קטא בהנידי לאדם ישרי . וכן הוא מלא ידו בקשת לפרסם
 שזכור ס' ע' בכללו . עם הקונטרס המדבר מאכסי כס' ש' שר' האצורף אלי . והניגו בתוך כתיבי נאועט ין הנדפשים
 פה מדי שבוט בשבוע מודיעים למדושים מדעיים המתהיים בעולם (בנצח כסף לא לקס . בעד טרסו זה . אדרכה גם קכה
 מידי שני ספרים מחכריו ככסף מלא . הלא הם ספר (מגדל עזו ועץ אבות) שנתן לי כפרס אדום וזה . ואכני לא הייתי
 אגלו כביתו כלל . אבל הוא בא לביתי . עם היותו שתיך ככסין ובעל מעלה ושגור כעמו . כוטל פרט כבית הולך . אשרתי
 אודיע כא קושט אמרי אמת . לזער פעות הטוענים ומעלילים עלי גש בואת דברכי כזב ומרעה . כאילו אני פורשי עשות
 על זאת . שיטפל בכך מלומד נוכרי . ובשמים עדי בי כמים דברי אמת בהייתן סגדתי היום . שאיכנו כפנו סוכה לאיש
 פיקר הוה זכור לעוב . ששעה עמדו בזה רק להבת האמת בלבד . הנה שכרו אתו . מהכאן לשלם שכר . ובלתי מקפס
 שכר שינה כאה . עוד כוונתי בכך : כי לא כרוב כושרי מדינת פולין . מלומדי מדינה ה' . כי כעלי דעת הם . שחקלים
 האמת מימי שאמר) וזאת זה לא הייתי מרשה ענמי לפת אותו כדפוס . משפת המזיק והפתיים . כפרעות מפני בני שוננו
 הפזרנים אשר לא כמו כלה . ומתיראים מקול עליה כדף . שלא תתעורר עליהם חלמתה . ואני אל' ה' כשפתי . שלתי
 מזה איש כונקין ויאיש ממת המצי . אך מאתנו יאלו בני בליעל . בשם ה' יוכירו לא באמת ולא בצדקה . הכשנים
 באשמת שומרו' כת ליליתא . דשזור מהאי גיסא הלולי וחכמי . בשולקמות מלאו קיא בוא' ה' . קרי מתייעל למותיהו .
 אכזב לשרי וער נגדראי דלא עיינו לא חקללוה מיני . קפאו עלי דברים אשר לא כן ולא על האגלגל אני כופס . כי זה דרכו
 כסל . להקל גם כזור ילדו . וזלענו בארש ענרי' . עם שאו כסלו . הוא על' ה' ספה דברים ערשי . ככונע בערשים בעלנו :

וישע

לכל האומות ככלל הם צדיקים (כאשר היה אורבים למוצאתי זה תשעים שנה יותר) להפך כל העלמות למינות
 ודומים להם ישראל לבי מלכים ובכר ידוע הלכה פסוקה היא המינין מבישראל ונודיעו ולא מעלין ולפאת סיני
 לתורה ומינותיהם למי שאינם חייב מיתה כמו שנינו באחד שהכח על הכוס כיוי יונים שהביאוהו לבד וסקלוהו
 ועתה שאין לנו שם המלשים האכסון אומן ע' כבדים עד שתאן נפסס אם לא ימצאו בשלח ועבורו ההבה הענים
 ונדלח האם לבני קנאים הללו הווקאים מכהם סהר ד' יהא בעורבם ונגרש תפניכס אויב ויאמר השמר בו אלה
 האשקורבים של ש' צר' קסיס' שולס יותר יתור האוכל אלה נבחה ונאוף פמנו והפכש לשקר ומרביי פולס ומלואו
 סמנים הכלהפקר השורים על הכחות על סמם מושן ועל נככת דעות ועל גול עטק ומעות הדעות ועל הערות
 והכחיק שם האנשים והנשיית ינאף על הדעות (כוח השוער על מיין טר' אשר הכרי' הרשאים יעון תה' ק)
 את הכחות והינדעות הכלליות בעיניהם כחמ' ונקשות לא לבר התירו להם כל העברות הפחותות אבל עשו
 אותן חובה עש' אפילו חיות העולם נדרו נדר כעמלן אה' הכול אף בורך לומר אותם הנזרים שהוספה לה נדרים
 ללמד עין אף עוקר המות לישאל אפילו מה שאין צריך לו ונס היה שהתירם תורה שהרי אף לקח אש אוד שתי
 קשים כאמת אינן עתירים ואמת אלה נס אחרות אחרות וקדושת זולת זה להם אחרים ומטובות אמת ומאכך גול
 ימורדים ונלס כחם ענות חנות ויושרים ישרים יונקנה ומעטמה ואפילו לעשות דע לטובא ספידים כשערים
 אצורם ואשרים אסיהם מננים עשו כפי דתם (סנענו בא' נ' שלס' למכה אה' תך על הלשי האמת תן לוגם ששנית
 יאולו ונאלו להם סדקן אבתוב יתן למכה למינות ונא' לקח עמך מלבסוך האזוני תן לו ואל תאנע ומנו גם
 השנימי' בע' שבלוקס פ' ונבניאום פ' ה' וברומה לזה סידות הרבה שאם היו עקיימים אותם הכיוונים ראויים הם
 לשכך גדול ואלו תאשימו עולותים ומנולקים בנלמתוים כימים בעמלה עליונה ואלו בודאי לא היו נהרנים אלמים
 יורכבות ומקדושי' ואשר נספדמם כמים גרפוס וננום כביה מיתות משונות וקדוים קיים על לא תאמ' בכביהם
 ולא עול זה כביהם ולא שול כשפתיים ולא היו שונאים אותנו המוכים ועל אהבתנו את אלהינו אבינו שכמיהם לשים
 קיים ואלו תורנו דברי אלהים קיים האשלא היו חיוניים ומזכים סך ודאי בלי ספק בעולם הנהגה והיו עושים
 חוקים שישנות עליהם לטובתנו באות כדי שכולל אהבה למיור ולקיים את כל דברי התורה האלהית הנהגה ונבנו
 בנולה ומכלי פחד אויב וננוהרמכבי ולכן אמרנו' רחמנא אבינו' או בטולא דבר עשו וכו' וכמה סולביהם
 אשכדים שריים הישרים בדיקים והירים תליה להם להכניח להתפרק עומם היונים של ש' שר' הרועים מסית
 קשרים לכן התקווהוין לאכמים גבורים ועמדו לפני השליטים ההנאונים פקדים ונכונים אשר להם יד ושם
 ביולדות פולין לייסר הוי' ס' האוילים שמושים בעקרבים נבטוים ולעשות בהם שפטים ונלו' מרמחם ונכלותם
 ופוסים ותחנולותיהם לעיני השמש יהיו כשמים חבנרי בנידי חפלי ועליה סבהם מתקשטים ולא יהיו עורפוסים
 של שני ה' ימים לומר לאומות שהם אלוים כביהם הנזרים ולהיהודים אומרים הלא אנו עמכם סברים (כדרך
 שאמרנו בותם למדי הנולה) למען לאנו נב ולהרבות שאכשולים אלה ולאלה

בי דבר ידוע הוא שנס הנזרי ותלמידיו בוסיד פול והיהוה על שיהיה תורת ישראלים ואמרנו שבה נקשרים
 כל הממלים ואמנונרים הם באחת ופיהם ולבם שים ישאו כמותם בלי ויף ומרמה ולא יטנו גבולם במשיח
 בסול ש' שר' חמם מקדוף כל למוס תכל לשמה

אבל באזע גם לעידי כרבי כותבי האונגלין אין שום יהודי שאלי לעוב תורתו שהרי פול בכתבו ללאטה
 כתב כזה הלשון אומר איש תמולו השמיא לא יועיל לכם כלום וועיד אי לל ארס הנמול שהו
 מקויב לעשות בלעשות התורה וכן מעשם זה הוכיך בכתב איד לקורינו שהנמול לא יעשה עמנו עול (ר' ל' לא ימאוך
 ערלתו) וסערל לא ימול

ובבאן מקשים על פול מדידה ארדיה כי באקטא אשפולנרום (פ' ע'ו) וכרו שול את מימיאום תלמידו שהים
 בן איום יוני' ונסתככו בזה מאד כי פעולתו ואת סותרת לתאריני המנביאים לבארה שרעתו איהיה יא

עצום ומבית יעד ביאת משיחם בלכד ושרי זה היה מעשה אמת ביאת הנזרי

אך דע לא וקבל האמת מהי שאמרנו כי וכו' לא תחטבו שבאת ילכטל התורה לא באת כי אם לקיימה אמי
 טכן כתוב במתיאוס (פ' ו') שאמר הנזרי לא תחטבו שבאת ילכטל התורה לא באת כי אם לקיימה אמי
 אומר לכם אם פ' טיבעלו שמים וארץ מכל ויקום אפילו אות אמת או נקודה אמת מן התורה לא יבטל אלא יקום
 על כן מי שיבטל אפילו מזנוס אמת מן הקטנות וילמד לאחרים לעשות כן הוא יקרא חסן במלכות שמים אבל מי שימשה
 המנות וילמד לאחרים לעשותן הוא יקרא גדול במ' וכן כתוב בלוקס א' ב' הדבר ויבואר מאד שלא עלה על דעת
 הנזרי לבעל וכן צוה לחזק שטרפא מרעתו שילך לבית המוקדש ויביא קרבנותיו כמ' שכתורת משה עלבד מה שהוקר
 של שמירת ששדת הדברות וידוע שהן כוללות כל המנות וכן נמצא לפול תלמידו בכתבו לקורינו ואשים אותם בעין
 גלוי עריות ונור הרניה על אחד מהם שנטא אמת אביו

לכן פרע דלא קשיא מידי אפילו שול את טימיט' איום ככו' כי הוא היה בן אשה ישראלית אע"פ שהולדה אותו מאיש
 יוניי כמ' (כפ' ו' אקט' א') ופולו לודן היה שמשו של ר' הוקן ונקי דיביה התורה ידע שכרי הכא על
 כת ישראל הולד כמר ודינו כשראל גמור לכל דבר כמ' ש' בתלמוד וכפסק בא' ע' (ס' ד' עי'ט) לכן ברין וכלכס
 עשה זאת שול את טימיט' איום ונס כשטמו שאמר כל ארש ימאר כרתו (הריסרס דעתו שהישראל קייב להשאר בדתו)
 כמ' (כפ' ה' מכתבו) לקורינו על כן טימיט' איום הלוח שלידתו בקדושה דין ישראל היה לו בודאי קייב במילה כמ'
 ככל המנות (ובמה טנה לשחק את שכל על אשת אביו בלאו הכי כיסא כי היא מהעריות שאסורות גם לבני נס) לפי
 שכל הנמולים קטורים במנות התורה והרי זה עמש יפה

ובזה תסולק הכתירה נס מנזרי הנזרי עמו שבאיה מקוונות מאונגלין משמש להו לתלמידי הנזרים שכל
 לתת תורה חדשה במקום תורת משה ואף אם כן אמר כביהם שלא בא אלא לקיימה בכו' אבל הוא הדבר
 אשר דברתי שלא בא כחשכת כותבי האונגלין שכל המנורי לבעל דת יהודית למרי אלא לאומות בא לייסר להם
 דת מן אז והלא יזף היא לא חדשה כי אשיסה הלא המה שבע מנות כיוי נס' שפכמום העמים מורו שלמי הנזרי
 ויסדום חדש אך כל רועי ישראל וכן המתיהר הנמול וככנס לדתם (במה שכחוב תורה אמת לכם ולגר) ולי אפשר
 לנזרי ולשלויו לבעל נס את זאת אשר שכר הודו בקיום התורה ונכסיותה שאינה מקבלת הכטול אפי' רק באות ונקודה
 אמת כ' ש' שאינה הובלת לעקר ממכה דבר אשד בשום אופן אך ש' פול שכל אחד ישראל כרתו אינו סוקר את
 ואת כלל כינס אנו אורים לגוי שבא להתיגר ימה ראית כו' ונוראיכין עמו נדברים כאלה כדי שיפרסו וימוע
 מקבלת התורה כולה (שלא תתייבו בה הוא ונביתו) סן תכנך עליו שמירתה וינרום לו שנס דעכרו עליה והוא אמנם
 לא ננטוה עליה א' כ' מה לו ולרה להשתעבד בה ולקבל עליו עול חיובה בכמירתו אם לא יוכל עמוד בה (ועשה כיו'
 נוארו במסורת הכרית שוב אינו רשאי להפטר ממנה ולפרוק עולו מעליו וכמו שנס כויל הודה בו כמו כן באמרנו אם
 תמולו הושמ לא יועיל לכם לביבך וינעין אותו תמלה ככל היכולת וכמו שלמדנו מעמי שאמרנו לרות שובי אל עמך וכו'
 (לכן בודאי גם דבר זה בא לפול מקבלת הסמיום) עד שרואין לנו שלטעם התורה וסוק בה ורחה על כל פנים לקבל
 עולה על שכמו או אין מנוס מיה ואין רשאין להכדיתו ולהעבירו על דעתו והזנו הטוב עס' הוא מקויב כשמירת כל
 ענות התורה כלי שום גרשון אבל לאומות העולם הכית שבע מנות שנתקייבו בקן מאו חכי כרוא אלהים ארס כי
 על כן אשר להם העפילים והעריות והס והנחקיים וילמדו שתמוסן השפורט חכי ייבו בקן מאו חכי כרוא אלהים ארס כי
 מיין כל תרי' מנות אם לא על פי קבלת ר' האמיתית ואסרו להם מילה ושבט הכל על פי דין ודת תורתנו
 השפורטת מפי ס' ה' הוקבלים האמיתיים עד נושה מימי' וזה שישבו על כסאו של מרע' (כדרך הנזרי עמנו והילך
 לשכנו מטיאום קטיוול י' ג') שאמר לעם ולתלמידיו כל מה שיאמרנו מורי התורה והפרושים טינכים על כסא משה
 תקבלו ותעשו ככל אשר ינו אה' (פ' ע'ו) פס שאמרנו כן שאמר לנול את הכרי שאינו מקבל עליו עול מנות וכן אמר
 ק' לו שאמרו בניו שלא לשבות עיין על פרט זה כ' כ' כספר שבע לגו כשיליס ביחד כפ' ד' ומשם תשובה מנאת לתתנדר

תורה שבע"פ בכלל) לפיכך תלמודו הנוצרי. במתו לאוניות שאין נכנסים בדת יהדות. במקום אילה טבילה. כי אונס
הטבילה גם היא אשר מתאנף הגר. הוא מתייב בשמירת התורה. ועשו להם זכר לדבר השבת. ביום הראשון (ובמקום שבו
כל זה. למען לא יכחלו לעבור על מה שבא הכחור בתורה שבעל פה. שלא לזול ולא לשבות. מי שאינו בכלל ישראל ולא
נכנס בדתם כדכונן. והטבילה אינה מתייבבת אותם בתורת אשה. שאם יזול ולא טבל. כאילו לא טבל. כידוע. כל שבין
בעל ולא מל. שהיא טבילה ושרץ בידו. ולכן גם הטבילה אינה עושין כדון וכדת הטבילה בתורת משה. כדי שלא להוסיף
על דברי תורה. שלא בחקיה אלה לרמוז בעלמא ולדמיון. כי אף אם יעברו וימנעו ככל הלכותיה של טבילה ובחוקיה כגד.
ואשר שאין טובלין להם קבלת עול מצות. אינה קושרתן בקיום התורה. רק שסגול לאיזה זכר ודוגמא של המתגיירים.
בהבדלה ופאר עמי הארנות. אשר לא ידעו את ה' ואת עמו ותורתו. ובמפניו הוא סותרת. ומקשקשה לשעה. ולא היתה
לשכית גמורה. רק לתת וכוונן ליום ראשון שבו נברא העולם. נתכוונו. לשום שדוה העולם והכריאה קבוע בדעתם
ויושבתם. לידע שיש לגייה וינהיג. אשר עשה יצרה. וכבאה לדגונו. ובמפניו הוא סותרת. ומקשקשה לשעה. ולא היתה
כוונתם בשכית יום ראשון ופכי זכר ויאת מצרים. כי לא היו הם ואבותיהם. ע"כ לא כתבינו בשמירתו כלל. ולכן
אינן מורים מוש שבת וי"ט בולאכה כמטעם הכתוב. לפי שאין וינאמם רק קנת היצר ודוגמא בעלמא. ששעו להם ובחוקיה
והסכמה. לא מחיובם בתי"ג מצות כל מאותה.

ובן יגלה עוד כונת הנוצרי ותלמודיו. שלא עשו אלא לפנים. להראות חסד לאו"ה. כדי לקרוב לתורה. כי על כן
לא ראו להכבד עליהם. לקבל עולה בשמירת תרי"ג מצות. מה שאינם מייבבים כלל. ולכן הכינו להם אכילת
מאכלים אכזרים כמנהג הקודם. למען לא יתשכחו כי הם גרושים בכך. מישראל שומרי תורה כמאמרה (ויבואו להתקנא
בישראל. ולא ירצו לקבל הביטויים הקדש. שידמה להם שמונה אותם פחותים במעלה מישראל) לפיכך התקבחו להראות
פכים שלא כהלכה. כאילו לא באשר בתורה שום דבר מאכל הראוי לאדם. כה"ש פ"ב. כל מה שמוכרים במקולין. יאכלו.
בין עמא לטבור לא יבדילו. וכך אור להם גם הנוצרי. שהכנסם בפה אינו מטמא את האדם. ותמה על עמך מי יאמין
לשושעתו. אם לא מי שראה מאורות התורה האלהית. ולא ידע את ישראל עם בגלותו שומרי פקודיו ובריתו. הלא מיום
שנתתה תורה. עד וזכו. כל ישראל בכלל (ואפילו נדוקים בייחוסים קראים. שיצאו מן הכלל) נזהרו ומאכלים האסורים
שזכרו בתורה כבאור מפורש לאסור. וכפלו בהם האזהרות כמו פשיים באינם רב והערה יתרה. והם משקפים מטמאים
שנפש ונפשוטמאיים הלב (ואם בכל אה כה יאמרו הלא מאשל משליס הוא. יהפכו דברי אלהים חיים. ויעשו כל התורה בכללה למשל
ולשכחה. לא יעזבו להם שורה וענף לקיים שום דבר מעמינו ומצותיה. או להשמר מהעבירות האמורות שבתורה מאיזה ויין
שתהיה. אם לא יאמרו בדבר הזה אשר אין לו שחר. שלא לקבל משמעות הנבלה הכרו שבתורה. א"כ מה נשתכח אלה
מאלה. מה ראו ללקח בין קנתן לקנתן) ואדם הראשון מנהג ראשונה שלו היתה מביעה מאכילה. ידועה ללם ית"ע עמיה.
ועל עברו עליה. כקדם מיתה הוא ותולדותיו וגרם סודרן עולם קטן הלה בכללו. שאין לו תקון שלש פידה הקב"ה
עולמו. כל זה הרע גרמה אכילה אשת. שכתבה לפה בלא רשות. ודיכאל וסברו עמי היותם בגולה. ועבדים למלך נכרי
התקדשו אפילו באכילה האותרת מן התורה. ונהירו גם מפת בג המקל ויין משתיו. שלא כאשרו עד הפת היא.
ודניאל מרעת עזבו קבלם עליו לגר ולפני לתורה. שלא יבוא לפרוץ במאכלות אסורות שהיו שבו. ואף על פי כן אמר
גם באלה העאכלים העותרים שקדם עמנו בהם. השטעם אשר לא יתנאל. הרי בכרה הדבר הנכנס בפה מטמא. הקבס
הוא מדיכאל איש חזקות. ויחוקאל נוח א"ה א"ה כפשי לא מטמאה ונבלה ערפה לא אכלתי מנעורי ונו'. ויטעה אחר
האכלים כשר המזיר וזרק פגולים ונמר ואחר אוכלי כשר המזיר והשקן והעכבר ונו'. וילא עוד אלא שבא' נ' עמנו
כתוב שראה פטר בגלגונו שפלו מ"ה מכל מיני איות ופשות טמאים ושקצים וזממים ואחרו לו קוס אכול. וענה לא אוכל
לאכול הטמאים כו'. כו"ש באקט"א (פ"י) הרי ופורה שהוא גם הוא לא היה אוכלם עד היום ההוא. ואין וקנה השקרה
מצוה ונמעת והותה. ודברי פלומות לא מעלין ולא מורידין. לעקור דבר מן התורה. ואלא גם רבו אור שפייבים
לקבל ולעשות כל דברי עורי התורה הפרשים. גדלשג. ור"ה הם אחרו עד היום. כמו שהיה אסורם מוקד בידו בישראל מאז
היותם

היותם לעם להזהר מאד מיואכלים שאכרתם תורה. כפי פשטם וכמשוועם. ואין נהייתה כואת להכנס לחל ולשקוב בפתח
פתאום עובד דברי רועים. שכוה"ש מו"טע"ש. אשר הוהירם לשמוע אל השופטים והזקנים העיד בהם ויודיעם. בדבריהם שלמה
בתורה. לא תסור וכל הדבר אשר יאמרו לך ויין וזמאל. אלא ודאי האמת הכרוך כמעט הוא. שלא כתוכוונת אמתני הא' ג.
רק ליבות הטר אכילת הטמאים לאומות בלבד. שזולאי מותרים המה להם. ועשו כן. לכוננה טובה כדי שלא תכבד עליהם
קבלת התורה במקרת ככ"ל. דהיינו שבע מצות. וכן יאמרו לשמוע אליהם. לפיכך התעמנו בזה. לפיכך יאמרו בתורה וכנאם
ויקבלו מה שינוס ויזוכה בסדר פנים. ולמטן יביחו לישראל וישיעו בשמירת התורה כולה. ויגלו סכר עמיהם. ומכל מקום
אסרו לאומות גם זבתי מיתים. ואפילו הם והכעקוסים. (ויזכרן שהכנסם בפה מטמא את האדם) וזה ודאי האמת הכרוך
בכוונת יוסידי כיומיהם. ואם לא כן. מי היתר להט לשמות שמונת) אשר שהודו בתורה מן הסמיים לקיימה מן אז עד עתה)
וגם לעשות מקנת וקלק קטן ומוצהר שרעית שפדור להם. ולעווב מקנתה או רובה ככולה. וכק"ש עוד שטבט לגו כסילי כת
ש"ך שרי. ויאי אספר לשאוד מולמדו הנוצרים בפלכות העדרי. שיפשו כל דבריהם בדרך מקרי. או רק למטן הכעים אותנו
במדד ומרי. אש"פ ישראל כן לפוס ריהטא כמיוה מקומות ויהא' ג. כאילו מתכוונים להקיימו. אבל גם את זאת עשו בטבל
כדי למצוא חן בפיני האומות. שטבעם נועה לשמוא את ישראל. מתקנת קבלת הדת האלהית. והיותם ככולה מכל הפמים.
ובשבור הבדלתם מהם. לכן שפדור בדרך פעה להסמך לאומות. בשבור יזהרו לקבל דבריהם בקיום שבע מצות. ולא היו
כפחאים בידבר"ג על כן הגדילו ומעלתם. ודברו קנת כרה על ישראל. כאילו פני ה' חלקם לא יוסף להביעם. אמרו בגוים
לא יוסיפו לגור. כל זה תכבולה מהם. כדי שלא יתקאפו האומות. עוד בישראל ובתורתם יזיירו לפניהם כאילו בטלה התורה
ועברה. עם טבול ישראל מהיום עם לה'. והם נכבדו תחתיהם וירטו מקומם בסדר חנם. בדו כל זאת ההוצאה שפבול
תועלת האומות. שלא היו כבעיות גדי וקיתו יער. וישארו קרה מלאן ומלאן. וישחיתו כל חלקה טובה מהיסוב. ויטילא
תנוצ מזה ג'. כבאה עונה בקיום התורה ושמירתה על נד היוצר טוב אלל ישראל. שהשופטים כהו בתכלית. אחר שישרש
ויתקיים ביד כל האומות מקצה. האנא דת האלהית. ונורת אמת ביד. ורע האמת. אזי ודאי ישתעוררו ויבטלו פחות לשוור
ליסחאל בקיומם כל האפשרי. זאת היתה כמות א"ה ג' ששש וראשונה. לעונות ישראל ותקנת האומות. ששש היתה
ישעו (והכחידוה פחת לשנסם ששש שינא הכסדרם בשכרם ודיום היואל להם מו"ה כאמור) עשה עמוקה בלב איש. איש תכונות
ידלכה :

אך אחר זה ההוון הנפטים לדברי כומרים עניי הדעת. בנשך הוון נשתקעו בדעות זרות. כי לא הכינו ענת קדומים
(שפניו משפנתם האמיתית בלבם) ולא ירדו לסוף דעתם יתרחקו מאד מן המרכז. על כן הם את ישראל מעבדים ויטילו
מן הכוכים מוגדקי הרבים. וידין במלאכי האלהים ונלעבים. על היותם שומרי בריתו ופקודיו לפשטם. ומאשימים אותם
בדברים בטלים :

אבל הנוצרי ותלמודיו. כוהרו בשבת ומילה ככ"ל. וכבאה מו בריהם לרוב בכמה מקומות ויא' ג'. שהיו הסכים להראות
עמם מקיימי תורת יו"ט בכל לב. לפי שהיו ישראלים וילדים ומבטן. והיו שומרי תורה גד אחר ויין. כתישעו קנתן
לכטל התורה מהם לגמרי. בארמם שפבדה עליהם שמירתה. והסכיתו לבלק עולה ועל מארסם כו"ש פ"ט. ומאקט"א יעייין שם
שכסלה מריבה גדולה בינוים על דבר זה. עד שהסונו בדבר. ויני האם הבבל ולא יבין את זאת. שאין יסוד מביטי כיומם
הא' ג' בני כ"א על הדרך שאמרתיו. ואם לב האבן. הוא המתנגד לזה. כיוס להודות לדברי על פני עקשות) אחסם גם בזה
כווננו יפה. בבקיות האומות שלא נטטו על"ה יואן. ומהראוי להכביד עליהם. גורם שאין רוב ככרם יכול לעמוד בה. וגם
שלא קבלום. ואינן עוננים על תרי"ג מצות :

אולם דבר אחר הוא עם ישראל. שכתבינו בתורה. מחמת שהינאם ה' מזכר הכרוז להיות לו לעם נבלי. לפיכך נשתעברו
בה הם וורעם וזרע עד עולם. זאת כתיים לא תשכח מפייהם ולא יסוף וורעם עליהם ויפדין כפסם בכל הדורות
ופאשר הואו הדיעו המסורר) תלים ו"ד) כל זאת באתנו ולא שבתנו לא סקרנו בבריתך ונו'. על כל פנים אין איני מוספק
שהמוזה על האמת. יודה לדברינו אלה. שהקרינו ושלמנו לא כתכונו לכטל שורת משה מישראל הנכר ביהדות. וכן כתב
ה א טויל

המדות והמעשים שהיו ויהי דרך האמת והישרה להם לישראל
 ורע אמת וכמה לעולם אלה דברים כדורים לא יואכס בעל סכל
 בריא ואלו השנים זה השור אומם שכמים בעיניהם והכוננים
 השופטים שמונה עליהם לבטל גורם מישראל לא היו משתנים
 בכך ואלה הם תאים או תורים לא היו שואכים ומקיימים מה שכתבו
 מולמדם ואת דעו אינם עושים ככל הכל אבל עוד יגברו בדעה
 לא יוכלו כפרה מה שלא דבר ולא זה ולא עלה על לבו כי אשהטבו
 בודאי אינם עושים רק לבנים לגנוב לב ההמון למען יחשכום
 לדברים באמונתם ויוריקו להם כרכת ביים באמתתם וההון העם
 הסכלים אשר לא יבינו ויופם ולא יכירו באולתם יתפתים לדברים
 הכדורים מלבם מה שלא עלה על דעת כותבי א"ג מעולם ארבה
 כתבאר בכיור גזור שכוונו הספק (א) ודאי מיונות מאין כמות אל
 אנשי פ"ג שר"פ ורקיעול תורה יחשבו אלה השן לומר כעת מושלפת
 הפטה לכוונת להסר תורה ולבטל המצוות מצותי והשומר תורה ומקיים מצותיה עשיתי אין להם קוטל גדול מזה והעובר
 ועושה כל התעבות אין אולם אהוב וקובץ יותר מונו על כן לשטות של התועב כן דבר כפסו דבר עובר ומתעבר כמי
 שיצרו עליו מתגבר ומלפנתו עד הוא ושרידיו מצות יקבר

ועל דבר אלה המכמים היו הופכים ידעו ומשעיה לכני ישראל הקיים והאשמה והולכים בתום לשומר תורחם האל אית
 בכל לב מיראת אלהים ואימה יתת אשר היה להם לפככים בלבנות המושהה אהבת ורע ישראל הקדושים ונאמרו
 לאלהים וכענוה עליהם ומולמדם יתר על זה אורו שאפילו שואהיהם יאהבו על אמת כמה וכמה לנו אי שמים לא איים
 אלהו הלא אל אשר בראנו ולמה יתרטנו על היותנו דברים מצות אלהינו שבהם בקשרנו בעצמות אהבתו יתברך
 אשר לא יתקו ואין אנו עושים כדי לשרות על ידיהם הגאות היצר ותאות עולם עובר כי אינם היוו משל בגוים ונו יעם
 כל זה באלהים הללנו כל היום ושנו לעולם כורס סלה (טענתם אנשי ריבי דברי מיונות באונים ערלות אתם ערלי לב בעלי
 כת ש"ג שר"פ קוניסכסוים יאדוץ כפומים בודאי דברי אלה קונים הם בעיניהם נשכים עקבם וקונים משייכים יורדים
 שדרי לבם כליותיהם מפלטים כוקרים עיניהם ומפניעים מוחם אבד נכחם) ואנו שוקדים לבקש ולחנן בעד עובת העולם
 ככלל ביאור נתפלל על שלום האמונות הללו שאנו מוכרים ביניהם ומנינים עליהם ועל קיום תורתנו יבי כשלומם יהיה לנו
 שלום (כח"ט בבית תפלת יכופ פעמים כח"ד)

אך עד מתי יהא עון זה טוהן כפרעות ביד כומרי מדינת פולין ארץ מאפליה הנאמים לרם כואבים יאפכו פעמים מצות
 דם קניים ואכונים בעלילת שקר שאין לה יד ורגל (כמו שעשבוטנה הקודמת שרצו כמה כפשות קדושות על לא קשם
 עשו ארץ אל תכפי דמום יה' נוקם ונושר עד עבדיו וקום נקם ישיב לרצונו מתן ראש אויביו לו נקם ושלם יואוהבו כנאת
 השם כנברותו) ואש"פ שכתבבר השקר והיוף כמה פעמים עדיין לא עובדו ולא כחמו מעלילותם באשר גם כשהו ונ תפסו
 כמה אנשים בק"ק יאופלט (ועשו להם ענינים קשים עד שנת אחד מהכתפסים ושמתי יהודים הערבים וברוך ש' שלא טעה
 נקמתו כי באותו יום בטנה שלאשריה היא שבת אשתקד ומתן פתאום שלפה ראשי הנורדים אשר היתה ידם במעל הלא
 הם הנלם לראשבל עמורו כורס ליראה שלו שם ככל שדוד ארצה מת ושטינאשר הוא התובע לשרד דם קניים ופענוה
 הוא הסופט בקתעמין מקום המשפט שמה שערש אלה שלמה שערש לרעה כגברו באותו יום שלמה שנה למיתת הקדוש
 אל נקמות הופיע) כלי פשע רק העתעולל עלילות כרשע ומבורר מאד לכל המשכילים הבקאים בדת משה ויהודית שאין
 בה רעו ורעויה מעלילה כדויה שלהם ואיכה אלא להסוף עליהם שרון אף ה' להגדיל אשמה כי לה' יום נקמה אף אם
 מאריך אף ופועה סוף נוכח עובד ואינו מוותר כתל כתיא באמת לולי שם ה' נתן הארץ היה יושב כבר היו כסדום

Megerlin

המלכות והקדושים (ה) שכל אשר יתמוד בדעו אשר נוכח בה (וכבר נלוינו בונתו שלא בא למען המתיר באמת) ולכן
 כפתורה עשו שארנו לאו המילה כדין ובהלכה האמונה ופי' ח"י שאם אורה היא לעי שאינו מקבל עליו עול מצות בכלל
 יודעו שתכבד על האמונת שמירת מרש"ה לכן הוסיפו אזה שלא יעוולו ולא ימירו להכנס בדת יהודית סן לא יוכלו
 לעמוד בה ויעשו אש יעברו עליה אחר שתקשרו בחיבה ולפיכך מושב שיעמדו בשלום ויום תפקו בשמירת מצו מצות בני
 כפי הקליט לקיימן כל אדם שם מן טעם אנושי (לאסוקי בני אדם הדומין לבמות כאמי ש"ג ש"ה) כי על כן אפילו במונת
 השבולות והפוסקים צוה נלהבססם היו להם לטורח שמו האורח עולם אשר דרכו מתי שואי אטו כשופטי עסקיין) כפי
 מה ששעה הזכרה הרבנית יוסדרה אותן לכל באי אדם כמנהג עליהם בהלכה למשה מסיני
 על פי הדרכים והאמת האלה והנלא בפניו (לא כמדויק כי ידוע שאין זו מדתי אל אדם לא אכנה אל הלוה אים דברתי
 תהלה לא ששאלו יהודי כשר בראמי אד ישרי אכני שלומי אומני ישראל מדיעני מבטן איזי קראמי יושארית ישראל
 לא ידברו כוב ולא יענה כפיהם לטון תרמית אי) שהמנוי עשה טובה כפולה בעולם לפי הנראה כבוד ג' כיום היה כמה
 שאלה אחר זקוקים נורת יאמה ככל עון כנול באר היש"ה מה שאי אפשר להכפיש ואין אחר מחמאיו שדיבר יותר מזה
 שבה לא בעינן קיום נכסי לתורה ונודע אחר לאו"ה ישיב היבהל אם לא השכו פנתו הרעיה אליהם כדרך שעשו איוה
 שטעושים שלא ירדו לשוף דעת כותבי א"ג ושלמו ידע תפת מוכה :

במקורו ראיתי שכתב ש' לעו אשכנזי לדשם הוא המלמד זכס בעיניו אצנר לין ה"ל יסכל עובר ומתעבר על ריב לא
 לו לא ידעתי אחרו (כסום כפר אין הבין וכפרה מוטעמות ונות נבונת בשער קדם בני מקורו ואמרה פריני
 כדויה אם לא אשתח ללפניו והשער באשתג אדאיה הכדורה על זה שאפילו דברי עמנו לא ידעו לא בקין שאם היה ענין
 סיני לא שפי תלמוסו במוקם כדורה טענת שם ספור ומיודו אחר מה שא"ג שגדיר מה שקדם שם שנת ת"ק לפ"ק או היה יודע
 דבר מה יודע כדבר של הקיימות ומי ידעו אחר ישר וכלאין בשד של אייבוינר הכותב (ואין להאריך בין כוה שאינו
 מקומם בעשם וכבר מפורש דברי היש"כס"ג ערות בעיקב אף כי המשלל בין אש ואת דעתו) והיתה שתקויה יסלה לו
 יאמר מו ולא היה מוסר מצות ומקלל כיר ודיו כזכס לכן אין להטל לא ב"מ מכונן נבר פניו הלוה שמוסד כמו יפה ורונס
 לא הכריע באזהרותיו כלל יהדות בכדרי עול דרוה הכל רוק יעמדו להניא לב ששקדוש כאין לאפילו להשביתו מעבודתו ולנתק
 מושרת כריתו ודי בו ליובין שאין כדי להשיב על דברי כסילתו הקך לדברי רוס וכענין שנתאיש גם בימינו הישראלים
 למדיים יאנעושים יאשר לא ידעו בין מויה לא אלה כדורה שכתב וכפ"פ (וכדו שנתה הרצון כדור לפי השם שכתב
 ללמויה לנת מצות (י"א דמות עדות בקרא) של אייבוינר אות ונומת אותן שאין לה הכרה אפילו בלשון הקודש ואינו
 יודע עברית לשון א"ז אין מוקד למור שאין לו שלק בשום ידיעה אינית כדורה וכאמורה ולא כלה בכל דבר סמנת כויה
 באשר יודע כל כדור כל העתכל כס"ע ע"ש אדמו הרבה וביאור כפסד שכירת לנת האון המאובר ע"י תלמידו שהכסו על
 הקדושות תלדך כל בנינו הפרת כזיר העבור הם מכדיו פיניסרים על אדני כוה הכנסו יעטס פל בסיד הויף)
 יעטס אש עולם בלשון מרבת נהלות כנאר עתק אכלים ולומדי בעלי סכל כדורים כיוו שיש כדומי תורתו יסדי
 עובדה וכמי עליה מושיט) שבעל עבודת אליהם וחסד האמונת הפסילים ומיינים כשכס מצות יוכן כשדעת הדברות
 שלא היו כבאמות השדה ווכה להם מצות מושרת ווכה פזיר עליהם הרבה יתר
 ומתרת ששה כדור (שנה אותם לנת כל אחר להם לעניים ולשאל כנר עליון יתנו
 גמל הפתון ולסוטר אותם שלמי האצת יתן למכה גם הפני יעשע כהרסה
 כע"ש ל וכינוא כאלו יוכנה רבות עיו) והוא כ"ד כר ככון בעצמו שכן דרך הישר
 בקיינות הדות כמו זכר הקורק וכובר נס אלהו יושף כשלון בנת בית הרוח
 עבר אמן מחלונות אשמות לבנה חכם שלמוקל לבסין משא"כ לישראל אין גודך
 להכריעם כעלנות הצדויות אל אלה האזרון מאשר שכתעברו בעול תורה
 ששפתם כחאמר לא ואש"ה ערה פניו מושפשים בכבר הם אורכיים אל מנוע

וארבע יערוכ דס דליקים הנשפכים בתוכה הנזקים מן הארמה ועל מה זה דווקא באותה מדינה ומתקיים ברשעה ואת
בזבוע רמה לא כן יושבי ארבות הללו אשכנז ריפת ענגלנד גרפת ותונרמה הולנד איעליא דעניערק וכל סביבותיה בכלל
שישראל טובכים בתוכה לא נודעה זאת ולא עלתה על לב איין זורק לומר בכל מדינות ישמעאל על כפי כל אחיו ככל בכל חלקי
העולם אחי אפריקא אוריאפא שלמת הנפת כתפשטה מלכותו אשר כפזו שמה אלפי רבנות אחינו בני הגולה לא כמעט
ולא כראה כואת הנבלה כל מואמה כי רובם פקחים ונוצאים בהם מלוידים עובים וישרים אופנים יהודים איין מהגדיך
לומר שכל מפיכת דמים אינם פאודים ואם למענים כנרא בתיכה אייה מיתנש דובר סדה עלינו איין וישנין בנו ומתקין
אותו בזיופה נשעיס חרף אל הכודים :

ועתה אליכם אישים אקרא חכמים חסידים שבנוכרים הנקראים בשתי הדתות ועליהן שוקדים אשר לא הכו בסבורי
הפתיית ולא תפסתו בדמיונות כוזבים לא הולכים אשר רוחם ואחר שרירות לא סכו אל רכבים ושטי כוב
שקדים אובי אמת כנאף שקר אויבי מרמה אשר רבליהם לא נמעים הוועלי עדים כי אמת יסנה חכי בשלמת הדברים
הללו המזכרים האחר שלא נמוכו בות כפי הא' לבעל התורה האלהית וישארל בדבר קטון או גדול כי אם ההפך לאשרה
ולקיימה ולחוקק בהם ארשים כל תנועת מן הגמולים השני שכת הרשעה הארורה של שב' צרי גרועה מכל עובדי אלילים
אשר מעולם ולבוכרים ביחד איין מה לסיניס חשלישי שהיא עליה של שקר כנאף וורמה ובלה גדולה וענוהויה
שהוציא זרי ישראל להכניס ריחובו כאילו כפי עמונו נכונים לדס לשמש יוועד הפסק או לכשוף וולת מה שקרים
הטרים שותו שמים על רשעה נבלה בלוייה בדויה גלויה שכבר נתברר הויף של עלילת שוא ודבר כוב שהתנכלו אויביו
להגולל עלינו לקחת דמי עניים חסידים וקדושים כמו שבא כבר בדפוס לדנומא ברומא ברשיין הארון הגדול של הכנורים
הסופסע אידות כלכל של הכל כוה שהיה נפיר פיטערבא בשנת 1705 למענוס וגם כדפס בלשון אשכנז יהודית כפיוודא

ע' ר' חיים עונש אשין נקרא שם הכפר תשועת ישראל הכני ענו כי
נגד ה' כי בנדק כל ארמי יי איין בהם כפתל ועקם כולס נכסותם למדין
וישרים למוצאי דעת יוש שכר לשעולתם כי תהיו מן השרדים
אל תאויבו בדמיונים אל תבטחו בחלף עלוה (אייבימיר כפי שהעיד
על ווערלין עס שאר נלמים האומר שמאין כננרי במסתרים והנה
הכסין הוכיח פעמים רבות שאין עושין אלא לפנים ולתועלתם
ולהנאתם המדווח נוכים לבבות כמו שארע לרוב ינתוודש אשר
והן זיוסס יוכן עובטת אני במי שהוא כד דעת לא ימציח במה שהדכים
ניימר ידוע (קארל ארטאן הכא כשכרו בשליח אייבויז כנודע ומוסר)
שהדאש עמו ועתה כד חמוות כנורים להחכים לא כופ להדפוס גם
דברי קטורים וביא עלי לשו שלא ידע ודע רק מפי רבו ורוחו דוברו
וירוס שרומים וובאשים וובוערים הכנים עמו בתנר באינו שלו וברבו לא ידע ויקרהו רק למשן אירא כי שכור הוא
למשן יקרפני והיה לו לשם רע בפני הולך אשר אליו שם דברתי (אולס דעניו נאמנה מי הוא המסבר העגנוני של קארל שקראו
על שמו כי אחנס רבו אייבימיר הוא סברו בכיתו בחלטוכא ע' השופר השלין אירק העלל כידאסל מופיו אקרא הדברים
אליו והוא כותב ומולין הדברים בלשון אשכנזי נח והו השוכר האומתי לספר וירוס המוכנה בשם קארל אלל היוומר
קארל איין חלק ונפלה בכתיבת הספר כל עיקר שלא פשה בו אלא מעשה קוף בעלמא לקבשו כדכוס העלם שטעדי בעש שר
גדול סכד לו רבו והוא שהרולו דו ברוכטוויג כנא אליו את בת שברו ודי בול לעת עתה האונתה מהשלתה בקארל
שכטסו בו רבים ודולים מהבוכרים והאמינו לו ממן הרבה וכתבו לו אשה כנרית מוסככה מהבויית וילדה לבנים גם
עשאוהו קצין לשם בהעלם שטעדי ככית עקד דרואים בשומי הידיעות אשר הם הוסיבוהו מוסככה מהבויית וילדה לבנים גם
שכת עברית ולשון הקודש ודת יהודית אשר לו הכרה בהם כנכל אמת ונכנרף ודורו כי לתרפנה לבנות כאשר נראה
ונרנס מיד (לינבור אפי' מעש' איין הסיר והסכת שטעה למך יר' על יום שתוכנו יסודו כלומר בארשת שכת כנען בידו

מאזני

מאזני מרמה לא שפה כרו' דה כלשון הקודש רק כלעז לשון איין בינה ונלא כופה וכלייה ולא יודע עול בושט) מה היה סוכו
ברח מן הארץ יעזב את האפה וילדה לאדוכיה בית אביה והוא לקח עמו בשוק כמה אלפים ר"ט כף עמוס שלו לו והאזינוהו
באמרו שוקח מהם לעסק איוב ונשא ונתן י"ט ס' בו ריוח גדול כפי מה שהבטיחם כי שמכוהו לנאמן כפוף קשור דתם כבז
ישר והונה אותם בפשיטות עלמיו כחור כשר (ומר לדת יהודית ומן מה לעיני כשרי כחמטדרס ולוודון וכפי נמשע עתה
בווין כעשה קאטוליק כרבו לפ' ד' וניהו גם שס כמו בברוכטוויג) והנה כפתה כליוה כפי אהוביו מלכפיו שכתמו בו והגדילו
עמוכ בתשלה אף עתה אשר שכת אליו והסבילו על ידו ידעו מהו מוויף כרבו אשר יחרוך רמה בידו (וכמעט כנו הנער
באלטוכא תפס אמונות אבותיו בידו) והנס כעת עבירים סכלות סי' וככה מוכים מוורים אותם תמיד עשרת מוכים ואת להס
פעת טפשותם מעורבים על כונת בעל א' עממו לכן השמרו כאיין הרמאים המוויסים שאין עינים ולכס כי אם על כנעם
ואם פקשים הם הכוורים היוקבלים מוורים ורזים להיות בטוחים ושלא ישיגם ביו בלימה זריכים לעשות כמו שארע
בימינו כק' כ' פסע בא שפאיש יהודי פולאקי מן הדרך והלך מיד אל הכומר ואמר לו שרונה לקבל דת כנורים וישאל
אותו מה ראת על ככה יסנהו הפאלק שלכבו מאיין כריוס לוב א' כ' הכומר איין זה בשותי לבד כי הוא צריך להודיע
הדבר תחלה לראש פעליהם לכן ילך לו עתה וישוב אליו ומת' או יודיענו דבר ין או לאו אשר שהלך יהודי שלם הכומר
אשר ראש הקהל בכ' ש' והוא איש פקד ויספר לו הכומר את אשר קרהו עש איש אורש יהודי שרונה להתנכר וישאלהו איך
הוא מושך אותו ויענהו האם קהל היהודים ס' כלום אתם צריך לעתמי ואם אישך הלא מכל מקום תפעה מה שלכך
ספק ויוסף עוד להבטיחו שכאשר יסנהו בעת ס' ככה יעשה או א' הכרנס אם כן הוא לעתמי תשמש ואת הענה שיעונה
לידע אם באמת ובלב שלם רונה היהודי להמיר כואת תכנן כנאופ שנית ע' ד' ההמרה אחר לו שמכנס הוא סכל יהודי
היודעת לבחור לקבל כוה של שמי ועיב על נפשו כדי שיהיו לו הרבה עוורים מוכים לו בכל מקום שלך בין הכנורים המוש
יכירוהו לנאמן וייטיבולו במתנות ארוכה ומשאת וזו תדע כי למען אמונת חלוק עשה זאת וישעה עמו ואת אל הכומר
וכן עשה כנאופ שנית הארזת אליו ע' ד' להמיר וידע לו כדברים האלה לבד כוכן בהכרס צריך שיכנה על משמו ע' וישג
בעד זה הכאה וטובש הרבה כשופט העובר אורש דבר זה ושאן להמיר או ניה הכומר ויכוהו ווכר אכודי שבר כל עממותו
ובא לו מוכה ומעונה לרמוז היהודים בכ' אל הפרנס הכ' והוא עשה עממו כלא ידע ויתן לו פלום וישיבהו וישאל אותו
מה בקשתך ויען כי רונה לבקש לו סירות מלוד לנערי כני ישראל ולשאול מיתו עוד או פקד הפרנס להוליכו אל מחוץ לעיר
ולתת לו כסועים בשבטים גדל לדרך ולגרשו מהעיר כן משפט כל עובר אורח עולם מהתל באוונה וואת היא הבטיכה
הבאמה :

ואתם אומות הנזכרים בכלל יוה טוב ומה נשים אם תשמרו המנוה עליכם מוורים ומולמדיכם הראשונים (וכדרך שאמרתי
גם לעולה וכמנוס עליהם מוולמדיהם) מה טוב חלקכם אם תעורו היהודים של שמירת תורתם (שעליה העולם
עווד) באמת תקבלו שר כעושים כי גדול האעשה יותר מן העושה ואינו מעשה אש' פ' שאינכם מקיימים רק שבע מצות
בלבד וכמו שכבר כתבתי בס' ד' בספר הנאמר בשני כל רואיו תורת הקבאות סמוך למיתותיו (עב' א' נאול הודעת
שהיהודי השומר גורם ואינו מקים אותה הוא בכלל ארוב והנכרי שאינו שומר תרי' ג' מצות כולם מפני שלא כנעוה ומקיים
אותה (שעור כתיבה על ידי ישראל) הרי הוא בכלל ברוך :

ולא נדמו בתורה וזן קצוב למירתה אדרבה השפך ויבאר (ומשולם בת' כן) קצוב למיתותיה כתוב והנבלות לבו ולכנינו
עד עולם לעשות את כל דברי התורה הזאת ונראה בהתמלת התורה שהיא כונת הדריאה בעצם ויר' א' את האור כי
עונה אח דמור נייטריא תרי' ג' מצות שני בניאיש (מלכים ב' ז') ואת העוקים וגו' והתורה שו' תשמרון לעשות כל
היונים וכל הכביאים שבאו אחרי משה וילאו דבריה יחזות הנביאים בתמלת בית שני כיה פתס דבריו וכרו תורת משה עבדי
וגו' ומשולם ככול ויכול כתובים איוב ויאשר לאדם הן יראת ה' היא חכמה (תכמה בולנו כוה) ש' ת' כ' מ' ה' י' ג'
תרי' ג' וכן עולם מלת נח' ה' בלתי ו' ש' עונה חכמה ע' ע' נח' ה' היינו לעם נחמה לפס טובה הכמת תרי' ג' מצות
יומר לראש השמש ירנה לומר ודרר מיתו הוא קבלו תרי' ג' מצות לראש השמש היינו כל כפי עולם וכדרך שקראו ס' א'
ב

במדרים הנודר מרואי הזוהר... אסור אף בסוויין... שלא נתקנו זה אלא למי שהאמה היא אומן... שסכל כניס בכלל... בי להם די בשבע זנות... כפי ששערה החכמה האלמית שאות להם לפי תבונתם וטעמם... סן לא יוכלו לשמוד בה... וטוב כי ישנו להמשיך לשודר יוכלו האמה ראתה גי' תורה... ונלוה איה השעורר יראה ה' עטורה עומדת לעד... ואחר ראש דברך אית' ולעולם כל תשם כד ידואר ודא זכרתי תאמתי וכו' לעולם הוא ליבכט דתקמות... חסר תליס הוסיך מאד עליה... וכל תמיהא אפי' מוסדים עליה ואיר ביהוד על המעוררים בפרוסים לעמם ומרעשים עונן... תורתך וחסנה רבות פאיומולי שלום... גת התחיל ומלא סין תוכחות בעבור זי' והזכיר אזנו... כי לקח טוב בתי לכי אסר חזני אל תעוונו... נכור כני מנות אביך... וט' ששם תורת אפי' כה סיים ספר קהלת... סוף דבר הכל נשמך את האלהים ירא ואז מצותיו שמור כיוה כל האדם... וכבר דברנו מזה באורך באוצר העוב שלנו... יבססום ספר הקבאות למדי :

אמת אדם האלוהים הפקחים שבאנונים... המוסיים דבר לאומן... בעלי כושר... אובי יושר... ומעבדים שפתי רשע... הנימו... כאמר עש נשע... עורכו עומנו כיום הורה... ויבכטם שדו בעדנו... לדבר טוב על ישראל בכל מקוונות מוסבותיהם... אלוהים לב המרים זנוכים ולכסי וימני ארץ... להשיג אכסי כס' ש' שר'... תלוים והסם גרים בימינו וזוהי דואי הזיונות... שחזר לבלובית כדכרי... שהס קוים בעיניו כדני... סאו עיניו דרין... לכער הרע מקרענו... שלא ישחיתו תכל ומלוה... ולא... תמיוס לעמד העקן ש' אלא עמוד הנגרי... בו ששן כת ידועה... שהתירו לאכסי סיכה להשאר בעבודת קוספניום שלהם... שם זיונה בנודרי ראו והתבוננו כי כאשר דמיתין כן הייתה סאזר איוס שניס אכס' זי' זה יתצוררה מלמדת איונה נסביהם... של כס' זו שסס איתסאייבטינר בעראנ'... ישקד על דלותיהם יסויס חסס לוד כל חכמת ויפנו ומרמתי ויבקרתיך לדרוך אומן... חסיש'נו יכמו סמנרשים סמנרים לבת זו כואת' איה גם בעבודת ש' שר' שהיא יותר רעה הרבה עכל עבודת אליהם שבעולם... באומר :

בשעה זו שבת צאת והיה נשני תכתב מפולין יודיעני איך אד חפריני כת הארורה של ש' שר'... בא כושרא כלפי... שיוא... רכס סוס כס' ז' ושוד לפני ביתו של מו' סנאון מו' פייס כ' כר'... הרב דק' ק' לבוב והמדינה... להכעיסו... ימנעו על עין טובאך כנגדו ידבר סכס מנני ואור חיל... עמד לפני הארץ בישוף לזכוב... כנר הפושע הכל' הסוטא ומס כפשו... ולא העולה לחדר וזוהבסה בנידונו... לק' ככל בקר לומר סאמין בנודרי ונדון לויתה... ונבלתו השלכה תחת עץ... העלובה... לרזון על פני השדה... בין יאכזבו כל אויביך ה'... כי היה דים לא רנו לקרנה... שאינו מולסם : גם הנודרים לא... קבלוה ס' כבודתם... לפי שלא כתנדר בסועלבן שפר לי ארס כאון בא תלכוב עבר עלינו... ותמה אני איך יתנהנו עם פ'... בעיותי... שדפס עלינו כשומבי שהו כנזרי ודאי... ולא די שקיימו בשתיקה לא שנס כפיו מלא לאמר ככה לנלקים כסאפי יכפי... מאחר כזה תהם... ולעיני אדס הוא יתראה יהודי... ונריך עיון להורות הלכה למעשה :

ומעתה אדם אפי' וכפי עיני בני אלי... מנוע הקורט... שערנו רגלי אנותיה על הה סיני... אשר נכרפתם ככור הנסיון... והכזינה... זה אלק' תרפ' ס' סנה רבע' דפוס קונטרס זה נתלה... היא סנת מתנה טובה... לפ' ק' לא כפונ אומר... לכנס... הייתם עוים ונודרים... ותר מאריות ונודרים... בעזרת תורתם ס' קדושה... כזה לנו משה מודעה... הלא אדם... פאזת נודריהם ימלאים ה' עושי דברו לשמוע בקול דברו... התבדו כי ה' ארנס יא' יקאל לכבכס בשאפים הלא שכתב משה... שהס מרקדים עם ונות ערמות... א' תתאמנו לעלות בזרעכה בסוים ורבב בחור... לבוסי תכלת וסור... א' א' ק' שמש ישראל א' ליל כעוים בקרונות ורכובים... שהימנו... סצת שתהינה כמות מלכים ביקרונות... והגיו א' כל איזים מנסה לה' בסופים... כפכס וככסיס... אלה שרכב ואלס כנאופים... ואזננו כזס ה' אלהינו כוכבי... לא... א' על דרך כס' ש' שר'... שהסכיס שס א' איזים מייס אלה יכו... אומרים שהו... צ' זכ'... עליהם אחר רימיהו ג' הקופנים להסכיס את עיני פאי... כאשר שכתו... אכותיהם א' ספי כבעל בעל ג' כ' מורח' שלום הקאקו רמון הנכביאים הקדושים... שפכר : זה לתבן את חכר... ועלינו כאשר אס שכתנו עם אלהינו ונפרשם לפנינו... לא :

לא ארנונו... אכעטבו ככל סת שפכו לפניו לכבכס... סוקו ואמנו אל ירכו יויכס... כי קרונה ימושכס... אס יתוניה עוד שעה אחת כס' סכס' ד' לט'... רס' ד' רען אכות) אס כוכה... נכדך אז עוד פעם... (שלישית להפסם כואת') על המזה... מן הוא... והלאה ויהי אור הכנסה כאור הקוים ונו'... והיה ה' לנו לאור עולם... והלבונו גוים לאורנו... חכנו ליוססאעארי... אז אהפנו אל עינים שפה כרורה ונו'... לעכדו שסס אדס... בין יהיה ביהרה בעיניו אפי'... המוכרים את ה' אל דמי לכס'... עד יבונן ועד ישיס את ירושלם הלה כארץ יושבינו תמונה מלך בימינו... כהנים... כהן כפארו ועדיו כנין הביט האולם... וישראל על פל עבודת... ולוים במשמרותם... וישראל על אדמתם כולם... וכל הכרואים ימנו יקר לנודרם באמת... כי ה' הוא האלהים אלהי עולם... עששנתו לתקנס ותעלתם לא יעלם... יתבדך שמו לנכח וכדך כותן ליעק כס' ולאין אוניס עמיה ירכה יותר מכריא אולם... חס ושלם

שמעתם אנשי אוניס וראיתם בעלי עינים יכי פי'... דובר כי לבשר ענוים לשום לאבלי כיון סאר... ולאכרית לכת הארורה... ש' שר'... שס ושאר... ואת היא ודאי מיכות עמוסה שאין למעלה מענה... בעיני כס' ואת הונונה ומושכס... להוכיח קיוס תורתנו הקדושה עדות ה' כאמרה... שאינה כובלת בשול בשום אופן כאשר יהיה שמה אפילו כפי אנשי ריכנו... ואס ששיאונו לא יכלו לנו אנשי שלומנו :

ונציג... משע מתעובדות הרעות והרבות של השואים לכפס ארס ש' שר'... כאשר ישבו כ' ונדקו : ויש סחורו כהס הדון והקודו... ינעשו בעלי עטובה נמורה... אסם קתו תראה... כי כל מעשיהם ומעלליהם הרעים לא יכילס ספר... וקדו של דבר... האזוריים היו נדקים בערכם... אנשי כדוס ועמודה סידים לנדרם :

גרשום... הודאה ודודו שהתורה בעלי תשובה... כ' ק' סאטנו כפני כל הקהל... הקדוש כבית הכנסת הקדושה... ושמו בעל השמונה יופף... כעתיקה כס' מלשון אפכנו ללשון הקודש... כדי שיוכנס לשפרדים... ושאר כל עם אומה ולשון) הפסיל לנעוק בקול מר וכבי מאריות לב כזה הלשון... מורי ורבותי... הנה כנר הודיתי בפני הרב דק' ק' האפכנו כל העבירות כפרטורע... כל עבירה ועבדה שעשיתי... אי אפשר להיות שום עבירה בעולם שלא עברתי... וכל אופן שאמרתי לפני הרב אב' ד' דק' סאטנו) לא אנד הנה... אך העבירות חמורות שלי... הכני מתודה עליהם פה בפני כל העם ועדה... אולי אובל ואפי' לי... תקון לכפשי... קודם כל דבר תדעו שכבר תשע שנים יש... שאני בעון הקבירות של שבת... צני יאס שמו וישקר וכדרי העבירה הראשונה היתה... כשעה שהייתי רוהה לבוא ביניהם להיות עושה... כמנאה סס אשה וזכה בעבירה אשע צני כן רש' ש' היא כת אלשע... מן רהטיו... שירע אפי' האחרה הזמת... היתה עושה עמיה נביאה כמו סוכילה לחימים ופענוס לאחייים... נופלת לארץ ככפית... כמי שכפחה שד'... ואומרת כעת כפיייתה... כמה מאמרי... וזהר בעל פה יוכן יכלו לעשות כל אנשי החבורה האחרה... ש' דענו לפעול כן במעשה כשוף גם ילדיהם ויקדו כשעירים... כני שבע ושמונה פנים מופלים כפיייה... ונפיהם חנדים לשונות ומחמרים מורה לחכים... ונאסותיהם והמדות הראש שלהם שנקרא ערעבן... היה יכול להרמות ממה שז' לאדם שכנר ממו אכ' תי'... מקרא אליו דמות האז שנטער... ואומר לו שישין כס' ש' ותי'... לקס

בחדריו האלהים אנערים... ובתולות ערב רב מפרכסים... מחקקים ויבסקים זא'... מרקדים בגלגלים רופפים... מרואים כלפידים בתוך הכדים... ולשמה מה מן עושה ימורא כביתא מורבא כשיפא :

והנה... הרהר כמה עיוספניו הררים... כמורה נבונה... רחמי צחה שמה והמיר המעשה... לתלמודי ללכת בחוקת העינים בפרהסיס... ול' עשות כמעשים שוקרין הליכה בפרוסיאן... גם עשה מות' ל' ש' עשעו כאלו... איה כמנה בתורה... כרי שכתו בחוריו מלנטי כלאים כגדי חופס לרכבה... כתימס חפשי) וזהר דינו כמומר להעשים וככובר בכל התורה כדוע... והחטיא את הרמסכשט ככספ אשר תעשה ביד רמה... בלי שום הכאה... רק האומר שישו וסמחו התורה בעלה... נאוו ופרקו עולה... לשמה יהיה ולקלה :

ועתה... כשנטי ישראל לודיע כחמנה... את אשר קנה ה' על הדבר הזה... לא הקיף כמ' האלק' אס מאריך לו לחושט עושה מלת... כי לנדולה זו וימתקן בהתמלאו סמת) כנה חובו מיד מן העליה שבחוריו... יהרכבים הללו שהלכו בראשי כסו' ת' טל'... כי האחד היה אגרהס... שני... המיוחד שבהם כמור כאלו כנה קומס (והלמד) שככולם ומתן היה) שבנחר מהם לקיף... הולך לפנייה כראש קל... על קל ירכב להורות הדרך יקדוהו הו' ר' כמו שוקרין... כל' א' לפרס של עם וכוונר זככה התהפסדה תלגס להדמות לאחד הרכבים מחיל אונגריין... והנה אירע לנוי... מועטים אחר מיעה מכונר הלז... ראה זה החבור לאחד חכמי פולין ונקרא ר' יוסה לנולין מלמד כה'... מערין וקורא בספר הקבאות שלי... והכסילו פיו של הכנער לקללי קללה נמרזת וימנע את המלמד לקרוא בספרי זה... והמלמד כשענו עבר בו ואמר לו מודע עושה ככה לקלל חרש... וימחק הכנער לדבריו... וילך לו לאכסטיא שלו... מיד חסס כראשו והרטיס כי כפסע דינו ודון המות... וידע בעצמו כי לא ימיה אמרי כפלו למטה... אז פלח אחר הליס משה... אשר קרא בספר שלי כנכזר וטענר בו בקללו... ובקש שיבוא אליו... ככרלה רה לשון ולהתוודות על מעליו... אבל לא הספיקו בידו... ה' כטריפה לו העשה... וינאה שחממו עד... שלא הלך האיש הב' אליו לבקרו... ככר כס' שדוד חס'... סאה מיותם כפרתו... אך בכל זאת לא טר ירעס ה' מלדכו הרעה... ועס ארס לא ינעו... מן בלהות יתוס יסוף כרע... לעת תמוס רגלו תנארהו טאה לא ירע עד בוא עת ופנע :

הגדול כרבים לניני עמיס רבים ביתר שאת ויתר שו ותענוותנות בכוחי כנגד האנוניות ואדרבה בערותך נגד חלבים ולא
 אבש והכל לתגלית אחת להנן בעד תורתנו האלהית מטעם חורטה ואמונתנו הקדושה לאשר נדרשתי על זאת ועקבתי
 עולין אשר הדיעונו עמם ובקטנו להיות להם מעיר לפזור וכל עמני לכך באתי לכך דבר הדפסת הקונטרס הקטן שהי
 להגיה עמנו חזר היאחזן שאעשה מעשה לסתור ברך אלהים בו הסיב כפי עד מות רועי ולא שמת כבוד רועי יתאכי
 נשארתי לבדי מכל בני עמי ויועמיס אין איש אתי מכל גד אין איש מתמוק עמי רק על השם הרושע אחי משודי ובכל
 התליות הזונאות אתי חנעול היה עמדי בו בעט לבי יתוק בעמנו יתעוך בידי לפשות מלאתנו ללסוס מלסמיתו אשר
 העוים שלי מתחלה באונס אלוס ע"ה צור הייתי איש ריב הריב לה' הוואי במקום שאין איש אחרתי הכני שלסני נני
 נתתי למיכוס ונ' פני לא הסדמתי מכליות ורוק ינה אישור לי מוי הוואי רשיעני ולא באתי לכלל זה להתנרות בחלודי
 נוצרים וכומדים האסיס ומדיסס את ישראל בהכליסיס סלקו מחמאות ביסיס לבור מאשרי תורת ה' ולהשליך אמרת ה'
 צרפסי אפרי גויסיס בשאשם מנצלו להם פתח פתחו והעוין הרב את וצורו כמו שהדיעו ופוגרלין בכונותי קצתי בסיי ומכני
 הדיכסי הפוקדיס למדמתי על זאת סמתי ולא התמהמהתי להקיס עוודיס מוקיס לתורה ולאמונה מעמכס ומשען לבלק
 מיוכס כל עוור וטוען ולהראות לעיבי השמש היותה מוקימתי גם ונאכסי ריכנו ענאם תתפ ללסונס לא הכדידוס אבל באמת
 סדוה וקוקוה ביוסמדי האונו באשר הראיתי בעליל לאר"ם חבעלי עיסיס בלתי כעלמס

ופרס אשדך צבור דברי המאיריס לעיני רואיס ועמסיכיס עיכיס שעלפסיס אשאל כאאלהס הקונפסיס תלמידי כפל אשת
 צריה שאין לה עיכיס ראש העוריס והפוסקיס על שני הויפסיס והסכפסיס ויונא ששצניתי למרוב סיסי וכעסי כי קנלתי
 כהולליס העוכריס על דת ומסכריס עם ה' אלהי תלין משונתי הלא אי אפשר להם להכחיס מיה סכרה לעין כל שלטובה
 נתכוונתי לתועלת ישראל ולהגיל תורתנו הקדושה משרפת אשי ואס לפי דבריו לא דברתי ככונס היה ראוי להסתכלות
 ולדון אותה לזכות כי הפושק יכול סכס ויאכר לב מתנה וכל פעולה ככפת בהשקפת התכלית היותה מינה ואסו לגדולה
 עבירה לשמה כו' אבל מדוע לא היטיב הוא לדבר טוב על ישראל ועל תורתה ואמונתה כמו שפשיטי איני כפה מלא לבוא
 יסיס מהר בעורתיס להגילס מרעטיס היעועדת הנארש זעקו מונסי למה לא השתדל בכך כנסינה אכן כשהיה צרעסלו
 קרוב לעדיכתי פולין יוכקסו ומינח אכסי אותה מדינה ככאיס לשם על היריד שיטעס הוונט עליו כימיו עאחר שהוואילו סס
 וואין כמוהו אין של עפר אשלו מכל הולך על גחון ועפר למון להטיב את הככיליס הרודפסיס את ישראל בהכליסיס ורצו לקסמו
 עיזש על הוואיסיס ויסיס לאל מלמסיס לא כשתתק כנדרססל ישראל כשאן דלא אכפת ליה לגוורי וכשמק לאד זכראות
 האסיסיס כן סדמס אותס וכסינע ונלתי כקשתס לא סכנינו כו' כי רואו סן מוקפ גס הוא על מנאסיסיס כידעס הטינל סבלכו
 כוה הראה עונס לבכו הכאן לאל אחר ומוי עמנו כוה מלאכי גוי עו פמיס ההופכיס לעמכס משפט ויוזיאיסיס עלי לעו
 כמכמיס להרע ולהיטיב לא ידעו

אפנס מאלה הטפסיס הסומיס פעלס מיה סכתוב כיעקב ווקס לו יעקב מוקל לח להכות על קדקד ששיר וותהלך בלשמיו
 מוקסו ו"ר זר"ה אסיסיס קחי זדק לפכו ושלך ויסיס לדרך ישר פעמיו ומונד עמיס מטל יתברך באסמיו ועל רא
 קלא דקליא אחרע מעילא לתתא קל בעימוהא אחרע גיימין הסבין דשינא בחוריהון ולא ידעי מסתכלן
 ולא חמאי אסיסיס אורגין כברי לבא גיימין ולא ידעין אורייתא קיימא קמיהו ולא משנחין ולא ידעי כמה
 מסתכלן חמאן ולא חמאן אורייתא רמח קלין אסתכלו טפשין פתחו עינין ותדרען ליח מאן דיריבין אורניה
 ער מה תהוון בנו חשוכא דרעוטיכו אסתכלו למנרע ואתגלי לבון גהורא דגהור בזופנא ריעקב שלימא
 מנו עקו דארעא ורשו אחרא כנו הרגין נוצראין רחה לכולהו יוצרר חולק ערביה ואחסנחיה מנו חשוכא
 חכמחא מנו טפשושא ואוקיר ליה למריה בנו אל ור על דא כתיב לא עתה יבוש יעקב ולא עתה פניו
 יחודו הכינו פתאיס אחיסיס קדוס כס"ה דכריס נוקטיס ויודיס עד התהום וכסיליס מתי תשכילו עד מתי פתיסיס
 סאהכו פתי ולסיס למן חודו להס תמונל ומותי וריכית שפתי הקמינו אולי יסכן ה' אכתס דעה לטוב ודרככס הרע
 להיטיב אפרימכס ושומע לי יסכן כטח וסאין יספד רעה

אך דואנ אני כמדומה הנענו למיסי אשר אין כהס ספן כמי הדור כמי הכלבי ואין כ"ד בא עד שתהפך כו' מאשר שאני
 רואה במקומות אשר מלפניס מפרו כפשות יסס לעקור ולשרש הויכות הקדשה ואפילו למפש אסריה כחוריס וסדקיס
 כמדומה רחוקו מהס יאלו צדוים כרמיסיס ומכרות סגונות שלמות וקפתי סס דרוכות לירות מיסיס כלב הויכיס ככל
 החוריס אשר יתכאלי עמי רדפו אפריסיס עד הרמה למען הסוירס ועל כמי האדמה יוקענכס בדפוס לאות לכני מרי
 ולגוואו עתה הספך עליסיס כלהות מוקס הימפסט והנדק מיה הרעע כוכע על ראשי עס קדוש כקויה וקופה ביד רמה
 את ה' הוא מנדק ועושה עמנו כמיה וככרו רשוו ככרוו הקרס של ה' ק על שתועב סלו יוועני סמפו עליו ולא פרסמוהו כפירוש
 לסלק המכשול לפיכך ככסלו בואוכן באקוס פ' ופ' אוי לדור ספך עלתה בעיני ווי אחי תהיו עלן מויכאי וכן נראה
 שאכוכת בעקבות משיחא דסופא יכפא ואין תוכחה סכמת סופריס מסרס כו' ושוא דארעא אולא ונדלה כו'
 ותעלוסיס ייסלו כס מעוליס קטיסיס ופליסיס שלל כלו מדסיסיס כל הזכוכיס סכפסיס הלינניס והסקריסיס אוכני כנע רודפי
 שלמוניס ושאר כמות שאין וקבלות פני סכיה יונסיסיס כראש למשל ולסנינה וראי חטא יחאסו ותהי האמת כעדרת אין
 לה מקוס דירה וסכונה כקור כל הקלות סקלא יעמי את ישראל עד סכתקרה דעתו כתימיו בניינו וכל מה שהודיעו
 סכייסיס את אשר יקרה את בני עמנו באחרית הימיס אנו רואיס בעינינו וכן דוד עדין איננו על זאת שגאחי את הייסיס
 תס איני לא אדע כפסי אואס מיי מדוע קדמוני ברכיס ברכי דרבך דשלי יוכיכו ומה סדיסי כי אינך במקוס בינה על
 זה ידון כל הדויסי אל הקריס למאלפני ולמעדכי אשא כהי וקינה מדוע יוכען יצאתי לראות עמל ויגון אוי לנו כי היום פנה
 ועד מה לא תעבור הרכה :

האמת אניד ולא אכחיד תתת לסוני סיס מוקוס לבעל דיני למור עלי שאני ונעככ ביאת המסיסי לפי מ"ס סו"ל אין כ"ד
 כה אלך דבור שכולו זכאי או כולו טייב וכפי העדומה סן הנכמע לעשות כולו זכאי מושא"כ הספך דבר קל הוא ס"ו
 אס הייתי מתרעה בכך כי לפ"ד עיני כל ישראל עלי כוה למרוד בו ואכי כע"ה חומר זאי אינני שומע מוטעלי
 להשאר בגלות כווי כפס חתשכ גוי עבד מוסיסיס מלהיות עשה אשת רשע לכני המוקוס יבנה האוכן הסני איני נוקשס האסיסי
 ולא הנאתי ואפילו יעוככ כסל כך הרבה הימאין לא ימיס לה אויני דראכו ככמה והכני מוכן לתת נופי וכל אשר לי
 מקניניסיס עוכריס ומולפיסיס אס אוכל להכב על ידי כך למחר ביאת גואל דק להמיס ארובה ומרפא למתלת כגולה סה פוורה
 כגולה וכהלאה לימעינא יחא עס לתלה ולתפארתי לעבוד את ה' באמת ולמען יוכו על ידיסיס גם כני כשר ימד יכירו
 אל מי אחר ויתכו כל הכרוואיס כבוד למנו ויסינו כל מעשה ידיו הנלמסיס ולא יאכדו באולתס אבל להקיר כשחתי בעד
 המיסיס לא אוכל ולא תהא כואת בישראל ואפי יתעככ כמה ויעבור עלי מה יהיונה אני בתומו אלך ארכי וינתי כעבוד
 את ה' הנה אכני והילדים אשר נתן לי ה' לאות ולמופת בישראל כי לא תפכס עוכי ורעס כל רואיסיס יכירכו כי סס ורע
 ברך ה' דכריו לא יסמוס מפינו ומפי ורעי ורעי עד עולם אין כן יאמרה זאת בריתי אותס כרוך הוא אין כרוך
 ואין יוצאת ואין זמס כרמוכותס

מכל מקום תלינה לי להניח הלעו ולסמק לכן עתה באתי לברר דברי כשולס סדסה לפרעה לפני וקני תורה לא וקני
 אשמי ויכני דכחתי לא ירעינה כהו דהדרו להו תמיני מרי דרי סוררתא ומתותא דסדרא שמוסיס להס פאס
 ככרית קונות תלתליס לבכות מכהי סכתא דמנה אולפו סכמתא יודעי דת ודין מהה יספטו בנינו וסי סגיתי יכינו לו
 ויוקיפו עלי מרפתי אס אזלי סגיתי לא תלין אתי משונתי אס אין בידי ארסיקו לא תסכון עולס באהלי אס אין פעלתי
 לא אוסיף תפל כח מסנתי לפניסיס (סמא מתוך שאין אדם רואה מנה לעמנו אינני ערניס בתקלה תלינה) יודיעוני כח
 סון דבר כשמע כו' ונאונחנו מספרי ואזויק עוכס למי סיסיר המכסלה מתפת דיי אס יהא יונס כדכרנו נעטס סס לרעא
 דאכא לספות של המסנה כוויק ופכני כנסה ולעשות לדברי סכינרון שאין לו עיקר (כמעשה התוהו של העתעעת הפוקר
 כספר כתב איש ריבי רוסות עדות שמשכ לעשות רגליס לסקר ועיני אכסיס רואיס לנקר סלילה לי הלא אלהיס יתקר זאת
 ואור סאס אזלי קרתי קצתי כיוקוס סדיה לי להאריך ולהרחיב הענין לא יתשכ לי עון כי אנוס הייתי ומכרס לפד עטעמיס
 שלסה אס כדי לסוס על סוכנת הדפוס דבר ראוי הוא להסתפק כיוועע וכהכרתי סוכסיקי לא לבנו מעות

בכתוב למעלה ויבוסו הכוים על תלמתו שכל עיקרו כושים עלי שאני משבח הנוגדים יותר מכת ש"ך וזה אמנם שקר מוחלט
 כי אני לא אחרתי כן מעולם ולא יתכן זה אלא בשנים שיש להם יום וערך מה זה עם זה כבוד למי שיש לו רק קצת הכרה
 באמת הבעין וכי מה ענין אמות הנוגדים למיכוס פנים ונכונים הללו של ש"ך ש"י יהלא אלה אינם בעיני אלא כפיות
 הישר וגם זה הדמיון אינו צורך בהקלט כי אפילו חיות רעות לא ידבקו בשאינו יתכן בוחן דור המבול יואלה העתועבים
 אינן מכירים ורעם אין מהנוגד לומר שגורשים הם מכרי אדם היו מי שיהיו וגם מעובדי אליהם כאמות הקדומות אבל
 הנוגדים הם הם שמונים שבע מנותי כפי שמוהרים וכמו בזכרתי ברכן מחמה הלו אוי בודאי לא בלבד אין מקום לגנות
 אותם כל האמות אבל ראויים לשבח בלי ספק ומה טיבם של אלו אלו ואמרו סו"ל קמדי או"ה יש להם חלק
 לשלם הבא :

ומה שכתפתי מעמי חסדי הנוגדים בפרך המינים הגרועים של ש"ך ש"י מה תהיה בזה הלא מקראתא הוא (יחוקאל
 י) אכחשתי בניו אשר סביבותים לא עשיתם וברשו מו"ל כמותקנים שבהם לא עשיתם ומכתי משנה הגדולים
 ספרו אף בשבח מלכות אדם הוויים הקדומים שהרעו להם מאד ואלע"כ אמרו כמה כאים ועשיתם של אמת זהו כו"ל כדאי
 סב"ו בשם התנא ר"י וידוע שבכל מקום שאמרנו מעשה במסדי אחד סתם הוא רבי יהודה ב"ר אלאי והלא יותר מזה שמועב
 שמתקיימן לרשעים בעולם הוה שאמר לא יאמר עוד לנבל נדיב וכו' (וידועה ההלצה בהמיכות הכתוב אומר לרשע נדיב אמה
 וכו' עם הכתוב שלאחריו ולמוכחים ינעם) ואפילו הטען דמו קו"ל לטובה כו"ש טען ונכונה לשם שמים כתבוננו ועיין פולס
 בית אל מ"ש בשם ס"ה על אמת כמה וכמה במסדי או"ה ישרי יש להם חלק לעוה"ב חלק) שמונה היא למוק ידי שושי עובד
 ק"ו לנוגדים פקמים המישיים ידי ישראל לטמור תורתם נרין לגור שהם שובים עבת ש"ך ש"י ומחריבי עולם ס"ה הלא
 הם המיוקיים בדינו תלמוד תורתנו ועליו להחזיק להם טובה כפולה שהגויאז לאור עולם והביאו לדבוב על הנוגדים גם
 כל ספרי תורה שבעל פה מלבד תורה שכתב עם כל כלי תשישה ככל אשר השיגה יד השגרות לא חסד עינים על
 עמונם והיולו והכ מים"ה להביאה אל האמות בכל היכולת מחדם ולולי זאת ודאי כבר בכתה גמלתה הסגורה והללו
 רשעי עולם שאורים עליה לתורה שפחה (תאכלם אשר לא נופח) וגדולו תכמי הנוגדים עמדו באריות בכל הדורות נבד
 משעשעים כנגדה הכלתי מבינים ומהם היו עלינו ועל מפרינו הקדושים בכלל ועמה כת הארורה שר"א יאמר יואלו לקעקע
 ביות השיבו מכל וכל כל יונמתם לאבד התורה לגמרי

ומה שאמרתי אשרם ואשרינו אם נהגים עמומי כפי דתם כו' ודאי או טובים ומונלסים היינו ביניהם גם אכחונם אבות ינו
 כי אסכה היו עושיים בימים ראשונים הלא ודאי לא היו נהגים אלפים ורבבות מקדושי ישרל שטשפך דמם כמים והותת
 במיתות משונות בשנים קדמונים על לא חמם עשו ולא מרחה בפייהם לא פועל און בכפיהם ולא היו המונייהם מנאים
 אותנו וכן רבים מכוורי פולין עד היום מוטמים אותנו רק על שאכחנו דבקים במונות אליהם וכל זה בא מחסרון הכנה
 ודיעה ככוונת מלמדיהם או מודון ורשעה רבה יומעוט השקפה והשגשה על אוהרת בצלי הא"ר כי לולי זאת אדרבה היו
 מוויבים לעזור אותנו בכל לב על שמירת תורתנו וכאשר בה עושים פה עשנו היום יתמללים הסמדיים והשרים הישרים
 והסגנים שבכונים והולומינים הפקמים שבהם אלמלא כך כבר נשתכחה תורה מישראל וכלתה חרדה אם לא היה לנו
 פיוש מהם לשקוד עליה ועל קיומה והשחרות באומה הקדושה לכן בלי ספק למישה שלמס"ה לפכינו ופתי משכורתם שלמה
 שאת אליה ישראל האל הנאמן :

ואם שופתי מלא ותבלין למיכוס סיוב שמירת תורתנו הנגמית וההכרחית לכל בן ברית (וכלוה הגר אליהם) על פי דברי
 פ"ג"ה הכנה הרע הרעותי שהרתי הוכחה עמומי מדברי יונתננו ענשה לנדקו ולוכותו בקיום תורתנו המוחקת
 בדינו יתמכרה נכסת לכל לטון תקום אתנו למשפט תרשיע ואין שבהם של מטרותיתא שמתקלסות מחברותיהם אל פ
 כשמתקלסת מונרותיה וכי בהבאת ראיות מן התלמוד שלנו בלבד הייתי יכול לנחם למשכס במכה הלא הם רבים לשרפו
 וכאשר כבר כה אמו בפועל הכת הרשעה ה"ל והבטוף הנורר אשר הוויקו בידם המורדים לתלמודנו והנורכתי לכרר
 גם וכמת התלמוד יבאון ע"פ מייסדי דת וולתנו יופ' בתן לי לטון למודים להגויא יקר מולל ונהראות למין כל מדת
 פודושים

בכתוב למעלה ויבוסו הכוים על תלמתו שכל עיקרו כושים עלי שאני משבח הנוגדים יותר מכת ש"ך וזה אמנם שקר מוחלט
 כי אני לא אחרתי כן מעולם ולא יתכן זה אלא בשנים שיש להם יום וערך מה זה עם זה כבוד למי שיש לו רק קצת הכרה
 באמת הבעין וכי מה ענין אמות הנוגדים למיכוס פנים ונכונים הללו של ש"ך ש"י יהלא אלה אינם בעיני אלא כפיות
 הישר וגם זה הדמיון אינו צורך בהקלט כי אפילו חיות רעות לא ידבקו בשאינו יתכן בוחן דור המבול יואלה העתועבים
 אינן מכירים ורעם אין מהנוגד לומר שגורשים הם מכרי אדם היו מי שיהיו וגם מעובדי אליהם כאמות הקדומות אבל
 הנוגדים הם הם שמונים שבע מנותי כפי שמוהרים וכמו בזכרתי ברכן מחמה הלו אוי בודאי לא בלבד אין מקום לגנות
 אותם כל האמות אבל ראויים לשבח בלי ספק ומה טיבם של אלו אלו ואמרו סו"ל קמדי או"ה יש להם חלק
 לשלם הבא :

ומה שכתפתי מעמי חסדי הנוגדים בפרך המינים הגרועים של ש"ך ש"י מה תהיה בזה הלא מקראתא הוא (יחוקאל
 י) אכחשתי בניו אשר סביבותים לא עשיתם וברשו מו"ל כמותקנים שבהם לא עשיתם ומכתי משנה הגדולים
 ספרו אף בשבח מלכות אדם הוויים הקדומים שהרעו להם מאד ואלע"כ אמרו כמה כאים ועשיתם של אמת זהו כו"ל כדאי
 סב"ו בשם התנא ר"י וידוע שבכל מקום שאמרנו מעשה במסדי אחד סתם הוא רבי יהודה ב"ר אלאי והלא יותר מזה שמועב
 שמתקיימן לרשעים בעולם הוה שאמר לא יאמר עוד לנבל נדיב וכו' (וידועה ההלצה בהמיכות הכתוב אומר לרשע נדיב אמה
 וכו' עם הכתוב שלאחריו ולמוכחים ינעם) ואפילו הטען דמו קו"ל לטובה כו"ש טען ונכונה לשם שמים כתבוננו ועיין פולס
 בית אל מ"ש בשם ס"ה על אמת כמה וכמה במסדי או"ה ישרי יש להם חלק לעוה"ב חלק) שמונה היא למוק ידי שושי עובד
 ק"ו לנוגדים פקמים המישיים ידי ישראל לטמור תורתם נרין לגור שהם שובים עבת ש"ך ש"י ומחריבי עולם ס"ה הלא
 הם המיוקיים בדינו תלמוד תורתנו ועליו להחזיק להם טובה כפולה שהגויאז לאור עולם והביאו לדבוב על הנוגדים גם
 כל ספרי תורה שבעל פה מלבד תורה שכתב עם כל כלי תשישה ככל אשר השיגה יד השגרות לא חסד עינים על
 עמונם והיולו והכ מים"ה להביאה אל האמות בכל היכולת מחדם ולולי זאת ודאי כבר בכתה גמלתה הסגורה והללו
 רשעי עולם שאורים עליה לתורה שפחה (תאכלם אשר לא נופח) וגדולו תכמי הנוגדים עמדו באריות בכל הדורות נבד
 משעשעים כנגדה הכלתי מבינים ומהם היו עלינו ועל מפרינו הקדושים בכלל ועמה כת הארורה שר"א יאמר יואלו לקעקע
 ביות השיבו מכל וכל כל יונמתם לאבד התורה לגמרי

ומה שאמרתי אשרם ואשרינו אם נהגים עמומי כפי דתם כו' ודאי או טובים ומונלסים היינו ביניהם גם אכחונם אבות ינו
 כי אסכה היו עושיים בימים ראשונים הלא ודאי לא היו נהגים אלפים ורבבות מקדושי ישרל שטשפך דמם כמים והותת
 במיתות משונות בשנים קדמונים על לא חמם עשו ולא מרחה בפייהם לא פועל און בכפיהם ולא היו המונייהם מנאים
 אותנו וכן רבים מכוורי פולין עד היום מוטמים אותנו רק על שאכחנו דבקים במונות אליהם וכל זה בא מחסרון הכנה
 ודיעה ככוונת מלמדיהם או מודון ורשעה רבה יומעוט השקפה והשגשה על אוהרת בצלי הא"ר כי לולי זאת אדרבה היו
 מוויבים לעזור אותנו בכל לב על שמירת תורתנו וכאשר בה עושים פה עשנו היום יתמללים הסמדיים והשרים הישרים
 והסגנים שבכונים והולומינים הפקמים שבהם אלמלא כך כבר נשתכחה תורה מישראל וכלתה חרדה אם לא היה לנו
 פיוש מהם לשקוד עליה ועל קיומה והשחרות באומה הקדושה לכן בלי ספק למישה שלמס"ה לפכינו ופתי משכורתם שלמה
 שאת אליה ישראל האל הנאמן :

ואם שופתי מלא ותבלין למיכוס סיוב שמירת תורתנו הנגמית וההכרחית לכל בן ברית (וכלוה הגר אליהם) על פי דברי
 פ"ג"ה הכנה הרע הרעותי שהרתי הוכחה עמומי מדברי יונתננו ענשה לנדקו ולוכותו בקיום תורתנו המוחקת
 בדינו יתמכרה נכסת לכל לטון תקום אתנו למשפט תרשיע ואין שבהם של מטרותיתא שמתקלסות מחברותיהם אל פ
 כשמתקלסת מונרותיה וכי בהבאת ראיות מן התלמוד שלנו בלבד הייתי יכול לנחם למשכס במכה הלא הם רבים לשרפו
 וכאשר כבר כה אמו בפועל הכת הרשעה ה"ל והבטוף הנורר אשר הוויקו בידם המורדים לתלמודנו והנורכתי לכרר
 גם וכמת התלמוד יבאון ע"פ מייסדי דת וולתנו יופ' בתן לי לטון למודים להגויא יקר מולל ונהראות למין כל מדת
 פודושים

המדושים אויבינו מנחם. לא לבד חיוב הכרחי לקיים תורת משה ביראלי (ו' פ' באמות) כי גם ככה הראיתי מדבריהם סווק
 הכרחי וקיים נכחי. לדברי התלמוד ותורה שבעל פה בכלל. שנתכרחה על פי הפרושים הפרושים התורה ושינוי על כהא של
 משה רבינו ע"ה. קקיים ומאשר ע"ה הנזכר בפיו היתה מורה. או חלתי כנגדילת ספר להוכיח אותה רז"ל. שהם איות
 ודבריהם איות. יהודי הפרושה מהם כפרושה וחיילי. וה כל פרי תוכתי. ותכלית מונחתי בקונטרס הרבן הלז. אשר הנבתי לי
 לתורא להורות אליו חזי כוונתי. באיות אין העולם כדאי כיום שנתנו דברי הללו כמחזי. ונקטנו כדכוס גלוי לכל העינים
 כיום הוה. בלי משטין ומערער. ככפל רפני וניבוא. ואם מעט ואם יפה לו. הכנה וכהנה (ולהנן כחכור השבט הכספי עוד
 קמח ומיני טיים למונחיהם בזה האופן מהוונות) הלא בכלי ויין כזה-תגבר ידיו על כל עורר וטוען. חספט לאור עמיס ארתי
 מונקום טכאים עלינו. ומסכת מן מחסום לפיהם. ורסן על לסיי עמיס. ומונינו ר"ג ואחותו א"ש. כתנוטחוד לפלוהוף. למסן
 עכית אמת תורתנו הקדושה. ומחן הא"ג שלהם (כמ"ט פ"כ) יאמרו כא ישראל מלדה ויבטן. (לא אותם אשר וורו מרסם
 קטנו חבטן) אשר שרדו אבות יו על הכיני. וודת הכושה על פניו לא אותן הנקראים. יהודים לא באמת ולא כדקה. כי אי
 למשפט ולעקה. הכרת פניהם עתה. היו איש דפע כפניו. אינם אלא מיתקע ד' דודות. מהם לא דבר הכותב. איש
 כפופטני וכהני עכברי רשיע דאסי. גליייר דרבנן גייזי עסקין) אם לא יפה דברתי. יפה וכיתי. ביזונו דברתי. נודך משה
 דחקי לקן הוון פתק פי ולא כאלומתי. פיפצתי ואשאפה כככת ישראל כרחל לפני גווייה כאלמה לפה לה הייתי. עינים
 לעור דברכים מעוקלים ותללים לפוסח על סגוי פעיפיים נעשיתי. בעלי אבן יבירו יעידו ויגידו כי יושר לכני רטום ככתב
 אמת הנדתי. לתורה ולמונה עמודיהם אנכי. תכתי. הויה שפאנוי אשד על הדבר הוה בימוד. ואמרו אמת לטותף ביושפה
 דהאשית יסבכני. הויה כתנו עדיהסכי העיבותי מאד את אשר עשיתי (ולא לריק יציתי. אכן פעולתי את ה'. ובעזרוני יתעלה
 שמו דברי פרו למעלה ולנוטה יהוה דברי נכפעי הכותריס יצא חוה פעולה עובה. כאשר תראה ממה שכתבו משה) אבל אותן
 שאין בהם אפילו אשד מסימי אוויה ישראלית. ודע הקדוש הנבצר. או אשר ימנעו מוסך הסכלות ויתפס אולתם ככבור מרסם
 חספר. לאלה דואי יהיו דברי הללו קונים כעייניהם מניס בלבבם. יתדות כקאותיהם. ומוניס ראשיהם. ואמרו הפלוסופים
 יש מין נחשים שמייתם ריח חודים. וכן אמרו חז"ל בתורה שפיא סם הוית למחלל ואי. ולמאן דוכי סם טיים. לא דברך
 תורה כמתים חספי. אוהני הפספיות באשמיס כויתים. די לי כאלה החיים בני חיל רבי פעלים (ואם בני עליה ונושעים יפה
 וטוב אשד פקס מאלף מטיס. סיכירו האמת יתנו שפח והודיה לאל שלא עובדו בגלותנו וסם פה לאלם. להשיב את
 הראיות ולכבוד פיהם עדיים לבלוס. יתנו עדיהם וינדקו ויאמרו אמת. שמוקרתי נכפסי על קדושת הים. נגד הוונללים שמו
 ברכים. על אסם ועל מיתם. ואסי להם כמו שאל. ואקדע סגור לבס הערל. ועל כרסם הוונרבו להודות לדברי. וכתיתי
 עיודים חוקים לאמונתנו ויסדתי אשיות חדשות לתורה. יריתי אכן פנתה. לכצר מותה. אש"פ שהסדרים וורע ישראל
 האוייתים. אינם נריכין לכך לעמון. רק מפני העמיס הספיתים העקשים. הכל נריכין לכך. להקית בידם כלי אוונות.
 לידע מה לענות לפס ל ולהשיב את הפיקודים. ומונטס איני כי הישרים בלבנות. יחוקו לי טובה יברכוני ויודונו לטובה.
 ואין עלי אשיות הללוים כתינו. וסם והמיס עקלקלותם. הלא טוב מסייה מווס. או אם יבואו מן און. יטובו ולתוכתי
 דקה אביע להם רוחי ועתה הוויילו פמו בעל פיהם אש אכזב. קנו לבכס קנו בינה כקמו אוונות (לא בתקסו תוונתה אין
 בזה טובה כפולה כמו שאמרתו. אם יקובלו ויקומו דפתי תוכתי. גם לבעלי דינוני. ורבות שפתי יקטבו ומתנדינו. ויודו לי
 בניה שהנתי ליוכד מוסד קבוע. שכל ורע ישראל וכן הככס כרתם. נקשרים בקבר איין בתורתם ואוונותם מנה לא כוונת.
 חבל התב"ל לא ירתק. ולא ינתק יתד לחון התקוע :

ואם או"ה ישמעו לקויו. ויאוינו לו. יבמה שהוריתי להם עוד אנכ גררל. לקבל עליהם שדירת שבע מונת כוונתם. על פי
 סו"ל הכאזנים התקבלים. ויפליכו כל הגלוליס והפסילים. ויעורו אותנו היהודיס והמירתי מר"ג מונת. ויחילכו עליהם
 אל מי אשד שפסה ברורה באזת. הלא זה כל פרי תכלית הכריאה והיו או ישראל ואו"ה כולם מוונללים ומוסבחים באמת. כל
 אשד לפי דרכו. איש כערכו. ווה כל חסן וכל ישיע והוא חלק אלוה מעולמו. שמישהו"ה במעשיו. כי מעשי ידיו כולם. ומה
 זה עקס וכפתי. כי אם לעקס ופיתול הטוב לב הויל. וכבר אמרתי הלואי ויהיו דברי אלה מקובלים אצלם בכלל שמעשים
 ככתב

נפתת כוונתם ונעשים כמעול. אוי כיהוה. הקונטרס שקול בעיני כנגד כל מה שינעתי כתורה ואלמלא לא באתי לפולם אלה
 לומר דבר זה. דיניתי. וכאשר באמת כה טעם אוני שפתיים. סכנו (הרגילים עס וולתנו כוונת) הסביבים דבר לאמרו. כפה
 וזאת סיפא... מלא אמרו. שעשיתי. בזה קדוש הטם גדול. יודעת מטיס אינה בלוס :

גם ככה נכרתי. כי אשר שיאלו דברי הקונטרס לאור עולם. הראוי ספר מלפנת קובה. כתובו כמאלו דברי יוכוח ותשוב
 רש"ף. ו'ל על הא"ג. והוכיח כמיסוד גט הוא מודברי א"ג עמו. אמתת מה שכתבתי אכי כאן מודעתי. וכיוונתי לדעתו
 שרמבה בזה. באמרו גם כן שהקונטרס החמיר כוונת יסו בזה. שלא כיון מעולם לבשל דת יהדות מהבדי. וזרו וכוונתו הרגויה לישראל
 קיימיה. ולא בא אלא להסויקה (והוא אמנם גם דבר תלמודו מכ"כ ל'. וכן לא כשדו מהבדי. וזרו וכוונתו הרגויה לישראל
 באנדה דהקונין) ולהכיה טכע מנות לאו"ה (וכ"כ ה"ר מ' באגרת תימן. ו'ל ואשריו לוחן ארון עמיד דת מיוספת אליו. שלא
 שיתפס כוונתו עליה. ולא עלתה כמו כן במתכנתו. והוא ה"ר ש"ה ו'ל ב"כ בפי' א"ה פ'. שלא בא אלא ליישר הדרך לאלר
 שמיס) הרי חסם בכונן אשד באו דברי גדול קדוון לכני ארבע מאות שנה. יסם ה"ר ש"ה בקונטרסו הכ"ל. ומי שחוטט עלי
 דעה להטיל מוס כני"כ פתיים. הלא ככונן של ה"ר מ' והרש"ף הוא כונש וכוונע. כבנת עינים. ולהא מילתא בה מוליה אלא
 אפכו הוא ו'ל הרמב"ם ענין יתר הרבה. ולי הספיק המושע ההכרחי. לפי כוונת קזורי. הסמויק את המרכזה. וכולל מקב
 ויורד ללב עמוק. ויותר משה שכתבו כאן. ואיש תבונות ילכה. סכס באמור שכתבתי. הוא ידע מה שיש בלשוני מוספת עיני
 וקמתי. אור עינים לכי שמיס. דהשכל יבין מדעתו דבר מתוך דבר. שכתבתי בריוו בקונר לטוני. מה שלא נתן לכתוב ולכאר
 וכן כתוב שמיס חסם ויוסף לקס. ולא יועיל האריות ללב אטום ברוח פ'. ודו חלב עינים ומקוים. למי שעיניו רמונות ככלכ
 האמת. את אשר יראה יגיד עינים הייתי לעור עיניו יפקח. ולחין המבין דעם מסכתי יין הרקס :

ואקרא בזה. לטונאי ואויבי חסם כעת. הויה כאמינים עדי לבעיד. אם נסדתי ס' ועל כנע כסך או שויתי כסלי והכ. אם
 פכיתי אל רבס. ומסס על מרובה רגלי לרדוף אחר כבוד מדווחי. ומעלת כוונ כל המושה. ואעדיה לי עדים ומסתנדי לעת
 כואת. ומכורי ומיוודעו מלכים. כעו די. ס' וולתו. יהודעים כובכן אמות. שאפילו כמות נאסר לי. והמה ככוני בשער
 גם יונות שמדתי בהס ע"ל. ככוני בס ראו פעלי. מוכשם איני סיגידו האמת אס שאלום. א"כ מה מקום לסטוד איש ככוני
 כשום דבר מבושר. אף כי כדבר הנוגע בכבוד קוני. אחר שהתנדבתי ל' ככפסי ומאדי בכל כמי ואובי ככוני. ולא חסתי
 אפי' על שויוני כ"כ. אכ"ל שלא ששתי לכבודי וממוני. הכל כחכס לי כאן וכאכס בעבור כבודו ית' וכעד תורתו ואמונתו
 שרתי. עליו כל מה שחנני. ונסכפסם הואת כהדפסת קונטרס הכ"ל עשיתי את עמוי וכל יש לי הפקר בעד התורה והאמונה
 שלא תמוס מישהאל בימי. ולא ימונעמי ומפי ורעי ורעי עד עולם. כל עכאי לתכלית. והכטפתי. ובתגר גדול ככנסתי.
 לסיכך לא יפוסק מי מערכי לבי לה' ה'. הוא שם כפי כל הדברים האלה. להשליך חסס כפי הדיגים
 שיניסו את הדגים (שאין ע"ר שולטת בהם) שלא יפיתוש לעלות ליבשה לרוד בין שועלים שמבלים כרסם'ה' נבאות. בזה כל
 מעוני. ואין יעונו אכנס לפשור פיו בלי חוק לשפת עלי דברים אשר לא כן. להכשים הידוע והנראה לעין. אם לא מו' שער גלו
 גלם אלהים כעדר ממונו :

גם. הלא ידוע בעולם. את אשר עשיתי. ל' אזנים לתורס יקבתי יצנתי ורבנתי פעלים הכי הכמות. והאיכות באבנת התורה
 להעמידה על מתכותה ולהביאה לשלמותה. בהדר ובאור האפשרי מנדי ולהכניב לה זיוכים ולהפוחה ולהרבותה כפרתיה
 וסשונים ינעתי. בה נטתי נעמונים יעשיתי לה ברכות. מיס באונים. לא מים חכונים שלא כהכלם לא גלתי כמים. ולא נכניתי
 אפילו באכזב קטנה. לכבוד ה'. ותורתו בלבד היתה הכוונה. בכל דבור ומאמר ובר ה' שויתי לנגדי מחד. בכל ויוות וככה.
 ואין יאווין. שחא מת' ה'תקלה כוונ' (שבדו השאטים אותי לבשתם) להכסיד חלילה כל פעלי ויגיי ומוון רב שבורתי כסם.
 ותקשתי. הון יקר וינעתי בעשר אנשיות. ולמה אשמיט כל טרמי ועמלי. הרב שביה לי ככס. ולאמלא אשד אשר היה לו אפילו
 רק הקטן שבהם. נודאי היה ויתעשר בהם. אם יגהו בו כדרך וחסרי כפרים כווננו. השולטים אותם דורונות לבעלי בתים
 גם חשילם אותם על שקלות קרונות ורחוקות. ואנכי בעו"ה כדכפתי קודם כבוד קסן הלז. יותר מעשרה ספרים בין גדולים
 וקטנים על הגאונים. שילו למסנן גדול ופך ענוס כפימי. בלא שום השמחה על אשד אשר. לא כתחלת ההדפסה ולא
 כפופה

במספה במכירה לא הייתי על ארס בעולם למשא ימה נס עתה במבור הקסן הלא יחיר עינים אור עולם לא עשיתי קדוש
 (במשה הניד הלו מלה ערותו לעמי הטמס הנריו באתו והלך לקבל שברו בבלעם) כ"ס שלא נקסתי לעלות על ידו לנדרים לא
 בתוכתי להמיס על ידו בכוח ונדולה וכל יודעי חו"ל יוכל מה שרמזי להנדיג תורה ולהאדירה בלבד ולהקיס לה עמודי
 בסף נחמ כספך לא טרתי אלא כאורח החכיר בעובת בעל הבית ומתאמץ עם דלתו ומוטע יכלתי להראות לכבו הטוב
 יחיר שאיננו כפי טובה וזוסק לעשות חיוב נכס דרום לחדון שהכניסו לביתו ובעלפול טוב ויבוא בידו מנחת עמי
 ולא קומנו ומתנו חסמו תסת ההשבות הרבות אשר קבל במסת יד הכריכה את ורוע קדמו חספ להתרפות תעורת זה
 האכפית יד החקבל וערבו הוץ מנחת וברון עמי בחסמו אסף ויכל אשר תמא ידו חסלו יתן לו לא יתעבל לא יכחף ולא
 יאסף לא יכסע בארמי ארמה פחד די חספ

אחת ה' קנית כליותי כלו כליותי בתיקי לשמור דברך בזאת לבי כוזה אלא ירפתי בלי תמא כפי עולש ולשוני אם יהנה
 דמי ה' אלהי אש עשיתי ואת אש ישעל ככפי ירדוף אויב כפסי אש שותי טוא כסלי ולכוכ ארתי מנכטי יתעס
 ועל תרתי רגלי להכעיס ברחי קלילה יתש לריק כפי ייאבד ככלל כפסי ימחה שמי ופית אבי לא ידון דרתי אכן אש אחת
 נכון לבי בטוח כה גוטי חסון על שדי אמי מנכטי יואם עשתי ולא התעזה עדי הדרת על דבריו לא אכתי ימועה ארתי
 ירתי למאדתי ויאמרה לכפסי שמי אף אש כפי אמי נכרו כי שמוכי סמי קסתי על כבוד קוני ככל כפי אוי יהיה שכרי בזה
 לו זכרתי בדרון עמו לפקני בישות יוכלי להשלים כל אשר אתי ברוחי אשר יעשתי להרבות כבוד שמו ויתרתי אשר היא קני
 ירתי כל עוד נשיתי בי לא אסיף דעתי ימוכה לפקדיה לכקריס לרגעים אכפכה ליל ויום אכרכה שלא יעלה עליה שער
 עשיתי תמיד אדא להשכיח קדנה יעלה יכלה אכל יא פירות להרבות הוכה להעזיר חילה לכות ארמי ורבעי יו"ט ואנא ימי
 משה שמעתי אלי שמי רש"י ללכת בדרכי ה' בלתי וזהה אבי ורשתי ורשתי עד עולם מיוודיקי דרכים כוכוכים
 לעולם ועד וימח עובי כעש וכשכן וכלל שדי אלתוכן וכרה לי אלהי ואל תתח תפדי אשר עשיתי בבית אלהי וכמו שמרתי
 מאובה לראות בעצרת סמיכות מן הארץ ובקמת סלגו סמו הנדול יתעלה (אשר עליי כשאתי חרפה) ובקמת עמו כן יהי
 דנן במהרה בימינו אמן זלום על ישראל ולכל הולך בתומו

תמצית תכלית העקוב העולם מויכוח הקונטרס הלו הלא הוא בקדור תסת אשר איש רבי מונה הנזרים בכוכ ומכעיס
 על סקר היותו שיה עשהם באיכותם (וכמו שאמרים כל כת פ"ק ס"ד כדי להכלל כנבי מיד) וכוזה הויף הניל
 עיניהם ויבולט מדי עובדותיהם אכזי שלוני אחיני יעדאל אויר להם בפה עלא שאני שלם כאין לה ולבריות ומות
 טענות כותרים שושנים לכעל תורה מישראל הכא תי להם ראיות ובריות אותם על פני עקפותם מדברי עולמות למידת
 שלוני ודראתי נגד השמש שכל נגממת הסך להעיר על נפשות התורה האלהית בישראל עם פירושה תורה שבע"פ לא
 עננה דבר מקבלת סו' וגורותיהם שמיין לשווע אליהם כל אשר בשם ישראל יכונה יעם הגר הגלוה אליהם הנתי לעין
 כל שנס בזה הורה הנזרי וברתי באר היעב שלא כוונותי הא"ג למש ד"ד דק לייסד קיום שבע מנות כפי כח באו"ט
 וזה ודאי יהיה הכוונה הנזרי וכל מה שהוספו ונרש הכאים אחריהם אצל לא הבינו מצטיי הכל טבוע אחדט דני עובדריס
 שפטים שלא ירדו לסוף דעתו וזה דרכו כונתי שלוני יסוב חונ טולת כפל רסי ופ אשר עלה בידו אשר הקיירה דברי
 א"ג ולמס בותבו מן הסתירה מדברי ענאם באופן שלא ישיגם שוכא וטולא ימוכרתיס אלה ואלה להקיס לי טובה כפולה
 וחגני אומר כפה עלא שיטו בני משיי שאפילו שעי דבה"כ לא היו בטלות אלה כי בעת שאסור להרהר בדת פניתי
 לראות הולמת וסכלות לעיין בדברי הסול ובספרי הזינוס(כי וולת זס קלילה למה להכיס אליהם ולקרות בהם
 אפי' בארתי כמקום וכעת הכשר לעיין דברי קדושה ק"ו ועד כפאק כאון סלה) דרתי דבש עניית אריה ונארכ עשיתי
 תרופת תיריף למשל הקסמה ומכת הדרה יחשקה קאה לתי טבלע עוקת המינות ולמנח האפקורכות הכינות
 העיה בדוקה ומוחה תסת אשר טכנרי ג שפעה שמועד מכה אכמה ספרי מינין נשרין חיקין (כרבו חיון דוער יוני
 לא פסיק ופומיה אפי' ככונתק"ט עשה ק) ועוכיס לפרינ על ספרי הקדוש שיעשה אותן בסיס לדבר האסור ומדכס"ס
 הקבלה והאדנות הקדושות עושה ארס חויו עושים בריאש כמו שכלתורנו סיוח דמותא לולולתי דעת הסתאים

ויהי הנקל לבתי נשטאת ירבעס ונשטלכיה ענתו לעשות נס ואת להימיני טס רע בשכונתי רק למען השג ספנו שלא
 ישתכלו כני ארס קדי הלאות בקומוסרי טנו הוא חקוק עם כל עורויו לרעה ואויב ה' הכל יפכה פיהו דיו לעבד
 להיות כריכו ימי מיתבע עלפון שוה הנדול ושלבון תורתו הוא יתבע עלכוני יהי מיה ותי ואת נאמתי כי לא בדדתי אורי
 קדוש ימות שפתי לא אחי על כן פותי כפי כנלמים וארע בי לא אבוש יודוע כי הונוני עלי לצו והיה מין ואפקורוס
 מפורסם אשר חרף ונדק כלפי מפלה דרס תורת איוו כנליו באיכות אבותיו התל בכליו ומטב להמלע בית הולך
 בהבטיחו שיכיל כל היהודים לדת הנזרים כמ' עלונו ונעברין וכמה גלמים ונתיקה כהודאטי וכלים לדבר וידיס מוכיחות
 עוד כי בשכסע אל משה הולך לבקש על כפשו יאליכוהו סכיס משכנייס וואוהויו וקורביו ומביא"א להיות לו פרקליטין
 אשר היה להס קנת היכר ופתמן פה לפני השר (כי לא ידעו הפו"ן מתמול שלמס) לדבר עוב כעמו הלא היה הירוק והארוס
 (שמסרו כפסע עליו ורשמי יועינה מה) שפסעו עמו מזה להניגו לפני השר יאשר אין כוזה בטמן מתיר עמו משכע יועני
 מליכיו הללו להיות לו לפה כי לא ראה פני השר הסוא מעולם דאנו כן יסתמו טענותיו ובקשו להכנס עמו לכתוב סהיס
 אלס"א אך כזאס מיה יל הכינים לבוא עמו אל מדר השר פנימה הכריסם לעמוד מונה למען לא יודעו להס דברים שכיני
 לבין השר בהתוודעו ליו וכתכרכמו כפי ידיו הירוק בעשה לבן והאדום אויל סווקא האי אדום שמור הוא אשר שטרמו
 בשבילו וכתמו רבליהם בכל הדרך והוסע הואו הארוך לריק יעשו טבעו כוונ וכלייה שמו לעג כמיס אך הוא לבדו התייחד
 עם השר ונהג אליו אסתרויו אשר ירא שיתפרסמו לאנשי פן יהיה לבווגס כעיני מאהביו ובאופן זה נעשה טבוע כעיני
 השר להפיק וממו לתת שאלתי ולעשות את בקשתו לשורר ולהשיבו על כוונ ובבד רכותו יוכן עשה השר מיד השתל
 בעבורו להקויר לו נס הרבות דה"כ אשר כלקס ימווד יותר משלש שנים ובכר היה אשר היאוש אכן אשר הכעמא לשר בימוד
 ובסוד הכוונ בינו לבינו כא"פ אי אמרו אסינו הוא ועם הומורים טכדלליע היתס ידו"ג כדת ברית שווס בשמי
 והפליק ארנות עמהסלמק ידיהסכטול התורה וה אמונה ודת יהדות ולהקרא עליהם סס כוזרים כיוף ולהכותם בהלכה
 וכספיהם ימיו סנודס כסולין בדבר יוכמו טעעו האמרים לפני בישוף דקאגין אשר כלכד נשיותות פתוים וכעטתם על
 סקר להשתתף עמו באיכותם עד לכסוף שכחו אותם להכנס בדתם על כרסם שלא בטוחתם וככה כיריכו לכהו עם
 לכוניות ורע ורעעו שלו כורת הדין עם המטיס עקלקלותם שלום על ישראל

ועתה שפסו כא כיני ובין איס חרמי מיד אכזי מוקתי ידיס רמות מוכני שמינו בתורה אף אחתי ידי כוזרים כבעש מנות
 ולעורמו בקיום תרי"ג מנות ספכתי סיחי ברוחן ותמנוס וזה כרשתים קבלת דברים על פי דברי בותבי דתם
 ענאם שמינבים לעור לישראל להקיס תורתם האלהית הנשית שאינה מקבלת בטול כמחשבת לכלוכית ופישתו הרשעה
 והוא מנטיח בכוכ להפכ התפשטות אמונתם נס בישראל יראו כא מה ביני לבינו אני לבנות יהוא להרוס ולקעקע בינת
 ישראל להקליף דת ולשנות ולהקריב עולם עלא ככל תועבת ה' אשר טכא בימוד בענת בלעם כוזה וזכות שמועת מוח כולה
 כדן היה לו שקרא דברי אלה מיות אין להקפיר עליי שהתכל בכך לשפות עלי דברים אשר לא כן שלא להכיס בקונטרס
 הלו טבו מנזיר היטב הוא ובת שלו ותוארים בשרד האיותות וכנזרים לשרפה כעס לא ביכות אך אכה וליכונ חרפתם
 האלגלים יטככו בנשטס ותכסס כלייתם יבשו ויפירו מושכי רעתי פתיס אהבו פתי שמיס לב לדבר בליעל יזוק בני ככל
 לך מאין כומוהו אסינו ככל יושבי קרנות חרשי עול לינות

ואני ואת בקשתי מן הושיין אל יסת עליי חטאת האריות כי מרוב שימי ובעסי דרתי עד הנה וע"כ לא נחלטי
 לפעמים ויכפל דברים וזה שדרכי להשמר ממו כשאר כבורי כרוב דברים לא ישרל פפע ההשנות בפעם הזאת לא
 ישכע עון נמות כי קרה רוחי בשול זאן מואי דבה רעה לא ידעו סמרה ותבוא עליהם הוא לא יוכלו כברה בי ירחמי
 שלא יעשע שום ארס כסכתי לפיכך עמה כאתי באוהרות כפולות שלא ירמו רעה לפנאם (ואע"פ שלא בקשתי רעה לארסי
 קב"ה תבע ביקרי ומאין דלא שהיה לאכיות דמלבא דארס לא שהיה לאכיותא דידן כי קס על הלך התועב רעה מבינו
 לראש כו לעיני העמים (במפורססות סכר עליי מחברת שחוק הבסיל והויליץ שלו בעל הנפישס הסרוסה שיש לע"א מונכית
 שמתרגמן כמות ככל ימות אשר שברם לבקש לו מפלט כנה תהא מיתמו כפרתו) והכני עתעס נקי עה ומישראל שלא
 ישטה

!!

הקדמונים כו' ויש בתוכו ד' שבו' תפארום של תנאים הללו שהקדים ורשעים בני כחשים עין תלמי לאבות קדמונים אהו שער התורה הנגזר בלעזי התלמוד הבותח שער ביה כל דבריו נבתי אש דת לטו (הרי תלמוד) ושליו כאור דברי חכמים כדרכות וכיוצא

בששים בעלי אסופות כולם כתבו מרשה ארז כיופוט כדברי בן אנו: מי זה ערב אל לבו לדבר במלאכי אלהים מקבלי סתורה עד משה ויחי ולא יירא לנפשו ולא יגור' ויאמר מה ענין עושים שהיה התלמוד הוא מעשה הקדמונים (שהוא דבר שאי אפשר להכחישו) מי שלח כרא אדם חפשי להתערב עם זונים ימי היתר לכסילים לשלוח רסן מפיהם להפיר טפה לכאפים: כל כתוב שאל איך יונדן וקטין ויאמרו לך וכתוב פרשה שלמה בתורה על פי התורה אשר יורוך לא תסור וגו' ימין ושאל והאיש אשר יעשה כודון כלתו שמוע וגו' ומת האיש הוא ובערת הרע מקרבך מי' כני מות אתם על אשר לא שירתם מצות אלהים והף כי מלאכם ודון לבכם לתת דופי בוקטים ימורי התורה הראשונים אשר קבלו ומסרוהו מאבות לבנים וכי ימתי בזה אליהו העוהה האלהית אשר בכלה נחיה בגויה זה כמה אלפים שנים כי אש ומכותיו בעלי התלמוד (וכי לא יפה אמר הלל לאותו גר דהר אביך ליה ואמר לולאו עלי דידיק שכתב בו' היינו כמי דכתיב ימין ושאל) אשר כתבו כפסע עליה לא לשום תועלת עוברה וכמה להנאה גופנית (כי ארסוה על עמזם בהנאה כהקדש אמרו מה אנו בנסים כו' וגאורו אל תעשם עטרה להסתגל בהם ולא קורדוס לחתוך בו ודאשתתם כתא חלף כמזכא כאלה) רק לזכות את ישראל (והעולם בכלל כלומר טבע יוצאת טובות ומדות טובות) כהנלחה נכחית זה כל מנממם וזולת התלמוד היינו מנששים כעשרי קור' מי יעבור כש לספר כל שבחו בקנין מעלות האדות שכתב בתוכו והחכמה הזוטרית הכלולה בו כיוצא מים קדשים לא יערבם וכל זוכות ימיו יקרים איה מקור השקידות ושום הקדושה שיוותר והפרשה מהכלי עולם עובר ימותו לזכר רסן לכה התאווה והיות המדות היוגנות ונקיות וטהרה כי אש בו יוהן עתק אהו ונדקה וגמילות חסדים מי ויכל להניר חין ערך מדוד שכלו ופלאו סרף ועווק סבו כמלך הנגלה שבתורה המעשיית באור מנחמה משפטיה והלכותיה: הסתומים וכיבוד מצני מידת הדינים הנוגעים במה שבין אדם לבשרו והסדרת הכוח אשיר ומרבים והשמירה מכל גרם הפסד ש' הא בין איש לרעהו וכדירה עם בת ונו' בירתה' עהורה ונדול הכנים בדרך ישרה' והב גבולות התקון המדיני עיונס של בעל התלמוד יורד ונקוב עד הנהום: הן הכו צור החכמה במקפת בינתם וזוכו יום קיים כרו באר המדע במחוקק בזעשנותם מובארות עמוקים דלו מים מתוקים ופנו דרך לסבל המסלה ולסלק כל כוח ומכשלה ונסס כראה אור שכלל האוק' בגבולות כוראה הכוק (יעון בנס' ימה שאתר ארז מחכויו כוכרים לשלך ספרה' איך שלמד התלמוד במערה עם איום ויראה שאין סכמה עמוקה בעולם כמורה יואם היו כמוריו כולין טורחים לדעת עמוק ללב בעלי התלמוד בגבולה וזדות שכלל בחקירת משפטי דיני ממונות יונסו רק במכתא אשת חן הכבות כמו ב' ק' או ודאי לא היו גוררים שרפה על התלמוד) מ' ארץ ואלוה ועדות שאין מי כמורה מורה דרך לפלות בבולם השכיות האלהיות העליונה ותעלותם יוצאו אור החכמה ונרלו ויחך מעשים בארדה ודברי חכמה יואם כמורה כעשיית לשונם כמה שודות כגבולות לאין סקר במעשה ב' אשית ומרכבה שהם תירוס בכפני דברי חכמים וקידותם מאירים עיני חכמי לב הישרים בלבנותם ויכלכלים דעת המשפטים אל כל הישרה וזהמים עקלקלותם כמס' כי ישרים דרכי' וגו' ומששים יכשלו כם וכל חכמות ספר הוהר היא מיוסדת על דברי התלמוד והוא מבהר מאמרי ומונחיו של התלמוד על דרך השור ככראה בכל טורה ומנס' נס מחמי אר' ה תנודים והשקמים טבחה: הכינו את אשת' שהה ראו שחכמה עמוקה והמה נסוכה בתלמוד ביחוד בדברי האנדות שבו ונגמו את היהודים האחרים בזמן וכתעלה ישאבים ונחמיכים אותם הדברים העומדים כרונן של עולם ויזוללים בהם כמ' ש' כ' ד' בל' ש' ד' ר' אבות (גם וכרנו' כ' סכבר ארע כזאת ולכמים שאיה מרשע בני עיונו רצו לשלוח ידם בכלי חמדו הלו הוא שגלמוד הקדוש לערשו ופקסי פנוגרים הגינו עליו והגילוהו מאש) ועל הכל ביראתה' מלאו ר' ל' את ידם לה' לא וזה מפיסה

מפיסה ומדכריוס כל היום היא שיתם כל מעשינו זה ללמד לבני אדם מהפיה' ללחכה וליראה אותו באמת ובלב טלס ולאסור כפס על קדושה' ולאסור הכריות לקרבן לתורה מכיוכו' ל' הם עמודי העולם בכללו (אפי' מליד הנולדים י מוסרי משליו לקומים יואתם) הם יסודי התורה והאמונה אין וולתם וזכו וזכו את הרבים ואין הקב' ע' עביא תקלה על ידיהם ואין יאמרו עויגפס' שמו בדברי התלמוד דברי סקר אלו לכם ולנפכם הומוסיות שתוכלו להכחיש האמת ועשיתם עונכם ספקר' להסתר פועלי און בשקר' באמת אינו אומרי הכוזרים שאתם מושבים להעלם אצלם ולמנות כולם הם מייכים לשלום יד כס' על דבר זה בלבד (אז' ל' על תועבותיכם ועלילותיכם הנשמתות) אש ירצו לעשות במנוחה עליהם באון גליוכס' שהרי גור עליהם (שהינו על היהודים) שלא יבורו מדברי הפרושים ויעשו ככל אשר יורו אותם וככתוב בתורה: ועדה כפניכם יענה כפסכם באמרכם וסנהגרים נגד ה' והורתו: ב) כגון טעות גוי מותר ומה בזה נגד לה' ותורתו הלא מקרא מפורסם הוא בתורה אל תנו איש את אחיו וירוש שהנו אינו בכלל אש שכך כתוב לא תוכל לתת עליך איש ככרי לא אחיך הוא' ומעותו אין הדין נותן ולא הסכל מחייב לאסרו וכמו שידוע כמה איומות אין עושין בודין אפילו בין איש לבשרו אבותם: באשר הוא נשוע בכל ארצות המדע לפימה שנתכרסם וכן בעדיבת הולנדיא כפי ששמונו ארן ופסע על טענת אונאה לפי שאוורים הערכאות כי הפוורים הקונים והפוכרים נדיבין להיות עינים להם ופקמים ואם לאו יאיהו דאפס' ד אכנשיה רק התורה אסרתו לבני כרית ארז עם סברו לכנים משורת הדין אכן הרמאות נאמר לנו לגמרי בכל אדם שיהא עו' ש' הלן כס' ד' אמנם גול הגוי אסרה לנו תורה באיונות שאנו כפופים תחת ידיהם אבל באיונות הקדויות התורה לנו הכל והפקירה אותם ואת נכסיהם וכיוצ' ה' אכלת את כל העמים וגו' ואפילו באותם העובדים אלילים בהמלע וגם טכפופים תחת ידינו כעשנו שלא לעשות להשעול כפסבון אפילו דמיו מבירה של ארז שאתנו שכאמר להם בהיותנו על אדמותינו שכלארז ומשב עם קוהו משנת המחורלו ידקדק עיוו כפסבון הא על כרפך לומר מה שהתכוו' מ' טעותו של אוחן גוים אינו אלא כשהניו עושה בעצמו כלי גרמת ישראל ואין בזה עול ואם לגמרי כי ריי' ו אבידה ואין דישראל מנוה להשיב לבנו אכדתו כמו שנס הגוי אינו מחויר אכרה ליהודי וכל זה באוחן השמים שלא ידעו בורא ולא תורה' שאין להם יאום ואסוה עמו' משא' כ' באלה האיונות הוא מייכים ביהודי תורת משה רע' הי' צר נודע שאינם בכלל ככרים אצלנו וגם יש להם יאם אחיה עמונו לפ' ד' רבים וכתוב הלא אש עשו ליעקב

הרי שונים כללם במים ארבים והעליתם תרם בידכם כל משכיל ילעג לכם אין זה כי אש להראות רוע לנכנס (כמו"ה לא יאסוף כפול בתוכה כי אש בהתגלות לבו) להנכס מיהודים שומרי תורה' השורשים עממן מקם על רוע מעלילכם וועשי תעבותיכם וסלקתם עממם מן האמה: להודיע שלא עמדו אבותיכם על הר סיני ואין לכם שמנו טלן ונשלה ולא זכרון בישראל אף לא באיונות הללו הנדורים ועשרה ויתוקנים בכמה ניווסוס ישרים הרחק מאד מכם שאינכם כקראים ארז רק כדמיון גורם אנושית וכנס בהמית' ארעל דרך האיות הנכס גרועים מיתת העירים לכל דבר כבלה את שופוקרים ואינכם כפופים לומר ג) פירוש גוי המאמין בשתי וערב איה כוכר בתלמוד המאמין בשו' ע' אף ל' לפי דעתו לא כווצא בעולם שום פקס מאמין בשו' אלא שאין מזה הדבור באין) וגם שיאמרו מ' ל' טעות מותרת וכן עוד תשויו פניכם לומר ד) עור גוי ששבת כו' פ' כו' מיה שלא כווצא אפי' אש היה כתוב בוכך מה בזה נגד לה' ותורתו הלא ודאי לא כתבה שבת אלא ליוצאי מצרים בלבד כמ' ש' בעשרת הדברות וזכרת כי עבד היית בארץ מצרים יעל כן וגו' הרי שלא חל מיוצא מיתת שבת עליהנו שלא היה הוא ואבותיו עבדים במצרים אש כן הגוי השומר שבת ולא בא ככרית חתורה ודאי חייב מיתה שהרי הוא עובר על כל פנים של לא תוסיפוגו' שאפילו הישראל מוזהר בכך יודאי גם כן כש מוזהר שלא יוסף על מה שנעשה וכן הוהיר הפסם אל תוסף על דבריו: קן יוכיח כך וגבותי' והוא היה המגשגל הראשון למשא הראשון

כ) כגון טעות גוי מותר
ו) פ' המאמין בשתי וערב וכוכל להטעותו במשאומוהן מותר
ג) עור גוי ששבת חייב מיתה פ' המאמין בשתי וערב וכוכל

הוא מונה אין וולתם וזכו וזכו את הרבים ואין הקב' ע' עביא תקלה על ידיהם ואין יאמרו עויגפס' שמו בדברי התלמוד דברי סקר אלו לכם ולנפכם הומוסיות שתוכלו להכחיש האמת ועשיתם עונכם ספקר' להסתר פועלי און בשקר' באמת אינו אומרי הכוזרים שאתם מושבים להעלם אצלם ולמנות כולם הם מייכים לשלום יד כס' על דבר זה בלבד (אז' ל' על תועבותיכם ועלילותיכם הנשמתות) אש ירצו לעשות במנוחה עליהם באון גליוכס' שהרי גור עליהם (שהינו על היהודים) שלא יבורו מדברי הפרושים ויעשו ככל אשר יורו אותם וככתוב בתורה: ועדה כפניכם יענה כפסכם באמרכם וסנהגרים נגד ה' והורתו: ב) כגון טעות גוי מותר ומה בזה נגד לה' ותורתו הלא מקרא מפורסם הוא בתורה אל תנו איש את אחיו וירוש שהנו אינו בכלל אש שכך כתוב לא תוכל לתת עליך איש ככרי לא אחיך הוא' ומעותו אין הדין נותן ולא הסכל מחייב לאסרו וכמו שידוע כמה איומות אין עושין בודין אפילו בין איש לבשרו אבותם: באשר הוא נשוע בכל ארצות המדע לפימה שנתכרסם וכן בעדיבת הולנדיא כפי ששמונו ארן ופסע על טענת אונאה לפי שאוורים הערכאות כי הפוורים הקונים והפוכרים נדיבין להיות עינים להם ופקמים ואם לאו יאיהו דאפס' ד אכנשיה רק התורה אסרתו לבני כרית ארז עם סברו לכנים משורת הדין אכן הרמאות נאמר לנו לגמרי בכל אדם שיהא עו' ש' הלן כס' ד' אמנם גול הגוי אסרה לנו תורה באיונות שאנו כפופים תחת ידיהם אבל באיונות הקדויות התורה לנו הכל והפקירה אותם ואת נכסיהם וכיוצ' ה' אכלת את כל העמים וגו' ואפילו באותם העובדים אלילים בהמלע וגם טכפופים תחת ידינו כעשנו שלא לעשות להשעול כפסבון אפילו דמיו מבירה של ארז שאתנו שכאמר להם בהיותנו על אדמותינו שכלארז ומשב עם קוהו משנת המחורלו ידקדק עיוו כפסבון הא על כרפך לומר מה שהתכוו' מ' טעותו של אוחן גוים אינו אלא כשהניו עושה בעצמו כלי גרמת ישראל ואין בזה עול ואם לגמרי כי ריי' ו אבידה ואין דישראל מנוה להשיב לבנו אכדתו כמו שנס הגוי אינו מחויר אכרה ליהודי וכל זה באוחן השמים שלא ידעו בורא ולא תורה' שאין להם יאום ואסוה עמו' משא' כ' באלה האיונות הוא מייכים ביהודי תורת משה רע' הי' צר נודע שאינם בכלל ככרים אצלנו וגם יש להם יאם אחיה עמונו לפ' ד' רבים וכתוב הלא אש עשו ליעקב

והרוע תרדמו רוח התקצר תלת קשרי דווקא וככה תוכלו להיות אחי תום ב' בקורסיותיו בחמד עמר כוכבים א להים ה' יא א' אחד עמר יום מהר קורב לדרך טובה אהר עמר במיש לקטורת ובעת יום הנין הקטורת יהיו שני עמר כח עמר שבי יב' הים' למספר אחי קוס' וימספר אחי יוטה בידן וכן בגלגל וכח מספר אחי יומב שכס ער אליהו ואלו יש תלמידו היה קורט בשנים עמר נמלים י' ב' נבולי אלכסנות י' ב' שמי מנה י' ב' מולות התקשר ויעדנות קיוה שם בה הדור כיונין ג' מרות (שכולם קשורים מתאחדים זה בזה אדוקים ודקוקים בוי') ג' בני ישראל עם חכמה ואפדים י' ג' חדש שנת העבור ומושכות כסיל תפתח כמין י' ד' כפרקי היד ופרקי אצבעות הרגל ארבעה עמר יום של סוכות הבית כחג וככה כהרת הבית בניו חוקיהו בפסח ודיבנו הערה ודעת לבנון קל שככה וכל כל סהביל לילך לקטור הכל כהכל מד שתנינו למספר ששים רבוא כנגד ששים רבוא אותיות שבחורה וקשרי כתרם לאותיות ואין חקר למספרם שם כלי פסח קשורים גוורים סבל הכתב לא יתק וכוונן עם האות אלק אים הרברים יגואי ונזרים מקבלי התורה שמשותיהן אלויות בהן ודאיי וקשורות כלהבת בגלות קשר מוק ואחין כל יתק האם תעשו לכם כולם אלויות כפלי פרכופים אף אם באמת בוראם הטיטן וקראם אלויות כח' ש' אחי אחרתי אלהים אתם וכן הם קרוים בניס כני כבורי ישראל בניס אתם לה' וכלום עמאם המישים וכביאים כמ' א' ת' במשימי ולכביאי א' ת' לא שיהיו נעבדים אלא מוסיים וככבדים כענין בתתיך אלהים לפרעה לא וכו נעשו ירודים ועבדי עבדים זאו וראוהם ה' ר' לך סדסלוק כו' חד כסית כו' חד עייל בין תתיך כו' חד אפיק גווינין שית מנהון להטרה ופית כו' שיש עיילי בתריסר יתריסר מתערי בעשרין ותרין שית כלילן בעשרה עשרה קאיש' עיד הרי כל הוכברים האקדים ויותר עקבה מתקשרים ומתייחדים היחלט מזה סבל האספרים נעבדים

וידענו

ואם התאווים לרבו אלויות לא יבד מדור הפלגה מעולם הפרוד אין הנין כסום כפרד לעשות להם ככל אבר יומו עובדי אלילים אשר מעולם לכולם ווצא להם מקום לטעות ברוי' ס' האקודים ונמטריות חללם וילקחת מהם רחיה עור וסמן על דעותיהם הטובים אשר כסרו להם אלהים מדמים איהבי אטי' עבדים ענבי רוח וישפו בלומים פנזורים כמי הבהמות כלוים במטלותם ועקמים סכלים אוליים וטעמים כי בהא לטווא עמנו לא ימנע מרשעים אור'ס מאורת נעשו לסמא עיניהם ולטמטם לכס להראות להם פתח לבאר שמת מעט דבש נף על פיה טעמו ככפתת ירוך אליה כמהר כפור אל פה ופתח ולא ידע כי רפאים הם נחשים ועקרבים מתחת וכאשר קדם כס' ה' והטיד על זאת כמו שהננו לשנו כס' ג' למזבז גדול מספר הקנאות יע' שיון עוד מזה כ' מ' ס' ה' והם הדברי חו' בתלמוד וכן כתוב כי ישרים דרכי ה' דקוקים ילכו כס ופועים יכעלו כס'

ואפילו אלוות הקדושות שבעדו לאלפים ורבבות אלילים כענין שמצא כתוב כד' על הרומיים היפנים שהיו להם שלשים אלף פרזעבי עבודתם וספלותם וכן עוד היות בקת איי כדור כמאלי את כולם ימא רוח סקר לחוות להם משאות שא ומורמים לקיים וספר רבו תועבותיהם על פי מה שיונא כס' ה' ורכבו שנוס אלוות אלהיית תלוכת ופילגשים מס' א' ועולות אין מספר ונתלו עמם בו וקתולס וצפס רמו ואין מספר לנעבדים כדנה תאמרון להם אלהי די שמיא וזקרא לא עבדו חן תתות שמיא לה יבו לכבדים שיה קמו מוסר השכל של חמותו באלותכס ודעו כי לא ימכחה שלם בחמרכס (ב) שואלים אנחנו את היהודים (הכלל שאינם יהודים וכו' האויות הנה יאתם מכלל בני ברית וכלל דת שואוה אחת לא באתם רק עם כפמי ונמנמם זה השם לא היה ונפשו לא חיה) לרה אינכם מאמינים כך הלא הרפת כאלתכס חסד אל חקיקם למה צדושי ונמנמם וזה השם לא היה ונפשו לא חיה אשר ירחם ומלכותיכם ואשר גדלתם נע מעורכם על פי וקניכם והיות שמה בניס כיה אלים מכה כלי עור וטופן כסום סכל ולא ברו אותה ונלם כאשר בדיית אתם מדסה מקרוב (אשר ברה ונלבו רבעש ני' כלב רע' ס' הארוך ונעשהו כרסיה התועב טר' הכואפים) הלא כתוב הדר הוא צוות עליכם הסמיר בני אלהי היות לא אלהים ונ' היעונו יוצר מים תיבה אף כי הטיאכם וזון לנכם למנוח לכם בורות נעבדים

אשר לא יכילו היום וריס לא יחייבם סבל אכל יפתרם ישכרם וינפסם כשכר נכל יזורים אנה תולכו מרבתכם התולכו לכמות ועשרותם כנגד נוגדים טלואים ובלואים ברומים כחשמי תועבותיכם הבוה תקטמו למזאן סן כשיני ככווריס שלא שמעו מהם ועולם כדרכיכם (וידכרי א' ג' מלחם יס להביא כמה האיות לסתור אלא שאין זה המקום להתווכח עוהבי שאין לנו עסק פה עם וולתכס) גם אתם לא הדתם לנו שאתם האמינים כמות כסוה בענין האלוות כי זה הייתם נריכים לבאר היטב בפרטות מאחר שיש כוונרים עמוס כתות רבות מאד ילקות הרבה כפודי אמונתם והיה ויהנודך לנלות דעתכם באייה חן אתם בוחרים ואש נמזא בקתם מאיני השלוט הם אינם מוזהרים על השתוף לפי דעת קנת סמכוניו אף לפי דעתנו שנוס הכוורים הוא שלא ירדו לכוף דעת רכס לא הבינו עמנו על כל חסדותו בזה שלא עלה על לבו לא בא נוחסכתו ועולם כאשר הרבה ידים מוכיחות יס לברר זה ירק שאין כאן מקומו וזה לנו לככס בתגר שאינו שלנו ואינם מוכקטין זאת מידנו אין אחריותם עלינו אס ישאלוני משפטי דק ויבקטוני על זאת לא אמנע מחפץ להגיד להם מה עזרי כדבר זה לא אכחיד תחת לשוני האויות כאשר עם לבני להעולם ג' כ' אס ירנו וכאשר הפלות ית לפניהם דרך היפר בקונטרס רכן מה עיה אף בקוור דברים רים מלין אחרתי סס' אכל זה מועל עלינו שלא לעזר על דם אחינו שכתס ייבנו בשוירתם ונאשו על הכלים שלא יטבעו כונו אולתם כאשר נעשונו והם לא יגהו ויכס חוור יוש כסם פקוסם ג' כ' יכירו כשקר שאין לורגלים ששכסת לנתר בו על האר' ש' לייפות מעשיכם ש' יתו כושעים על לב ותשכבו כככתס י' תאמרו ג' וידענו שנפשכם האבל על מה שאנחנו מאמינים בהלח על זאת תאכל הארץ הנושאת עשפים ארורים ככס וקדרו שמים ומעל מלהוריד על ומוטר לפרנס כללים סכלים כוונס ומדוע לא נעשה אכל יקידו של עולם אשר שלטתם יד לטובכם בו למרות עיני כבודו לשמות ענ' ה' דברים אשר לא כן העל אלה לא תאכלי ודאי נעשה מספר כני תווררים כועק וקרא סבל (על קולר בני אדם שהלכו לעד עיר התווררים) לא לנו כי לשנו הגדול הנסולל בניס יחפני גוה תכסה נפשו כווסתרים וכי מה לנו בתלת או בארבע (שלא טעמו לנו מה אכפת לנו והרע לא ירעו אותנו גם היטב אין אותם) עד כל מרבה רגלים לסקר וכבר שתינו כוס תכשונין עליכם הכוורים כמי העקר יאמינו מה שתרנו אנו אין לנו אלא אל קי אחד בלי שתוף כל עיקר אתנו דברי אליהם מים מה שאיור בתורה ודברי הכביאים פה אחד והוא באחד וני יסיבנו ועמנו ירושת אבותינו ונדרנו הסכנות כמני עולם על פי עדות הסכל העכעי באדם אשר עשהו האלהים ימ' והאיות עד לעמנו (לא יוקירו דמיונות לא יכבוהו מלמות ורעיונות) כי לא סקר נמנו אבותינו אתם יאחם לדון כדבר השדס שלא שמעה אנוכו על הר סיני ולא הנידוהו לנו אבותינו ורכותינו לא שערפו סכלנו עליכם הראיה ואין חשיו פניכם להכריע אחרים באורחותיכם העקמים בלי שום יסוד סכלי ולהגיא הרבו המוחקים כמות שאין בה דופי ומזקתם תורתם ואמונתם להמיר כבודם בלא יעזול קיא תחת יופי אשר על קינא הסעש דבר אמת חפי ככתכם פיסם ענה ככס כ' באור אלינו ד' ובאמת היינו מחיראים לנפשנו כפניכם כן דברתם יפה אחרתם בזה היה הדין שובם ככה החיוב יושל עליכם לקיים מה שהבטיחמו אל איות בתורתו הקדושה ויוראכם וחתכם יהיה על כל מית הארץ א' ג' ען הדין והראוי להיות אימתו מוטלת על סוית היער כוונס ועל מה זה עשה כרקות טול בני אדם מעליכם ויוראם כלקתם מעל פניכם ווי שלם פרה אדם חפשי לבעוט בהרם אומי' ולמורד כבעל ככל האלה מבחר המין האנושי אין זה כי אס למען נכות אותנו בא האלהים להתיר כלביס עוי נפש וקוסרם לשבות בני לחון לשונם כנכדו למען דעת את אשר כלבנו היסנו אזהרם אה' א' בכל כפסנו גם סטאלינו נמנו להקיאו אותנו בלא עס' הן אתם כ' דים (ועשירים) זה העם לא היה בניו ככל להעבימו על מי נאמר וקרא זה כי אס עליכם שאינכם עם כלל ושיתם עמוכם גוי ככל ולא חקם ואינכם נושים לומר ה אבל מה נעשה שבכל ההרה הישנה וכל הנביאים

ג) וידענו שנפשכם האבל עלמה שאלתם מחמיכים בתלת ד' ובאמת היינו מחיראים לכפשינו מפניכם אשר אנו רואים גודלהרוון אף תמכם עלינו ממשעד שערימות אכל

אשר לא יכילו היום וריס לא יחייבם סבל אכל יפתרם ישכרם וינפסם כשכר נכל יזורים אנה תולכו מרבתכם התולכו לכמות ועשרותם כנגד נוגדים טלואים ובלואים ברומים כחשמי תועבותיכם הבוה תקטמו למזאן סן כשיני ככווריס שלא שמעו מהם ועולם כדרכיכם (וידכרי א' ג' מלחם יס להביא כמה האיות לסתור אלא שאין זה המקום להתווכח עוהבי שאין לנו עסק פה עם וולתכס) גם אתם לא הדתם לנו שאתם האמינים כמות כסוה בענין האלוות כי זה הייתם נריכים לבאר היטב בפרטות מאחר שיש כוונרים עמוס כתות רבות מאד ילקות הרבה כפודי אמונתם והיה ויהנודך לנלות דעתכם באייה חן אתם בוחרים ואש נמזא בקתם מאיני השלוט הם אינם מוזהרים על השתוף לפי דעת קנת סמכוניו אף לפי דעתנו שנוס הכוורים הוא שלא ירדו לכוף דעת רכס לא הבינו עמנו על כל חסדותו בזה שלא עלה על לבו לא בא נוחסכתו ועולם כאשר הרבה ידים מוכיחות יס לברר זה ירק שאין כאן מקומו וזה לנו לככס בתגר שאינו שלנו ואינם מוכקטין זאת מידנו אין אחריותם עלינו אס ישאלוני משפטי דק ויבקטוני על זאת לא אמנע מחפץ להגיד להם מה עזרי כדבר זה לא אכחיד תחת לשוני האויות כאשר עם לבני להעולם ג' כ' אס ירנו וכאשר הפלות ית לפניהם דרך היפר בקונטרס רכן מה עיה אף בקוור דברים רים מלין אחרתי סס' אכל זה מועל עלינו שלא לעזר על דם אחינו שכתס ייבנו בשוירתם ונאשו על הכלים שלא יטבעו כונו אולתם כאשר נעשונו והם לא יגהו ויכס חוור יוש כסם פקוסם ג' כ' יכירו כשקר שאין לורגלים ששכסת לנתר בו על האר' ש' לייפות מעשיכם ש' יתו כושעים על לב ותשכבו כככתס י' תאמרו ג' וידענו שנפשכם האבל על מה שאנחנו מאמינים בהלח על זאת תאכל הארץ הנושאת עשפים ארורים ככס וקדרו שמים ומעל מלהוריד על ומוטר לפרנס כללים סכלים כוונס ומדוע לא נעשה אכל יקידו של עולם אשר שלטתם יד לטובכם בו למרות עיני כבודו לשמות ענ' ה' דברים אשר לא כן העל אלה לא תאכלי ודאי נעשה מספר כני תווררים כועק וקרא סבל (על קולר בני אדם שהלכו לעד עיר התווררים) לא לנו כי לשנו הגדול הנסולל בניס יחפני גוה תכסה נפשו כווסתרים וכי מה לנו בתלת או בארבע (שלא טעמו לנו מה אכפת לנו והרע לא ירעו אותנו גם היטב אין אותם) עד כל מרבה רגלים לסקר וכבר שתינו כוס תכשונין עליכם הכוורים כמי העקר יאמינו מה שתרנו אנו אין לנו אלא אל קי אחד בלי שתוף כל עיקר אתנו דברי אליהם מים מה שאיור בתורה ודברי הכביאים פה אחד והוא באחד וני יסיבנו ועמנו ירושת אבותינו ונדרנו הסכנות כמני עולם על פי עדות הסכל העכעי באדם אשר עשהו האלהים ימ' והאיות עד לעמנו (לא יוקירו דמיונות לא יכבוהו מלמות ורעיונות) כי לא סקר נמנו אבותינו אתם יאחם לדון כדבר השדס שלא שמעה אנוכו על הר סיני ולא הנידוהו לנו אבותינו ורכותינו לא שערפו סכלנו עליכם הראיה ואין חשיו פניכם להכריע אחרים באורחותיכם העקמים בלי שום יסוד סכלי ולהגיא הרבו המוחקים כמות שאין בה דופי ומזקתם תורתם ואמונתם להמיר כבודם בלא יעזול קיא תחת יופי אשר על קינא הסעש דבר אמת חפי ככתכם פיסם ענה ככס כ' באור אלינו ד' ובאמת היינו מחיראים לנפשנו כפניכם כן דברתם יפה אחרתם בזה היה הדין שובם ככה החיוב יושל עליכם לקיים מה שהבטיחמו אל איות בתורתו הקדושה ויוראכם וחתכם יהיה על כל מית הארץ א' ג' ען הדין והראוי להיות אימתו מוטלת על סוית היער כוונס ועל מה זה עשה כרקות טול בני אדם מעליכם ויוראם כלקתם מעל פניכם ווי שלם פרה אדם חפשי לבעוט בהרם אומי' ולמורד כבעל ככל האלה מבחר המין האנושי אין זה כי אס למען נכות אותנו בא האלהים להתיר כלביס עוי נפש וקוסרם לשבות בני לחון לשונם כנכדו למען דעת את אשר כלבנו היסנו אזהרם אה' א' בכל כפסנו גם סטאלינו נמנו להקיאו אותנו בלא עס' הן אתם כ' דים (ועשירים) זה העם לא היה בניו ככל להעבימו על מי נאמר וקרא זה כי אס עליכם שאינכם עם כלל ושיתם עמוכם גוי ככל ולא חקם ואינכם נושים לומר ה אבל מה נעשה שבכל ההרה הישנה וכל הנביאים

ב' למדים

למרים אחכם שב"ה האמת והוא זה בראשית צדק
 אלהים ובנוהר חרין גגין וחר בו תמלת דברי פי
 כסילים יביש אולת תדברו בנוהר עתק בלשון רחב לא
 באוה לדבי שפת פקר אף כי לנבל שפת יתר שכל
 דהתורה מלמדין על זה ומכילין מיל אחר זה לסוף הוהר
 וכבר אמרתי למעלה שדברי ס' אין אנו מחזיקים לקבל
 אס לא כדפי הכני של ידעונו אבותינו ואין אחריו
 סלינו אף ע"ה להזינאם חלק אי אפשר של תאמרו
 בלככם ידעונו רחוק כינו על אויבנו שמו יד לפי אולי
 חזקתם שאין אנו בקיין כמעשה הרמין כעצמת לשון
 הנוהר אינכם ידעונו וקומו של מאחר כלו ואם לא יזכרם
 מראה מקום עליו הלא הוא כר"ס סמיני (ל"ה) וסילך לסוכו ד' אחר
 חרד לשמיה וחרד לארעא וקב"ה אחיר לון ר"א אמר ג' גהרין (ס"א צרדין) עלאין קרישין דאחרין כחדא בו
 וזה אמתר האוריותא כלא שמו קרישא עלאה ובגין דאיהי שמו קרישא פתחת בבית בו הנה ויפתת
 פורתכם לתכם כי שמועת אמונות הלשון ומנויבו הקב כעמיכם בכל מקום שפדון המינין תמונתן בלדן שכבר
 פסיכר"י בהוראת ניור סביצ' שהא למונו על הקב"ה שאושו במוסר ואין ר"ל שהא עצמיים ומשפיע לומר שהא מוסל
 מעלה יעטי ואין בזה שדון כפי מקראות מציינים אמת זה ובימוד הכתוב לה"ה סנדולה ונו" כי כל בשמים ובארץ ונו"
 ואתה משיב את כולם וכמו שאין לכם סינו להכתבם מדכרו"י שמשלה כאמרי כך לא יעלונו לכס דברי ר"א יניד עליו
 רשע של בא כחלק אלף כיוסף לקס טוב שאמר ג' גהרין (ואתם בהרתם לכס נוספתם א' נדדין) ואין כס טעם כי
 שדרין אינם שלט בלבד כי ארבע רוחות האו ששה קמות לכן המוסר הראשון אומר ואלו ז' כל נהרין אף בן משה
 כהרין או כסורין או נדדין הכוונה בהם על שלש מרות עליונות הלא הם ספר דין רחמים הידועים בשלטה קוין באין הקדוש
 זמורעין כ' כשיין שחאל ותוך והיניו דא זיקן קדא (לא ר"א ברא כחדא כלשון העתקתם המוסיפת) ע"ה הק"ב שמיידתם
 כאמר ע"ה הארעא והשם גנו בהם מקשרת יתר כיון שאושו בשמים ובארץ קורא אליהם יצארו יסרו והוא דבר שמיים
 בשזא קרישא בתלת קשרי הימנותא שבוירא הוא יתעלה שוכן בהם וקושרם יחד כאמר שלף תהא ערד אמת מהס לבר
 שולטת ופועלת בעולם כלי שמוק מרה אמת וולתה כי אז לא היה העולם מתקיים ועד ש' האלהיים שתף הקב"ה מרת
 רחמים בדת שרין וכר' העולם שאז אשאר לו להתנהג לא ברין בלבד גם לא בפחד לבדו אף לא ברמזים לבד אך ראה
 כי שוכ שינוי כולוים כאחד להנהיג העולם שלא יתכן באופן אחר לפי עכש הרבנות (ולסודו) כ' מדעת האומרים שתי
 רשויות אחד עוב ואחד רע לא הכל תאל אשך כאשר לפי רגונו יתעלה וכמ"ה יוצר אור ונו" ובורא רע אבי ה' עושה כל אלה
 אבל הוא בורא הכל יצוא הכל יסיר א זויתו גלי שתוף ואם עשה לו משכן במדות שלם הללו לא בהם בלבד כי בשמיים ארכין
 כשאז והארץ הדום רגלי וס' ארץ האירה ומכבודו ולא כל הארץ כבודו מקדש ה' כוכבו ידיו ואם נתן מכשול בפני תועיל לכס
 בפי"ה שמו קרישא בתלת קשרי הימנותא הלא תשובתכם בידכם שאמר ג' כ' ראויות אלף כולה שמו קרישא ודי כזה
 לשכסותכם והבינו והוא בדף פ' שזוך (ל"ה) והבינו עוד אותה הכתי בכונת הוהר והנה גלותי היום חרפת שכתבם
 בתלת קשרי הימנותא ואינכם יש עוד דברים בנו בענין תלת קשרי הימנותא בסולס"ה שלנו ועיין אחר ר' נדר"ה שאין כדאי
 למסרם אלף לבעלי כסף לא לאדם בלישול ולכשתוכו לתקן אלוהי מעמל תכירו ומפסדם ודי בנו איך שיהא לפי מבורת
 שבוירא ולפי הכתנו היטהר בכונת הוהר מאחר זה וכל כיונא בו אינו מפסיד עליונו כל האומה כיסוד אמונתנו בענין
 האדות כי כל רעוים באלה הם בידות שזותה כהן ולא כפיסם המאיל העליון היסוד הקדושן שהאיל הכל לכבודו
 להשאר ולר' שער בת קונו עדותי ושמותי (שהם כליו מלבושי נקסטיו) בהם הוא מתנהג להויל על ידיהם לפועל חסדיו

ה) אצלמה כעשה שבכל התורה הישיבה וכל
 הכניאים מלמדן אותנו שכן הוא האמת והוא
 זה בראשית ברא אלהים ונוהר ב' תרין גגין
 וחד דאחיד לון מ' אקייירי אלא תלת דרין
 אינון עילאין קדישין אחידין דא ברא כחדא ואינון
 כללא דאורייתא ואלין פתחין פתחא בו ועוד
 צי"ת איקרי וכו' וצ"כ שירותא דאורייתא כו'
 דאיהו שמו קדישא דהלת קשרין דמהמכותא ע"ה
 עוד בפסוק ורוח אלהים מרחפת ע"פ המים
 ואם

חרין גגין וחרד דאחיר לון מאי קמיידי אלא
 חרד לשמיה וחרד לארעא וקב"ה אחיר לון ר"א אמר ג' גהרין (ס"א צרדין) עלאין קרישין דאחרין כחדא בו
 וזה אמתר האוריותא כלא שמו קרישא עלאה ובגין דאיהי שמו קרישא פתחת בבית בו הנה ויפתת
 פורתכם לתכם כי שמועת אמונות הלשון ומנויבו הקב כעמיכם בכל מקום שפדון המינין תמונתן בלדן שכבר
 פסיכר"י בהוראת ניור סביצ' שהא למונו על הקב"ה שאושו במוסר ואין ר"ל שהא עצמיים ומשפיע לומר שהא מוסל
 מעלה יעטי ואין בזה שדון כפי מקראות מציינים אמת זה ובימוד הכתוב לה"ה סנדולה ונו" כי כל בשמים ובארץ ונו"
 ואתה משיב את כולם וכמו שאין לכם סינו להכתבם מדכרו"י שמשלה כאמרי כך לא יעלונו לכס דברי ר"א יניד עליו
 רשע של בא כחלק אלף כיוסף לקס טוב שאמר ג' גהרין (ואתם בהרתם לכס נוספתם א' נדדין) ואין כס טעם כי
 שדרין אינם שלט בלבד כי ארבע רוחות האו ששה קמות לכן המוסר הראשון אומר ואלו ז' כל נהרין אף בן משה
 כהרין או כסורין או נדדין הכוונה בהם על שלש מרות עליונות הלא הם ספר דין רחמים הידועים בשלטה קוין באין הקדוש
 זמורעין כ' כשיין שחאל ותוך והיניו דא זיקן קדא (לא ר"א ברא כחדא כלשון העתקתם המוסיפת) ע"ה הק"ב שמיידתם
 כאמר ע"ה הארעא והשם גנו בהם מקשרת יתר כיון שאושו בשמים ובארץ קורא אליהם יצארו יסרו והוא דבר שמיים
 בשזא קרישא בתלת קשרי הימנותא שבוירא הוא יתעלה שוכן בהם וקושרם יחד כאמר שלף תהא ערד אמת מהס לבר
 שולטת ופועלת בעולם כלי שמוק מרה אמת וולתה כי אז לא היה העולם מתקיים ועד ש' האלהיים שתף הקב"ה מרת
 רחמים בדת שרין וכר' העולם שאז אשאר לו להתנהג לא ברין בלבד גם לא בפחד לבדו אף לא ברמזים לבד אך ראה
 כי שוכ שינוי כולוים כאחד להנהיג העולם שלא יתכן באופן אחר לפי עכש הרבנות (ולסודו) כ' מדעת האומרים שתי
 רשויות אחד עוב ואחד רע לא הכל תאל אשך כאשר לפי רגונו יתעלה וכמ"ה יוצר אור ונו" ובורא רע אבי ה' עושה כל אלה
 אבל הוא בורא הכל יצוא הכל יסיר א זויתו גלי שתוף ואם עשה לו משכן במדות שלם הללו לא בהם בלבד כי בשמיים ארכין
 כשאז והארץ הדום רגלי וס' ארץ האירה ומכבודו ולא כל הארץ כבודו מקדש ה' כוכבו ידיו ואם נתן מכשול בפני תועיל לכס
 בפי"ה שמו קרישא בתלת קשרי הימנותא הלא תשובתכם בידכם שאמר ג' כ' ראויות אלף כולה שמו קרישא ודי כזה
 לשכסותכם והבינו והוא בדף פ' שזוך (ל"ה) והבינו עוד אותה הכתי בכונת הוהר והנה גלותי היום חרפת שכתבם
 בתלת קשרי הימנותא ואינכם יש עוד דברים בנו בענין תלת קשרי הימנותא בסולס"ה שלנו ועיין אחר ר' נדר"ה שאין כדאי
 למסרם אלף לבעלי כסף לא לאדם בלישול ולכשתוכו לתקן אלוהי מעמל תכירו ומפסדם ודי בנו איך שיהא לפי מבורת
 שבוירא ולפי הכתנו היטהר בכונת הוהר מאחר זה וכל כיונא בו אינו מפסיד עליונו כל האומה כיסוד אמונתנו בענין
 האדות כי כל רעוים באלה הם בידות שזותה כהן ולא כפיסם המאיל העליון היסוד הקדושן שהאיל הכל לכבודו
 להשאר ולר' שער בת קונו עדותי ושמותי (שהם כליו מלבושי נקסטיו) בהם הוא מתנהג להויל על ידיהם לפועל חסדיו

רעיו דיוני ומשפטיו לפי הכהנת יצורו) אין עוד מלבדו
 ככתוב ופסוקים נס כס"ה בכיאר ננוור ככו"ל וכן עוד
 במקויות אין אפשר כוהר ובתקוין יכוואר שיטש שביידו
 של גולם אין לומר מוס דמיון נורה ודיקון ומדה ועד
 שאתם טפשים מהפנים במשכיות להביא מוס' ה' ראה על
 זמת אולת של פרנזים שוין ב' תלתא וזאו וראו קס מדרש
 הוהר מבורס (ו"ב) ב' תרין אינון בו' ובתיקונים (תל"ה)
 בראשית ברא שתי בו' וכן עוד (כת"ו) או העורים הבינו
 לראות מדרש מלת בראשית ברא שיש וזה מבוואר בוהר
 ובתיקוין בכמה מקומות א"כ שמו תאמרו שבי פרנזין
 (שוין יתסמכוס עוד בדרו"ל ידו פרנזין בברא) או שית
 קשרי מוויסין וזה ראיתם להחלות בקורי עכבים ולעשות
 לכס סס בשלטה של זה מדרש בתיקון ק"ה (ע"ג) כענד
 (מס' טע"ד טו"ר) והאי עבד ביה מרכיבין מוסטרא דטוב
 מרככות דסטרא דרע עליהו אמתר ולא בעריות בשלטה
 כו' ועיינו עוד בתקון ג"ה (כ"ה) ובגין דאינון עריות תלפ
 עליהו אמתר כפון ולא בעריות בשלטה והואיל באר סס

ו) ואם כדצריה שרק אל אחד למה לא אמר משה
 ורוח ה' או ורוח אל אלא לרמוז תלת פרנזים
 ז) ובאמת כמו שאתם אומרים שרק אל אחד כי
 אף התלת פרנזין כולו אחד ח) ועל כרחק
 אכחנו צריבין להאמין שבה יש פרנזים כי באם
 שהרוח אלקים לא הראה כמו וגדולתו בבריאת
 העולם הי"ל לקרוהו וכח אלקים מה ורוח אלא
 להורות על הכל' גם כס' הוהר עיין מ' שעל זה
 עוד בפסוק ויאמר אלקים כעשה אדם בללחנו
 כדמותנו ופי' בהלמוד במס' ע"ז מה שהשיב
 לפיקודם כו' כל מקום שפקרו המינין חשבונו
 צרין כעשה אדם ויצר א"ל האדם כו' ע"ה
 ט) ומה שרואה התלמוד להראות מזה שאין
 פרנזים בה' אומרים אכחנו טענות גמור הוא

כ) לכן גם אתם רודפים ולהוסיף אחר בולומו של עריות ונכ"ה שאתם מוצא וזה אכלרמוסיה תבוא
 עליכם הרי שלכם מכת מדיכם על פים ה' ומוס' ע"ו) ואם כדבריהם למה לא ורוח ה' דברי רוח ה' אין
 מהנור להשיב עליהם כי מי יצאור כח להשיב על כל שאלת שטות ובתוך כדי דבור הנכסותים דכריש בעצמכם באמרוכם
 ז) ובאמת כמו שאתם אומרים בו' אין אשך הודאה כלום וזה לכס עוד שוטים מה לכס להדס דבר מדעתכם המושבסת
 ולדיונתם באבותיכם וברכותיכם בנדולי ישראל בועטים והנה אתם מנשמים כעורים קיר מנשמים ומהנים ואינכם יודעים
 עה אתם מפעפטים לא אויתם לאלוהות הרבה אלא תקמת יצרא דשכיה שאקריו אתם להוסיף (כדבר הוהר ככובר) על כן
 אתם מתקשין חשבונית רבים ולהנה הרבה תאריכו לשון תאכרו ריק שחל ורעות רוחי חשבתם להרבות בחילות ראיות ואת
 כולם ישא רוחי ח) וע"ב צריבין להאמין יעצת כשר הוא לענות על כל דברי תוהו איזה רוח שקר עבר עליכם
 להכריע אתכם במקום שאין כופה ומכריע בשום שכל טעם וריח היש טעם בריר שלמות לא דעת ולא תבונה רק לשון
 פרום יאין קץ לדברי רוח אין זה אלא שפאש מד אשר לא כרת אין אובס רק אס היצר תבשילכם מקדיש יוטה שהעוים
 פניכם ברו"ל כי אפרתם ט) ופ' ש בתלמוד בו' (ואמרו שהוהר במס' ע"ז) רוח שקר דובר כס' כי אינו סס כלל אלא
 בפאל"ה ועם שאין בזה נקבותא מ"ה מורה על שקריותם ופסוקותם פתיות כל ידעה מה ובעות גמור הוא בו' הרי ונ
 מוצא כלפי שיאי להיות מורים על פי כ"ד האם דבר שפתיים נכזתם ובכפיתתם ונכפיתתם ככר הראיתם טעונו של
 בעל התלמוד שכל בית ישראל כשעין עליו וכי כשביל שבא סס אלקים בתורה כדמות לשון רבים יורה על פרנזים ואף
 לפי דעתכם כס' ליש הלא מעוט רבים כשיש מוכן לכס יותר תפסת מרובם לא תפסת זה כלל יודה כוכל בעל שכל ועוד
 א"כ עש תעשו הזוללים כעש שכתוב אצל משה רע' ואתה תסיה לו לאלהים האס גם הוא היו לו שלטה פרנזים ובן הדיון
 נקרא אלהים בהרבה מקויות כתנ"ך א"כ הלא גם הוא בעל שלטה פרנזים וככה כל איש ישראל בכלל שחשבו יונרס
 תמלה היוגם אלהים כעש"ה אי אמרתי אלקים אתם היה כל אחד מהם בעל שלפת פרנזים הרי לפי דברי כסילות
 שלבס אין קץ ואין מופר ואין תכלית לרבוני אלוהות אנלכם ימאכן תדעו שאתם אוילים כאלים מכל מי מדברי ואם יש ככס
 ארבי יודע וזהו כפי טעמי ילכו ויעיינו בפסרי האלהיים תמצאו דברים נכונים למדין גם בבית הקדוש שלנו תוכלו לראות

אם יש לכם עינים) בזה דברים וחירות אורי נועם נפאדים
 עשו וכספים. ואדם הראים לכל קלונכם. להעלות
 וסרוכם על ג' נונכס. ולא יראתם לדר במלאכי אלהים.
 נכחתם כעוי נכס חנופים הכנס ודאי בעלי שלמה שרנופים
 פניכם דומים לכלבים. ראשיכם לא תזכות כסר חמורים
 כסרכס. וזרות סוסים חיונים בוייה שטופים. הנה שלמה
 דנופים. ליטא אחרים. פדים פראים. נחשים שרפים
 שורפים בארסכל הקרב בארבע אמות טורפים. איכע
 הויא התנמת קה'ת (קיא ג' אה) האפטים. ליטא
 רביעה. השולד והעבר והנני' למינה ושל ארץ
 שאפים. חמישה. איים ניים קופים. שתיאם. יוכספים
 חנפים וחקקים בקליפ'ם. שביעה. שדין לילין רוחות
 רעות וזרדים. ככף קלט נהפים. וכלהו איתנהו כנו
 נפשים נסוגים ועורפים. וכהנה רבות עמם אל' שהם
 נחפים וזנפים. החסנים פרנופיהם לננוכים טונים
 וקליפיים. הן ארס ודאי כל ארד וחס עו וטולש ושער
 דכה. כפרנופים וטונים. לפי עת והמקום והברת ב'א
 כבינותים. כחם יעשו ראשיכם לבלובית וכוני. בין
 יהודים ראשו נכסר בכובע שגול וטלית ע'ג. בין ערלים
 יש עלי כובע שגולס הכלעות לדיון חנוכים. ופאה ככרית
 תחתיו. נחצות לילה. בתום שאין רואים אחרים רק כת
 שלו. שניק ונכפת ימחאלית. לזכר הערת ש' שר. הרי
 שלו שלמה פרנופים. לגוף ארד כלי נשמה. כחוס וולות
 שתהפכים לכה נחנים. לנכי אדם ולפדים. חורב חלשה
 ראשים והרבה ידים. וכלי רגלים. אך גולם ריק חלל קונים

כי בכל מקום סכתו חלקים מראה על כרופים.
 יוד) וגם בזה כתוב חרין אינון יומד דאשה רך
 כהו. ואינון הל' וכד הוה חלל אינון חד. והו
 במרא שם שהקב'ה נמלך במלאכים אס לבזרה
 את האדם. יא) זהו ג' כדבר שאין לוהדעת
 סובלתו ודברים צדוים. כי איך אפשר זה להיות
 שתייעץ עם עבדיו. הלא ה' ברא את המלאכים
 לשרת לו. כמ' שדוד המלך עושה מלאכיו רוחות
 וגו' יעוד ויאמר ה' חלקים הן האדם היה כאחד
 ממנו. ואם לא היו חלת פרנופים. ה' לכהוב
 רק ויאמר ה' וגו' ולמה חלקים. הלא מורה על
 פרנופים. עוד פסוק ויד ה' לראות את העיר
 ואת המגדל וגו'. הבה נרדה ונצלה שם שפהם
 וגו'. למי אמר זאח' ואין לומר למלאכים. הלא
 הם עבדיו. היה להם לומר שהם צעזעמם ירדו
 ויבלו שפתם. אלא להפרושים שלו אמר כן. עוד
 והנה שלמה חנפים נצבים עליו. יש לשאול נגד
 מירץ אברהם נגד שלמה. ונגד מי השהחזה.
 נגד שלמה. עוד ויאמר אס נא מלאחי חן בעיניך
 מה זו שלמה ראה. ולאחד אמר. הלא חלת
 פרנופים דאינון חד. וארס חומרים שזה קאי
 אמלאכים

נכנסים כלילית יונכ נחש. וניד כ' כ' כאשר אגיר בסיום הספר אי' ה' דמות גלחם ילשען הכיר אתכם כל כח ועוד להשחר
 אנוקס. וט' ש' וגם בזה כתוב חרין אינון חד. ככר חמרה אט' פ' שאין אנו נחויבים. להאמין בכל מה שנאס
 כתוב בזה (כי חלבר שלל נודע לנו חקורו וזכרו האחיית. עוד נודיע גם כהוספות רבות שטנו עליו משתיקו בדרר
 גאור. כו' ש' כחבור מיוחד לכך ד' בראיות ברורות שמש' מ' אינו מתנגד לנו ולקבלתנו. ככך כלל. של הדך שבארנו
 וזכור לידעי בינה. ויותר מזה הדב' מואל בזה. גם כיוספר ארבעה ומעשה. וכל האחריות. וביחוד בפכה ככ' ח' ועיין
 גם בסוף אד' (הגם בזמן שפרה. יס' כ' מ' לא ידע דאינון קד כלי סכך. כאשר היתה כפי כל הווקוליים החמייתים פה אחד
 יקנה. וכאשר הוא נודע לכל מתקיל לשין וללמוד כפ'תרי הקבלה הנאמנה. אך כל זה נודות ותוארים וכלים יוא' גם זאת
 לא הותר ליהם שום חספר וזולט אפילו ככאלים. כי אס בדרך העברה. בבחינת החוקלים. ודעת לנכין כקל להעמיד
 דבר על בויגול השטי יוצר על וכונו. די וחספין מה שאורנו לאינו דבר יתון. דבר ולחשכיליים. כי לא חן לבאר הכל בכתב
 כפי טבע הדבור. שהוא כבוד אלהים הסתר דבר. ואינו רשות לדבר עם כפוינו. רק כח' על ראשי כלים. וכח' על גמלים
 וכן כתוב והחשכיליים יבינו. ולא יבינו כל רעים ודעת יכאן כסילים. וט' ש' ע' מ' ש' במראה במלאכים נשלך יא) זהו
 דבר שאין הרעת סובלתו. ודברים כמוים. אינו לכם עורים (ולנד שאתם בורים ריקנים לא ידעתם אפילו מ' ש' כח' קרא'
 הכה

הנה פרשה כלמה כאמרה אל' אחאב. שכתבא עליו מיכיהו
 ראיתי את ה' יושב על כסאו וכל צבא השמים עומד עליו
 מימינו ומשמאלו. ויאמר מי יכתה את אחאב וגו' ויאמר זה
 בכה וזה אומר בכה. ויאל רמות ויעמוד לפני ה' ויאמר אני
 אכתבו וגו'. ויאם תמול טענתכם ותאזנתם הלז על הנמרא
 שלי אפטר שיתיעץ עם עבדיו לבי צדקם. א' כ' מה תעשו
 כאן והלא יזכור כימר שאת צדוקי נשלך עם עבדיו
 שרתיו העומדים לפניו לשלם על כני חבל ארצה וז' הנחמס
 לומר גם דכאן רחוק פרנופים הכלולים. כי כל צבא השמים
 לא ינדרם בשלמה פרנופים. כי אין חסבר לנדדיו. ואלף
 אלפין ימשוניה. וכה עומדים לפניו לעצור שליחותו. לא
 עתאדמים עמו כלל. רק עוקבליהם הפכעתם מוננו כמו כל
 ברואי ימיה. צדקם ומחיה את כולם. עכ' ונמלך בהם
 ומקדם הירב לעמוד על דעתם. שאכ' ושל חסוק וז' הוא
 מ' ש' סכמים שמתלך במלאכים. פהם קרובים אליו הרבה חן
 נבא השמים. שהם מונכסין ען המלאכים כידוע. הרי כשלו

זכפלו ונכפיו דברי חוכמתם ככרינו נבל ייגרי. כסל לכולם תהיו ולא על החכמים תלונתכם. כי על'ם ודברו אשר כפי כביאיו
 אן עה לעצות עם בני ככל. שאים אפילו נחקר. ולא בדין ארץ. כי יכן הונכס במלכות ארצו. כי עס שהחל מונכס
 יועציו. ואפילו הוא חכם מדכאל. נוסל ענה וזויש דברי עבדיו. לכן אין כדאי לסכל עומכם. עמי הארץ בוקי פריקיו. אלא
 עוד הנכס) ונוכים ככנוורים. הלא כל התפארותכם ב' ה' וע' פ' הנכס הפכלה בו הדומותיו לחימר עלה שחיתה ונדכה
 בו ארס מית אמונים נעלות בירכה. ולנכס רכב אלהים רבותים ה' בט גדול מרבה. והנה הוהר גם הוא מביא הדברים
 האלה ככאורו בנמרא. כככה ברורה (ח' א' ג' א' ל' י' א' נכס אדם וגו'. הא אוקמדה חבריא על מלאכי הרש'ה כו'
 וכן מביא עוד כו' א' ל' כ' נכס רב לוהר. גם דברי הוהר צדוים. ואין ארס סבורים להביא ראייה חמונו נגדנו. הנה זייכתם
 ספרכם. והעלייתם חרס כידכם. והכלי זיין חעענת קנה חכמה. שאתם נוטמים בונה ככפכם ונקדה. רצן ראשי תכניס
 ויפלא חן כדכס. יצבר קוטי ערככם. וכוטר בני עוותכם. יכוא רקב בענאיכם. על כן בוסמו והכלמו וזכריתם. וזכרת
 פכוכה חספקת לכל דברי עולל כלכם. ככר יעשו בהם נדי ריק הקודמים אליכם. והרבו להשיב עליהם ככפיים ויכוחים שלם
 תכונות נחמות. ואתם עכברים נכבים. כאתם עליו בעענות תואנות כלות וזוטלות. תאונים הלאת לא כלות. הטעם
 יכס הלאות. וביה לאוח חוין הנענה בואת. והנה גם ככוכ והנה שלמה חנפים נכבים עליו. שרמרו ר' על פולאכים
 מי כאל צבריאל רחל. ויאלו חנפים עורים נכים נכבים. ימהרה. יב). אין אהם מבינים כלום בו. והנה גם בזה עמו
 ככרתו תורה שבזורה ירא. חפרטו על המלאכים. כרי ארס כפי אחר גייה נכח אתם כווכבים. כשור אל טכז וכל הנכס
 הולכים חכבים. עד חמי' כתי' שת הלכו נחמכים כות יעולס כופל אשת. והכס מתכסים בשלית פניכם שלם ונובים
 חומה רשת. יקרעה ובלואה והנה הכנ הכל ורעות רוח כי למרעה גם לבנות. אס חנפים יש בכל אלה גם פתרים נחנים הם
 לנדיקים כפטים ראיתיים ולחכמיים חלונים יודעים הלא לכנוים. אבל לא יושם כום ודב כף קויר. אף כי כלי יקר ענש
 חכמיים. ואין להחיל מעדנים. לקוירי יצר הכוברים בהנפה וקופים כזאה וכידמנים. כחמים כחכמיים. וזכר די טכוכה
 חספקת לגל הדברים יעים. שאכ' פתח עיו וועיין רוח ככמיים. יצבר טרמו רבים לכניס. וינעור לריק ככה חס לריק
 כחכם. הכל וריק יעוורו דבריים העפלים וכפוליים בלי חוספת טעם וחדוש תנלין כל עיקר. ולרם אורי גואש שאתם
 בתנין מקדרות כנומים ושאתם למאשם. הבה תקמכו להיות חכמים בעיניכם ונגד פניכם נכונים. הלא על זה נאמר אל'

שזהו
 תמקס
 א' א'
 תמקס

השמן ללכת בשירות לנכס הרע • בודאי אתם פראים • לעבוד • הלא כל המצות אשר צוה כוכל לשמוע
מוטבים שאין צורך בפשיית המצות ושמיחתם בפועל • רק • ולשמור • אלא

לזכור היטב לשמות כנגדם לעבוד • עליהן לשמות הפליהן לבעולן ולסתור אותן בפועל ומש • כדרך שחן עטם כמו לרוב
המצות שהמבין בהם להתנגד לעו • וכה להבדיל הפכתם רא"מ: מן ת • נגדו להסל ולמרות פניו עליון ביד רעה במרד וכו' על
מנן כופרים הם כנגדו וכו' מן מלשונכם הרע • גם בתפלת דברים נגלה ערות פלגותכם יכנס • בתפלות פתע ראונו
לכן הוספתם תיבת לשמוע • והנבט באורו כגדו • דהיינו לשמור בלב בלבד • לא לקיים דבר • וכל האוסיף גורע • כי על כן
ג' כ' השמיטתם תיבת לשמוע • שהיא העיקר והעובד הכבד מכל באי עולם הכלוין הרין שלום • שהנרץ להקפו לנרדף ולנכך
וולקן הרע המעורב בתוכו • ולהסיר כדליו וכו' ינוי לתכלית זה הובאו הכה' • שאנו באי ידי גמר תקון • כי אם של ידי
שעשה האדם • האורח הבא לעולם בני • להראות אומותו וכו' אלא כה' • וינא לנרדף כליו למעשה • ולהשכיח משה' • לתכלית
ידיו למען ישמח בו עשוהו • ודבר ה' אמת כפי האלהים • כי לא המדרש עיקר • אלא המעשה • והוא דבר הסכם מכל אדם • כי
את הנדיק ואת הרשע ישפט האלהים וגו' ועל כל המעשה שם • וכן עוד הארץ בענין המעשה • באמונות הרבה מספר
קבלת הסכמה • וכו' אתם ס' ד' הבל נשמע וגו' ואת מצותיו שמור • בידו כל האדם • כי את כל מעשה האלהים
יביא במשפט • ואף על כל בעלם שגם השונן צריך כפרה • וביסוד הידוע שלמד • שאפילו שגגת עולה ודון • יושא העבוקס
כמו כן בכל ספר משלי • כן פתח לדעת חכמה ומוסר • פתח דבריו מכין פתים • שעיקר החכמה הוא • לקנות מוסר • וככה
הואיל באר בכל הספר • מלא ידו לה' בקיום המצות • וכו' מייש כאשר באר היטב • בכרשת אמת חיל • שהמבין בעצם ממה
על אודות השעשע הנכבד • שקרת הבית הפתוחו הלו • שיש ודאי • שערות לו • ותכליתו ויהלרו • בשערים מעשיה
וכן ככה עליה השי' המוסר שפשימים • שהכל הולך אחר השיתוס • והוא כרס היה לשלש וגו' • נתן אה הברס לנבחרים
איש יביא בפניו • כי הכרס נעשה לעברה ולשמרה • כאשר פתל כוס מותן התורה • בתפלת ועשה פראשית ויניח
האדם תפלת המאספה שוף המעשה • הידוע שלנרדף זה עשה את האדם והגן • והניחו בו לישן • ירוס סכר פעולתו על ידו •
לפיכך נתן את הארץ לבני אדם • לשמור את דרך עץ החיים ולעשות עץ סרי • עץ הסדה אשר כרכו ה' • ימן כרוי אן יש פרי
לנדיק • מפרי פי איש תכבד כפשו פרי מעלליהם יאכלו עבדי ה' • ישבעו וייתירו • והכה ה' ה' האדם מראים עמוכם כחשויקים
בו לא באמת ולא בנדקה כי אם לנעקה • כי הוא בכל דף • מעורר ומוכי עמוס בקיום מצות התורה • וכו' ה' שתקוין (ב' א')
ואוריייתא בלא פקודייא לאו אייה תורת ה' • ע' ש' ועוד אלין דשסקין באוריייתא לשמה וגטרין פקודה (וכו' א') הארץ לשון
השתיק כוד בענין המעשה •

ועתה קרבו פנה בני עובדי • זרע אכאף וזוכה • קרבו רודפי ומה מתורתך רחוק • הכס מפוסר לעה רקתם מן התורה
היגשה • הלא אתם טבלתם מוסר • ולכן הפלכתם דבר ה' אשרי גובס • הלכתם בשירות לנכס שערורית עשיתם
אחד • עברתם תורות שלפנתם מוק • ולפי שהוא קשה עליכם • ירקתם עולו העל נאריכם על כל כפרתם לכס אלהים מדשים מקרבו
יראת ה' טורה צוודת לעד • ולפי שהיא קשה עליכם • ירקתם עולו העל נאריכם על כל כפרתם לכס אלהים מדשים מקרבו
כן דרך כל פורקי עול ולכות שמים • לכן הפכתם כל דברי אלהים מייס • ותפרעו כל ענתו על כן יושב כשמים יסקר באיכם
הרמות יד בתורתו בויתם דבר ה' בעלתם מונותיו • ילעג בבוא כשואה פסדכם • הלא תדעו פורעי מוסר אלהים כי
התעיתם כפשות יכם בהיאיכם בידכם גרון • לערוץ קושי ערפכם • חכ' ה' כי אלהים מונע דברי עמכם • מוקשכם
באורי פיכם • אלהים ועל כיוצא בכם • כאמר פסוק זה כלי שפק בעולם • שלא תוכלו לעבוד את ה' באות • לפי שלכס רודף
אמר תאות היצר • והליינו שונא וזה • כיעל בן כמלה כפסכם הכמית בעבודתו • ומשחקם ברבי עבדים • אולי כדו האם
אחד מהם יתקלף עליכם • תחשו בל כנפי ונברו • גם כי יהיה אחד או גנים מהם טרודים כפסקיהם • שלא יוכלו לפנות איכם
לעיין כצרכים • או לשמוע נקמתכם • כי שיה וכו' סיג לו • אולי ישן הוא ולא ייקן משכתו לקול שועתכם • או תלכו ה' שלמי
יכרעו ביניכם • ואם גם הוא אין לו פנאי הרעות בידים • לנכס רביעי • וכן לעולם תרבו לכם אלוות • אולי תמלאו אחד

שיעשה

שיעשה רזונכם • גם הנכס מרואים כך עוד לדעתכם •
בי תוכלו להעביר חלוק שלכם מאלהותו אם תרנו • או שלא
יתנה כסורה • ולשנות עמכם הפשיים לנמרי כסתח פנו •
ואחר שנתמונה על פיכם הוקם על אשתי בליעל • על ידי
במורתכם • בודאי הנו בידכם • הדבר טווד כרונכם • כמו

כן להסירו ולהעבירו אם לא ימצאן בעיניכם עוד • תעשו לו כטוב וכישר בעיניכם • אם להסליתו כולותו • או להוסיף לה
מדרים רבים כגדו • למען לא תהיה ממשלתו מושלת • ולשנות מולכות מולט (מוארכיא) הנהנה מדינית רבים מריה
מיושלים מושט (רעפוליק) היעשה לו אדם אלהים • על כל פנים תדבר וודע בהכרח עווש • כי אתם קסי עורף עוי פניש
קסי לב (ולא כאכן) שהיא בעלת שכל יותר מכם • כי אף אם יעליכו בכם כלפי מעלה ויוליכו כפי רום למרחוק שן למוכנה
הטבעי • היא בתפוקה לשון אל מקום מנוחה • לא תלך ארמות עקלקלות • אך תבקש לה כדרך הישר יותר הקרוב האפשרי
לשון מהר אל מקומו הראשון אשר כס ביתה • ואתם כבדתם ותרפתם את הארש למוזא דרכים סמוכים חפוקלים יוכלו אהכם
כטור אל טב ואלה מונד • בטוקי סאל קרואיה • וע' ככתוב מוט • כי האלהים עשה את האדם יסר והמה בקסו שפנות
רבים • ועליכם אמור עמל כסילים תיגעו וגו' • ואמר • והמני יכעקלקלותם וגו' • סוקי מנה • לא תוכלו לעבוד את ה' לנכס
וכע' מלפנים המכמים הנאונים • לא בקסו ישראל לעבוד ע' • לא כדו להסיר להם שריות בכרהסוי • הבישו מ' ס' המקובל
הנאון כס' ברית מנחה • אשר העיד עליו האר' • ו' ל' ככל דבריו דברי רוח הקודש • הוא אמר בתפלת פברו • בענין הע'
הראשונה • שהכל כדור אנוס • ז' וינא עין הדרך והטעה את בני דורו • ויושע הקלו אשתי גור המבול • לנאת מן הדרך • להתפשט
בנות • מפני • שהיו רואים הרבת המצות ברוב התאו • יע' (אליכם כסו"ח נוכר כזאת פעוים הרבה • כמו' כ' במוצא
גדול) אהיו מבוחר הדבר מה היא הסכה הגורמת לעורר עיני סלכס לבת • לפרוך מות' אש דת • ולשכסם לדברים כעלום
לתינתם רצים לכר שפת באר כרה ככריה מודרתה אש ועמוס הרבה וכל כפרית מייגור לכס מוקד עולם יוקדת • ח' מ'
(רא) אלא מחמת שאן • אתם מאמינים כג' פ' • מוסיס כענוסע עת' פ' נייס תארכו פני וגוים לגון חמדו להם וכפילים
ישנאו דעת • במורה מאלו דית • אמרו נא אם כדברכם גליו וידוע היה לפני אשר ברא את האדם בגליו • שהיא ודאי הכונה
החבבה והרוח השכלי והכפס המדעית • לא רוח כ' כהמי ונכש טבעית • ומאחר כענה את האדם יסר כשכל אלהי אשר לא
יוכל לבבול ולקבל שפנות רבים • אשר בקסו להם בני אדם אשר התיכנו על ה' • יוטעו לבי ידיו עליה ברית יכרותו להארץ
הנכש להשתרע להרבות עליו העים להשתרר כרחק • למען הכר דתו • ולהכחיד שמוני כריתו • ואף לא תבגשו תכברו לנו •
לאמר באוינו כדברים האלה • אשר און להם שר • שירסיק אותנו ועבודתו • יעבור שמונו משונדתו ככל אשר נזה ה' ובשר
ולא כרה לעולם לעבוד ולתן • מסך די פשר • ועוד פלוספי האמונות • סותריו הונות • סוקרי הנאכפות • סווי התנודות •
תראו כח הפלסופות • ומוודע לא כוכל לעבוד שלטה ברזוננו וכו' און אנו בעלי בקיבה כמוכם • והלא הרעות כתובה לאדם
למור כדך החיים או בך המות • אמלא מקומת הפכל האלתי היצר הולך באינו נויס אותנו לתור אחר הדרך הרע טדעטנו
מתנגד למור ולתורה • וכן עזרו דברן • יהושע כפי מושפתכם פתאים) הלא הכרטהו ולא צונכסו • ונת' שבר עלינו רוס
וכנים לתוע מאלהי ה' • ולמות מאלהי ה' • הלא לא היה שום חכם מעולם מעורר באמונתנו • ואפילו הכאים עלינו לסתור
אמונתנו מדשים מקרב בתואכם • לא מאלתנו ינאו • וכל כ' בטעה • לא יכלו להכרישו כמס ראה מופתות • ולא יוכלו למור
שדשנו אמונתנו הקובלת ומוכלת וולגנו הוצלנו עלין • כי ירושה היא אמונתנו דור אחר דור • ואלפלו אתם אמונות יכם
לא ידעו מאמונה • ושתשט טענת • לאכד מוקתכם הראשונה • כלי שום טענה ווענה • רק מוכרשית מאלה • וכל המענה
יד על התאנות לו • שתכלו • הייתם מרגשים שהבאתם בידכם כלי חפץ • לכפן את עלילתו כסל להלע עס כי חוקו כניכס
מושל והיות דמי עונתכם אל הקרי אשר שמתם תפל בלי מלח • הלא כראה לכל בר דעת כי אמתו היינו מיוז עובדי ה' באמת
וזפק ה' בדינו ינא • ואם ילדי שפע לא תוכלו לעבוד את ה' • כמנכס הכנוסה • כי על כן פרשת מן הדרך הכנוסה • בלי
בושה • לעבוד שלמה • ועתה אשא עליכם קנים • היו על ככלים סגלים • אשר לא ידעו לכרע עקרא כדור מנאר • שפיוש

אלהים ורבות. רכב אלהים רבותים אלפי טהור ה' בס' וכבודו טובן בקרבם. גם הכפרים אשר רוח ה' דבר במ שמה לנו לזיונה. חומה וחיל ברוך אשר חנן ה' אותנו בהם דעה ודעת שפתיהם כרוח מללו. מופתם ועוס שכל האמת אשר אתנו. השנור בפנינו ובלבבנו ורגיל על לשוננו והיוחזק בדינו. זה שלטת אלפי שנה ומשם חמות ומאוכה עשרה שנים מיוחזק אשר זמ אור ליטרים והעיר ומורש עמוד העולם

לח) ואף אתם למדתם בהם. רק כעה צה"ק ברדך נורוואסרו ללמוד מהובס. והכל כדי שלא תעמדו על האמת. ותמטכו הצריות לגיהנם ואכחכו שלמדיוזה. בודאי נציל עלמנו מאש של גיהנם. עוד נדבר קצת מזה. להורות לכם

הדרך

ראש מנזקי ארץ. אברהם אבינו עליו השלום בלי גמורם ופסק. ולא יכלו לבטל כל עורר וטוען כדבר שפתיים לפקפק. אפילו בגלות מצרים כשחר האמת באיזונה כאשר חלבות לבנים. יודיעו אל איתנו. וכשיני כאשר כפויבי. מפי הנבזרה אנכי ה' אליך. לא כאשר אנחנו ה' אליקים. ובתורה נזכר כמה פעמים האמתות בבירור. ה' אלהי לא שלטה ה' הוא האלהים אין עוד. ובהנה רבות יקראות שוללות וזמנו יתפלה. כל שתוף וכל דמות. וככה כל הכניאים פה אחד מעידים ווייטקדים. להעזוב כל זה הודאות. ונשים לב לדברי רוח עושים המקפז ככה בהחזאת כדאות. ומש"ך) ואף אהם למדרחם בהם בר. ואם לאדנו בספי. על מה זה דמינו אותם כעת בשתי ידיו(עש הולאת הנחמה בלי בניה עתה) אם לא נונא בהם ערות דכו"ר. אשר לא כדת תורתנו האמתית המקובלת מרבים לרבים. וכל העולם ככלל מקיימים אמתתה. לא נניח לאחד מה דבר באיזונה ובזיונה מעשה. אשר אשר קנו אותה אבותינו בדמים ושלבים. ומפרו עליה נפשו. ואלהם לשמה ולעשתה בכל לבנם. ה' אלהי תניווה זה שמורנו להרזיק הספרים שלמדנו בהם. הלימענכם תעזוב אר"ם. האם כדי להנקה נוכח מאחם בשני עולם ולא נעזוב להם שורש. וכנמר ליש תרתי גיהנם. להרע עמנו בהסוכי מה פטאתם לנו יומה רע ומאנו ככה בפסינת עמנו. לא חזור אחד אמנו כשאתם. לא הרעוהם את אחד מנומו בנוסותינו(עד שעה כשהייתם מעורבים בתוכנו) אכן להפך הייתם חמים להטיב לנו כנוכס. לילך בשרירות לבנו שוכס. ולהשביע ירכנו ליהנות בשולמנו. גם לא עקקתונו ממונות. ולא גזפות(עד עכשיו כוונתה יאתם לעקר את הכל. הי' יתיעד אתכם יוחה שוכס וזרעם) אדרבה אם היינו מרוגזים להיות לעם אשר עזכם לנען הפות. הרוה ונו' הלא אז לא מנעתם מנומו אפילו להשתלם באהבים עם נשותיכם הטובות וננוטיים היפות. כאשר אתם מתכבדים בהנה אפילו לפני פרוצים וכומרים. לנען תמאזון בעיניהם. ולהחזיק ידכם בתעשי הכפנותו ועכבתו יסס השוקקה בהסויות. שאינה מתפתח לתלא תאותה לשבר רעבונה. היא ודאי נמשכת אחריכם כשור אל טבח יוכל. להשפית ולבלות מנפש עד כשר להויות. נכשות אשר לא תמותנה כמות ככל בצרית ובתעויות. על זה אנו עומדים על השאר. להגיל כסות קדושות. שלא יכלו בפח יגושכם. כמות אבמרי. או חלילה נעשה ככפשותינו שקר להניח לפקדן כפוזת אש דת לזות על הכתוב והנחמר ונאמר. וכל דבר לא יבשר מן השלך ה' נבאות האל האלמן שנויר הצרית והחסד לאוהבו ורע רשעים ינמר. אבל חלילה לנו למאום ספרים אשר רוח ה' דבר כסי. כי הוה תאות נפשו חודת לכנא קשקש רומנו. ולנלווד בהם כל הכורש והס' כפורש וחייו(אזנם מכל מקום כרזיק לנודם מהיוון הסס. ויתלמודים שלא עמנו כל כרסם כנלהיולא מלאו כרסם תחלה. בידועת שוירת התורה. התלמת חכמה ונורם והשכל היודות הקוודות נקים היכות להלכתן. סהם הקודמן כסדר מדרגת הלמוד בהכרח כל שכן שלא נתר לנשת להביט אל ה' בלי הקדוה הכנה הראויה מקיימת מודת וסוריות וראשית חכמה. ומזן ריקן ומדע אכזבי. גם ובל מלמד הנון מקובל באופן רוחי ודאי נאמר ונכנס למוד החכמה האלהית וסדרי הקבלה חותחילי הלמוד. שלא תבטל שכל מעדיין. אף כי לעיין ועמם כשנות החכמות בחזרה נבונה. כי לא כל מוחם סביל דאי. אין צריך לומר שלא נניח ללמוד סודות התורה כי אם יורב הדוה למלאך ה' נכאות וכפנות חז' על זיונה) רק על ספרים חדשים מקרוב באו. אשר לא שיעים אבותינו. והסגדים אלאו שפוסים כדברי קבלה בדויה ונוויפת. היזליכה אל התופת. עליהם חלה גזרת אישור הענין והלמוד בהם. וזה תנאזכותנו. לאלהינו אלהי אמת כדי לקשר פתקלה ולהרים חכשול מדרג עומנו. כחזויה עלינו לשמור ושמירת ה' למימוד כפרן והכל בעבור סוק מוסדות דת אמת אנו תרגנו שוודיה. עת לכנות גדיהיה. ית לשאת לה' הסמו תורתי. כי באו בה פרויסוול ללוא והכילנו ההכרח

לחשוב על תקנת הדור כל יתערב דבר זה בתוכנו. ולמשן הגיל כשנו קדושות. מכלול בשפת דעות חלושות וכפוזתנו ובהנזוס עלינו. וכי יחוק מקום לשמור אותנו. להבטכור תאות יכרנו וללכת בשרירות לבנו. עשינו זאת כדי לפרוק עול תורה אפלינו. או לחלל ברית אבות יזחלילה חנו. הלא אדרבה נדרמו בעדנו הרבה יותר עמיה שבתובוקמורנו

הדרך. קט) הגידו כאלו מדוע לא פרשו בחורה רק שמוה שלשה שנים של אדם הראשון. הלא יותר היולו. ל) מדוע נחלה היו לו רק שלשה שנים. שמהם אחר המבול נתרבו מהם בני אדם על

על עמנו בקיום הקדוקי מנות להלכתן. יותר עמיה נגורו עלינו רז' ל בלאו הכי. מאהבתנו את אבינו שבשמים. וסדרתנו לשוירת מנות יוד. ולהעמיד יסודות תורתנו האלהית. יוכרנו נפשו עליה. והיא שהביאתנו להרשיק אתכם ואתנו. וללדו כספ חביבנו. שלא יכסלו בני עמנו כבכאי נגף שלבים. והרקתנו כל שקק עולם עובר. לנען כמזא חן בעיני אלהינו. כעבדים מאוכים מחד לאדוניהם. ואתם מופקדים נפשותיכם ומאוכים קדוש ישראל. אין כלל שפערטם פיהם כנגדנו. לומר עלינו שאנו מושבים הצריות לגיהנם. ואתם הצלחתם את עצמכם מגיהנם. זה האמת שלא יבואו נפשותיכם לגיהנם. כי תהינה קלושות בכף הקלפי. ואם שם נא מענוותיכם לא תבנה ובנופתיכם לא ימות התולש. אף לאחד שחמות יבולע. גיהנם כלם. ורוחותיכם אינן בליים רק נשים וקדים ועופים וטורפים בארץ כפייה אבדון ועלמות מולאך אבירי כרדסים כהדפים ומנופתיים אל השלע. עוד תוסיפו סרה. להורות דרך עקם. קט) הגירו סרוע לא פרשו(עמו רשות הרבים ברשות יחירו של עולם נותן התורה. כאלו היא הסכומית בענת רבים. כמו ענתם הנכערה חמונתם האירוה. הנעמית על פי ועשי קוסמי פרוע. עם שכבר אחרנו שכליל הוא לפסל בתשובת שאלות סבילים. כי שטה אחד יוכל להשולל טעויות הרבים. לחכמי לב שלא יספיקו כל ימי עולם להשיב על אמת מני אף. ולכן כאשר אל מען בשל כאלותן סן שטה לו גם אתה ונריך לשנס. על יקר המנואות. ולהפסד גישות והנאות. ואין קץ לדברי רוח ותואנות ואנאות. מכל מקום להנאיכסחלק אי אפשר. סן תהיו כחמים בעיניכם יתאמרו ודכס מרה. לכן מהר אשים רחן בפיהם ותכסכס בזה ובלשיה. וכי מה זו שאלה לכן דשת קין והכל הנורכר להוכר מקמת מאורעם. ושת פשיטם שמנו חושמת העולם(אף מקין) אבל שר בניס וענות שהוליד אדה ר. לא ארע בהם דבר רשום. גם לא נתקיימו הם וזרעם. שכולם נשטפו במבול נמחה שמש ומשבת זכרם לא נותר מהם שארית. כי גם שומנו כבנה העולם. ושת יבא. ולכן נקראו כל בני העולם בני שנת ככתוב. א"כ היה נורך להוכיר בתורה. שמות נולדים שאין בהם תועלת. ואין סכורי התורה כסוריד"ה כל או"ה ושל קול. להאריך בדברים בשלים. החי לשוא אתם עמליים. ונח אתם כחלום. באומרו עוד ל) מרוע נח לא תיו לו אלא שר שיה בגים טהים כתרבו בני אדם יגידו. נא חכמי לב הרואים דבריו רוק והכל הללו. אם ראוי לאנד הוין כשטובה על שאלת אולת כזאת. בודאי ימי שלבו ישר. ידוה על זה שאלו טורחים בדברים יגיעים יורשים הכל. אם אתם ידעתי שם"ה(עם שלא זכרו אותו בזה) הוא היה בעורכיכם לסמות עיניכם. כי הוא ודאי כחף דעות אלכם ולכיונא בהם. הלא תפקחו עין. כי בכל מקום שפקדו פמיין תשובתם בגדם. נאזוהו(עו"א) על הסבוק שלטה הלה בני נס. להחזרה דיקרא דקב"ה אפסטט למילא ונתאי. ואיזה סד בטליא ונתחי. הבנוי פועים. וטעין שכלו לסיפיה. דייסיים התם. וכד תסתכל ברוח דרגני. תשכח הין מתכפרך נוסמן לכל אינן סתריין. עד דעילין לתתא כבא דאינן כבעה ועשרין נגורין דדמי. וכולא ידעא לחכמי עלינן. זכאה סולקסין דדיקוייא דקב"ה. אתרעו בקרדון. ונלי לון סתריין עלאין דחכמתא. עליהו כתיב סוד ה' ליראוע"כ. וידוע לכל שאין אתם נדקים ולא סבויים. אין ספק לה ככפולים לא חלק ונמלה כסוד ה' לאויליים. כי אתם יראים ע"ך(עין נבי) ואין יסוד ושבר נבולכסם(לא סוד. וכבר אמרנו נדרו של עולם. העורים הביעו עוד גם לפני מאמר הכ"ל. של הסכוק והיותו בגינת. ר' ש אשר אילו הויה שכיב בעלמא כד יתיקב. ה' פרה דסודו כו' הוה אתקייבא דלא יסתכחן ביני ביני כשאי בנין דלא תיימי סכויין. לאסתכלא בהו וענן כמלין אחרתין. להפקא מרצו עלאה לרנו אחרת ע"כ. ואם לחכמים כד"ק ולטפשים עקשום ורובים נקוטם. יחסן ושתתקו מענותיכם. אם לא תשובו לתובמת. ואין לכם חלק ונמלה בחכמה כמלא כייא.

על המולד. מדוע שלש סמים קמה לא מדוע
כמה פעמים נזכר שלש שלש פעמים נזכרה
לכ שלש אמות ארכו לבג שלשה עמודים העולם
עומד. לר שלש ארוכות.

יש ספק אחר כיון שנתישב תפלה משה לבדו ובאופן זה תכריחו נ"כ סבלות הנחתכם. שכל כל פנים נתיבין שלשה אף תשוב
קשת הקושיא אל הרודף. מדוע הספיק שת למשתיתו של עולם והוא אחר. עוד קשה מדוע אפי' שהיה עמוד העולם. אב
היון נשים. לא היה לו אלא כן אחר (שיקרא ורשו) להרבות ורשו. שהיא פרי העולם וסגולתו. ועם זה העמיד תולדות הרבה
יותר משני פעמים שלשה (אלכר יצק הארבע) שמשמים באין. הן נשים כזר חלי. ועל מה זה ליעקב אשר פדה את אברהם
הנזכר לו בני עשר בניו (אלכר הכת) מדוע לו ארבעה פעמים שלשה. וככה היו לישראל שנים עשר נשיאם וילעשו בניו תוספת
בנים וליצחק היו רק שני בנים. על כן לא יתייבשו ענין עמל ונולדתם בלשון הרבה. ודברי הכל וריון. אשר לא יועילו ולא
יפילו. כי מאלות תהיה האה. מי יתן הארץ תחריטון ותהי לכם למכרה. והנה בזה תשובה מוצאת לכל דברי הכלים שזרפתם
לשון רעות רח. בלי עשם ורית. שאינם לשון ולוועיל מאומה להכריח. כי לבנות גם להרפה ברי יטריח. מי הוא הקשוב
איש הרוח. אשר יקח תוד ראיה ומופת על תחיות שלשה פרנסי אלוהות. אבל עוד אוכיב עליכם שרפתכם ותכפה בליאה
פניכם. שתפנו לפני כיוון מדברי עמלכם. ואחרוד לכם בחדתכם מה נדושה. הלא תראו ספרונכם ותמלאו בושה. תפלת
דברי פנים סבלות הנדתם סוות קשה לא. מדוע כמה פעמים נזכר שם שלשה ככה תקשו עמלכם לדעת. מדוע נזכר
חשפתי כל הארבע כלל כחש"ל. עי' ואבד יקר המציאות להשיב על כל מאלות כלילים. כי אם אדם בשלן סכלן כמאדם
שם כל זה נראה עוד אולתכם לבג. שלש אמות ארכו. הנידו איה נמצא כתוב זה. אדמכם נמצא שלש אמות קומתו.
אז שלש אמות נבנה. וארכו פנים. ונת לא ירפתי. ואפי' שאין כזה נפקותא לבלתי שרפתכם המשובשת ומעופשת רק
להראות שאתם עיי' ארץ נגורים בטלנים עוי פנים. אינכם במקרא. אין נזכר לומר לא במשנה. וכן ראוי ומחויב לכם שלא לעסוק
סבורים קבורים שתכתובם בעיר להורות איתנו וללמדנו. הרי אין לכם חלק בתורה כלל. וכן ראוי ומחויב לכם שלא לעסוק
בה. שאינם אחרים כד' כחש"ל ורשע א"א מה. לך לפרסוקי וגו' ותשלך דברי אחרך וגו' ועם זכאפים שלקך' הנה
פנים הכסילים להניח כתוב בלתי נמצא כי אם ביושכם היווה' בעיני מים דונתו הרבה מאד. ככתובים אשר לא זכרתם
ולא כחו כמאשתכם. ואחר זה עיר הנייתם להעור בקולקולם. גם בדברי מ"ל. אשר היו לכם לזרא. ואיך עתה הנכם
עבדנים זהם סיוע לאלותכם הנעדרת. כחש"ל. כיושכם ראשונה דע' קראות. והלא אתם הורסים אותם העזודים. ואומרים ערו ערו
עליהם. אם לא זכרי סמיתו ו"ל. כיושכם ראשונה דע' קראות. עבודה. שאז עבדו אלהים אלהם. נתיבות חסדים. לפי דעתנו ודאי אתם
עד היפודים. אתם מעלים עמוד התורה בכלל. עבודה. שאז עבדו אלהים אלהם. נתיבות חסדים. לפי דעתנו ודאי אתם
מקיימים איש בכתותו. יסוד הוא וזכרתו. אינו לכם כינמלתם לה רעה. וזכרתם כעין בוקר וזכרי סארעם אכורים אוריים.
כי איש את שארו הערה ימותו עריריים. וכן חש"ל ר' מש"ל ארונות. אין זה אלא מדברי ר' בללר. שלא יודו בו בעלי
כי איש את שארו הערה ימותו עריריים. וכן חש"ל ר' מש"ל ארונות. אין זה אלא מדברי ר' בללר. שלא יודו בו בעלי
דיבנו. ואם אתם על כדמכם תודו להם באלה. מדוע אתם מעקשים הישרה. ותיפיו פניכם כלכלים לדבר עליהם סרה.
ותיאך יתכן שתאששו השכל כשי ראשו. לקשת מהם חש' שואות לכם להעמיד שרפתכם ולהחזיק כוככם. ולעשות טלחי ע"ב
עלאי שמכמים. ותבעו כלל דבריהם המקודשים. הלא אפילו חכם שבישראל הנזכר על דבריהם. אייב חיתה בבית דין.
אשר שודון וכתובים שאלתם עמנו להורות אתכם הנה לפניכם דרך הימים למדת כעורבים כנשר. ולמה תשכנו עמכם לשעשע
פאכני כוונה שערך על תהום האבדון לבנות נשר. ותקשרו בימא מקו תוהו הכל בהכל לתלות עמכם ביולקשור על' קשר.
אשר בעהרה יתכן כשפול דבריו אש הנזכר. ונמתח להמדד בקו הישר. ושל מה תוכו כגורו הפתיות ער מה שזכרו
בהלקלקות הכבושים בגוון שאינו. ומקיים ומשמים כנשר. עי' בהתכם שתורו יודע פשר. לשמור את דרך עין פנים ישיג.

אמורים. ואם טוב בעיניכם לעבוד הבע"ל (ג' זכ"י) אשר
צמרתם לכם וכומרו. לכו אחריו. ולא תגונו בדברי קו'
הקדושים. שאין לכם חלק בהם. לא בחלום וזכרון. מט'ע
לה) שלש בלים גם שלשה אלה כפלאו ומוני. אי אלה הם הכלים. אם כוונתכם על כלי העשן. הלא הנה העשן.
סארון. השולחן. המזורה. והעובדות. עמשה אז ששה סוגים גדולים. כוללים תמתייהם כלים יקבלים שונים בלי ממכר. ואם
דעתכם על כלי חמסית לכלל. הקרובים אליכם. הלא ששה היו. הכאים מדרך שער העליון. איש כלי חמסית יבדוק לבסוף כל
דובר ככלה. ויגור ישפוט ומנבל. זמ"ע לר) שרש עירי מקלט. הלא גם כן ששה הנה. הנה כל דבריהם כלים מאלוהים. כל
בעטן סבלות העדרי. כלו ביקר כרי. אכן פלא עמוס שלא מנחתם רק זה הועש ממספר שלשה. ויש להוסיף עליהם יתר
הרבה יחד. על כן לא אפרשים בדיו של מספר זה. וכן ערבו. להרשיב נבול אולתכם הנשפתת. אולי תפקחו עין ולא תגונו
בעניות דעתכם הנכרתת. הלא הנה בני נגור שלמה. בני תרם שלמה. בני ארז שלמה. בני עשו שלמה. בני אהלי צמח שלמה.
קורח דתן ואבירם שלמה. שלמה עלבים אין להם חלק לעוה"ב. שלמה המה קטני ארץ. שלמה פשעי דמק. שלמה פשעי נזר.
שלמה פשעי עזה. שלמה פשעי יהודה. שלמה פשעי ישראל. שלמה פשעי מואב. שלמה פשעי בני עמון. שלמה פשעי אדום.
שלמה ימי מוסך. וילכו שלשת ימים ביוצר ולא מצאו מים. וישעו וחרה ה' דרך שלשת ימים. ברו חמארה ה'. שלמה ימי זיבה
שלש ראיות לזכ. ביום השלישי יום הולדת את פרעה. שלמה שלי אורי. ביום השלישי פגול. ביום השלישי בדיוותם כואבים.
וכן יום השלישי מוכן לפורענות רבועים. ויכח שיה במשי הדנה שלמה ימים אבימלך השתחרר שלש פנים. וזכה העם
לשלמה ראשים. כשדים שמו שלמה ראשים. דריוס הקים תלתא פרכין. ואכחיד את שלמת דרועים כידת אהד. בשטן התענו
שלמה ימים. דניאל שתאכל שלש שבועות. שלמה מיסין שרפת הכרה. שלם אני כוטל עליך. שלמת ימים דבר. שלמה מדשים
כוכך חפני דרך. אז שלם שבים רעב. שלם שבים רעב כיווי דוד. שלמה מיני גרעת. ואיך פקדת בהרה. שלם הנה לא
תשפכה. שלמה המה כפלאו וגו' כן דרך אשה מאבכת. עמשה של רגוה ארץ וגו'. ואיך פקדת בהרה. שלם הנה לא
קלטון. הלא יתרון לבעל הלשון. שרי לכם מספרי שלמה רבים וכוונתם לכם. יתכלו להשתעשע מהם כמזיר דמון (מלבד
אפרים שלא וזכרום) ואיך נשמעו כל אלה מעיני טלב בלכם. עברו מעבדות לבג השמן. לתקופת ברכתכם יתד בעקום נאמן.
והפלא ה' את מכותכם אמות גדולות ונאמנות. הפלא ופלא. כי נכך ה' עליכם רוח הרמה ועשם את עיניכם.

ועתה תמוס היתד התקועה ונדדעה ונפלה וכזרת המושא אשר עליה יעשה רשת. הוי מושכי עיניו בחבלי הסוף וכפנות
שעבלה משולמת. מטאה בלי בנות. זכי לא יותר ימים ומקום. סמוכות של מספר שבעה ועשרה יוכלל אין שם שך
מספר באשדות ועשריות ומאות ואלפים והכבות שלא יוכל כל מורש און נזרק כוכים לתוקן במפרי מרפי דברי הכתובים
וביתוד כצדק דברי הוזהר. אין מספר בעולם שלא נמצא לו שורש למעלה. וכן הוא בלי ספק. כי כל הכשאים התסתובים
ותקריהם. שם כל העליונים ומצביהם וערכיהם. הלבנבור זה יתרבה שך אלוהות כעבדים ופרנזים. בתפער העכפים.
החשת רגוים מהם למוכים ורעים ומספפים. ולהפכו פנים ואשוריש ויש פניפים.
והנה ער שאתם מעפלים בכללים. הלא לכם עורו לב לדעת שאינו עשליש שלוש קדושה. אבל חזוקה מאד דרכנו הסגולה
מדרכם דרך קושך ואפלה. וכבר גלינו לכם כפילים פתאים כדאים יותר ממה שאתם ראויים וכדאים ואם תבקשו יותר
ותדרשו לדעת את ה'. הלא תמצאו אם תוכו ותראו אור כהיר כשקיים ספרינו הקדושים. אורח נדיקים כאור נונה ימיר כל
שכסול וכל משנה. מן הדרך הונה. העורים הכינו לראות רק בספרי בית אל. וביתוד בסולם המוצב לעלות אליו. ימאון
דברים נכונים למדין וזמרים לחסילים. הרי הווינו לכם הדרך יטכן אור ישר. עין פנים היא למסוקים בה ותומכיה מאושר
אם באמת ובתמים שאלתם עמנו להורות אתכם הנה לפניכם דרך הימים למדת כעורבים כנשר. ולמה תשכנו עמכם לשעשע
פאכני כוונה שערך על תהום האבדון לבנות נשר. ותקשרו בימא מקו תוהו הכל בהכל לתלות עמכם ביולקשור על' קשר.
אשר בעהרה יתכן כשפול דבריו אש הנזכר. ונמתח להמדד בקו הישר. ושל מה תוכו כגורו הפתיות ער מה שזכרו
בהלקלקות הכבושים בגוון שאינו. ומקיים ומשמים כנשר. עי' בהתכם שתורו יודע פשר. לשמור את דרך עין פנים ישיג.

הלא ירעתם שהקב"ה נגלה למשה בלכת
אשר כח"כ וירא לך את אלונו • הנה כבאן שבוט כפול • כי
לא כמדק נגלה שכן"ה למשה בלכת אל • כי אל בנה
האלהים מרובה • זה אינו מדין • ולא כמדק כתנה תורה כי
בבד סודם מס נגלה בסנה • והוא סיני • הרי עקר אחד •
וואת שנית הודעתה נוסיה לר"כ • כאלו כחוב (מב) וירא
אלקים אליו בלכת אשר • היכן כחוב זה • הלא כך כתוב
וירא מלאך • אלונו • וזה עסקה העצמת בודון • כתי
לקיים ולהזיק כחוב שלכם • תפח רוחכם • אל לא בופ
תאכלכם • ואלתל לא הייתם עוני הארץ בנריס דיקים •

פצעת מהנכבדים • קודם שנדבר מאשי (מא)
הלא ירעתם שהקב"ה נגלה למשה במדן בלכת
אם (מב) כמו שכתב וירא לך אלהים אליו בלכת אל
(מג) ופי' בזהר מאדקדבי למגדע חוכמת קדישא
דיחורא כו' יס זכל בשלהובא כו' • (מד) פירוש
לפירושו • כי כר אחד ונ' גווכין • (מה) כחב צוזהר
תרומה תלת שליטין איכון לעילא • כו' ואיכון רזא
יקירא דלי' ואיכון מוחא ולבא וכבדאמו) ועמ"כ
האדם רק אחד •

לא הייתם זריכין לענות עלינו היקראות בשביל כך • כי שלא תמאזו מחסה בזבא במקרא אציתי • בתוב הדר הוא • מפני אשר
אשר ירד ה' עלינו באש • וכתוב פנים בפנים דבר ה' • עמ"כ יתוך האש • ועוד פסוקים וולת אלם אשר ברוח מללו • שהקב"ה
בכבודו ובגזמו • נגלה בפנינו לשיט הבוא הנכרים באש • והוא ראיה יותר סוקה לפי דרכם המשובש • ומה לכס לבדות
מלככם שקד גלוי הענף על פני דוכס • אל לא באשר אחרתי זה פעמים • אצתם בוקי סריקי • ברבכם המרדק בי כוני
הבורסין • ומראים ענין בקי • גם כחשו בוזהר ובו"ט • (מג) ופי' בוזהר מאן דבעי למרדע כו' • כי לשון הוזהר הלוח
בידינו הוא (מ"א כ"א) בסמוריס הם שאין אנו בקיאין במעשה הרמאין • והנה דבריו אחרים עה"פ כי ה' אל אש אובלה • גם
הזיאונו (מד) פירוש לפירושו • בדוי מלכש תלין וניאו • אשר לא היו ולא ככראו • בוזהר לא ככראו • הלא הוזהר ענינו
פואיל באר כוכבינו • ל"ת"ס כשלוש באר הלא אית תרין כהורין • חד כהורא תוורא דכסיר • וחד כהורא דמתאחד ביה אוכיל
דאיהו כורסיל להווא אורא • עמ"כ טעמא כולו דק בתרין כהורין אלן • אין שסירמו וזכר לתלת גווכין • הרי גם כוס עברי
הוא • הצינו כוב מופלט • רק כדילכשיע תאותם לקרע ער אשר יבא מאפס • להודיע כי פועל און בכפס • ווי לא ידע
בעזרות כמים (אפסן לריא דכסירא ואלא כהורא) שן הרבה • ואין זה ענין אל הדומם (וענין כפולם שלנו לבית אל י"א)
דכרים ככוכבי וכוכבים כיוזא בהם) גם מתלת גווכין • אין ראיה של כלום • כמ"ל גס"מ • (מה) כתב בוזהר הרומה
(ידענו מקומו • הלא הוא דנו"א) גללו כמים אדירים • והצלו אדם כירם • הכי איתא השם • דקב"ה אשתמודע בהו • והאחרים
השיטו בכוכב נבדון והלשון • להונות התמימים ההלכים נקראים לתומי • כאלו שלט רמיות יס"ז • ואמנם המכוון
האיתי הברור • שהקב"ה כיכר וזודע באלם בקינות הללו • ולא באלו בלבד • הלא גם בעשרה שליטים אשר לו הרמיות בכתוב
והכחזה תענו לכסנו ונ' בכודע (וב"ל פירוש) • משו חכמה סתמאה דשקיע • תעו ודאי יותר מעשרה שליטים • הם עשר
זכורות שבבינה • והו אשר היו בעי' ר' • גי' פ' דינקן שבאמא דוכנס' ד' בידוע) • והודבר ברוח ומפורס בתורה • שהאלים
כבר כללם נבדמות • וכן ראש הכביא דמות אלם על הכסא • וזכרתי אהיה אלוה • והלל בכלים כבודות נכמות • לא כעמיות
כמ"ל • ולא כקיש הכי תלת אלם טעום דאינן כהטובא דהאיעלמא • כדאיתא התם • אבל ודאי דאית ליה שליטין טובא בר
מהני • יום כנדרבל האירבים שאלים • יס דעומת • איהות עליונות אלהיות כמדע • יס"מ (מו) • ואעפ"כ הארם אחד •
שעומם שבעולם • אם זוהי איתם וביאין דאיה להכשתם חדשה • אשר הונה ברוחם הקשה • וגי' דירול עכפכם הנקומה • א"כ
תאמרו שגם כל האדם הוא בעל שליטת פרעושים • ואל האדם בלבד אלא גם כל הבע"ח ככלל • אף הכלב יש לו שליט איברים
דאשיים הזכרים • הלא תבטשו מאלקים אשר חידתם • ותאפרו מהננות וכיעור אשר בחירתם • משא עלבן אפס כוהנים
לשפתנות • עמ"כ בגי' • כ"אשר נגנו פנים שסדר תמונתם • דונות ההוילי ונשם בלתי שואר תמונתו • למען יכירו אתכם
הכרית וישמרו • תוקיכם •

ו פנו סיסם איובי' • לדבר על ה' פרה • ולתפוע על
הבורא דברים ערבים וכוונתם אשר תסער שערת כשרנו
בשמענו • כי אמרו א' • דו' בא לגשמי בגוף כו' • שוענו
נא בני עונכם יעד אהם תאנזנו בלא אל כמפסומו בהכל"כ
האותנו אפס חכמיסו ואת ה' אתם תוקיאים קדום ישראל

6 אכחנאמאמיכים (א) • שה' בא לגשמי בגוף כמו
שאר בני אדם • לעשות זרכי אדם • לאכול
ולשתות ולשין ושאר זרכי בני אדם
רק

האל את עמכם למען בוסת פניכם הנכם שולטים את הווארה אל אפכם • אוי לעיניכם כרך ראות דברי
טרופים ונדופים (אשר לא שמענו ביוזא בהם עד היום אפי' משאנים בני ברית • היס בהכלי גוויס משמיים כמובס) על ה'
יוצר הכל • בונה אמוכם מפרה יולדתם • ארורים אבות סך ילדו וגדלו • יאכד יום נולדתם בו • יאכשו כוכבי נשפו • עליכם
קדרו שמים מנועל • והארץ כפפה תחת ימישיה • וכי מה לנו כצער הוה • אנו לא אלוהות אכחנאמו) אפ"ש מקראנו ה' כניו • גם
אמר (על בני אדם הטתרחקים ממנו) אפי' אמרתי אלהים אתם • כענין שאמר למשה ראה כתתך אלהים לפרעה • ועמ"כ
לקח על דבר הוה לכבודו • לא לנו לענוק סתם מפניכם שלקשתם האלהות מימנו • וכתתם לאהר • לא באמר מדוע נכנס
את אלהינו • אף לא בולתם את מימנו • לא עשקתם את רכושנו • לא רצצתם גופותינו • (כל זמן שהייתם מעורבים בתוכנו)
לא נשיכו ככם • ולא נשיטם בנו • אין טוש דבר מדברים סבין אדם לסברו כיכס וניכינו • יס אין לנו לירא וגור מפני כוכב
שבתאי אפיכס אשר עשיתם לכם (לכאף את הע' ואת האו' יד מה שקן ט"ז תכאף לנכס • הלא מודע בקצת כי אשר שהוא
אדם כמנו • מוכן לכל הפעיים • ומזוון לכל מהבני הארציים • משתק עמנו בכל מקרינו • ונטול חלק ביושינו • הן האדם
היה באשר מחנו • בכין הנשתבס ואמונתם • מלך אסו ר' בי יבוא בארצנו לטבד אונתנו יוקמנו עלינו שבעה רועים כחוקלות
לכות של קדקדו מחמו ירד לסדרו מעלינו • ולהרמיק עולה מאהלינו • לא ישמע מוד ושבר מחמתו בבבולנו • ביום אלהים
שופטים בארץ • הארץ נתן לבני אדם לפנות בו בעלי רוע • כי לא ככס יבכר אים ויכרה על רע • על כן איתות לא תכשת
אונתו כסוד • כי כשחכנו ככפור בוד • אין ככף נודד • לא לנו הריב • כי לה' אשר תללם שונו הגדול • ונתתם כבודו לכסר
ודם לרמה ותולעה • הוא יקום נקמתו מאתכם כסילים • אוילים מכל הסם אשר על פני האדמה חסוללי • תבונה חסדי דעה •
ובאמת גבאי הוא לנו לטפל בשופים גטוריים הוללים • סוכאים וזוללים • כולם מחאפים אש אל אשת רעוה וזהלים • וזה
חכמתם לעיני העמים גואלים • א"כ בודאי לא לבדו יסעב לנו להתווכח עם פתאים • פסולת מין האנושי גרושים חסית
היער ופראים • קלים לעבד על רנוקום כבזאים • גם אכעונו רז' ל' מוש • מלא לטפל בתשובות באשוי און מינין ואפיקורסין
מישראל • אך מה לעשות ונמתן דקאסתיך אשר הטעו אותנו האינים האשונים הללו • גור להעשות כן • גם אש שגור בעצמותינו
לא נוכל לכלל לבבול ס"ה הגדול וגם במכתב • וכן יאמרו ידע רעה ויתפארו עלינו המוקנים • לאמר נכנסו שתקו לא ענו •
ולא יאמרו בניהם לבנינו וסר • אין לכס חלק בה' • דעתיק בה' • כהודאה דתיא • לכן היא ודאי איתלע דעלן ראי • מלא
כתשיב ככפשות הכאים אחרינו • שיאמרו הקולר תלוי כזו ארינו • שבימינו כעשית הברכה • ולא שמדנו כפרך לגדור הכקעה
לסיר הפתה • לשמור את משארת אלהינו כעזוה עלינו • לבער רשע וקרבנו • לרפון נואת האפיקורשות ודאי הימיות
להדית מלא יטענו בנדינו וזיה אפוא אהבת ה' • הכאמנה • אשר מים רעים • לא יכלו לכבותה זה כוה אפלי שנה • כי עוה כוה
אהבתו יעלה • יקשה כטאול קאית ה' גבאות עליו והננו כל היום • ואם לעת בזאת אנו חרמיים • וכפעם הוה אנו חששים
ומאלנו עון • לא תעמוד על דם רשע (כפרמות אשר שאתם גם אתם מראים קצת הכנעה יאבקשים אמתנו להורות לכם הדרך
הרי נתייבנו בשעת אבדת פשכס • ולא להיות ס"ח משנה שור בדרך) • בכין וההכרח הוא לגדור בפניכם גונכי דעת העלינו
וחמושי כפשות להכרית להם רע ועונה • הלא קבאת ה' גבאות תעשה • ואת להסיר אותנו • להשיכס על עקב כשתכס • וישנה
כלימה שלקכס • והואה אשאלכם ראשונה מאי באה לכם ואת שאמנה • לא שעהו אבותיכס • לא כודשם ולא נשמעה בכל רשע
ישראל מימם הימם לנו קדוש עד הנה • יד שקומתם תרבות אנשים סטאים לה' מאד • כדי לפרוק פולנו מעל גואריכס • על כן
מלאכס לככס • למפות דברים אשר לא כן על ה' • כאשר כס עשו מלפנים הכותרים בסי' החפשות • באמת אכרת כיכס ענתה
ככס • הלא עמוד דגלי אבותיכס על הר סיני • לכן העותם פניכם כל כך לדבר תועה על כוראכס • כמ"ה רז' למי שאין לו בושם

ואמר לא ידון רוחי טמאיתו כו והעולם העליון לא יהא כדון כו לעולם ללמוד דרכי השומר הנשתי כו כי אם יתעבבו קרבה יסוב נש הוא כשרי חומרי כפוכותיו ומדותיו לא יכירנו מוד מקומו העליון וקודר חסדו כו לפיכך מהסכר

הוא לקר ימיו מעתה כדו לשומר חיי רוחו בעולם הארון הנשתי לכן יהיו ימיו מעטים רק ק' שנה ושמ"א ל בעתיד כשיעקוב העולם ויכלה הרע וכלה הוות לכח' או יקיים כיוי העץ מיי עמי ויכלו בני אדם למית לעולם הרי לשון הוהר מתוקן ומקובל מוטעם ומתובל ומה הוקים אתכם פרוצים לעשות ר' פ' לפרושו המובן ומובל מולכם תדכאו אותו כפרם כדומן מובל הלא הוהר ענינו מפרם כוונתו בלי טוס גנוס' שגל בני אדם כדור הוהר (כמשמעות סכתוב מענינו) הוא עקרי לזכר ענינו של מקרא' בזה שקר להם הוהר ויהעמידו על ק' שנה ועם והלאה כנצרו מייסם בכלל ולא יסופם בכך מיי מייס לו מוח בקדקדו ויס' לו אפילו הכרה מעטה כלמנו של ה' הוא והאי יבין יודה לדברי סגך הלמן מובן בלי טוס דוחק וזרות כלל וכלל ועל מה נשמע לכם לעשות לו פירוט כחוקם שהפירוט האפייטי הישר הוהר נוס' אל תבואי רגל גאה ויר השעים אל תכדיני והאמת עד לענינו אין זר אתו ולא הייתי נרדף להאריך בו רק להסיר שמכו כל דומם ספק ופקפקו בעולם ווריתי על פניכם פ' ס' חכמים נלוו כר' סכס זוא' ה' העוקנת בחוקכם מוהסם מוכסם עד כשר יכלה ויקבל כפרכם עליכם יבאז וכפסכם עליכם תאלל

ומאחר שכבר יצאתי ידי חובתי כהכנת לטון הוהר הכ' על אמתתו ברור כשמש ופרס' כפ' יעלה בשאטו ונחמתו תשל בהגלות ויוכו שאין לשנוי של פ' הסוכלו מעתה אין צריך לערם בו להעלות פרומונו לפסע האויר שבו דאי אין טוס סכל אדם כל דהו מקבלו עוד אשאלכם והודיעוכם אם נתלכם האלוק באדם כדברייכם האין הניחו למרוד בו להסכים על פניו בהיות הוא בעל בית ועוד אין חומר האדם כפה ויגורו לעווא עמו הנס לכנס מלכו והלקיחו עמו כבית כי לפי דברייכם על כרסו הוא היה שותף כשטאו של אדם הלא הוא שאלל וסתה ועשה כל צרכי אדם אי' כ' כשאלל מעץ הדעת הוא האוכל והוא השותף יין חמר עכני רוח טמום כסטה שהרי לדברייכם לא פרט מנינו עד אחר שטאו אחר שכבר אכל ובעד עמו כל צרכו לכבדה לכרה שמה' הסכים בו עשיו ליהנות ולשמוח כשלקו הנוגע לו מפרו העץ אחר בו תפתה ומרד לו תפתה ומדוע אם כ' גור מיתה על הגוף הענימי שלא טאו כלום כי הוא בוש השפר וכסנוה על עץ הדעת לענינו כוה שהאעיקר האדם שנתלכם בו כדברייכם ואשר בידו לקיים ולאפור איסר על כפשו יולית דיתסה בירי' הוא שטאו וקלקל ועבר על דברי ענינו עכוס ישכס כותשפטו כאשר חרץ וואך הניל ענינו חמות ע' שפרס מיוכו וקכס מיתה על גוף כשרי ומחמר קורץ הוה מוטעם ישר והוא עשה אלה ונאלט כרח לו רצן השופט כל הארץ לא יעשה השפט הכרח כח יריב עם הגוף הפני הלו מוער לוקח למעשה ידיו יכפוף להרסו ולהשחיתו רוחו יאכוף בהיחמו חף שפטע ויפקוד על ענינו חטאתו אשר לא ידע בה הגוף מתתנה עד סוף ואננס טאו על כל כנים מחיות האלוק המוכן כתוכו ומשל כל אדם ליהללו לא ירים ידו ורגלו יהוה ססדו את רגו הכאין שמשע עמי ולא מנע ממנו כל מפנו אשר טאלו (טאו באמת מפני כן דורסם עליו חיתה כפוש כפרטו שמי הלו) מחיותו תגלוויש מחותו כוס התרעלה תשתו וכפסותיכם יכרתו ואם תיחולל אדם דלאסון כפשו החיות (היא החוטאת) מלכד האלוק המלוכס בו אי' כ' הרי כאן שנים יונצרוק הגוף העפרי הרי שלטה אולי תקחו מוה ג' ראה לשלטה פרוצים (ולפ' כל אדם מוכי אדם הוא שלטה פרוצים) ונמה יבדל וירכה אלוה האננס) הלא אי' אפשר לנייר בהם אחרות רק לזמן מועט ונס זה אינו אחרות אפייטי כלל והרי כאן זוג וכסדר כי הגוף לא יתקיים יסוב אל העפר כשהיה וכפשו לא היה ועוד הלא תגידו לאיוה תכליתו נתלכם באדם לראות עמל ונינו אם לזמן ישכדוהו בני אדם תאחרו לא ליי משלם אלה יעבדו אם לנוף הוא דבר בטל ואין בו ממש כלל וכפסד' אם לראות העתכעמי הלא הוא מתנגד לכדראו בקולו אינו שומע עובר הוא על מצותו וכפסם בחייתם לא כשאר רק אדם יסוד שראוי לעבדו והוא היה שרנינו ורוצים כל סמתי לב אשר מעולם שאין לא אדם אל אחת מי לא יות) וא' מה יכיוו בגוף הלוה כלי יוכר עליו לא יכלת יהאם צריך הוא לענוי כיעפה ומוסר לזמן על פשעיו יסל' אם להגלות בו לעניי כשרי הלא עורכו ותעלם ומסתתר לא ישמנו

הכריות אליו לבי כי לא כדצדק הכרה הנרס והטוס (ה) עד שזכוף חור לגוף הזה

ישכבו כי הוא העקר והרי א"כ הם עובדים לזולתו (אמר צדק כשם אומר) ולא זר שבתכו כסתנד לאדוניו ונודד באלוה כופר בו וואתו מוכס' יואם האמרו קודם כספת היה הכל אסרי א"כ האלוק שלכם אי' כ' כמפרד ונמלק נלטהם מלקים מטיס הפכיים ומתנגדים ואין כביה דדדר נגור ענינו לגורים והקיס לו שטונים ומורדים וכס נש הם יוכלו לטמן ולקיים אלוהתם לענינו כמכו אחר ככולם היו אים אחד ויתמלה ואחר כברדו אי' כ' מלק כמלק ויכלו כאלקיוס' ומה יבה כמו של אחד מהם ויחברו וא' כ' למה זה יחס לקותו לענינו לבדו ועינו רעה כשלו הלא כוהו כוהו ועוד א"כ ככל הוון כפרס האדם הרי הוא אינו לא יחדי לבדו ככאר כל ימות עולם ויתמלת הכריאה עד טסה לא היה לו כס בשלטה רק פעה מועטת ימשכר אדם עד שסרס ומקיימו א"כ האמת העומקות ומקובלת העושללת מה לבס לדרך אכור רמות ומשכלת עוד הלא תאמרו מתי היה זה שאמרס (ה) ער שלבסוף חור ומי הוא אך זר' אם וכני הטטא פרס ומנוי אטו אכסור דרי ומדוע תקדשו מוכו להודיע טורס דבר פיוא ככס ולמה זה עמו לא ישמע על פניכם ומי הוא אלוק איס כר ואויב הבא לשדוד אתכם טנה טכמת ויין מוכסם לפיכם בודאי כוונתכם עלהתועט ע"ן טר' כר הכוופים) האם נס אחרי חותו נחמטה ערלתו ומכנת פליסם לבעול אחכם ככסים (אמרו נא אליו עד מתי ע' צתקאף לכנת) ולקחת נס להיוכם ומייכם מפיכם למלא כרכו מעדיכם לא ידע כעטה דעב אוכל ניר השיס והכנס גרועים מחומות הכוונות כבודו עובדי השטן כי לכלב הקי טוב מן האריה הטת הוא ש"ן שר' ושתתם ענינו אריה דבי עלאה והנה כפנר וות ואבד זכרו ועדיין אדם להוטים אחריו (התבטס כוואתו) וכרטיס תלמידו טר השפכים וטר האופים יתכור כוערה חלופה וננינו החמוריס כסכרס למשכב וכור עפר ארץ שואפים ומיון נפישתו פוסים מיוונים כוהה שטופים הכה אלה שלטת הפרופים וכיוצא בהם הנמשכים אחריהם מלאח לילי פרוסטין לבלותי כהאלל כוואה שלטה אפין מופים ועוהס כמה אלפים מוכסי אלוהות לענינו לפי שנס הם בעריות פרוצים ולהס תלות מלוכה בקופה של פרוצים אף הם לעשות נרכייהם נכסו כמירו פרוצים את הדבר כדי להקרא כולם אלוהות כמותיהם זה לזה מילפים מהא לבי דעת כחיותם מנאל להם פיון מן התורה ויראו בני האלהים את בנות האדם ונ' ככס יהא סוכס כרותמין שקלקלו כן ומונו ויהיו נמשכים ונככים עד ששורותיהם יהיו כקלפים ונדבך קלפ' תסייכה כפסותיהם קלועים ומחורשים ימולאך אכורי יהיו כרדפים ועליהם אמר כס' ב' (ל' ח' ד' א') ומשם מיון אינון בער כרב כו' דאשתארו מאלין דאתמר בהון וישא את כל ביקוס ומאלין דאשתארו מנהון בגלוחא רבייאה אינון רישין כקיווא סניא ואינון קייטין על ישראל כלי חסם ועלייהו אתמר כי מלאה הארץ מהם מוכיבים אליו אנון עמלקים כפליש עלייהו אתמר ויראו בני האלקים את בנות האדם וגו' כו' ואנון עווא ועוואל דשנייהו כשעתכון דערב רב דאנון כפליש דאפילו גרמייהו לזנות כמר כמיא דמכון טכאן ונב' דמפל לכו קב' ה' מעלמא דמתי דלא יהא לון מולקא חתין ויהב לון אגריישו כהאי עלמא כד' א' ושלסם לשונאוי על פניו להאכידו ונבורים מוכא תליתאה עלייהו אתמר הנה הגבורים וגו' אכסי השם ואלין חסטרט דאתמר בהון הנה נכנה לנו עיר ונעשה לנו סס' וכניין כתי ככסיות ובתי מדרשות כו' ולא למלאה' הלא לאשכד לון וגו' ומסטרט אחרא מתגברין וול ישראל דאנון כעפרא דהרעא וגולין לון כו' ועלייהו אתמר והימם גברו מאד מאד על הארץ ירפאים מינא רבייאה אס יחיון ישראל כדומקא מתרפין מוכייהו כו' ומתרפין מאורייתא ומאלין רומסתלין בה ולמענד טב עס מודיע' ע' עלייהו אתמר רפאים כל קיונו בוועא דייית פקידו לגיראל' אתמר בהון ומאכד כל זכר למי עקנים מוכא מוכיאה דאנון מוגולין אליו דאתמר בהון ועקנים לגברותמין כו' שקולין אליו דא לבא דהדרו עלמאלתו ובו ובו כו' מיד דייתי אור דאיכוס' ה' יוסון טן גלמא ויתגברון כו' עד דיתעון אליו לא נקית מערא דאורייתא לישראל' כ' וכן בתקונים יתון עשרין (מוכ) הנה כודאי כל דבריו דברי רוח הקודס כאשר אנו רואים כפנינו כעוננו כגלות האחרון כעקבות משיא אנו ודאי שכן נקיימו כל הרברים הללו כדוק רב' שאי אפשר להכסיסם וכוון כמכאים כבת שלכם וכרב לכם כישוד (כרעט כל רישו דרא' מרובי קרתי ניכסו בעו' ה) לכן אס אמות כוהר אתם שאיניסם כדבריו כולם אמתים כנים דעו כשדיין לא בא אור האמת הוא קב' ה' לתקן העולם ואין לקוות בזוא לתקן עלמא

אשר יתכס יפנה מאד כניס וספין וזכרים תוכו לראות כני
הארץ אשר אתם עובדים שלוש כנגד עדים ותעבדו
שלמותו ונעני כני אדם ונגזרים העות פרימו קדונו
ברעי קדונו חיון כוכר ות' כין עם כל כת דלהן ירום הדו
תולעים ירש'ו מונסו כמותם כמותו ש' שר' היוסרת
כאשר יטבול כשת עשה כד אתי נביכון לאי ומשלי' כד
תספי ללון בהתא סוכא ולא נכיה י' ו' ש' בינו נא זה
כה תסיו כאשר אתם מבינים מה שאתם אומרים ומעלים על
ספר' כינו נא זאת וסמאי אלוה וכוונתם משלי אבר' יד'
וכחביל קוטש בו' גם כפאן לא נשנו לויף ספרינו לא
כוכר שם היכי איש כוון אלא לפי שכלה ארסו מיטער
אוור לו מה לך מיטער היכי כוון ר' ל' כרנוכך וכספק'
להועיל להיטיב לך כאות כפסך וכענין שאמר יהוספט אל
מלך ישראל כוונתו כוון כענינה בואת ר' ל' בהשואה
הרצון והסמכות החכך להסנת המדוקש לא וולת) ובבחינת

עוד הפעם קול כזה • יג) כינו נא זה • כי הוא
הכליה החכמה בלמוד • והתלכתי בתוככם
יד) יכתב בילקוט משל למלך שהולך לברו לשמות
וראהו שומר הכרם והתחיל להכבדו וראהו המלך
ואמר מדוע נבדלת • הלא אנכי איש כוון • טו)
וכך ה' לנפש גוף האדם והולך בין הצריות •
וההולכים עמו מהיראים לנפש • אמר להם ה'
מה אלה יראים • הלא אנכי בן אדם כמוכם רק
הדעו שאני אלקים • ואחס בן אדם • טז) כעת
ליעקב ולישראל מה פעל אל ופי' עוד עתיד כו' ה'
אומר לישראל יהיה עוד הזמן שידעו חורונו •
וישמעו מפיו וישאלו מה זה עשה אלהים וישיבו •
יז) והיו פיניך רואות את מוריך

הרצון הטוב • כדי שלא יכפל ופניו ילך • אומר לוכך להסקיטו ולהכניסו • היכי כוון • לא תורא לא תכרז ותחבא • כי לא
ארע לך • אך לא להפנות בבחינת הנשמות ושנוכחות כלל • ודגויותיו ש' יהודים ליוסף • כי
כוון ככרעה • לא בבחינת השתנות הגוף ותוארו מדי אדם • בידוע לא קרב זה אל זה • בחינות הלזה • כי יוסף היה יפה
תואר ויפה תראה • ומכרעה הפליגו כבעורו • הוא אלה וכרמשתקו אלה כו' • אלא כענין החסידות והמעלה והרצון הטוב •
דמהו אליו • לא כעצמות • הדי הויף נגלה • הרו עהל ילדו סקר • לדבר על ה' פרה • לא יוכלו כפרה • וכך ה' לרוב גוף
כו' ואומר הלא אנכי בן אדם כמובם • תפס רוחכם תי יסע כשתתם בני אדם ארסו • הלא טוב העדרכם מונזאותכם
אך אתם וואין כאפם כשמים במים הנכס קרנים מים רשעים קבורים • מה ראייתם לברות דברים אשר לא כן • אשר לא הית
ולא כבראו והנכס עובדים לשעור בדברי רז' • אשר וואתם אמות • ושכאשתם את ריכם בעיני העמים • ועתה אתם תולין
בהם כוון פריקי • לתלות סרמנוכם בדבריהם המקודשים אשר לא דברו ולא כונו ולא עלמה על לכם • כונו והכלו עדרניכם
הספוכים ועל לתיכם הנשמות אשר ספנתם ויתכרמוהו • ות והכי עור אשר כפרתם) בלשון חז' לא נאמרו • ואף נסואת
לא חמרו לא לעתיד לבוא בעולם הנשמות לא כתיבונו של פולס הנפשות כלל • רק דרך משל דברים אמורים בעולם הרמזות
שלא יהיו הנדוקים רועים או חאיתים שכיני • כענין בעולם הזה בגופניות • שאפילו מוראות מלאכים היו לפעמים גם נדוקים
גדולים כדכילא וקבריו חרדים • וכמה נאמרים כינוא כו' לרז' לעל דרך זה • כמו בעולם הבא נדוקים ינבנים ועטרותיהם
בראיהם וכענין חיון הסכינה • ואמרו עתידים נדוקים שיקראו בשמו של הקב"ה (וכוונתו שכל האדם שיש בו מלאכים יסודם ככתוב)
והכל הולך אל יתקום אחד • נונע לעולם הנשמות כלבד • שאין שם גוף ונויה • כמו ש' במקומו כס' ד' • (שז) רצו ג' ב' להביא ראיה
סדרבי חז' ל' • ושינו בהם כמו בן • בלשונם הסרוח • ולא כדוע כמה נסתיישו כוה • ואין כאן אמת לדעתם שהשוכנת
והנה הכל הכל ורעות כוה • אכן מדברי בלעם ודאי נסתר כל בניכם • באמרו אני יפה משמו אל • והדבר ברור שאין לו
באור אשר • אלא כוון שחזרו בו גם רז' • שכאמר על בן אדם שסע עמו אל • וכדאי על ויין יפה משמו אל • והדבר ברור שאין לו
משום ש' שר' • שאמר אל אני • וכאשר אתם אומרים כאן • הדי אף בלעם שספגם להעור בו • הנה הוא בעובדיכם מקעקע
כל ביעתכם • והורם היסוד הגדול הראשון באמונתכם • הכוונה מלבדכם • כדי להביע שספגם להעור בו • הנה הוא בעובדיכם מקעקע
רואות אתם על תרנוס ויכתן ורס' • הס כוונתם • מפני שם כהו עיניהם מלאות • שמכרשים אונות על שכינת ה' ומראה כבוד
זכמו שיורה גם תחלת ענין הכתוב כעידוש • וכתן אדני לכם וגו' • וידוע שם אדנות הוראות על שכינת עוון • ודבר זה לולי היה
עמי

עמי הארץ עורים • לא היו זריכין להכשו כוונות מדשוק
אם היו אלה הספסים בעלי עינים • כי קרוב אלינו הדבר
מאד בתורה • ויראו את • • וכת' ארסו ית יקר אלי' ט'
זכן ויחיו את האלמים • והוא הרמו בעלת את הרבנו כבוד •
וזכן סרס הקוויא ון הכתוב כי לא יראי האדם זמי • שאין

יח) אני אחיה ואחיה היה לו לומר ממית ומחיה
אלא כשהי' בגוף האדם ובגוף מח' אף שהוא חר
מ' מ' קורא עצמו כמות • ואחיה לעולם • יט) כי
אשף אל שמים ידי ואמרתי חו' אנכי לעולם • ויאף

כתיבה בין המקראות הללו (עו"ש כס' ד' כדרוס קראתיו מכתב ליסוקיהו) וכן נכונם עוד בתורה ענינה בלשון ברור •
ומראה כבוד ה' כאש אוכלת החר לעיני בני ישראל • הרי שכבר היה דבר זה לעולמים בודאי • אבל לא בגוף אדם חליש
אלא נדמה כאש • שאפילו מלאכים האתראים לבני אדם בדמות • לא יתלבשו בגוף אנושי בעל נשמות • רק מתדשים כד
לעיני כמר • כדרך שיכולו בני אדם לסבול המראה ולקבלה כמות • לא שיעשו לבוש גופני נמש • אין אחד מן הכניאים המונים
והראים שיאמר מראה מלאכים בגוף חומרי • עמוש • על אמת כמה נראה בסכינה שאינה משתפת כשומר הארצי הלו • למאז
עולו ולהסבך במקרו • אין ל' כעס האל יוצר וכל • ככדל הרחק מאד מאדם כו שמי (אשר נודד נד' ת' של בני אדם) אשר
בלבוס הקומרי • יתעלה מזה עליו רב (וכמואר קרוב גם כס' ה' • שכל עצמם של הספסים קוונס סמנאל להם עדים כגונות
לשלי עיניו • חליה חליה • כמ' ל) אף אם כרוב הוא לקוראיו באמת • וזוכן כבודו כינייה כלי ספק בעולם • וכמ' ה' כי
אתה ה' קרב העם הזה אשר עין בעין כראה אתה ה' • ואומר אני ה' שוכן בתוך בני ישראל • ואומית ליה גלוי סכינה בעולם
יותר מכל דבר וכמפן גם בבית עולמים • ולא כממש ולא כראש לא כאמר ולא ככתב בשום מקום • שהתראה אין בגוף נשמי
וזה גם עתה • אלה דברים ידועים אמתיים שיים והיימים • מוכמרים מכל המסכילים והכסויים • אמנם זה הכתוב סמנאל
הסומים עדיין אינו מוכיב כהכרס • לפרשו על הקב"ה ובכיות עוון • כי אישכ רד' ק' וסאר בעלי הספט • וספרים מורק
מלשון מורה ומלקוש • ויהא באור הכתוב • ולא יאסף • לא יעזר וסרך • גם אנכי הוספתי בו בל' על פי דרכם • כי על דעת
יכפ הוא מהספוכים (כמו למען תוהן • מן מוון בגדים ילוטה • רק וועה • וכן רבים • ככה יכפ • יכסן) ון לשוד ולכפן
עשוק • ירעה שלא יהיה עוד רעב ורזה מטרך • ולא יעכב היוד שמוריך • כי כוונה והיה שמן קדוש • ירעה חקיקך • וולת
וענין התקלת הכתוב מוכיח גם כן על זה הכיורוס • שהיא שעינו • וכן יורה באכש הסכוק שאריו • ואוין תשמענה דבר
שאמרין ונ' • הרי מורה דרך • מאריו • לא לנגד עיניו • הלכך סכיה לקרא • דדוקי וחוקי נפסיה במטלתת להם דביה
קעסיק • הנה על כל פנים אתם מנששים כעורים קיר • כי טח מראות עיניכם מהגביל לבותיכם • מעתה אין להתבלא על
מש' ע' דרופים וגדופים אשר תכמור שערת כמרי חממתם • יח) אני אמית ואחיה • היל' ל' אני פמית כו' אשר כל הרואה
וקרא הכיאוים • יסוס ויסוד ואחיה פלנות • על העוות הארורה והפרינות • לעלות יד הלשון לדבר כה' כאנות • ון הדעת
חוקיות • שדיתים אתם הברושים מכל עמי הארצות • הויעם ככל כוונס חלוק עשה ויכל • נור יעופו כאכני גיר חופנות
אהה עליכם כלבים ממים כגרים מוכים • אינם יודעים להבדיל כוון' ל' • אינם מבינים בן פועל מפועל ליוזא • טפשי
לא ידעו דרך המקראות (מה שידעו תחוקות) לדבר בלשון עתיד במקום הווה • כמו אז יסיר משם • אז ידבר יהושע ואלף
עלות בתוקף כיוזא באלה בכל האית' ל' עדים יעורו ארבע לפי דרכם שאקול • היל' בלשון עבר ותדע כי הוליו הספן
וענינם מולל • ככלים מוצאליים • בין יעיים לשחלפם אינם מבינים • בקיאי פרוסי ונות מרבים בני זכוכים • שוטי הילדים
ואוורים בני הטי • ויטכחו אל חסולל • ויחליבוהו בתח • ממותי פרלים תמות כדוער כשכס והזכות ירחזו • לשון כלביהם
בלתיים ויחזו ולי' שאת • איש עור לשאלת האולת • שבי' לל' מית • דעו נא כי תיבת אנוית • בלוק את כ' ש' ה' ג' כ'
אנוית • לומר לכם שהתקלף סי בנות • כמוכם אנשי דעות • אשר ה' אני אנוית • לכן לא כתב מותי • ועוד שטייקפילו לנס יסא
קרא • ואמרת יאנכי לעולם • הלא בכל מקום ספקו הוינין • תצותן כדן • עוד אענה אענם כסילים • אפ' ש' שאינכם
בדאי • כי לא אמר נשית ומתה • כדרך שאמרו טנה בתפלתה • כי טס הוא תואר הטנב בלבד • ויפוס מיתת באחד • ותקיש
באמר • אבל עשה כשירה רנה להורות תמית המית לע' • לכן תפס לשון פעל י' ב' • כלומר מיי שאותו אותו אהיה • וכן לא
אמר מותן ורופא • לא חקתי ונ' • ינה שיקנתי • אותו ארפת • יט) כי אשה אל שמים • יי כו' ואין אפשר כו' אעו חת

תכלה ידע לפרש קראי ותיבתי יבית תה חסר כפשוטו
 של מקרא כי אלא לשון שבושה הוא כדוע לתפ"ר
 עמו לא תשא את ה' אלא יוא ביום ההוא וכן יזכרו כה'
 אשר כשאת את ידי לתת אותה וזולת אלה הרבה ותלפ
 אלא במקום הזה ביום על עיני וכמוהו א' שהרים לא אכל
 יתכן להפך עליהם במקום אל במקומות ותתפלל סבה
 על ה' כפי דרך על השמים ויט משה א' על השמים והוא
 יפיהו על הארץ וככה עוד אל במקום על יקרא אל
 השמים ואי אפשר לומר גם כן באלתכם סהרי כתוב
 וכדו ועל גסיש אל ביום בית השמש ואל הארון תתן
 הוא כמו וקראו ויפוש על דרך זה כי אשא אל שמים ידעי נסים אל כוונתו כאלו לכתוב יסף וכן עוד ל' א' אל ארץ
 וכעתו כדמיונה הכה ים רוח הבה לפרש הכתוב בדרך מפיס למושל והאחד מכל בעל כורה אנושית אלהית ללא בדרך
 עקש וזה הכתוב לפי שהיות יו"ט (ש) ואם נאמר כן שאתם אומרים שיש עוד הרבה שמים פליה לנו לומר כן
 עי אף א' ה' שמים הרבה יחד אלא כמו שיהי וכו"ט באחת מהם רבים כמספר שמים ושור ד"א ב"מ"ט בנביא הכה
 ה"ת עליהם למעלה על כולם רוב שמים הוא והם כסאו ככרוב הכה שמים ומשי השמים לא יכלהו ואין כפי שיש
 מפתחים בכך הלא עיני הקדוש בוקמה בשפיה אכל אתם אכן רומם בלי הבה ובלתי רואים הר קשה ותדעו
 בעצמכם היות כחדי הראות לקבוע אל שצורה בעין שבושה בא שמה על כן אתם אומרים בקול ענות מלפני שהוא
 וככה השל בלי טעם שם הודאת ההכה בדרך ככונה ונגד זה תאמרו במה כפונה (א) אלא ע"כ כשהוא בעוה"ה
 וכו' ה' שמים ופנינים לפי דברי פשוטים הורים ותאמרו פעם הוא באלהות או אינו בארץ ופעם בחן בנפח או
 יאמר כשמים על כן יתכן לכס בעת בשויותיו בשא ריו לשמים כדבאר בלשונכם הדרות כל אשא את שויותם על שפתי
 עלאית שוא ואל ככמה שהוא אין על שמים כבודו ולא השמים כסאו בעת ההיא הלא תפנו בלוטופי המושל עובדי
 העל איה הכיז או השמים ועובד ריקנים לא יראו יקום אשר תתנו ויכבוש אלבות שמים בעודו למשה בארץ
 ויש טעם בנפח כמו שאומרים אבשי יכע שארע טעם שם בלוטופי ותווה באלהם כמ"ט בתלון גורי מלמי אוי לנשות בארץ
 ויש טעם בנפח כמו שאומרים אבשי יכע שארע טעם שם בלוטופי ותווה באלהם כמ"ט בתלון גורי מלמי אוי לנשות בארץ
 הלא דרך משל אומרים בלשון שבושה מי אכני לעולם לשון שבושה הוא דברה תורה כלשון בני אדם הכשעים חיה י'
 וכתיב פשיה דבות וברך הכפטר סתו ידוע לי ש' בודה וספירה ת"ת סקראת שמים וכו' שלו רעו רג גדול כסתרי
 האיומה וכדמיונה א' לבית אל מלכו (וכדע"ג כ"ס"ת כ"י"ה' אשר עליה נאמר ידועה ארץ כתוב כה השליך
 ומשמים ארץ ת"ת ישראל הוא השליך ארץ חששים בעת הכפס ובית רון בארץ אשא אל שמים ידעי או ואורתי מי אכני
 לעולם ידועי האכיל בין ואיש צפר לא יבין ואין הגון לנלות יותר בדברים שהן כבשונם של עולם
 אמנם גם כפשוטו של מקרא זה לא תשרנו תאוונה לדרכנו הישר דרך הקודש יקרא לה אפילו בלי שפוטם אל כמו עליה
 במקום ב' השירות כי הלא כלנו מאמינים שה' הוא בעשים ובארץ בכל מקום שלא כל הארץ כנחו כמ"ט
 (ישעיהו) ואמר עוד הכניא כ"ה השמים כס' או והארץ הדוס רגלי ולכן לא יפלא מונח כשאת ידו אל שמים כמו שלא יבצר
 תאמרו ידעתו על הר סיני והכל בנחית עונם כדורו האלהי המתגלה כשכל אלפי רכבות הבלות מכל תנועת גשם
 מהשתקה מקומית מומרת מאד נעלה בדרך טראש יתקאל (א) ותמעל לרקים וכו' ועל דעות הכסא דעות כמראה אדם וכו'
 כמראה השמש וכו' כן מראה הנונה סביב הוא מראה דמות כבוד ה' (ש"ט) והנה דעות כמראה אש (ש"ט) והנה מראה
 אלהי מנש כבוד ה' ויארז השומר דמות על השמים אלהים על כל הארץ ככודך וכפנה רבות עמו (ך) בשקו בר' וה'
 בזוהר בשקו ירא בו' ככר וברנו שאין אנו אחרין לכל האמצא כתוב בוהר? שנתגלה דעת שקרוב בלי ריפת העולם

הוא כמו וקראו ויפוש על דרך זה כי אשא אל שמים ידעי נסים אל כוונתו כאלו לכתוב יסף וכן עוד ל' א' אל ארץ
 וכעתו כדמיונה הכה ים רוח הבה לפרש הכתוב בדרך מפיס למושל והאחד מכל בעל כורה אנושית אלהית ללא בדרך
 עקש וזה הכתוב לפי שהיות יו"ט (ש) ואם נאמר כן שאתם אומרים שיש עוד הרבה שמים פליה לנו לומר כן
 עי אף א' ה' שמים הרבה יחד אלא כמו שיהי וכו"ט באחת מהם רבים כמספר שמים ושור ד"א ב"מ"ט בנביא הכה
 ה"ת עליהם למעלה על כולם רוב שמים הוא והם כסאו ככרוב הכה שמים ומשי השמים לא יכלהו ואין כפי שיש
 מפתחים בכך הלא עיני הקדוש בוקמה בשפיה אכל אתם אכן רומם בלי הבה ובלתי רואים הר קשה ותדעו
 בעצמכם היות כחדי הראות לקבוע אל שצורה בעין שבושה בא שמה על כן אתם אומרים בקול ענות מלפני שהוא
 וככה השל בלי טעם שם הודאת ההכה בדרך ככונה ונגד זה תאמרו במה כפונה (א) אלא ע"כ כשהוא בעוה"ה
 וכו' ה' שמים ופנינים לפי דברי פשוטים הורים ותאמרו פעם הוא באלהות או אינו בארץ ופעם בחן בנפח או
 יאמר כשמים על כן יתכן לכס בעת בשויותיו בשא ריו לשמים כדבאר בלשונכם הדרות כל אשא את שויותם על שפתי
 עלאית שוא ואל ככמה שהוא אין על שמים כבודו ולא השמים כסאו בעת ההיא הלא תפנו בלוטופי המושל עובדי
 העל איה הכיז או השמים ועובד ריקנים לא יראו יקום אשר תתנו ויכבוש אלבות שמים בעודו למשה בארץ
 ויש טעם בנפח כמו שאומרים אבשי יכע שארע טעם שם בלוטופי ותווה באלהם כמ"ט בתלון גורי מלמי אוי לנשות בארץ
 ויש טעם בנפח כמו שאומרים אבשי יכע שארע טעם שם בלוטופי ותווה באלהם כמ"ט בתלון גורי מלמי אוי לנשות בארץ
 הלא דרך משל אומרים בלשון שבושה מי אכני לעולם לשון שבושה הוא דברה תורה כלשון בני אדם הכשעים חיה י'
 וכתיב פשיה דבות וברך הכפטר סתו ידוע לי ש' בודה וספירה ת"ת סקראת שמים וכו' שלו רעו רג גדול כסתרי
 האיומה וכדמיונה א' לבית אל מלכו (וכדע"ג כ"ס"ת כ"י"ה' אשר עליה נאמר ידועה ארץ כתוב כה השליך
 ומשמים ארץ ת"ת ישראל הוא השליך ארץ חששים בעת הכפס ובית רון בארץ אשא אל שמים ידעי או ואורתי מי אכני
 לעולם ידועי האכיל בין ואיש צפר לא יבין ואין הגון לנלות יותר בדברים שהן כבשונם של עולם
 אמנם גם כפשוטו של מקרא זה לא תשרנו תאוונה לדרכנו הישר דרך הקודש יקרא לה אפילו בלי שפוטם אל כמו עליה
 במקום ב' השירות כי הלא כלנו מאמינים שה' הוא בעשים ובארץ בכל מקום שלא כל הארץ כנחו כמ"ט
 (ישעיהו) ואמר עוד הכניא כ"ה השמים כס' או והארץ הדוס רגלי ולכן לא יפלא מונח כשאת ידו אל שמים כמו שלא יבצר
 תאמרו ידעתו על הר סיני והכל בנחית עונם כדורו האלהי המתגלה כשכל אלפי רכבות הבלות מכל תנועת גשם
 מהשתקה מקומית מומרת מאד נעלה בדרך טראש יתקאל (א) ותמעל לרקים וכו' ועל דעות הכסא דעות כמראה אדם וכו'
 כמראה השמש וכו' כן מראה הנונה סביב הוא מראה דמות כבוד ה' (ש"ט) והנה דעות כמראה אש (ש"ט) והנה מראה
 אלהי מנש כבוד ה' ויארז השומר דמות על השמים אלהים על כל הארץ ככודך וכפנה רבות עמו (ך) בשקו בר' וה'
 בזוהר בשקו ירא בו' ככר וברנו שאין אנו אחרין לכל האמצא כתוב בוהר? שנתגלה דעת שקרוב בלי ריפת העולם

הוא כמו וקראו ויפוש על דרך זה כי אשא אל שמים ידעי נסים אל כוונתו כאלו לכתוב יסף וכן עוד ל' א' אל ארץ
 וכעתו כדמיונה הכה ים רוח הבה לפרש הכתוב בדרך מפיס למושל והאחד מכל בעל כורה אנושית אלהית ללא בדרך
 עקש וזה הכתוב לפי שהיות יו"ט (ש) ואם נאמר כן שאתם אומרים שיש עוד הרבה שמים פליה לנו לומר כן
 עי אף א' ה' שמים הרבה יחד אלא כמו שיהי וכו"ט באחת מהם רבים כמספר שמים ושור ד"א ב"מ"ט בנביא הכה
 ה"ת עליהם למעלה על כולם רוב שמים הוא והם כסאו ככרוב הכה שמים ומשי השמים לא יכלהו ואין כפי שיש
 מפתחים בכך הלא עיני הקדוש בוקמה בשפיה אכל אתם אכן רומם בלי הבה ובלתי רואים הר קשה ותדעו
 בעצמכם היות כחדי הראות לקבוע אל שצורה בעין שבושה בא שמה על כן אתם אומרים בקול ענות מלפני שהוא
 וככה השל בלי טעם שם הודאת ההכה בדרך ככונה ונגד זה תאמרו במה כפונה (א) אלא ע"כ כשהוא בעוה"ה
 וכו' ה' שמים ופנינים לפי דברי פשוטים הורים ותאמרו פעם הוא באלהות או אינו בארץ ופעם בחן בנפח או
 יאמר כשמים על כן יתכן לכס בעת בשויותיו בשא ריו לשמים כדבאר בלשונכם הדרות כל אשא את שויותם על שפתי
 עלאית שוא ואל ככמה שהוא אין על שמים כבודו ולא השמים כסאו בעת ההיא הלא תפנו בלוטופי המושל עובדי
 העל איה הכיז או השמים ועובד ריקנים לא יראו יקום אשר תתנו ויכבוש אלבות שמים בעודו למשה בארץ
 ויש טעם בנפח כמו שאומרים אבשי יכע שארע טעם שם בלוטופי ותווה באלהם כמ"ט בתלון גורי מלמי אוי לנשות בארץ
 ויש טעם בנפח כמו שאומרים אבשי יכע שארע טעם שם בלוטופי ותווה באלהם כמ"ט בתלון גורי מלמי אוי לנשות בארץ
 הלא דרך משל אומרים בלשון שבושה מי אכני לעולם לשון שבושה הוא דברה תורה כלשון בני אדם הכשעים חיה י'
 וכתיב פשיה דבות וברך הכפטר סתו ידוע לי ש' בודה וספירה ת"ת סקראת שמים וכו' שלו רעו רג גדול כסתרי
 האיומה וכדמיונה א' לבית אל מלכו (וכדע"ג כ"ס"ת כ"י"ה' אשר עליה נאמר ידועה ארץ כתוב כה השליך
 ומשמים ארץ ת"ת ישראל הוא השליך ארץ חששים בעת הכפס ובית רון בארץ אשא אל שמים ידעי או ואורתי מי אכני
 לעולם ידועי האכיל בין ואיש צפר לא יבין ואין הגון לנלות יותר בדברים שהן כבשונם של עולם
 אמנם גם כפשוטו של מקרא זה לא תשרנו תאוונה לדרכנו הישר דרך הקודש יקרא לה אפילו בלי שפוטם אל כמו עליה
 במקום ב' השירות כי הלא כלנו מאמינים שה' הוא בעשים ובארץ בכל מקום שלא כל הארץ כנחו כמ"ט
 (ישעיהו) ואמר עוד הכניא כ"ה השמים כס' או והארץ הדוס רגלי ולכן לא יפלא מונח כשאת ידו אל שמים כמו שלא יבצר
 תאמרו ידעתו על הר סיני והכל בנחית עונם כדורו האלהי המתגלה כשכל אלפי רכבות הבלות מכל תנועת גשם
 מהשתקה מקומית מומרת מאד נעלה בדרך טראש יתקאל (א) ותמעל לרקים וכו' ועל דעות הכסא דעות כמראה אדם וכו'
 כמראה השמש וכו' כן מראה הנונה סביב הוא מראה דמות כבוד ה' (ש"ט) והנה דעות כמראה אש (ש"ט) והנה מראה
 אלהי מנש כבוד ה' ויארז השומר דמות על השמים אלהים על כל הארץ ככודך וכפנה רבות עמו (ך) בשקו בר' וה'
 בזוהר בשקו ירא בו' ככר וברנו שאין אנו אחרין לכל האמצא כתוב בוהר? שנתגלה דעת שקרוב בלי ריפת העולם

התקשרות ונחוד אורות אלהיות במדותיו ושמות ייתעלה
 בדנקות והתאחדות עמוס כמו שכתוב בנאור מיו"ס כס"ה
 כהיל אהבה ורצון והדבר ברור שאינו עוסק עם בנוכחיות
 וכן בכל מקום כינא בו וכדבר שאמר ג"כ בסוף המשפטים
 קצ"ה בסוף ונטיק למשמח לדריקא וזה פשוט וידוע
 לדריקא דבי רב ובתקדושת"ה (ד"ל) בראשית ר"ש פתח
 כו' וקב"ה נטיל הדין עלה ונטיק לה וזה תאמר בנטיקה
 זו לבי דרכס הקטנה וכן בנטיקה דכריה דרש"ס ויהיה מנעם לכסמה
 בלכ"י ועל ויה תענינו שייכס מלאות באור הכהיר כשאר כנון מונאו ורחל לכל העולם וינסך אליכם בודאי אינכם
 כדאים ע"כ כסתמו עיניכם ונתעוררו מקמת היותכם שקועים באל"ש שיפתה ללמות ולא מקדים ולהיותכם עשירים מכל
 שארם רואי השמים לכן תשימו אור לחושך עד לגשם לא תיראו אור ותפקחו עיניכם לא תבינו אל פעולת ה' במדור העליון
 שמיא טרא כהורא ולא תשימו אפי' מושללות הראשונות ותתבאר עלינו במחמה או למכירתכם בעדתי איה תבוכתכם
 השתתפת לא כדבריו נמות ברית כורתת ונעשה אין מודק להשיב עוד על דברי רומ שאכפו מלא ספניהם עמל ורעות רוס
 מוקראות שדכרים בלשון בני אדם (עם שיש בכל אלה פנימיות וסתרים אבל מי יתן להם אכירים מחל לקוירי יערים)
 כח"ע ע"ד לא הגדה ויצא וגו' וזה מודק למשך אחר כתוב כזה שהגיהוה משוכם כדרכם ככל (למז) להביא צרות
 שפוק ואלא כאלה רבות בתורה קרוב אליהו הדבר מאד בפינו קול'ה מתהלך בגן וירד ה' לראות ארצה נא וארצה
 וירד ה' על ה' ודומים ובת"ך עמוס מאמרים כאלה בכל עבר ופכה היוקת עמוס ויהי ענה ללואכת בכלותם
 שמונה היותה מושל לנדקס מופת ואלות השעט מכם הלמות אכזבים כי גם את אלהי הלהלות ובודאי כדכריכם כן הוא מה
 שאמרתם שירדוך את פושעים כמובש הרשעים שאין מטאים מאל רועים ויכס לה' ולאדם ולא שפלתם מן האדם וגו' כי
 בזה נכשב הוא הוא ש"ך שר' משעה עכמו במה ואמר אעלה על בתי עב אך אל שאל תורד וכן כל התועים אשריו
 כבהתע העושב הסלובותי וכת לילין רליהי אשר קראו בטעותם עלי אדמות שאוף וממות ליכנות לו ביות היינו בלי
 מפק כאתי ארץ שידר ה' באמו וירחשם בתימו לאכזי שאוף והמות כשיצא מתקומו מדת הרשעים ליטב על כסא רין
 וישע אל בקמות לבטח נמול הממרים כבודו בכשר דם מלא אמתות ויש"ך (לה) ונגלה כל בשר (לשון) וזה בכתוב
 אל מודע לי וכנראה אינו טעות סופר אלא לבי דרך מוסך שלכם בריתם אותי מלבסם לאתו את העינים עיניכם
 מתקבה במורכם ויחם לבכם העקוב העוק יתק שרכס) וראה (גם זה מוטעה) כל בשר אין אפשר לראות ה' כ"ש
 דברו הלא תאמרו אתם פרים ושערים ביקר כרים לדרכו מייכתי וזה מושל שקברו בה ותאמרו לא הוא אלא אדם
 בגוף הלא מכל תקום אין דבורו כראה וכאשר הקטנים עמכם לדעת לעיל בו"ש וכל העם רואים את הקלות וכבר
 משבנו עם הדברים נכחיים לזכין א"כ מה שהיה הוא שהיה ולא תלכסם הארזיה שדיין יקשה אין יראו כל בשר כי פיה
 דבר הלא כך היה לו לומר כי פיה האדם או כי פיה דבר באדם ולאן כוסיף לקח טוב כי מלת וראו בפני עיניכם כמו ולבי
 האם הרבה חכמה כן רצה לומר וראו כל בשר בראיית טלב והשכל שהיא אדם הראייה האמתית וזו שכל בשר אל"ש שאין
 בשר מואה (ואם הכוונה על עיני בשר היינו לכתוב כך בפירוש לא לפנות טבל עיקר אלא) לכוני שיהא זה אשר
 שומר לב האדם ויין להם לב בשריך וקח לקבל טובה או יוכי לכה ולכן לא אמר וראו עיני כל בשר כי אין הכוונה על
 ראית עינים מושיים אלא על ראית טלב השכלית כאמור שהוא הנקרא לב בשר בעת שהיא ולפי שגם אין בשר הלב רואה
 זכין לא יכול לומר ג' וראו כל לב בשר אלא אמר כרונו בשר העוקב כשיקרא לב בשר ואין בלוק בין העת שהיא למעמד
 ש"ס (פעולו) באמר מיי יתן ויהי לבכם זה וגו' אלא שאין יראו כל בשר יתנו כל בני אדם שיינאו בעולם או חיה גם בו קשה
 יתקם לטעם בגולה כאשר היתה לישראל בעולותו וממרים להר סיני שבעיניהם הממרים ראו את הכשע ואינו מושל אלא
 שדולתם כה"ל כי אמנם הרבה יתראו עיניהם אשר לא וכש ילוד אשה וזלתי' בזמן אחר יאם גם כל בשר יוכי לכה

לעתידי

פתיד אשר תקין כפול בכללו יתבדך מירחוש
 הילא מה' דבר לבסא כמולטפכר (ו) ואגודרו בו'
 היות כדמו כאן לפי ה' בלא באר הגדת אונב ויה סוד
 במה (אם לא על פי חז"ל אשר מריהם את ביהם ומודתם
 בהם) ובתוכ ויתקבצו בני בניין לאגודת ויהי כמותי מכס
 שלט מאלות נפשים אים ילמד אבר נכחו חיים אין מודך
 למר שאין כאן זכר לפיכס (מה לאונב כינא בקירעס

זדו) ולגודתו עליו יכדה ופי' בו' ולגודתו
 הוללה כדלופים כללך נכחא צווק יכדה
 כמו שאר בני אדם (ו) צווק נכח וז' לא כ"ל
 במרה מיוכ צרילה סולל ולא יירי כמו שכתב צ"ה
 יגלה צפני הצניות ולקחהניקה ילחוייהו
 וצלצצ

פרנפוס ואם ראיתו כאלה הנבנו הכיאו נכ רחיה ממוג כלש הצנים ועמר נגורכין בה את הכול וקוט מחכול צמכל
 אשר יתקב צהירמו אש ועולב בעמל ונככל) ואם לגודה שלפה הם אש רוח חיים שלט יכודות כללים נפשים ה' יתגודש
 ויכדה על ארץ הוא יפוד העקר שבו קדם שיתרננו ויה ממוג ימד (עכ כל הכיורם וההנגודתם) כדי לבעיני היות
 העולם הפתחון שכלל היותו הטכר וזהו כהייס הקורא למי הים וינכסם צמדנר ביכודות הארזיים הללו נפשים כסם
 כרנזו לאנד לערסם לרכסם ולנורכס ולפתור קבורכ צדמונו ולפסנו יכרסם אמר צדנר צראיח העמון קל העלומים
 הכונה במים העלומים כלומר צענלם בנין סוק קיים בו"ש וישעיהו לד' לכי נכח העלמותי לכה צנת
 (ו) גם באהר הכב לא היה בו ולא היה צפהר ביום גריאת העולם בו' נכו נשד קב' ה' יורה צפני רבניו
 בו' גם את ואת לא ידעתי איה צווקר לשון זה אבל ידעתי במדרש הנעלם (א' קכו) א' לה' לא היה נגדה לכני בקב"ש
 חיים שגברא העולם באותה מעשה בעמיד למיח עט בנדיקים לש' לכו' ומכר נדנבו ככסיליכ דנדינדרש העולם עם
 ס' הוכרי ולא ראוה כרלי זה כדג הגוה צבדס נפשיכ נודייפו צדנכ דין רכר' כי גל כרים ופחיקים
 המוספים ומשנים נורעים וממליכים הם צדון לכ צננת המריקים אוהפ מכלי אל כלי יד ליד לא יקרה שגברונות
 יתרוכות צכוסים והעדדים בערם יצאו מביה הכמרים לא פכה עליהם עין לנקותם מציאות לנכסם ולוקרם ללכנבו כדמו
 הצדשים מכלול להרים ונעו צלנו עתידים לבאר אי' בצבור טימד אשר ביה יקצנו מכלת כרים כס מראה אש
 נוגה צו"ה כי בערם' הונגר אשר כנר תפשו ונתקבל באותו ידכחוא הבו דל' לוביקי' אן צדכ כעלפ מאן דבר צמיס
 לוקובל נאחן כסר וישר בכל דבריו צא ולמד מ"ש שר כ גדול והיה"ל במסובה על אודות מדרסי העלמים ונדין כמו
 שאין ראוי לאדם מכס ונכון לקבל כלמה במנא כתוב בכרים חזוני' אשר לא ידע מקורם ויהי המוליד ומכרס) כי אם
 שיקמות שאינם מתנדים לקבלתנו בכלית אס כבלה נקבל) ולכן צדין ובורה אין אנו כומים עליהם למרי ו אין טובה
 משכן אכילו מדברים ס' להכיות בשכילו מה שעלה בדימו משפת התלמוד והכמות הכוכקים כידוע דמטיקרא אדכ שא
 דכני קבלוהו ישרא עליהו לא לבתור ובלגל משמות בוס דבר נדיני תורה וככר מנותיה בכלל והם נדברים הקלים
 כך והכילו במהגים בעלמא אין אנו סוביין לחם שמוצא כתוב בכרים באלוי לבל משמות המוח בדינו עלכ"ה
 בעיקרי האטובה הקדושה היבסה אשר היו לנו למכר דור אמר דור לא גמנכ כהם ולא כנה נאין לנו להצניח בהם אש
 סגילה יינא נדבריהם כעלא ישרא נטיס מקבלת הצנינו ונגוד למבורת האות הנאה לנו מרבותינו עומדי דת לרבי בית
 ישרא נכוניעליהם בלי מופקק ומשעדר ולא מהכרר פמריס מופול ה' ק' חס באיית הנני לא ונאיתו כלל דבר זה ומתנגד
 לבאש כתי אמנותנו הקדושה מורה נה לנו מופסה מופסה הם ליה לורע דאבח להויה עליו לנו גם כולא להכיר לנס
 לעוליות דברים כי מלא בו שנות דבר בעתה העולם כמו לה' כוכים הכנים הלה גלויס הכ אתנו הכילו צבונות
 שהוכיבו בהם יד העוקקים הסולטים בהם ואמר הננישוכ דבית גנוייה עד עת באו דברים ויאלו מביה מרכסם הכל
 וקום מלאים הם אורה ורחם נשים ענין לא נעטנו צדוות שלכסנו לקבעם בדמוכ לעצמותם ויאלו מביה מרכסם הכל
 לז בשוקת דברים קדושים ונורים המרי נעים נהגם ונות הוא להם לזכות את ישראל בדברים שפוררים הארבע
 אפינו צכמייס ומצוב פודתו המעולפת כשירו סתרי נכוס ויקמים ירהה כנייית לקוק והיגה גדולתה ופלה העלית
 צבי בקונו ידללת דכיוי רק אפי אוקר צגודי' יפן בכרים קדושים הללו באותה הוכח צכמייס מרכסם הכלל כק

יד ב' שאונב

אחד כקפה חמור. כפי שקראתי כפמרי דברי הימים של
תול ופפורי קדושי מנהגי המדינות. כך בנהנים סס עם
אלהים. כשאזינו עושה רכוס. מוצאים אותו ככסטים.
ומיישרים אותו כשועים. למען יכשיר מעשי. ולא יאכזב
טובתו מהכוסים כו. על אמת כוה וכוה אתם הסובלים

עלמון כעבור אלוקים מולוכים כנזיה שלו ויתערכים ומתענים כמתעבבים. ועושים מונו מטעמים (כאשר כה מונו)
דומתו כפטרטיה הגדולה. שמופסים גם צואת בהנס הגדול הכקרא לאה. לדבר קדוש מאד. עד שכל השרים הגדולים
שפארץ ההיא לוקחים כל אחד מנזאתו. ומנכישם אותה בכלי זהב. ישנושים אותה חקים. בכל מקום שהולכים. והווכה לבד
יאשר בארץ ההיא ימה תועב ומה כעיס. כיתשמרו כוזה צאת אלוקים. יהי למלא בטנכם. עד שתבקע כרכס) כנוסת
מיתון אל חכסם יכין הוות כעברתו ים לכס כום יין. סמור מלא סך ויגר מיה אף סמריה מניו תשמו. לכן גם אתם כדעת
תדברו ובהסכל עמיתם. זה סכסכם את אדוניכם. שלא להניחו לדור בין הרומיים. לא כל היינו לדור לו העליונים. ולהניח
ענייכם. ועוד יש להם ריוח בדבר בהיותו מניו אללכם. חולק מכבודו לכם. כי דרכי סמור הכבד שלו מרובים ויציאות ונדלים
שופעים וזכים. על כן המו מעונו אליכם כעטימותו שלמטה. שלא מובל כדוד. תיו תתעשרו. ומנזאתו (לא רוק) השמינו.
תשפטו ככסעס כשעס. כלבא ככפיה גלגל. בלעי גם תרוניו באלוק כוה. כנזאתו סמור. ימלא אחד חכס מקומו ליש
פל בית כסא שלו להתגלגל כנזאתו ולהיותו כוהר כזבלו ונאשפתו כילא לעולם סוסן ויקר אלוקותו לא לו לבדו יהיה כי לא כמותו
יקח הכל לא יד. אחריו ככד. כי ישיאר אליכם ותכונתו אלה פדים למעטתו. כאשר כבר מלכו אחריו בארץ עיר.
בל"ע (גב"ט סבורה) בקפמור. אחריו קרדונו. אחריו קרדונו. אחריו ברמיש. אחריו סיון. אחריו ליבלי. אחריו לכנזות.
וזה כדשמו להרשי קר"ו לבנו זח"ב ערכות ימדם. והלף כנזיה ימדם. ואשר הכאתם כודכם. (ל) כספמור סמור
עקש לבב. לנחק ככס. פתחם האתון כיה לומר. אם לא יכול להיות בנוף. אזו כסרון ומניעה כמנו ע"כ.
יאזינו סנידי אתו כאל. ללשג לנשל ולמנייה. האם כסרון הוא לאלוק שלא יוכל להעדיר עמו. ולמיות כלל היה. אזו כאל
יתעב לו מניעת כח כקפו. שלא יוכל לטקע עמו כנלוקו (אונס לדרכים. אלק סלכס. כו. הוא יהא בעל יכולת גדול.
ומשפיע לכס כוזה יורוכה ענוסת צוא"ה שלו הוא יוכת כוסכם. יערב לכס ויכוסם לכס. גם כוה יפה כח אלוקים כנזיה
ההעדר כרוך כעקנו. ויכול הוא לתקוה סכין בלבו. עוד כו מדה יתרה סאין בלתינו. כי אלוקים כנזיה ההעדר כרוך כעקנו
ויכול הוא לתקוה סכין בלבו. עוד כו מדה יתרה סאין בלתינו. כי אלוקים יכול להשתגע ולהשתעות. ולשחק עמכם כסחק
הכפס (ל) הכנה כנזיה סמור עיני מראות כרע. והפע אל עול לא תוכל. הלא א"כ לדברי בעל לב. עקש. יחס הכביא כסרון
לכורא ומשוט יכולת. כי יכנה ומנו כדבר. לא יוכל לראות כרע ולא הבט לא עתל. גם כנזיה (ירמיהו מ"ד) ולא יוכל ה' עוד וגו'
לשאת. ככס דז"ל לא יוכל ולא ישא כשעס (וכמו כן לא יחשב לו יעשו כח. אם כנזיה שלא יוכל להכריח ולכופ שום אדם
לכפור כו למרוד ולמרות את פניו. כי לא כקרא כסרון ומשוט כח והעדר יכולת. אלא מה כשכלל חסנו בעל כרמו נגד רכונ
כענין כאלוקים העני. הולך שרום וסולל כמסר כל ימא"כ כמה כשאר לו כרמנו. ההוא לא יקרא קוהר רוח ואפסית יד
היכולת. כיו שכלו ככס סמור סמור הלוה. לא יחשב לו כנזיה נכא יאפס. דז"ל בהיותו עשיר כנזיה ובהן הדעת. שלא
יבחר לו להיות עני בכל. מעולל מיתון מהולל ומשתגע מתגולל כיופרי ככס אכזב. וכן הדבר ככפיה שלא יוכל הכורא אפילו
לכשל הכפיה מאלס מעשה רעיו אחר שכבר נתן הכפיה כידו והשלישו עליה. לא יתכן סיסוור כו (אם לא יערום כוכד עו
נפש להכביד לב האבן ככפיה ומכריו) עם שפריין והאי הכורא בעל יכולת גם על כפירתו שלאדם. כי מאתו יתכדק היתה לו
אבן שאר הנכויות המוטלות. והאי כשלות מניו יתעלה לרוממותו סמור חזק וטכע המוטלות הרמזות. סאין השלש
מהם לשכל האנושי סמור. מהוא ככע אלה ככיר. גם לא יוסם לאדם כסרון כקפו האנושי אם לא יוכל לכנז ככלל וקראו
כתכנול ולא לשום האזיר העדר. ונרשין ככס שלא יוכל להזיך עקביותו (כסוכ לא ינוקדע. ואיוס רע יותר. מוכר לב האדם.
רע ונכסונו. העניו בין גלעיו. ואין יגור ה' כנזיהו ויולל להתלבב כו יוצר האדם חלילה. לדקדקם נפש ככפיה ריהסמכח

כלו ענזא תקום חכמה. אלא מוטבל ראשון למי טיט לו שוט
כתדקדו (ואשר הוא בעל זורה אכוסית אחיותית. לא דרך
העניה ושחוק העם בלבד) טיט לנכע ככע קיים. סוובי
גדולת גדולתו. ועוזם ככדו ויקר הדור. סאיו חמת יד
העקרים ובהעדרים (מהוא עפאם זה העינים. ולא סעיל על
פצו חשאים) וטענלם הוא מכל כמיות. כשגב מכל גנאי
חשולל מכל כיסור. ולכן נ"כ כסלל חסנו היכולת לעשות
עול ופסם. כמ"ט חלילה לאל מרע ונדו מעול. וכל זאת
הענייה והשלילה. היא חכס מעלה גדולה. וכנתיקר

לא) תלמוד ירושלמי יומא. ארבעים עשר שנים
שמעון הדריקורו. והא כתיב וכל אדם לא יהיה
ובואת אומר כרנש כו. וכל אדם יוכל להבין
כבודאי שום אדם לא הלך ללוותו וליך עמו.
ואף לא היה שום מלאך אלקים. אלא הקב"ה
פעלמו כתלבש כתבנית אדם. ואם היה יכולת
צידו על שעה חדא. ולמה לא יוכל לעשות זאת כל
שעה מיראה ואיזה זמן שיראה.

עמו וכפלא. תפארת אין מקר ואין מעדי. ואם אתם מניס לו היכולת על הגנויות. הכן שולל מניו כל כבוד הוד והדר.
ומיחס לו כסכונות אין חכפר. ופסיות ענושות רבות מאד כחכלית כויות. ודי כלימות אם התל כאנוס יתלו כו. אל
זה האל חלק אלוק מלכס כמאל ככפיה כו מה. אוכב הרע יוצר עול אוכב זמה. מלא סך ונראה. עשה עננו כוה. תפתי
יוצר רוח. ויאות הוא לכס חזא מין את מניו זמה כדומה. נטי עפר כניס ודקדי אדמה. בלי סלק אלוה מחשל כותן כמה.
ולא סלק לכס כבינה וכוה. לא) חלבוור ירושלמי כו. עד אין ככלים קולטי כסמרים. תפכנו מיס חיים קרים ורים.
לזורים. ובראש עמוד על סבי"ס מהכו רוח כתיים. לכו לכס למאורת ככפיוס למען תנינוס וכמות יפכה. לרוות פי רוש
ולככה. ולא תרעסו ותכפכו מוס קדוים ומקורו ר"ל. אשר חרפתם אותם ונדפתם. על כן סס חיים סכ לכס סמא דמותא
כמעיס ככפך הררות סכניס כקרכס. כן מופטכס אתם סרנתם למנוכס כנולאחי האלהים. לכן לעולם לא תכיליו. בא"ר
ישר יודעו רגליכם ומכלו. תחפכנה עיניכם מראות אור כהיר חושך הוא לכס. וכי מה כורך ללוות מן הייולסמו. דבר
א מרע משולל כמ"ך. יתנו כשורה ויראו א"ל יכראל. ויסו אה"א. ואמרמו ל"כיס כדמה הי"כ ככדור כו. וכסיני כוקו
כו. ישעיה אמר ויראה א"ל וגו' יושג על כפא. יהוקאל ראהו דמות אדם על דמות הככא מלעלה. לכיאל כראש כפתיק
יומין יתיב ראשה כעזר נקא. הכשורר אומר. כן כקדש חזיתך. איוב ועשה עיני ראשך. וזולת הרכה מקראות וכדכרות
גפת כני אדם כנזיה וכויוו אדם. וכן כפלמוד ככלי רפ"ק כדכרות. אריב"א כ"ג פ"א כככסתי להקטיר קטורת
לכני ולפנים. וראיתי אכתדיל יה"ה יושג על כפא רכ ונשא. וא"ל ימשאל כני כרכני. וזה החאה יותר ורופלא. אך
ככר קדמו סו"ל ואמרו. גדול כחן של כניאים סמדים כוזה ליונה. גם כ"ג סרוח הקודש סורה עליו. וכיסוד כבית קדשי
הקדשים וקוס ככוד סכיותו בענם. כס גדול כמו יותר מהכניאים כודאי. כי הוקוס גורם. מכל מקום הכל מראה כנזיה
רופני. כדמיון וניוד סכל בלבד. לא כרייה סומיית גמיות. ולא ככפית מראה כנזיה חלילה. ויתעלה הכורא מהתלבש
כוזה חומרת כסרית. ומקרא מלא דבר ככונב כנזיה ככוראים כנזיה הגדולים (כמתעלו כלי ככפ על כל הכניאים
הכאים אסריים כעמדה"ס הכורא נאד וכו יכילנו) כניס ככניס דבר ה' עומס וגו' כהקין. ועס זה הלא כוכייה וכוכייה
כפירוש וכפירתם מאד לככפיותם כי לא ראיתם כל תמונה. איס לשון כרוור מזה. לסתור כל כניכס כמרות באזיר סתורו
וככלל חליו בלאו הכי. מה גם מהכונב טופח על כניכס. ומקדקע כיתכס.

וזה גם כעצמם. אדם כניס עליו למדס חמונה כוכת סכנייתם לכס פ"ס הוהר. לפי הכתיבס העשוות. אשר לא כנידו
לכו אבותינו ונקיינו. וכבר הראינו גם סס"ס ככירור סהוא. כמו כן הורס כל יסודות סוא וסכל סלכס. כמ"ט כיסוד
כתפלת אליהו ז"ל כ"ה סתקונין. וכן עוד ככפיה כד. (ס"ב כ"ו) לו ליה למאן דישוי ליה כשום כורא ופילר
מאלין מרות דליה כ"ש לבני אדם אשר כפפר יסורם. דכלים ונפסרים. אלא דמיוג דליה כפוסל שמוח
על ההיא מרה ע"כ. וזה יכנה כוה מלאכי ניו כניס. סרביס וכלונס. אשר היו לאמור ולא לפנים. וכאלה רבות עשו
כס"ה ור"ת וקניס. שאתם מה פארים ככנו מנזריים. וכס כושרים אמרם. ומלאח"כ רוק עיכס. ככה יקבר עיניכס
עין תלשג לאכ השליון ומכו ליקחת אז"ס סקדקתס. ס"ט עוד כתקונין (ע"ה) ומארי רכולא לית ביה ציור כו. וכפ"ה

כבודי כבוד (קטנ) ו' לדאנת הוא בשמה לנשמות
 וליה לך נשמה עלך ולא אלהי עלך . אנת לבר
 שכולא ולנו שכולא . ולכל שפרא וליעלא מכלא .
 ולחמא מכולא . ולית אלהא אחרא עליא וזחמא
 וזמכל שפירין ושלנו ר' עשר שפירין . ואנת לית לך גופא ולא איברין . ולית לך גוקבא . אלא אחד בלא שני . פ"ב
 למון קודש והלדרת והלמוכה . איה לופיא למון ברוד חוס . למון כמיוס תיטיב דעת עדיף ונכיל וזוהי . לעמיס רביס ייה
 וכפטיב כדלמית (קבא) דלעלת העלות . לית ליה תגינא פו' ולית ליה שותפא . ובג' ד' אמר ראו עתה כי אני אני
 יהיא ואין אלהים עמרי . דנשיל עצתה סניה . דלא אית ליה תגינא . ולא שותפא . ולא חושבנא . דאית אחר
 בשחוף כו' אבל איהו חר בלא חושבן ובלא שחוף . ובג' ד' אמר ואין אלהים עמרי ע"כ . וכן אמר עוד למס בלותו
 יעמוד למעלה . אבל להאי לית ביה צלם ודמות . והדכריש כמנומיה סגויס כספר התקוין . ומיסענו בכל זילאכי
 סכלה דכית השוהי . המתלמיס לעלות במהכבת קבלה דספר הוהרי . ועוד כפדסת זירא (קנ"א) ח"ח קב"ח אסחלק
 ביקריה . דאיהו גניו וחסים בעליא סניא . לא אית בעלמא ולא היה מן יומא דאיתבריא עלמא . דיבייל לקיימא
 על חממתא דיליה . ולא יכיל לקיימא ביה . כיון דאיהו גניו וחסים ואס זלק . חמאי אמרי דאיהו לעילא בו'
 לעילא לעילא . וכולחו עליא וחמאי . לא יכלין לאתרבקא עד רכולחו אמרין ברוך בבדוה' ממקומו . בגין
 דלא אחידע . ולא החו מאן דיבייל למיקם ביה ע"כ .

בלא) כדומה לנו שדי בראיות לנו . רק מחמת
 קשיות עורף שלכם תפרשו בדרך אחר . ולהשלך
 האמת . ולתמוס בפירוט דברי שקר .

וזה העיר על שלילת הנשמות . ג' בפסוק ר' כדלרא . בלרור האיס אשר יעשה פסל ומסכה כו' ע"ס . ולא כלכד בעשנא האל
 ואין אשנה . ואינו דבר מושג . ככתוב בתורה בבאור יוכה דברי הנביאים פה אפר . וכן בלדברי חכמי האמת
 וס' ה' כיחוד . אכן גם כסאן אינו מושג אפילו שלילויס . כמו שאר היעב כו' (יתרו ס' ה' ר"ו) ו' להוא ארש נטיל בגו'
 ולנו כריסא קדישא וכסו אסתלק בריסא כו' . כל אלן ואלן לא יכלין לאס תכלא לעלכד לוקרא דרש' אדעליהו . כ"ס למאן
 דקדא על כריסא ע"כ . ועוד אפי' הנהלת אגילות שפירותיו . והיכלותיו אין מושגות ולא נעשה בהן יד טפיסה שכלית
 לאנושית בעשנא והושת' . כמבואר באורך כמ' כ"ס (פס' א"ח ע"א) הנהי מבואר למון ברוד מה שרינו . ואיך תויופנס
 שפיריסיס (ס' ה' הנאמן עליכס . סבו אתם סבורים לה דקוק ולתנא ערים כנורות להיל עינינו . והוא עושה כס . בסודכס
 ולא תבוא כפשו ולא יקרא שליו שחכס) והעליס חז' . שבוכס . אלא יקד עיניכס . עורון ותחיון לב ענת חלקכס .
 ותבויטו . וראו כל בעלי עיניס אל מי שאלנו . ס' ככלל עס' ר"ח ותקוין . שלנו אס לריונו . ובס' י' לפני אדתה שפנד
 והכל חודים שס' קודם בויין ובמעלה . לכל ספרי עדת השוק אדס . אשכנס סכנר הנעס למסו ספנסס הארור . והעלעס
 על ס' ס' . ופאפס עליו דברי לא כן . למד שנתלכס בנוף אדס . אשכנס סכנר הנעס למסו ספנסס הארור . והעלעס
 בדעת כחיותכס . אשך שך משקור פסיבולכס קננו ב' ארור . דמיתס בפניכס . לב) די לבס בראיות אלו . שנדכס קס
 יתבן . כלו וכסו למוריס סוס ופנד אין הכן . ואפילו ראיס אדת לא עלית בייכס . אלא כפנימה אל הסלע פניכס . כאשר
 יסוכסו במישור שכל דבריכס הכל דיון כטוי של קו תהו ורעיון דוח ותולדות ענוכס . ואינו האלא ראיית רבות בריאות
 ומוכות ארצה והוכחות שוכרות כעשנות מופ' זנת כאמנת . יבדק כל אריוניו וכלס ככוסים למכין . כולס חייס וקיימס
 וכאזיכס וכאזיכס להכיל . סוקיס כרתי מונק . יאריס כמט כנהריס . לא לבר מת' . סכל העולס מודיש באמתתס .
 יאלא גם מדכריס' ה' . ש' אס מתנדריס כו' שויו נבועוריכס . הראינו ננד השעס שהיא בשוכריכס אבל ומוק הוא בירינו אפ'
 יסוואק בלא מוס ספק ומקפוק בעולס' והאיתינו תביקות חזקות כמדא הנוק . כלי שוס ומוק ומגוש לא מושק לאשר
 ימוק . וכל מה שאשכנס להסכתי . כנלה קלככס כו' לעיקר אמת . כאשן אשן להכתיסו ואשן עליו תשובה . ונתברר שאיכס
 שפוליס . וינינתס לקד עיניכס בריאות ויסי . כקריס וסנייס ולמוכות חולפות . וזה די ומספיק להעיד על כדאיותכס
 שפוימית ש' אשכנתס לשלן עוד וסיע מדכריד' . אשר פניכס חמאי כפי . ויסחכס להס סקריס . ואף ג' ס' בואש
 סדוקתס לסנות ולדין דכריכס ולסונותיס להפיק ומעכס להשתס לררכיכס העשוותת . וואיככס כו'יס למסול אונתנו
 נכמויכס

נכמויכס שקופים ודעוים לכל כדי לקיים צדיכס עקמות טענות שקרופ עלילותכס . תלילא לנו מה לעירוב כס' . אס' כ'
 פיינו עקפי לכ קפי פניס חוקי ומכס כאוכס . רודפי שקר אוהבי תאות הינר בדמיון נודרי . חסיית להסליף עולס קייס כעובר .
 פיינו יכולים לנכזר השקר כנוויכס סנייס מוניס ועיפייס ומאניס . הרבה יותר אובס
 כי הלא אתם באיתם בוריס ריקים עכל טוב מכלי סקריס עמי הארץ גמוריס נעדרים
 עכל חכמה . ואיככס בקיאס אפילו ליינות סקריס שלכס במתימת שער המרחה .
 וככרחה ולמנוכסס סרוס . בל כלכד הרבה תהו ורוס . שאינו אלא מעשה בהמה .
 ולא באנו לדיי מדה זו לעורר עליכס אלעס . אל תוסף עד תת ככס נקמה . כי אס
 שאהבתנו אלהינו אל אמת ופורה ה' תמימה . אמתית ואמונתנו אמונת אמת .
 הכתובה ומקובלת אשכלת ואשכחת . אשר קנו אבותינו הקדוסיס ולבדויס
 יקריס . אשר טפנו כעדה כמיס וכדס פריס . ואתם קמתס להשתיס ולעוותה
 פלינו ולהדיקנו משל אלהינו לאכד כפספמינו ולכלותנו ביקר כריס . ומה מקוס
 לקסוד אותנו כרודפי חשקשות . עורף להקשות . האס הטעה אותנו כעייט הינר
 לעקור דבר מן התורה . או אפילו דקדוק קטן מדכרי סופריס . הלא עוד הוסכנו
 עליכס כמס סיגנות וגדריס . ואלמלא היינו אוהבי נוסותינו הכליס . ופושקי
 שטונות המדמות כוונות . או ודאי היינו ג' אכנו אוהבי כוכ כמוכס להשתיאכס
 ודון לככפ החס לכתק אוסוכותה של תורה ולהפליך מכסעבותה למען תולאו תאות
 ינרכס ולהטביע בפכסס השוקקה לבר עבירס וליף כשריות לככס) ויהי עולס על
 ידוהו להיות בכל הנניס ולפרוק עול תורה ומצות ס' . אף להיותנו יחנפ' בשחנתנו
 הקיימת . בהיותה חלק אלוס מועט ולכונב אל סיוקיס סכוא אמת ונורמת אמת
 ומתמו אמת . וישרל . כיון כולו ורע אמת . לכן מדבר שקר כקוס . ינרנו הכנוכס
 כמיס . כאשר זנוו וכאשר תלרנו והודיע טיבנו אבינו האל הכאמן . כאשר' ארית
 ישראל לא ידברו כוב ולא יעזא בפיכס למון תריות . אשכנת אבינו כשמיס שיא
 קלבישנתנו רוש קאלה לכדוכסס איתנו . ואשר שאין עינינו להניס בהנאות . שעולס
 הסולפות כל תאווס . אדרנה של דברה אנו סוכליס עולגלות שלמה . וחס לא
 עונס אשכנתנו לאל שינו ומוק סלמנתנו לתודעתנו . הלא גם אכנסו היינו יבוליס
 ליטכ פה בעולס הלו כרווס של עולס בומחלה ונדולה . והולכי וקופי קומה . תסת
 לככתנו שמוס אשתה כתונס כניוס וספליס . בין העמיס המושליס פלינו ועל גויותינו
 ורבוטנו ביד רמה . היאך יעלה על דעת . בן ארס לפנס . אונתנו להשיאנו עס רע

ולדונתם שלא תחשב לנו עון בנות . אהלס
 לכס רח אמת . פתח שפות אלי סחתי למשפ
 איתכסו מעטבל ככס יומרי . כאשר פניכס
 ובחתיכס לכס . ולקריס הלישטו להש
 וימות באלותי . ואוליגס דפסר לב וכסיליס
 ישכפו דעת . ינינו בני דעת . הנה
 כמחמא סוק חמות אמת ר' . יבלשון ונבואר
 כל חקוק והעמידן על אמת . וכדיס
 כמאונתו יחיה . הרי מחמד הלו כפי
 משעמותו הנבלה לכאורה . עמוק כידכס
 שקי . פנות חון הרשיות של דכסס המורדש
 המונכסת הארורה . ונשה עליה שקין ע"א
 פ' . מן תהו של בטול תורה . ואין בזהו
 ליכוד אמונתו להאמין בשוא כתיבה . לשענתו
 חלוק ברך חלל מזה סכן ר' ד' לקדמיותכס
 ימיה סס בני . טעל פסוק ויהי חון פכנה
 דתו השקרת ואמונתו המוסקרת יהיה לכס
 לחכב התלמוד . חולי תוכלו העלי כרוב
 כשפיכס . חולי פערנו כמדריכס . אף
 כלאיכס כרוב עיניכס . לדיק כל יניכס
 והרה אשר חשבת כי הוא יהיה חכס
 חוזר לריות שדכס על נקלה .
 ולמככס הטריה רופאת עלה חין לה .
 ועתה פונעיס סימו על לב . תדע
 אמתו מחזיק בדקי תורת ה'
 פמיסה . ופחזידי ועוד התלמוד מות ה'
 כרה כחמה על מה אכתנו פמיסיס עליונו
 עול ככד שמירת תרי' בלמשת חלד בורות
 חו' ופוקנויכס לפת כואת הקשה בלא
 זאת בעול הנלות . והכרסה הככד חמד
 כמה וכמה אס לא על פי סבותינו הקדוש'
 היתה שמה . מר' על בעלי התלמוד ביהוד
 ירשנה וכאשר גם אתם עד היום עשיכס
 לא ידעתס וזלת זה כל המוהי למחכתלס
 לכס ענה . לא שקר חלנו סבותינו ולא
 כעשה ככפשו תמן שקר לאכד שני עולמות
 ככס . ברוך אשר נהר כנו וקראנו כניס
 חמיס ורעיס . ברוך שהגדילנו מן העמיס

בשכנו לבדיא דבתכורא בשוקרי עיקרי האמונה בודון כשאט כנפס בורורע ראש
 כתשקט וכעשה רעה לכפשותנו . יהיכ' אית' כתשכס למירת . תרי' יניכס לאכד כני עולמות בכתס . וס לא יעורר על מוס ארס
 כל דשו ולא ידוהי אף על כפס בחמה . אף אס על עונכס שקסי לככזקסי . בניכס רבה השעמה . לנרות ככו האומות ולספוך
 פלינו מיסה . תסת היותנו לאכניו כשמיס ולכריותיו נאמניס סוקיס כבוריס כארות וכאריס . ילל כבור משנות . וסוקותיו
 וישעטיו הישריס . ועל כבוד . סמו וסודו הונכנו כל . כיוס בכל עת כפסותנו עלנו עוכריס . ואשר מדת דינו שהכל חסל
 פולחנו ופסינו כשמיס ופיינו מנדו ראש כל אונתס . וכן ארוך אשר וכאכתה פניס עמוכין . אנו סהרריס . וחס היינו תשל
 כניוס לא ככונ אסור לכנו . אף דכא אונתנו כמקוס תניס ויכס עלינו כבלמות אף וכן וכליכנו . כאלה עכר על כפסניו הייס
 סדוקיכס כמטע סטפוני . ייס רביס לא יוכלו לככות את האככה . כל זאת כאתנו ולא כסכנוהו לעבוד וולתו . ולא סקדנו
 כבדרינו . לא הוסכנו ולא נרענו אות או נקוד בתורתנו . אשר שמידה לעיקר לקק עולס ולא יעבור ולא ימוס אפינו . ונתקבנו

רו' לאמר כדורו ימנו יפוך ליטב על כפא חשפ' לא הקלנו את המערת ה' אכחנו מוודים' וזים הלינונו חמד התורתנו
 טיבנו ימין ושמאל לא סרנו הלבכבור וזים ארורים השונים ממנות ה' תקראו ארזנו קשי עורף לאחוז בשקר עין תבון
 לאבן ותלענ' ליקפת אם מעורביתל תחקר' לקית הטדה ולעוף הממים כנזי טבור שלכם וכאליל יהיה בטרכם הפקר' אתם
 שוכתי אלו כדון לבכם שקטה כהלע הרודף אחר תאות עולם כלם לא לסבם אחרת ולא לטעסולת זה כל עיקר(גינו בערית
 בעם וקדר שלטו וסתבוכמו' ה' הייחור נוי אלהים וגו' ואתם הוירותם כבודכם בלא יועיל' ג' תים רעות עשיתם עובתם מקור
 חיים לסבוב לכם כרות דשכרים אשר לא יכלו חיים' רק למען העיר הרצועה לפרוק עול מלכות שמים' לכן עשיתם לכם
 חמסה כוז ככל שאטכם בנכם לא יראתם וסופם סדרי בטן לב וכליות סוקר' למעול מעל בה' ולפרוק עולו לכפור בתורתם
 ולבכם כיוקבליה הכאמינים' לשרש שרשיה למקור עיקריה להרום יסודותיה להטיל מומותיה להשיג גבוליה' למען הרחיב
 געול הסקר לכמות בית לאיפת רוון ועושה' להכיב מוצת און משמית להקים עמודי כוז על גבוליה מאו לבטל טובות תקינת
 בעיה' להחלות כדברי תשמושים ומהללות' סמקוק ולם מרבה להכיל' למען כוז לשאול מיטה' להעלים אורכם מים נעלה
 למשכיל' כל זה גרם לכם תקשוקתם וטעשותכם' פאטשיושים אתכם בטעו' חכמת הנאת יזרכם היות עולל ככר' וטשקיע
 אפכם ביון גזולת חולת' להקעולל בקשק הויה והנאוף' המעוור עיניכם וטעמא שלכם וטעמא שלכם וטעמא שלכם וטעמא שלכם
 ויטענה נורתכם כשאלתם פנהויות נדויו' וכשנין שכתוב טענה פניו וגו' והעו איש רשע בפניו יטענה וכמה גאוניס דברי קול'
 הקדושים הנא להטוא סתמים לני' וככה הם דברים' ה' כנמה מקויות' ביתר שאת האזהרה' ביתר עו הנמירה' מהככנה
 העשויה הכריכה בעקבות הקופט נכיו חלכות בידים ולוככות (כמש'') וכלב בלתי יכונן וכפש לא חכמהרה על גל המומר
 משובכות' על כן טעיתם סקר על סקר טתתם תקל ארנשם קורי טכניס להתפנות בהם' והיה לכם העון הזה כפרך נוכל
 נכעה כמותה כנענה והוספתם אשיה רבה' למדת עוד שקרים יורים' ותדברו כזבים וכווערים' היותגודים גם לכל דברי
 כביאי' ה' וקצה' המבוארים יכליתו כנאור' והרבה מהם גלוים לעין כל בתורת משה' ותקשיטם כדזוככם הארור כדוקכם
 הקשה וכוונתכם הנאשה' כאשר בה עשיתם בנאשך' באחרכם'

שבת לגו כסדרים עמל הכסרים

7 אהנו מהמינים א) שירושלם לא הבנה עוד
 עוד עד עת קץ (3) מוצא בדכיל והעיר והקודש
 ישחיה בו' כלם ונחלה בו' בקשנו מומם הורינו
 לנו זאת הנבואה אם על עבר' ואם על עתיד ועל
 א) אתם מינים האמינים א) שירושלם לא הבנה עוד
 בו' וכוונתכם כלשונכם המהרה עד עת קץ עד ועד
 בכלל' שאל' כי אינכם מחולקים שמו ככרע זה' שגם אנו
 יודים שלא תכנה עד עת קץ הגלות' לעת הנאולש' ככתוב
 בגיה ירושלם נכחי ישראל' יכם יוכן ויניס לטונכם כנמשך
 שלא תכנה עוד כלל' רק הכנין שאתם אוררים בסוף הוא איישר באור בענין רחמי' נוצח הכתם האלוק לכן אדם נמי
 והכנין סמורתי הנוקמי' לרקמי אורי שמיטי' ומי יוכל לעבור ענינו וון הפסוק' הרוחם דברכם סתוללים' ועוד שמיים
 שמועשים חקוללים' הלא תשתו לעג כשים' כי אם אלוקכם אדם כדבריהם' ועושה כל מופעה בני אדם כאמר הודעתל למעלה
 כפרט(6) אותן ואיכיותו וטעניו ככאור נאור' לפ' ז' כנכונה ירושלם שלכם' כנין נאדם הוא' וא' כ' מה העולתם בויופכם
 כדרי כיון כדי דבור' הכתתם האדורה מועמה בתורה' והכריכם זה את זה בותרים וכורפים וכוונתליס' ומהאורכים
 ולטונותיכם בעטן כבלות והוללות כלים' ויה סכר באמונתו האמיתית' נאלו עיניכם גם ירושלם של ועלם' וכוונת
 כנלד ירושלם של ועש' ולא יעדר כנין התפתן' ותכנה עוד' ירושלם על כל כנכה לעתיד כפסטה' וכמשעיה כדברי נביאי
 כדקם פה אחר' כמו' של כל כד' רק תפלה כענין כמ"ס השקוללים האוילים' להכריח סתירת הכתוב והקובל (ב) וכן
 מובא ברניאל' והעיר והקודש בו' כלה ונחרצת(ו) והכורים כתכללו כנחרצת סימיות' ככפוק טלכניו' בק שנו סתבם
 הורינו לגו (עמי הארץ) לנו ולמדו לטון הקודש תפלה' כי מה עויל וכוחיל שאמה דעי' אם לא תבינו לרעי' ומה נדוית
 לדדוט לפני אונים ערלות כלא' ה' אוניסה ככריו שמיש' וגם לא תכירו כלנגנו' הקדוש' העבור כנקי' ואחם עם עתק

טפה וכדי לטון' הרי כל יעישו עיכם לריק' שפך היה לכם
 לומר בקשנו מכם לא מוכם' כי לא מכם אנחנו' אף אם אנו
 מים כדתי' אתכם על מומכם(ה) הורנו זאת' כי הורינו'
 כשקל הודינו לך חלקים א' ב' אתם המורים לכם' והוא נלפס
 לטון און בינה ויולת הורנו לבדה דיה' היא בכלם הורנו
 (ליסיד) ואכי אחרים' הרי כאן דבור אחר בקשר' מוכר מוטלם חילת וטובשות תכופות' אולי תקחו וממו ראים
 ג' ב' על שלמה פרנזים שלכם) וענה שמוענא המורים (בלטון יוני כפיר' ט') ולפני פכה' מה סכר כחקרא'
 זה' הלא הוא בענינו מוכאד יפה' באמרו עד כלה ונחרצה תוך על פומם' מהוא הפ' הנוכר כנרו כסוףן מלפני'
 ועל ככף סקון משומם (וכן אמר עוד' והקפט שמוטת תת) שיהיה מומות הארץ חתמיד' עד שיתך ששפט כליון
 קרוך בעובדי השקון' וכן כתוב כי כלה ונחרצה' ה' לעושה כרב כל הארץ' הנה זאת כלה' אך כנלה' מוגפת
 לעובדי השקון כוונם לעבר ולעתיד' עד תתך הלה' ויעשה בכם כלה' תטם הארץ' ולפאר יטוב' הלא כליון חרזן זה
 טוף דקרה' וכך כתוב ירושלם כותשה וטפיה כדקרה' או תכנה ותכונן עיר על תלה' למען כיון לא אפשה לתישך
 ירושלם לא אקפו עד יאל כנונה דקרה' אך תחלה לשיב לדברי כסילותכם הכתיות' ועוונתם הפראית' ואם פאית
 ובתמים אתם מפקשים' להרות לכם כאור כנאזה וו (שהיא אהכם ככתובים' ונקראת אלם כנאזית) הנה הלשון כומר
 שבוחר לפיכם' לא יואן חלקכלו כי אם כלל ומתקט' אשר תואנה מוכש' ויש' ע' כרוח כבור' ג) ואם לא חרצו'
 הניחו לנו ליטב בשלוח (דקוקים מפקשים ליטב בשלוח' האם נעלם מהם משנה שלוח' שפט לרשעים' רע להם ורע
 לשלם) ונראה להיעביק הרבר (הוי העוועיקים מו' לסתיר ענה כערה למה תמברו כרעה' ככר העמיקו סתמו כיווי
 הבעיה' על כן גם הוא יתעלה חכם ויבא רע לכם ערוך מאתחול תפתה העמיק הרחיב מודרתה פס רשעים מלרו רינו וזאת
 לכם המרענה) ונלמוד אתכם עכ' ד' אתם למודי הרע והיה רק וזיה' תבקשו ללמד להשכית עם ה' שזו להטעם ככ' על'
 טובו לאשר השיוקו סיה' ולא תהיו כפרה כוררה' ויש' ע' ד) ירמי' אמר כי מי יחסול עליך כו' גם זה הפרשו לנו
 מליה לנו למנוע בר הכאור כבור לבכנו' רק רחשו הזכו כבור כפיכם' ומולו ערלת לבככם' מי יתן והיה זה לבככם' ויוסר
 לב האבן כמסרכם' ונפקו עיניכם' ולא תהיה עוד עולה אונכם' הנה חיד תראו עונם ענימות עיניכם' ויראות אור האמת
 אחר חשך בעדכם' על רוב עונכם' שהרי כל העולם יודעים' סכר שמול פד וכסם על הרעה' וננה ירושלם אחר זאת הכנאזה
 הגולת ומונה כל חמלה גם בעתיד' לדעתכם הכנוכה כידבר הכנאזיי' התוכלו להפקיש כנין בית שני' זהיה כודאי מועסה
 יד' אדם' א' כ' איבוא דאון והכירו כסילותכם ועורונכם' ועל מה אתם בוטחים על כניכסם הכופל' ואם הנכס טמים אותו תכל
 הלא יאמר תליכם איה הטיח אשר טתים' ודעו נא כי הויכות הקסוכה כנורקה ככם' היא עוורה עיניכם' כקרה מומכם
 ופלגה שלכם' נכנה לבככם' ומה שהלשטם על ירושלם וטפט כליון חרזן עולמו' מןות הכתוב לאיתי הכתם' זה
 גרם לכם העדר ידיעתכם ומועטם כק' איתכם אפילו כחקרא' כיכן דק הכנאזים' להגויס כטענות ותרעויות עמונות לומר
 טהיה דקין נותן ודחי להיות כלאר מהנכס' אם היה כו' יתעלה מדת כטרוס' או לא היה אפשר לו לכבוז' וכמו שהוכיחו
 הכנאזים כולם את ישראל בתוכחות קשות אחר' המחייבות אותם כליה' לפי המדומה כהקפה ראשונה' כשוד כדברי
 ירמי' ה' הנוים מאד עליהם בעונשים מכלים ומשחיתים וכנסם עד כשר יכלה כיעורו הקשים והחרים' ועם זה הקדים רפואה
 לעוה' כמ' על יד זה הכניא ועמו הווכים הויישר הגדול והשעום' ואחר ג' כ' כינעור לעולם וגו' ואמר הלך וקראת באזני
 ירושלם וגו' לא אפיל פני ככם כי סוד' אני וגו' ואחר א' שטוב ושרא' וגו' הלא תדעו ככרשיות עמויות מלברי הכנאז
 הלו' אפילו כפרטים יחידים' כי הוא כנא' על אכסי ענתות וטארית לא תהיה להם' ועליון הגולה' וכמו כספר עורא'
 וכמו כדברי כחמים' אכסי ענתות מזה ועברים ושמוכה' שטבו עם הגולה כמכלל' וכתובסם מהם הארץ' וכיכיה מנינו כונו
 כן' כתבו את האים הוה עריו וגו' כי אם יהיה האים הוה כנא' מותם על די עיני וגו'
 והנה לא נתקיימה כו' הקללה' אבל נהפכה לכרחה' כי דוככל כןכנו כאמר כו' גם כלטון הוה לטובה ימשיתך כמותם וגו'

ועל מה נחנבא' ג) ואם לא חרצו' הכיחו לנו
 ליטב בשלוח' ונראה להעמיק דבר' ונלמוד
 לחכם גסכן' ד) ירמי' אמר כי יחמול עליך כו'
 את נטבה כו' ואשחיתך כלליתי הכחם' גם זה
 ומוכר מוטלם חילת וטובשות תכופות' אולי תקחו וממו ראים
 מה סכר כחקרא'
 מהוא הפ' הנוכר כנרו כסוףן מלפני'
 עד שיתך ששפט כליון
 הנה זאת כלה' אך כנלה' מוגפת
 למען כיון לא אפשה לתישך
 ועוונתם הפראית' ואם פאית
 ונקראת אלם כנאזית) הנה הלשון כומר
 ויש' ע' כרוח כבור' ג) ואם לא חרצו'
 האם נעלם מהם משנה שלוח' שפט לרשעים' רע להם ורע
 ככר העמיקו סתמו כיווי
 ככר רשעים מלרו רינו וזאת
 שזו להטעם ככ' על'
 מי יתן והיה זה לבככם' ויוסר
 ויראות אור האמת
 וננה ירושלם אחר זאת הכנאזה
 ומה שהלשטם על ירושלם וטפט כליון חרזן עולמו'
 וירמי' אמר כי מי יחסול עליך כו'
 וכתובסם מהם הארץ' וכיכיה מנינו כונו
 כי אם יהיה האים הוה כנא' מותם על די עיני וגו'

8 אכמנו אומרים א שבתים מאמינים
ישראל על צילה משיח צ ואמרו שיבוא ויגאלם
ויגדלם על כלהעולם יהיה להם עט וכתב
ולא כן הוא רק

דעתם אותו האתם תורו לכני ישראל האשכנזי לב אלהי אבותיהם ואמר הושיענו מל ימירם בלחוד אחרת ובלא ימוש
דבריו מפייהם ולא תשק תורתו מורשם תאלרו ללמדם אמונה חדשה אשר ראיתם בחלום מות קנה לא בערוה לבותינו
ולא יכלו פכטים אמות להוציאנו מאמונתנו זה ככה אלפי שנים מיום רבים לא יוכלו לבנות את האהבה בניינו לבין אבינו
שפתים הוא אלהים חיים לא כעל אל וולתי כמ' רק אומנו יפשו לו לאוהב לא וולתנו מכל עבדות האדמה על אודות
ציאת משיח יאנו משיחים ימי לבס אחר לבס ואמר מאיכס פכטי ראל אין אמריכס פכטי רק הגדלו מאתנו לא
תתעוררו עוד עמו אכנסו עם אבותינו ואמינים בני מאמינים בדברי נביאי האמת ביו מעש ובאשר ירכנסו מאבותינו
ווקיינו ואם כפי וחסותכם אדמה פקומו ח' נגורנו לנו לנשא שמרנו ברית אלשינו לרק יעטנו להחיו והכל כמו כלינו
די לבלל שימור באכלי ואת עול סובלו אתם מה לבס ככך לנו והיו חסדיים ברוקו עול כנמיכס ודוים אנו כעט
שכסנו לא כקס בפרק עול בלות מעלינו עד שירכס' לראמנו לא כשי ולא נעור את האדמה עד שתחך להטיב צביתנו
כלום אתם שסדיים בזה אומה מויק לעולם כלל אמונתנו גם ביו כמו בצלר יכודות תורה נומחירתה קויב ענותים
ומשפטיה הן כולם אין ככס דבר רשיוויק לשם אדם ככולם שתאיות וכולהו אין ככס לאושות אבל כלליה וכרטיכס
מוזילות לחין האמונה בכללו מהס כל העמים לוודים מוקים נדיקים ומשפטים ישרים עוכריכס ככליים נודרים עובים
ויכיס ונאים לקבץ האדיני ועובים אותם בכל מעלות השדות המודות אף אם אכנסו כעמכנו עליו נודרות ומינים
למשורתה של תורה לא הרענו ולולתנו לא הככנו משאנו על ארסי אכנסו השמים למשעות' מינפס וכואכס
ימיס רבים ככביה לא ארך לנו הושי ישראל עוד רד עם אל ועם קדושים כאמן והיו לארתיס פלק ככאכ הלו שאכנו משיכיס
על עמנו לא ככק אכנס גם כן לשעתך כככרנו הרי אתם ברשות כמירכס לשמות אל גיל כעמיס אנו אכלו ירוכלם
אל דמי לנו לכ יודע מרת ככסו וכשמתס לא יתערב ור מי שיש לנו און ישמש ומי שיש לו כין דבר הכתוב או יאמר
כנזיס הנדיל' לשעות עם אלה ונו' באברו שיבוא ויגאלם על כל העולם כו' לא אנו אכרנו זה לא
שימו שאו כסלנו ולכתס אהבת ככס לא אכרנו מעשנו אין עינינו על כעטנו ועל השמס והמרוכ (לשבות ככת ש' כר'
אמר בזה שנו כל המשפס לרשת משכנות לא להס על ידי שקוסם כוונות ככבי בותבי וכרונות ודברי האורש שלו כי בזה
יהי כל אשמים להכרות אונס ומכס ושלח למאמינו ממלכות ועממיס לכלס כתן כדות וכרמיס ויהן להס אריות גויס
ושל לאמיס לכן לא השלית לשלכס ככאר שלך אביין וכל כליים ואדמתו עלי תושק ור ער ככוכס ווואמיני
קדר להס אור שמוס בחיותה חכנה) אס אכנס לא נוככ להכסיס דבר אליהו בתורתו ויעזרו ככאינ האמינים ככל
שעולם עתס מודיס בחמתם בעין השמיס כתוב בתורה לא יכור סכס מיגודע עד היינו הכרה עולמית לעד ואומר רובס
מאנז מלכו ונו' אראנו ולא עתה דרך כוכס מיעקב ובנקמות האומות הויבי ישראל ומשפלת ישראל ככסה אחר יאכל גויס
זריו ונו' ואמר וקרקר כג עני שת ונהיה אדום ישה ויהי רפה בקבול לבאר מין כוונת דווקא על ורע אדום לבד אל
כל הקרקר ככס אדום ואומי חספיי מעברתס שמורה לנגה סכס שוכלי ישראל כעטו לעקב שיער אויבי וישראל עומס
פיל ויורד מיעקב ונו' ונאמר והיטיבך וכדכן מאבותיך ונו' ונתן ה' את כל האלות האלה על אויביך ועל שונאיך אשר
רדפוך וכתוב כמיה לי כקס ושלטנו' כנינו' עמו ונו' הרכיכו גויס עשו כירס עבדיו קוס וקס ישיב לצביונו' ומתס
התורה יאמר ישראל עס נמש כה' ונו' עשינו אחר על האומות המתבשאות על ישראל כי הכס יס לה' של כל כס ארס
ואמר רעו עמיס ומותו והאויבו כל מרקי ארץ ונו' כי עמואל ואמר והיכו כיכס ה' את כל מעטבונו' אקוד על כרס
גורל לבס ערך אסור ונו' מעטו כפיין אב לכל הכנרים לישראל וכנבולן ככל אמהוהי כיום הכיס ה' לך מעטכן ומרוך ונו'

הרי כנין אב משני כתובים למזלוי כניו של מקום ואויבים עם שהיו שלוחי החקום בה לבנות שטרי שוכות וכניו אחר
טעמו כניותם פיו למשל ולכנייה נער רשן העולם נענין אנרים אסור וככל עמון וזואל אדום והדריס לפי שפזר
לרעה כס' ו ככרה וקק גדול אהי של הנזיס אשר קכתי מעש ונו' ואמר ישיעי קצפתי על עמו סללתי כסלתי ואתם כידך
לא שטת להס רחמי ונו' כי י' עשו וכניו הס' אכילו כשעת ככסו רחמי עליהם המוחטיו לבס ואכילו רק השמיס
לארס לקס קקתו מהס לאכנס ככדר ויקאל יען אחר האויב עליכס האס ונו' כה אחר ה' א' הנני בקלתי וכמתי
דברתי יען כלקח גויס ככאתם ונו' מהס ככלתים יפאו וככנה כרות עמו וכה דבר הכניאים ישיעי וככיה עובדיה ככקון
וולקס) וישראל חיים וקיימים ככיים הוכ ואמר בענין השמיס ויכ אסור מעושי ונו' וכנקמות האויות האריות
והכה ארץ כככט פיו ואקד לא ירשו ולא יספיתו ופיה כיום הפוא מרס ישי פומד לבס פויס וכל ספרס וכתוב ונקמוס
עמיס והכניאוס אל עקויס ונו' והיו שוכיס לשוכיס ורדו ככונפיהס ואמר כיום הפוא יהיה ישראל שליטה ונו' כרוך עמי
מכריס ונו' שפתיה ויהלל ישרל על כולם ואמר משל דומה אחר כומר אתא כוקר של ישראל ונס ליה לאויות האריות
לכל כמ' שמוס ימה לבס יוס' הוא מושך ולא אוילאך אס תכעין תכנסו טוב ישיי ככסו שרבו היטיבו לרכיכס ושרו
כרשוכה חתיי בואו ולא ככנו אסור ויהי סמרה והתלכס קולשונו' כלי וסכיס לפני ה' יהי ככה כ' כוקן
כארץ ונו' וכל ספרס יהיה כיום הפוא יקוד ה' של ככא המרוס ונו' ומרוכ יויס יפקדונו' ונדד וקניו ככוד ונו' וכל
כרה כה פני ה' לוט ונו' כיום הפוא יכר הפיר הוכ כארץ יהודה ונו' פתחו שפדים ויכדו גוי נדיק ונו' כי כך כטוס כי השס
יושבי מרוס אף אורח משפטך ה' קויכך כלאמר כל ופ גיס לנו מוק כטמוכנו כו תבדך שלח ההרנו אחר דודת דינו לא
כסיג אסור ככנו אף כלורס ומכעטיו עמנו ככורך גלותנו ולא כשטנו כו כככרנו שהוא לטוכתנו ולטובת וולתנו כו
כאשר יכשטיך לרךך נדק למדו ויכסי תכל ידעו שיש עטניה בעולם אית דין ואית דייך ה' תשפות סלוב לגנו' שהרי
אתה רואה בשלנו אדונים וולתך אשר אסרת אותנו כידיהם ככוינו והכנו ככמות ועל גוייתנו מופליס ככרונס עם כל
זה לבד כך כוכיר שחך לא פרקנו שוך ועל זוארנו ולא ככיר אלה וולתך לכן פקדת ונו' כל ספרס הכניס ישרי יעקב
ונו' כי כלה וככרנה שיעתי ונו' והיה ככלום חיוין לילה ונו' ככה סס' בא מחרק ונו' לבכפה ככויס הככט שאו ונו' ו'
שמה אקוס יאמר ה' ונו' והיו שמיס משרכות כיד ונו' יקרנו גויס לשמש כל ספרס שנה אלהיכס כקס כואו יכס מניר
ככל צין כיצת נוכל כבי' ודבר אלהינו יקוס לעולם כל הנזיס ככין נגדו ואל מי תדמיון אל ונו' ואתה ישראל עבדי ונו'
הן יכוסו ויכלתו כל הכמרים כן ישיי ככין אכסי ריכך יהיו ככין והאכס אכסי מלמתך ככה שיעתי למורג שרוך ונו'
ואתה תגיל כה קרבו ריככס יאמר ה' הן אתם חיוין ונו' מושבה יכמר ככס ה' כככור יכא ונו' על אויבי תבדך מאמר
יקרת ככיי כככדת ואני אככתיך ואתן אדס תמתך כה אחר ה' לבזה ככס לפתענו ליעד אופליס מלכיס יראו וקמו
ונו' והיו מלכיס אומניך ונו' אפיס ארץ ישתקו לך ועפר רגליך ילכנו ונו' והאכלתי אית מוניך את ככרס קריכו מנדיקי פי
ריכ אתי ונו' הן כולנס קודיס אס שאורי וקיות ונו' שפעו אלי דודפי נקס עם תורת כלכס בגלות הארס כידוע שלח
עובדי תורתו אנו חמויקים כה ככל לב ובכל ככס לשמור מאד ולשמות של כן לא כירא ככמיר ארץ ואמר ככסמר תורת
אלהיו כלכו לאתמנד אכיוין ואס עובי תורה יהללו רע' ש' ככוידי תורה ככינו הייס תככו כס' אל תיראו אתפת
אנוס ונו' כי ככנד יאכלס עש ונו' פרסת הנה יכיל עבדי מאירה ודאי על בגלות האומה ככקראת עבדי יעקב ככיו
שריל על למונו של עיאי וה פעמיס ככות גלוי לכל ורמות גם ככעין ככסיס הקווס' כמ' ס' ד' ל ככיוין בגלות הוא סדוכא
ככיוין כוכייס ודאי דרך ושל ויומר שיה כככא ככתוב ינס ככסי' ת כככול ותקנר רככו כככול ישראל וכן ככל לרסס
לנו' אבל כולן ככסיס ככנה ככהרה ככיוני אכסי הוא ככרה לנו ככור סון הוקראות וכמס' ל ככ' כל כלי ונר עליך
לא יכלס וכל לשון הקוס אתך ליעכט פרטיי ואת ככלת עבדי ה' הוי כל ככא לבו למיס ונו' למה תשקלו לבס ונו'
ככיו פושטס על עי הדכריס אומריס) ואתם קרבו כנה כני עונכה ורס מכאף ותונה (מי כס אלה) של מי סכנו על עי
פרטינו כה תאריכו לשון ונו' (העורים ככיו לראות עס מי מדכר הכניא ככאן דעו כא וראו והתעשו) אף כייר עכילכס
ככלמות (יער) ואת כולס יש' רוס (הכעטינו) והאוסה כו יכסל ארץ ונו' (וקייס ככו דברו סכור ככאר) ואת ככרי'
אוקס

לכל העולם (ה) וכל מי שצמחין בו יהא זכאי וקרבנותיו וימי שלא יתעין בו יאבד בנהיגם לדרות ו) אתם יהודים מאמינים בכל הנביל ואין ראיה לא מתקיא (ז) ודרבנא משמים ראיה לאמונתו (ח) רקאתם מביאין ראיה מהגמרא (והוסקד ואין לנו מאמינים בו)

וייתה בשבת מקרה אחד להם וכמעט יקרה את מולד וזה באחת נאות ב' כמד שהם משתתפים על כל פנים בשמאיש שלא נמלחו מהסגס וזכרים ומאשים כי אדם אין נדון בארץ וכו' כל שכן אם הם בארצות ולחיות כיהם זכרים וכעטו זה לזה ערכים מלבד סכר אומר שהם כולם כנוף אחד חמס נאשכים שאין כוונתו כל עיקר אש שמו ונדכאו לפני העים נדקים וזכרים) ואם עושים שאלוק ביהמה

או רטע נרות וזהו כענין שכתוב בתפי כפרך זכרים וכו' ואיפה ישרים בכחמו ועין ברבם נ' נדוק ועל לפני רטע ארן מודע העטם פעמים לכס אל יור נוסח פומתיכם כשעיר ברי שתסגלו לו סוף רב חסבל פשעים רבים ועבדוים לפיפיו כס כי על ידיה שיטן כחזיר נוכח באשם וכו' על כן לפי דרכם ישר בעיניהם להרבות עבירות וזמאנים בארצות ועל ידי כל תשם בסמיים שיש עשה ויתענה לפוסגולא שמי לא מלבוש סופרא שיזכא וכיוי להשביעם רעבה כל מר חתוך טמאם תאזיק בפיו כמות וסגן כן הוא אשם דרכו חשדנים וזמאנים לעמנו והקל מעליכם סוף לא יקדכם הוא לבדו ש' שר יברע לשבט בעדכם ישוב עזרו ועולם בראוי ואתם נקיתם יעצמם תניכסם תוכלו מלפ משה כרסכם החפוטם באיסורא וזויה על פניכם תקסו איתו כי לא רוח עזלתו לכן הוא חזק פראים מרא' הסעדרים וזהו השבה האזנית שהביאה והביאה דברי תורה ופושעים והזול דרכו באלהים שהיה לועזן וזוהו תרומה לא תשם תכס טריה לשם תול לא לחין אשאר כל זה להאזר עמי ארבעה כוכב על פלגי מי השכל שזול לא כויר אלא ככל כפיה סע נלכסת בארס אונכס ארש כסתל פזול וחכף הקלע כזולתה להחלבם כזולת פמה שהגדתם בחומינה) וכל מי שיאמין בו יהא זכאי ויקרב בו ימי לכס את שלכם שמוזו באימתן בן יראה בוסת ארש ארש הרגתו וישתה הוא כס עד תלא אג נ' ואכו טמא כירובעל לרוב עש כעל לכן לא כלא עוד על עזותכם לומר אלינו ו) אתם יהודים זורתם להוריא את פניכם סן הכלל הקדוש מרשם ולכלל אונות כזרים או ישמעאליס לא בארש וכו' וזה חזק א' מי העזר לכל דרש ד' אר לא יודע עד הנה מה טיבה חאין ואין כאה לכס גם כי תקראו להכריע ארזים בארזים יכסם עזים וכלוים) מאמינים בכל תג' ואין ראיה לא מהקרא בו ואם אינכם רואים אור כוונתם וזמנון עכל אלה הוקראוהו הארזים כס צריים יקראים בן קל כזפריס בודאי אתם מוכים כס צריים ועללה אינכם לשמע בקול מורים כל יעשו לרין עזכם עורים וזרשים גזורים בעלי דעת כס צריים מה כותיל וכני ארש מבוירים מה תקוה אכפילים מושגים כסם ככר העיר השכם מכל ארש איש חכם כשפט את איש אויל ורנו ופסק ואין בנת אש אתם זכאשים את שירוע להציו פניכם באזור (ז) ואהרבת משש יש ראיה לאמונתו ולא הפנאית אפילו ראיה ארש ואנו הבאנו בדין וראש עדים כזמים אש פנו ולא כפ כז (טיב ואלא זכאשים עזל ורעות רוח שלכם) ואתם שבאים להגויא עיר הוועון יעליכם הראיה ולא עליה כירכס אפילו רוק עד איד וזהו עגלתכם קדחת מרחת לרין כל יעיעכם בלי סד אליהם לנגד עיניכם קולו שם להל טורח ככה כרוי על לכס דבריו עמוכם שחת להגיד בפנינו וז) רק אתם מביאין ראיה מהגמרא בו ואין אנו מאמינים בו כלבים פמי כפם הלא הכל רואים שלא יכולתם להביא אף שפון אד עין הקרא ולא מנאם עוד לפנות כשהם זרה מדברי הנכונה והסברא רק דווקא דתקנתם עמוכם שלכם שישמעו כל לפס כוירי ר' ל' מ' ארזות הגמרא בקתם עורה ונתכאר כי עזרתם הכל לא לומר ולא להועיל כי לבנותם לא להפס ואין לא נבנום תכירו לנו לבקש שיעו ויוזעו וזוהו עורה מאובים שלכם הטופים על פניכם העוים והקשים ואתם אומרים שאינכם זכאשים כסם ודבריהם ואשם כ' ארש רונים להעזוק בארזותיהם ולא ענה כדברי מודותיהם די אבד כל פנין אמנות חכם יעל לא עש לכז' זי הוא בעל מורה אבזית שלא יגזור חז' עזם ז' וז' נ' כלביות שלכם ואף גם שאף לא כיועצם לויף דברי ח' ל' כזקרי' סן ארש עופלי שר רופאי איל כלכלם לפדשם למוכס דרכ שר העוה כללי שבה עמנכם בוניה וה דרככם ככל לויף גם הקראות תגולו וייתי שלם הגאיש שאלו שאלו וענה הנכס שכים ככלב על קילו

קילו להגויא לפו על הגמרא אור ישראל ופלאו וימי עשאכס שפטים שלא להאמין בני אחר שהוא קבלת כל ישראל (הנאשכים לפ' וסבליס על כבוד קדושת שמו ועל קיום תורתו עול גלות שלמה) מקדש בכל התבונה (הנראה בעין איד כבוד ס' ה) שאתם מורים בפה ולא היתבם מאמינים בו וזשבתם שהערתם עגלות סוף לכם) מקיי' שמו אחר כל דברי ר' ל' שבנמר'א עליו כונה עוסל וכן ר' ויו בקבלה האלהית ומכנת הארש ומגלה סודות נוראות בכל דבריהם ואפילו שיחתם הקלה היו אגלו לראש פניה גלה בהם חתום בינה) ועוד הלא גם אביי כס ויולדים האמינו בו ועל מיויו נדל'תם עד שקאתם תרבות אנשים מלאים כת תעונה ושקונה איש חנוש ישראל ארש וי ה' תיר לכס לגדת הסוכה האם אמונת עם קדוש הגוי הגדול חכם ונכון הזה סוף להאזנה לכל סכל ונאול עיר פרוש וזוהו רגבו הקדושה הסוכה תעטוה ספסה כפרפת עשקת רגליה לכל עובר לבוא עליה שלא כדרכה לענותה לפתרה כחשק הנובר לגלות ערותה פדים חסנה ומרובה אנו אין לנו אלא אל מי אשד אל אמת וזרות אמת מיה וקיימת נוסרה למקנליה דור אפד דור כפירוסה אמת היא לאזנה חמה לה פכוד נגורה בחינה של כרול ופירוסיה תשיהפוטמה קבלתה ספיד גודתה לא מחוור קודמה יפנינים יקרה ועמרונ תבולתה פרוש אוביה יאכלו פריה ימוזו ויתכנו עזיו כבוד לא ראש פתיים יינקו בתכין לגויים מד שלכם טפחה כעטם לסד השון טועניה פיים וכו' כל אמת תלוה נרופה חתוק עמופת נופה ועשועיה את בני ארש בעלי חין בריא נפש היפה כה אינה קנה אובלת זשבעה בטובה ובדינה אכן חז' ע' ט) הפרשו לבו אהם המפוקים בו עש היות אין אנו דריכין לכך שכבר הבאנו לכס מפוקים הרבה יותר מדאי והכס מבורים סס העוים הסומדרים מענום אמת לאמונתו הקדושה וקבלתו הכללית הישרה אתם סיבים לפרש כל הפסוקים ככל ותראו אש יפכלו יצירוש אחר כי אש ביהוטנו המזון ונגלה לכל בר דעת אבל הפסוקים שהבאתם בידכם לא כפלא ולא חקוקים הם מדעתנו אך הסבוק הדאון כי ילר כו' מהגנתם פה אין ראיה לטפל בפירושו שכבר יעו בו לרין הקדומים לכס לקחת מענו ראיה על דעת אחרת כינא כסם מאיזה מקובלת בשכל פיטר פתשבות שכבר העי' כונו מאו וזולככים לפס' שלא יספיקו גם לכס' ואתם דלים כסרים לקתם העקפה ובאשראי תבטיל מקדשה יונה השבתם להם אמוז הבבל פייס' למלא חפירונכס' באות נשכסם לטאוף רוח בעענכס' מה שנכאי הוא להשיב עליו חזש' וטבור הוא בפי הילריס וכער קעון כוהב בו מש לנו לטון קחמא שפיאל ארז ככר בטון כריישים של ספרי וזכות שלנו הקדומים הרבים והענושים ונדברי פמרש' פוקרא בראשונה יכבר כנתנו בו טעם בבניה ופרשהו בלי שום דוחק לפי ענינו וזמנון וזמנון לא לשנות מהכתובים מוכא ועלולא לתסכם כשער סוף לבכלם ולהלביטם אדרת כש' ר' למען כפס' וינישת כפר הוא לערות מכלי אל כלי' שלא כל זורשי ימלאוהו בדרכה מפפרינו בכל זוית וכס' אכן מה שבאתם עלינו כפסוקים שחליים שיטופ ונדגל כ' ב' כמג יור' האלהים יבוא ויושעם (כג'ל) בו ייאכשים זאת או ילא ידע בכל אלה כי יד' עמטה זאת יכשיל כך לא הייתם דריכים להשיגם לדברים בטלים ולהטק קטרה על פיה לשנות מאל ארש להחליטו ככשר ורש' ולסתוד כל הכתובים שחלעשים ועל עתותיכם עושים שבעולם שלא תקשו לענויכם אף א' כ' תייחסו הגאולה והתשועה לאלוק מלובש כשר' הלא לא במא' כך בשום עקום ככתוב אבל ה' עומה כל ואין לשייכות בשבר' כמו שמכאר פיטב במקראות הרבס מאל (וכתוב בדגיא'ל גם על פי ע' ז) אפי' בולאכים אלהין די מדדקון שם בשרא לא איתוהי' הלא שרפת עמים תשאו יהוד ימלאו פייכס רוק בלמת עולם תכסם עניבים כדרך שהוא קבוש למושכל ראשון ותקוט בלב כנון ונטום בשכל בעלי בינה שיש להם מוש בקדקדש' א' כ' נפים עורים שעלמיס' לפי שטת עורוככ' שאתם כוכרים בשיאת שמיס' עמיין לכס הרכבה זו של אלוק ואנוס' חיוסר בכאב אמם הלא טוב שמתלו הגדולש כעלשה כורא חמיס ומטיהס לוחק כמסע לשם עליה' או לא היתר עתכם דכה כל כך והיה חקוס התכלות לעקשותם לומר כבוד ה' ותהלתו הביאכם לילי חדה זו (כה נולד רכ היל בתלמוד ועוכם קשה) אך להשקש לתת כבודו ית' לכשר ורס' וכו' דבר שאין הדעת סוכלו בלש' יקניי טעון ענוס כוה' למסות על' דברים אשר לא כן דרך כוה' לא יתכן איאכם המימס הפוקוה באמת לכך

ט) הפרשו לבו אתם הפסוקים כי יור' מדלנו ויקראתם פלא יועז וגו' יור' ה' ח' יס' יב' ויושיעכם אנכי' ואין מושיע בלערי' י' אלה' אלקים וגו' מושיעך כה אמר ה' מלך ישראל

עליו כונה עוסל וכן ר' ויו בקבלה האלהית ומכנת הארש ומגלה סודות נוראות בכל דבריהם ואפילו שיחתם הקלה היו אגלו לראש פניה גלה בהם חתום בינה) ועוד הלא גם אביי כס ויולדים האמינו בו ועל מיויו נדל'תם עד שקאתם תרבות אנשים מלאים כת תעונה ושקונה איש חנוש ישראל ארש וי ה' תיר לכס לגדת הסוכה האם אמונת עם קדוש הגוי הגדול חכם ונכון הזה סוף להאזנה לכל סכל ונאול עיר פרוש וזוהו רגבו הקדושה הסוכה תעטוה ספסה כפרפת עשקת רגליה לכל עובר לבוא עליה שלא כדרכה לענותה לפתרה כחשק הנובר לגלות ערותה פדים חסנה ומרובה אנו אין לנו אלא אל מי אשד אל אמת וזרות אמת מיה וקיימת נוסרה למקנליה דור אפד דור כפירוסה אמת היא לאזנה חמה לה פכוד נגורה בחינה של כרול ופירוסיה תשיהפוטמה קבלתה ספיד גודתה לא מחוור קודמה יפנינים יקרה ועמרונ תבולתה פרוש אוביה יאכלו פריה ימוזו ויתכנו עזיו כבוד לא ראש פתיים יינקו בתכין לגויים מד שלכם טפחה כעטם לסד השון טועניה פיים וכו' כל אמת תלוה נרופה חתוק עמופת נופה ועשועיה את בני ארש בעלי חין בריא נפש היפה כה אינה קנה אובלת זשבעה בטובה ובדינה אכן חז' ע' ט) הפרשו לבו אהם המפוקים בו עש היות אין אנו דריכין לכך שכבר הבאנו לכס מפוקים הרבה יותר מדאי והכס מבורים סס העוים הסומדרים מענום אמת לאמונתו הקדושה וקבלתו הכללית הישרה אתם סיבים לפרש כל הפסוקים ככל ותראו אש יפכלו יצירוש אחר כי אש ביהוטנו המזון ונגלה לכל בר דעת אבל הפסוקים שהבאתם בידכם לא כפלא ולא חקוקים הם מדעתנו אך הסבוק הדאון כי ילר כו' מהגנתם פה אין ראיה לטפל בפירושו שכבר יעו בו לרין הקדומים לכס לקחת מענו ראיה על דעת אחרת כינא כסם מאיזה מקובלת בשכל פיטר פתשבות שכבר העי' כונו מאו וזולככים לפס' שלא יספיקו גם לכס' ואתם דלים כסרים לקתם העקפה ובאשראי תבטיל מקדשה יונה השבתם להם אמוז הבבל פייס' למלא חפירונכס' באות נשכסם לטאוף רוח בעענכס' מה שנכאי הוא להשיב עליו חזש' וטבור הוא בפי הילריס וכער קעון כוהב בו מש לנו לטון קחמא שפיאל ארז ככר בטון כריישים של ספרי וזכות שלנו הקדומים הרבים והענושים ונדברי פמרש' פוקרא בראשונה יכבר כנתנו בו טעם בבניה ופרשהו בלי שום דוחק לפי ענינו וזמנון וזמנון לא לשנות מהכתובים מוכא ועלולא לתסכם כשער סוף לבכלם ולהלביטם אדרת כש' ר' למען כפס' וינישת כפר הוא לערות מכלי אל כלי' שלא כל זורשי ימלאוהו בדרכה מפפרינו בכל זוית וכס' אכן מה שבאתם עלינו כפסוקים שחליים שיטופ ונדגל כ' ב' כמג יור' האלהים יבוא ויושעם (כג'ל) בו ייאכשים זאת או ילא ידע בכל אלה כי יד' עמטה זאת יכשיל כך לא הייתם דריכים להשיגם לדברים בטלים ולהטק קטרה על פיה לשנות מאל ארש להחליטו ככשר ורש' ולסתוד כל הכתובים שחלעשים ועל עתותיכם עושים שבעולם שלא תקשו לענויכם אף א' כ' תייחסו הגאולה והתשועה לאלוק מלובש כשר' הלא לא במא' כך בשום עקום ככתוב אבל ה' עומה כל ואין לשייכות בשבר' כמו שמכאר פיטב במקראות הרבס מאל (וכתוב בדגיא'ל גם על פי ע' ז) אפי' בולאכים אלהין די מדדקון שם בשרא לא איתוהי' הלא שרפת עמים תשאו יהוד ימלאו פייכס רוק בלמת עולם תכסם עניבים כדרך שהוא קבוש למושכל ראשון ותקוט בלב כנון ונטום בשכל בעלי בינה שיש להם מוש בקדקדש' א' כ' נפים עורים שעלמיס' לפי שטת עורוככ' שאתם כוכרים בשיאת שמיס' עמיין לכס הרכבה זו של אלוק ואנוס' חיוסר בכאב אמם הלא טוב שמתלו הגדולש כעלשה כורא חמיס ומטיהס לוחק כמסע לשם עליה' או לא היתר עתכם דכה כל כך והיה חקוס התכלות לעקשותם לומר כבוד ה' ותהלתו הביאכם לילי חדה זו (כה נולד רכ היל בתלמוד ועוכם קשה) אך להשקש לתת כבודו ית' לכשר ורס' וכו' דבר שאין הדעת סוכלו בלש' יקניי טעון ענוס כוה' למסות על' דברים אשר לא כן דרך כוה' לא יתכן איאכם המימס הפוקוה באמת לכך

יגיעת שהיו נעל . אי . תמנו כבודו לרעה ותולעה ותכחשו לאל מעל . ואחר איוב אם פתח באנוש ההתלו בו ואחר
 זכרו נכס משלי אפר לבבי חוסר נביבם . ואחר אדם ילוד אשה קצר ימים ושבע רגו . כנין יא ויעל ונו . ונכר
 יחלם ויוות רבוע . אדם ואיונו ותקוה אבוש האבדת . אליפו מה אנוש כי יזכה וכי יצרך ילוד אשה הן בקדושה
 לא יאחין ונו . אף כי יתעב ונאלץ . הכה אש סרפתו ויתר לעולה אמתית הילת . אווב הכה נשמים עדינו . היוכה ללבר
 עם אלוהו ונו . בלדר אף אלה משכמת על ויה מחוס לא ידע אל . איוב ואני ירעתי גואלי חי . וטבשרי אהוה אלוה
 לא אחר אלוה וטבשרי און כספרי . עד אחר הלל . ילמד דעת ונו . זה ימות כעצם תמונו . זה ימות כעצם מרה ונו .
 יחד על עשר יסכור רמה תכסה עליהם והוא לקרות ויכל ויתקו לו רגבי כאל . בכל אלה מה אלהקם עם הדל אישים פסל
 אכסים . אליפו הרא אלוה גובה שמים . איוב והוא באחד . כענין אחד . לא ושתנה . ולא יתפרד . בלדר השל וכפר
 שיוו עושה שלם במדומיו ונו . וזה יצרך אנוש עם אל . עד ש נלפס אנושי יסיה ומתמו
 אל . ונשם אדם עמנו אלי אף כשטנו מוכים פאנוש . ולא כנלם כתכלית ההכלל . אף כי אבוש רכה . ובן אדם תולעה
 איוב . מה עזרת ללא כח ונו . כל הכרסה . עד והקמיה מין תמונו . לא ידע אנוש טרחה . ולא חמצא בארץ החיים
 ונו . אלהים הבין דרכה . אליהו הוא אל כל אשה פני אש ואל אדם לא אבנה הן אני כפיך לאל עוהומר קורצתי גם אני
 (הכי שחן פייכות למומר עם אל . עוד אש ימים אלו לכו ונו . יגוע כל בשר יחד ונו . עוד הבט שמים וראה ונו . עוד הן
 אל ישיב כחמו ונו . הן אל שביא כח ולא נדע מספר שגיו ואין חקר ונו . הודיענו מה נאמר לו ונו . נדי לא מנאסו
 קניא כס . היסופר לרכי אדר אס אמר איש כי יבולע . מענה ה' איפה היית נכסדי ארץ . הגד אש ידעת בינה . ענפנו
 השני . ואם רועו באל לך . המשורר . מה אגוש כי יחזכרו ונו . ותמסרהו עשע ואלפים ונו . לא יסתווה כבוד אופן עוד
 אכן באדם המותון הלא כזה שלל הפיתה ואל . עוד כינו בעורים כעם הגושה און הלא . ישמע הויצר עין הלא אש
 לדכריכם נכערים מדעת . הלא הוא גם כן עושה בעל בלשמוסטים . עוד מי לי בשמים . ועקר לא כנמתי בארץ . ואחר מי כח
 המגביהי לשבת . המשפיל לראות (כשנייטנקתו) . לא יספיל לשבת . ואחר ואלהו בשמים . ואחר השמים
 שמים לה' והארץ נתן לבני אדם (הכה בדבול בין האל ובין בני אדם ונתן האקום . שלא יקפנס הסתוק נכנסו ושלל
 שמים גם יחד . כונו מהו הסתנוטע היות אדם כעל שומר עזרנו ונשמתו . ויבא בשמים . ככה לא יבדק היות האלה כענוותו
 ותלכס בחוק האנושי . אף צדקסר הכלם ובלה והגוף כנוף שלו ויבן הס הדרי קהלת כי האלהים בשמים ואתה על
 הארץ . כדי ההכלל העזרענין אלוהי וטאנו . ימנאר כי לא תקונו של אדם איש האדמה הכנסה הלזוני עתים אלו ותפלה
 נאמר ופכתי אני לאלהים חכמה ושלליות ושלליות ונו . כי מה הארם שיבוא אחרי המלך ונו . ואחרתי אני לכי כוקקה
 שכול גם אני יקרה . ואין ימות החכם עם הבסיל . וטכנתי את השיים ונו . וטכנתי אתי את כל עמלי שאני עוול תחת
 השסול גם אני יקרה . כי ש' אששעמנו בחכמה ונו . ולא דסגלתי עמל בו יתגנו תלמו . גם זה הכל רעה רכה ונו . כי בל ימוו מבאובים
 זביעם עגיני ודולתי וקצר (שיי הכל כלה במדתם לאלוקים . קטעתם מ' וטאכנת לרעך כיוון . ואחר מהו רישעם ככפסכס
 ברתם לו מית היסוד לכנווס . ועוב לארשים פילו . ולאס שלל עמל בו יתגנו תלמו חלק אדם רשע מאלהים (על משם
 ענינו אלהים) . ונחלת (כלה עכתי . כשלת ספרה עליו) אמרו מאל (שאמר עי אל . כי אמר אל אני) ראיתי את הענין אשה
 נתן אלהים לבני אדם לעשותו . שוב ללכת אל בית אבל ונו . באשר הוא מוף כל הארם . אין אדם שליט ברוח ונו .
 אין שלטון ביום המות ונו . זה רע ככל . אשר נעטה תחת השמים כי יקרה אשה לכל . וגם לב בני האדם ולא רע ונו . כי
 לכל ב' חי הוא טוב מן הארדה היות (הרייטכלית טבא אלהקם . אשר פתס עמנו ארדה דכי עלאה . כלבתתא הנבר עליו
 אש' טוב ממונו הנפל . אשר לא ידע עון וטאחה . רעה לא עשה כעוהו וטובה לא חלה) כי גם לא ידע האדם את עתו . והסכל
 יזכה דברים לא ידע האדם מה שיהי ונו . כאשר אינן יודע מה דרך המות ונו . ככה לא תדע את השעם האלהים ונו .
 כי אש טבס רבות יהיה האדם ונו . ויזכור את ימי החסוך כי ההסס יסו כל שכל הכל . והכל הולך אחר השתום . סוף דבר הכל
 בטעם . את האלהים ירא ואת מנותו שומר כי יד כל האדם . דניאל אלסן אלהין דו מדעוון עם כשרא לא איתיה . הרי מטרם
 שאין מדור לאלהים עם כשר ידע . ואחר כרס איתי' אלהא בשמיא . עוד ובישיהו דו תלכיא אמון יקום אלה שמיא . גם קהא
 אותו

אותו מרא שמיא . ילע . נדק כשמו מכס . וקרא לה' אלהא עלאה לא תתאה נכ' רי' ואמר עוד עיני לשמא נשלת
 ולחי עלמא שבתה . סכסס ותופסו נרוטום הרכה . מאל ערשע חסריו הכית . הוא כסא עינו לפאים וקיה חסכס
 לפי עולס אל אמות . ואתם כלבים עתים יוספדים לכי סבור כלב מת . ד' (ה'ל'כ'לך' ה' הנדולה ונו) כי כל בשמים ובארץ
 ונו . שלשה אחר ובי' יעצר כח לבונה רו בית (וכדרי' שאמר גם הנכניא איוה בית אשר חבנו לינו) כי אם להקשר
 עוד האמנם ימ אלהים אש האדם על הארץ . הנה השמים ושמי השמים לא יכלבוהו ונו . אלהקם עושה נרכיו כב' א'
 על כן צריך הוא לבתים רבים לטעם יהיו . כסס' ל' מן הכנטיים הקומריים המצטרכים אליו בהכרח . הנה הראית לדעת
 צרחה ולא כפדות . מן כמה מאות ססוקים . מון אל מן חפוקים . מאירש אור בדיד הוא כשקיס . כאינונתו הקדושה
 שפוסה וכל בעלי תבונה . המוחקת בידינו ונאו מני קדם ווכי סוס אדש עלי ארץ . בפי כל שמאים וככיאים אשר עוולס
 היתה שומה פה אחד כדורה אמת כדכרינו הכדוריים והנדוקים . באור האמת חכריקים . וכל מוס הכננדות לשכל
 שוכוקים . גם דכרי חכמי האמת סוככיים אתנו כמסה כדורה וליודעי בינה ודעת קדושים חספוקים . גם כי האמת עד לשמו
 אפילו לא כאמר ולא כתב בספר . ככר סקק בשכל האלהי שתוסבטפעת מלכו של עולם . ואף כספר הוורה שלל התצטיותכם
 לפי דעתכם המעורפת מ' יס צדינו . אפשר ינחר ממה עקויות מפורטים בענין חסמים . היותו בן אדם בלי שמוק אלוהות
 (עם סיהא ולא גדול רס ונטא שכל האדם אשר על ארץ עליין כורא למלכי ארץ . ויכל יקום אש הוא ולא אל) לוד אמה
 הוא . סוער ענוש ישי' וכן דוד שמו . נפלא אחד לנכו הוא . ה' נכני עמו . הלא עמיס כן יוסף ישתק כחמשלה עמו בתולה
 ככור כעמיס רבות כוזה . וכיזד' פ' שמות בעאשר קן כפור טהאריך אחד כעכני (מלכד שכל הינדרשים והתלמוד מלאים
 עמו . יק איכני עוסק בויכויי זה עמכם סוררים ומורים וומרים הכלתימאנויים לדכרייקניס ומכמים האנוכיים (מהטורם
 שיהס סורס עמינו ככתוב כתורה) רק מה טרוטיס . אך דבר זה של חמיס בן ארשים . מושע מפרס כמורה ככתוב ככול סורו
 וקרני ראס קרינו ככס עמיס ינכס אכסי ארץ . אייתי' נתקיים זה פיידו כא' כי אפילו יושע הכוכס הגדול כככני ארשים
 ודע יוסף . לא השלים אפילו ככשית ארץ ישראל כלה . מתי אש כן יא יורעו של יוסף מי שהיו לו קרני ראס סינכס כהם
 אכסי ארץ . שסס קנווי הישוב . והוא רוגשע מה שאמרה מכה . ה' ידן אכסי ארץ . ופרסה את הדבר אייתי יהיה זה . ועל
 ידינו ייתן עון למלכו . בן דוד . וגם ירש קרן עמינו כן יוסף שאלינו יושם הקרן ככל ל' סינכס אכסי ארץ . הרייטס מוכר' גם
 שדכר מוכרס עמינו . שפשיט והקווה אינו הקב' ה' כשנמו . חלילה הם כי לא להוכיח כשם ה' . לאדם ילוד אשה . כוכר
 אינו אל מ' . וכן ככל נקום סמוכרם' ה' דבר כבוד הוא . שאין כוונתו היותו אלוהי . סם לומר כן . ותלכד מה שכבר הוכחנו
 והכחנו מדברים' ה' ר' מ' סלקו הנשמות משמות . כבורא יתעלה מחנו עליו רב . ככבורא היטב כפרשת קדשי ונכ' א' (סכ'כ'
 ונתפלת אליהו ל' בר' הספקוקין וכן עוד . כפקוקי ויהר (קינ'כ') אמר כפירוש . דעולות העולות לית ביה נון ולא צורה ולא
 דיוקנא כו' . ה' כיל דכרי יפוד אמונתו הקדושה . הכוונה וצרופה אכן הראשונה . מוככס בשון נס ונרות כבורה וכספרי
 הכוונה וכדרי רוח הקודש . ומבוארת כשכל הכריא' ומשאת בפי כל חכמי קדם . כאשר היא מבוררת כפינו וכלככנו . ה' ה' ה'
 שיונתו לעם קדוש מאבות לבנים מורשס . יאריס תחת יד ההכסה . ואחס סמרייין חמר הלא אשך רוח עושה כוונת אשה
 וכה . עתים פניכס ככמוסה נגשת שלום לכנניא אמונה מדסה . תלאה כלמיה ונכסה . מה יודכס ראיה גדלה או קעסה
 קול ענות שלמה . לא מן הכתוב . לא מן הסקובלי . ולא מן המוסכל . לא הגדתם לכו כויה כמכס גדול . לנכא לרוב חלמי .
 לפונאינו חקוקת אמונתנו שהכרה והקדושה . להסיל ולהרוס מות אש דת הברכה כשמים היא וכמוסה . כי תאמר מורה
 מני אורח הטו מני דרך כבוסה . הסכימו ופכינו את קדוש ישראל להיות מטאכס חקוקס באשן כצט ברזל חרטה . אכן
 עפסה מוא מותים מאות קסה . מנע' ת' סו' א' כולס נקסה . אכן הספוקים שהכאתם לראים . התוליס הגדולה ככפליה .
 ח' מכסיס זה . י' את מי אין כוונת אלה . תינוקות שלנו יודעים כי י' עושה הכל . וכל אשר חקן עושה בשמים ובארץ . הכל
 מאת יתברך . הכל כפולס . להכיא ראה מיה . להכמים ככביל כן . פשעי העוקראות . העורים והעלמים . על כיאיה
 שמיס כן אדש ענוש אדש . כי הלא בונותו כנאלה ראסונה . כאמור למעלה . וכאחר כה ישלם מלאך ויכיאנו . וכאחר ונויאינו
 פ' . וכו' דרבה מאל מונא כוקראות שפסולות לפעמים . נקראות על סס הכנה הקדושה . ולפכמים ע' הרקוקה
 פעלינוס

הוא אשר ויהי מי לא יונא) עם שאין זאת ופכות יסודות תורתנו . שאינה תלויה בכך כלל . שאפילו יזויר העדר משה
 לנצחיו כללים . לא יתכן שיה בטולה של תורה . וכמו שכתבנו ובארנו בספר בתי שמונה הארובה שהצננו בסוף ס' נזית נזבל
 כפ' ד' בהמת אין דבר אשר יחברית אותנו לאמונה ה' . ירק יזכר לבכנו וטווק בשמונו כה' לאמת . אשר דברו לא יטוב ריקם
 הפוא אמר ולא יעשה . ועונם אפוכתו בדברי כתיא' ה' הכאונים שאינם יזאיה מירי פשוט . ועמיהם קבלת מו' ל האותיות
 (שלא דרמו תועלת לעמון . לא כדנו תכבוד תורה . אבל מסרו נפשם עליה . הן כל אלה ואסותינו הקדושים אשר פטנו וזארים
 לטוב על אפוכתנו הנרופה ובכונה . לא הוכו עצמם וורעם . לכבוד עול גלות ארון אר וקסת' על משה) כמותנו לבד
 למשמעתם . ולא לטור מדבריהם יעין . ושאל . כמנוה עלינו בתורה האלמית . ולבלתי לכת אחריו (הנותרים שיי הולות)
 כטיית דעתנו הפסוית והמשולמת (ולא לתור אשר לבכנו הוונה . להיות אחריו אלהים אחרים פונה . כאיש שוכן עם אשת
 כעוריו . כנועה מיוחסת ידועה כל אלה וקבולה . ולנו רודף לשגי . תאותו המנוכה אל אשה פרוצה ומטורה . אשה כפולה
 הומיה ופורת פתיות כל ידעה מה . כי השה אלה מכמה . שית וזכה וכזכות לב . ויכסה לפתח ביתה לקרוא למדברי דרך .
 והנה חסר לב לקראתה כמלת פסיתיה תדיקנו . כשור על טבח ויכל . או נכשו עליו תאכל . כי היא תשקק אחרו . עד ופלט
 סך כבדו . ועדו קרובו . הבכנו כבוץ כון רגלי . ונהם באחריות . בכלות שארו ובערנו . או ואחר סך נכתי מוסר . ולא
 יוכל לפתעם הסכל כי אם על לבו המסר) סן יפול הנופל ממנו כפסת . חוי כשיס לרוח המוכס ככדאיש קליס מיהר לבאר שסת
 לזני ואת ודאי יותר יפה היה כשיכינו לפי שכלנו הדל . הנאולה עלידי ה' האלפים בעמנו לכדו . אם היינו כדאים לכך והיה
 אפטריו מדכדנו אבל היא ששעה הראיה כי רמקה היא ארץ מאדש (הנמשל הלה . לפתחה על ידי האלוה . הבלתי מתנעם .
 ולא כראה לפחוריים . על כן הונרכו בהכרח למנהיג אנשי תומרי מוחם וקפיל הורש) לזני ואת יהיה ככון לסטוא . כדרך
 שארע כדור הנדבר בששפט שמשרו מנהיגם המושג . לכן גורש הכמה האלהית כן גם לפתיד . כל עוד שיה עולם כמכבד
 נהג . ושוכניו עמרים וכלאים כבתי תומרי . שיתכנה כמנהיג כן אדם מגד כר' חן ונפלות מזיא חן) פסני אבה היינו אפוכת
 כספך לבנו כעוב ונקת . אם היתה הבקירה כדכינו) אם הותרה רנופת שמשנה) ושקוק ימינו כראיה חכמת . לא כדמיון
 כווב ורעיון רוק וזיור אוקלן מטופש מלב מעופש ומששנה באויר פורחת . היתנגדת לכל האותית . והורסת כל חנות עיון
 נודק ובמנה כמאכס ובכבוד השמש עושה קרחת . כל אלה דברים נודעים חף לקטני פכחה מעוטי מדע . בלתי כפלאיש
 אלא ופכלים נחורים כמוכס מוושמים . מה לנו עם עמשים שטוים מוושמים . שלא ידעו דברים סטוים . אחר כל דברי אולע
 להטוים . כאשר יונגן אשר נבלה הכלבים . וכוכבי מוש . על שולחן קיא צוא' ה' הנוף אלא חסין רשע כוכבים .
 הגדה השבנו על כל דברי תעשותיכם . ואם . אל עיר וקריש כם' ה' תאספו לאסוף קרפתכם . תורה שר לבס . וסכנו אתכם
 עד כאל השועים . כאלו פתאים אולת עה אשר לא נותר בו נרוד הכוב כפדיתם מלככם נרוד עונכם כמנה שעתכם
 ורבה ונשמתכם . ועחה . אשפעה אתכם . חף אם ידעתי השמן לבכם . ערלה אונכם שיננו עינכם . ופלי ספק לא עמדו
 על הר סיני רגלי אבותיכם . אין ככם הכיוון הראשי שבו ישראל . הידועים בשם ביישנים . אתם פוי פכים . שארית ישראל
 לא ימצא כהם לשמן תרמית נעמי כעונים . לאל ולבריותי כאמכם . ואם טופלי שרף כולכם זרע שרף אנשי דשים ומרמה
 ויפכים . אתם שארית מעני נעמי כני ארס זרע מרשים כלנו קדוש ישראל כורו אחר מה סתאה ונעור' ה' ככפון . וישראל
 פוד רד עם אל ועם קדושים כארון יכן ישראל גדר וסיינ' ענאו הרפה יותר . ממה שאמרה תורה . קדש ענאו כמותר לו . התורש
 אשרה כר' . ואינו אשרנו גם מולאת כתם . התורה חכמה לנכרי תסין . ואינו אשרנו אפי' רבית דנו . אל' גול כנוי . התורה חכמה אותנו
 על היסוד לבדו אנו וולקון . התורה חכמה לנכרי תסין . ואינו אשרנו אפי' רבית דנו . אל' גול כנוי . התורה חכמה אותנו
 שאחלות אכורות . ואינו כהמים אפי' מכלום שכתבנו כהם והוכפנו בה טלא כוכר . כנון כפסר אדם ודמו ומלבו כפסר . והחן
 אפילו על נוי אפוכת נש כחאה אללנו . התורה חכמה על אלה ככבת . ואינו אשרנו עמנו גם בעלמל דברים חוקקים למלאכה
 ואשרנו כוובי' כל ע' מי' וכמה רבות עמנו להסווק ולקיים כדרכו כרית אלהיו . ואם אחרים עומים כספך כל זה . ולא
 דוים שאלם עובדים את פי' ה' ומפדים חק עולם . עוד העזיקו שחת לעשות עכל העכרות שחורות מנות . אי לכס כוטה
 יולדפכס' אין כוה לא מבוטו . גם הכלם לא ידעו . כי כנו גם עמו . ככשור כקיא תעו . ואל קדוש ישראל לא ענו . הדל רנא

רעו . אי להם כידדו ומחיות' מקור חיים עובו ולפסותיהם הרעו . להכרית להם ער ועונה ורעם נדפו . על כן אחר
 כבכי אחרתו חיינו עמי . גם ר' ל כגרו עליכם הדק . ונעשו מלשונם לאסוקומו ישראל . וכל מ' וס אשה סכנתהם אחרת
 לענות אתכם ככילים כאלותכם . הויל ואפני החופס היתר חוקתו . היתר כולו . וגם לפי שאתם מראים קמת סימני פורה
 אפי' ש' כאלות כראה כמעשה חזיר שפוטם עלפיו . כו' אכילו רונכם ללמוד ממנו ולקבל . על כן לא יכנה בר לבכנו מנס)
 אולי כוכל הושיל . שלא תלכו לאדון . להמיר כבודכם בלא יועיל . ולא כאחר כדמה אכן אחר הסופל . שיעו דברי חזיר לכם כיר
 ואל תורשו אל קוים' אל לבכנו חזק בטיס' כפל . ואשאלה נא אתכם . על מי ועל מה אתם בוטחים על כדרי השקר . אשר נכח
 לכם הפסול הארור ברקיע וסיעתו וכני וכזיו המקוללים . הכשכים למככ וכור לישטעאלים . היתה נכחיו בע' כלכם .
 האם מקור משהת זה אשר נוקר מחאי אבות הטויה . ש' ש' ה' הוודח . יקבלו ורעי ישראל (הקדושים כסוים בני
 כסוים' אחר הממה קייכים . שקנה הקב ה' פעונו) הכאונים לה' תורה מדשה . ולהפך אחריו גוים אש דת תורה נזה לנו
 משה וורשה . הכתונה בלפידים וברקים מפי אלהים חיים הנדבר עמו מן השמים ועל הארץ הראנו את אשו הגולה ואת קולו
 שמענו מתוך האם העין והעברל קול גדול ולא יסף . כשמע לאוזני שם וואות חלף אש הנכרים לבר עטף וגמים ועברים וערב
 רב כפלו כפלים כיופאי מורים . הן כל אלה עדים עד היום על אמתת תורתנו האלמית . וכאשר קיינו וקבלנו כמעט כל
 האומות ככלל . אין יעלה על לב אדם כל שהוא . לעוב מקור חיים חיים וללכת אחריו הקבל והתבו . שאפילו למשה רע' ה'
 כאן אשר עשה האינוות גדולות והופתים אשר נשאו על ידו והזיאונו ממכרים . ואשר על ידו קבלנו התורה הקדושה . לא
 היינו שועים . אם לא ראינו מלכנו פנים ככנים ועדכר עמו אול' אשר משמד הר סיני . אם היה אומר לנו . כוון מה חמתה
 התורה כלה . אפילו רק מקצתה אין נוכך אש היה רונה לבשל כולה . כודאי היינו סוקלין אותה . אם לא יבטלה מי שכתבה
 לנו כעצמו וככבודו באותו חופן חיים שכתב לנו מתלה) וככר חתם דבריו ככאור עקר זה באמרו . והנלות לנו ולכנינו עד
 עולם לעשות את כל דברי התורה הזאת . כל שכן אם היה אומר כוון ועבדו . שיהי רבין אותו בלי ספק כדון מסיס ומדיס .
 עם כל עשפי תקשו וגבורתו . אשר העיד עליו כודאי ולא קם ככיא עוד כושה אשר . ידעו ה' פנים אל פנים . לכל האומות וגו'
 ולכל היורה גדול אשר עשה משה לעיני כל ישראל (מאנו מקבל הכמסה) וקן אור כפניו לעיניהם . וראו כולם את עמוד
 הענן יורד ונודבר עמו . והמיד בזה ארכעים שנה . ולא היה לפניו ולאחריו כמנהו כחיו וכאונו . לא כפתה עיניו ולא כם
 לימו . וכבר כקרא אלהים לבישע) (וסטוס' ה' ג' אל סד') והוא מאלן פניו שהזיאונו מכור הכרול . ותלמידו העמיד את השמש
 איה כשחם כולת עוד חיים היות אדם על האדמה . ועם כל הסכח הגדול ככפלא הענוס היה . הלא רעכם על סטא קל טונג .
 על אמת כמה וכמה שלא לעשות מוכו . וישראל העושה ממנו אפילו שותף ואחזעי בעבודה . הוא כשש מין
 ואפיקורוס אללנו . ומיין חיות כדכינו . חמת זה סקבלנו מפיו ולמדנו והורנו . ואת היה מעלת עובדי העל . שעשו רק
 מכהי אונעי כמקומו של מה . וכררהו חמתו לעבד . כח' ש' עשה לנו אלהים אשר ילכו לפניו . כי הושה האיש וגו' .
 והכל יודעי . שעדין אנו כובלים . ככסת אות סטא . שארע לפני כמה אלפים שנים . ולא עשוהו אש הערב רב ככד . אבל
 ישראל האותיות מעולם לא עבדו למשה . חף כי לפגל שהוקם חמתו . רק חוב עון השתיקה . והעדר מחאה . וזיוור כבוד .
 אנו פורעים עוד היום . בעד אבותינו שסטאו וזיכס . כי גדלה קאלת ה' אפילו על שוץ פ' א' . והיתה כל כך זמן ארוכה כוטה
 השנאה עד תתוסלחה . אף אשסוד איות כממות של מרע' ה' ויכיתו עמיה מלך עמלה ופסאיה . ונקרא אים האפיקורוס כורא
 וכנב . כידוע לזידעין . גם נדיקים אחרים עשרה כמספר כקראו ככה כבתוב . וגם יעקב אש' ה' כפסר שבאבות . שקראו ה'
 אל כמחטונים כמ' ס' ל' וכוד כמתו מלך כנבנה . כמרכו הארכס . וכקודת האמונה . אחוז כנופא דמלאח ואלל דמי
 כשכני עכפו וחתום ככנים ככס ונולדו יעקב . גם שר
 החיות ככלל . שרם כענים . כמספרם של כל היסם לזית יעקב
 הפלח חזקיה . וככתוב יזכ' כבולות לחסר ככוי ישראל . על ידוים
 ויכים שר' ח' חיות וקוים . וכפאיו . על ידי כן נולדעלה
 (אשר חלק חותם לכל העמים ככתוב) מכהון אחיון כעכפי חסון
 צעילן ועשרין . וזות כיה כיי עכפא חזירא . כיי' כס' ב' ג' ב' ב' ב'
 חפ' ויכח מה' . בעל חמה השמחה . כי שורם חל כלל וחוסר

והערים וצו עקשותם ודונקם. ומכיס על לשי ויפכם וכזכרם ונדעיתם. אך אלו בהיותם ודעין סתרי תורה על
 על אמתם (כמו שגזרו לה האל) כל העוסק בתורה לשמה יגלה לו רוי תורה ורויו היא תורה לשמה הלמד על אמת
 לויזה לא כמנהג פללים שכל עם יקום בה על מנת לסתרה להכסה על פניה לבוזה ולהכלימה) שהם ודאי נשתהו אין
 אלו חפשיים אף זה כנדיה להננה פרומה ופרוטה. אך מניין לה חלבושה וקמטויה המינינים. ונורים להם תפטייה
 הפימיים. הכל כדרך ישר אהוב טוב ויפה וקובל לכל הטבעי. כי גם הפשט לא יפסול כמו שהסבילונו אבותינו ור"ל שאין
 מקרא וזה מירי פשוט. אם לא על פי הכרח או באקראות ידעים שדבר תורה בלשון בני אדם או בשלים ודרן גוויז
 הכל לפי המקום והענין המורה עליו כאכפע אלהים שאינו סובל משמו. או כאשר שהמיון וההמשל או ההכנה המוכרת
 שמה הוא הזכרון בענין וראויה. כמלבוש המיון. מלבד הכסתר תחת כנף הכנף הוא ויעלם ומתקפה בתוכו לדרשו
 כלין (מורה) אכן כל ספר ומכתב שאין פשט משמע דבריו ולשונו אמת כלל (כענין הפרי יורדים שנסתונו משיר עליהם. כי
 שוטב היל שלהסבובי כשיפת הזונה השכה לאתכנה) טובה העדרו ומיחיתו (שפילו העודכר בדרך סידה משם) צריך בהכרח
 להיות בלתי מוכז. לא כשם ולא כמשל. ויזכר ענין שניהם. כל אחד לפי דרכו כשע"פ ופגולתו. אבל בענינים ברורים
 ודברים מפורשים בענינם. המוכנים לכל קוראם באמת כפשוטן יתלה לאל מרשע. להכחיל בני אדם הקוראים והולכים לתמום
 לפלמיים כמשמעם להזיקם לזרם ולקייים. ואין יאושן שיהא מוכן הגלה (הכלתי ותכננך לכל המועצ) אלאור היום
 שתכנן לפימיתו של הענין הנסתר במקראות. או הימיר שיהא הנראה והמורגש מהם בלי גמגום ופקפק. לפס ולמקוש.
 הפך המכוון. שבדאי לתועלת נאמרו. לטובה נתנו וככתבו. להכחיל והגלות מראים וקוראים בהם ומורים אותם בלבנם
 לא ח"ו להזיק ולהרע למויקים בהם ככל לבנם. ומקיימים אותם לאמתים. שאם לא כן אין עול וקום גדול מזה. ודבר
 אשר הוא בספרי הקבלה הנפוכים הקדמונים. בענין סודות ספרי הבשיר והזוהר הסמוקים בענין וראשונה בדברים העומדים
 בריוט של עולם העליון בלבד. ואין להם עסק לגמרי בעניני העולם השפל ודברים כעניים. רק מדברים במשלים וסודות
 בעליונים וסתרים הנכונים בדמיונות וראוים (וכעין מעשה מרכבה שבספר יחזקאל) בלשון שחוק מאל. לשון לא יתן כל כסל
 רק ליושבים לפני ה' יהיה סמרה ואתכנה של תורה-אוננות שמורים אל הקרובים אל ה'. בני היכלו ואכסי פלטין שלו להם
 בלבד נתנה האר ש' הנה ראויים ליהנות מאורם. המכה עינים תלושות. לכן בסתרי תורה ודאי יש סכנת חסכול. ואבני
 שיש טהור. ישיבו לאבני כנף וימדו ויש ורים מרים בלתי הנזים וראוים אם ירשו אל ה' לראות. כמש"ל מן הכתוב. ומן
 ס"ה בימוד. וכן עוד בא' וזכמה מקויות בספר הקדוש הגוה. ימא הרבה כוח. שמימד ומתרה במושעים ועוברי תורה.
 שלא יקרבו אל האש הגדולה הזאת. להביט אל האלהים. בני אדם הרואים לבהוה. שזוככים בנאה ווהא. כי יכוו בה
 לא ספק. לא יחלו שלום. כמו שארע אף לרבים וגדולים במקמה כשלא היו מעוטים. בעששים כאין ובידיות ממודות
 וקוששים. על אמת כמה וכמה גדלי. השכל רוי הידע חסרי כל טוב מעשי ויושר מודתי ק' ג' לשוטים-לפיכך לא נוסדו כודות
 שתורה ביד כל אדם כדרך שחמרו הגולות שבה והשטים. לנו ולבנינו לטוב לנו כל הימים. לא המורים ולא הקליפים לא שיבו בהכחול
 באשר הרואים אבות זכנים. ואלו קבלום ספר סיני בדבר ה' עמוספנים בפנים. לא המורים ולא הקליפים לא שיבו בהכחול
 ביחא זוהרו אפי' בגן זכור וקובע של יוד שבתורה יות רמזו ומפנינים. הגה משבתי ינאחי די טובתי. ואם מרוב שיחי
 ובעש"בא קחתי דרתי. הלא קחתי ה' נאמות תעשה זאת. הלא כתבתי לכם שלשים נמונות ודעת. ואיש ככם רוטס
 דעת ותבונה. הלא תדאן אותי. ולא תקפידו במדותי לכם כמדתכם ראשונה אל מיתכם. לדבר אתכם קשות. וכי אולא
 שוכחתי. ראיתי כנדיים ואת קושטי. הלא נשכחתי. אשנא לאוהבים היו ליי. והנה דרעו ויעשה. שאנו גדולים מכם במקמה
 ונדעה. ובאמת תורה היא לנו לומר בלשון הזה כאלו יש יחס וערך בין אדם בר דעת ובין כהמה גסה וסיה רעה. רק לפי
 רוב העולה אני אומר וכפי צורך שעה. ארז שתבתם אותנו ברין הערפלות. ואויבנו כללים הכריזונו להתנוכס עינכם
 דברתם עות ומהנה. הלא אפי' ארזן שבישראל כותן רסן לפיכך ומשלח בליותכם. אף ארנו ואשק ואין כחתי כאיש חכם
 בשם אש אפי' אול ללב. תעה. אפי' מלון הויבנו הודיעוני אדעה. כראה דבר מיקום ימדו בשפעה. ומסור ביד מנין
 דבר לאשורו והכרעה. אפי' אין לנו תורה לה' תשובו לתוכתי ריבות שפתי קשיבו רופי לכם אביעה. וכל דבר אשר יקשה

טובם במקרא ובאגדה ובמקרא תקדיבון אלי. שאלוהא (עם שאינכם מבינים) מוכחשי האותם. ואסירה בע"ה כל כדלי
 פסקותים. דבריו יזכר אותם ונדק אתכם אודיעי. היו לאכסי חיל בעלי לבם עמדו על כפשותים ולא תעמדו על דמכם ודמ
 ורשיותיכם יסובו עליכם. על לאאיכס דרכו נדח דרכו אמונה אהבו אמת שכאזי מרמה ואל תתברו ברעה. השמדו ומרד הכר
 הכולל האורב לכם להפילכם ברשת האכזרן להשמידכם ולאבד כל זכר לכם. אל תחפתו לשמוע מדברנו ומוכחתי תפונת סתמי
 ורה. כי הוא כנפטיך ויפכם עקב ואסריתה כלטנה מרה. ודעו בא והבינו לייבנם לנו יזכר שפיה אותנו לילך אחר הכאות
 הגוף ולרדוף אחר תאות עולם עובר. ולפרוק עולה של תורה תמיד יום יום שתגבר. וכדבר ר"ל האלביים האמתיים יזכו
 של אדם שתגבר עליו בכל יום בו. ואמרו כל הגדול וחכמו. יצרו גדול ממנו. א"כ כבודאי גם אנו יזכר סמוך לנו גדול ומוק
 משלכם. היותך לפי דרכי. ומראה פנים שמוקת שמוק הכסיל. ומשכירות עבר על שבר. ללכת בדרכי מוסך ולהסליך משאה
 של תורה ושנות אשרי גונו. סלילה לתור אשרי לבבנו. וליך במרירות לבנו להאכירנו. אבל ברוך ה' שלא עובדנו ולא יעבדנו
 בידו (כי פחד אלינו אד אל. ונשאיתו לא ככל פיקוס ופי יפקוד. מה עול שנאלכו בו) ברוך הוא שהכדילנו שן
 מן התועים והשלטינו על יצרנו שמוא מבור בידנו. יפות וכדום תחת רגלינו. מפני אמותי אהבת בוראנו. אם יתן את כל
 הון ביתו בארצה בו. ויוון לו כמותו ורוחיתו ונפשותיו. האקודשים אלייתעלה. וישרת כאמונת לבותינו. הכוערים
 באש דת אשר תיש רבישלא יכבוה ונהרות לא יטפפוה. ע"כ לא כשגית בפתיי אשת כסילות המויה. ולא כסיסלב למקת לשון
 נכריה. העומדת עלינו להשמידנו. ואורבת לנו לבלותנו. להמטך אשריה בנכס. כי סלק ממין חכה. אף השא אלוה סכונה
 לכן נשקק לתעויהם המלאים לה תוך ורעהו. וכי הכרנו כי יצרנו הקשה דוב אורב הוא לנו בא להרנו. השכחנו להרנו
 בתוספת נדרים ופיינים כל יקרב אלינו לפרוק חק עולם. ואם רבו חפאובינו. על אודות שמירת תורתנו בארץ לא לנו. מפני
 אויבי חס (ידוע לכל העולם שאין טוע טענה אמתית ישמנו תחת דרכנו עוב. אשר כל בר דעת יכספה) לשנוא אותנו רק
 פכתה הקינא המזויה שהיון עם על הכדלנו מהם. אך פקסי כל אמונה ולשון אוהבים אותנו וכל מילכי חסד עוודים אותנו
 בקיום דתנו ושמירת תורתנו) ועצמו חוקו יסוריו על דבר הכלנו עול גלות שלמה ודבקנו במונות אלהינו. באלהים כל היום
 הללנו. ידעו רשענו עון אבותינו. פשעינו אותנו וקטאתינו ידענום הם תמיד נדדו. גדקי ה' ולנו כושת הפנים עונותינו
 הטו אלה ומטאותינו מכשו הטוב ממנו. טוב וישר ה' על כן נחיל לו וחסך למעשה מעונו. להשאר לנו פליעה לחיותינו בהים
 הוה בכל הצרות הרבות והרעות אשר אפסנו. לולי ה' שהיה לנו אוי מים שפסנו. וברוך אל עליון הנותן לישף דבר כס
 ולאסירי התקוה פקקוה. על כן לא כסנו אחר לבנו. בכל התלאות הנוראות אשר מצאונו. בגולה כחל עכר על כפסנו.
 רבות נדרדנו ומעוודינו. ודבר אלהינו יקום לעולם. כי לא מאסנו לבלותנו. לכן ימל ישראל אל ה' שעתה ועד עולם. חסדי
 ה' כי לא תחנו. טוב ויחיל דמום. לתשועת ה'. ולפוס כערא אנרא. וכל שכן שפסול שרכנו ונאף בעל הגמול הכאין כי לא
 שטנו כוב מחסנו. לא פנינו אל רבבים. ה' ולא השות אשרי רבים הקמים עלינו. כי כל הגוים ילכו איש כשם אלהיו. ואנחנו
 כלך בשם ה' אלהינו אלהים מיים ושלך עולם. עולם ועד. ברוך אשר שורנו עד הנה לנאף ידי סוכתנו. להשיר ממנו עקשות
 פה ולנות שפתי שקר. שפתי דולקות ולב רע של כת הנדחת. שיעתו של התועב ש"ן שר' המעמית לדברים בטלים ורצה
 לבאר שפת. בעשתי בה' אל אמת. אוהבי האמת ימצאו בדברינו נחת.

וגחזור להציג פרטי יסודות אולת אמונתם הכוזבת הנובעת ממקור משחת. לערוך ופשטם לפני כל יודעי דת ודין יסוי
 מאיזה דת שיהיה רק שיהיו בעלי עכל מתי תבונה בקיאים בהקט מופתי ומזויקי בדקי היחשכלות הראשונות הירועות
 ומקיימי שיוב הנמונות. אשר לא נתפתו בדברים אין להם יסוד ולא ניור מדעי (שנו בכלל האדם מן הבהמה) ולא כתבבר
 אמתתו בלי חסד ויוף ועשות בעולם. ואיכס פולכים אחר דמיונות כוזבים. אין לנו עסק עם כת המדברים. או בעלי
 תלוותים. והנמוטים אחר שיחה בעלם גרידא. שלא נשקרה עדותנו ככ"ד יפה. כ"ש ההולכים אחר מרירות לבם בלי טעם
 וריח. רק ונדריפתם. אחר תאותם. מעשה אותם שטן ומראה להם רוח. להוליכם בדרך פרנו ולכו בחושנותיהם ככסיל
 מתעבר ובוועת. לנאף קראתי יהב הם שבת. אכן עם גדולים מקרי לכ רודפי נדק דרשי אמת מוכשי יושר ובעלי דעת.
 מושחת. ישנו דברינו אלה בבקשה מהם לעיין בדברי שנגדנו. ונדברי משוכתנו אליהם. במותן וכמת. הם יפסנו ביוכז

עשה יעקב הראיות הסברות והדעות כחזונו נדק על פי הכרעת השכל האלהי האמתי (שאינו פוגל ויופי הכח שדמיוני כלת' מקבל מראה כחומר ויכל העשה' ובורח מן הסקר ואנושא' ככס מן הכח ומפסת) ככמים ונבונים שלמים בלתי כונפים בדבר כאמנים ילדו לומר אל איה נד כוטה הוראת המון הכתובים אשר הכאנים והנכונים פה לנדקו ולזכותו כריכונו אשר וורה כחומר שכל וברשת' ויפקרו פכרותיו וימלאו טעם למד המון וכענון נפשת' אז ישע שצם כריר שלמות אשר שביאה כידה הכת המפגדת הערומה ושלול מוגדו שופט הכפש שכל כוטה קדשת' פירושה ופרומה יוכל מלבושו יקר ווראה שנוחשת' מלובלבט בנוא' מוסרש' מוכף רגלה עד קדקדה גם בפניה עט פדשת' כפה ומוטע מקונחת' וכל גופה לקוי פדרשת' שאת ומפשת' ועט כל זה הכאוש איכה כוטה לשוכה אתה מתכרכת כלככה ומשתכמת' היוקח ממנה ש' לעלוב' ש' גולפת' שלא הכליעה פניה טופז' וזכלותה כבדה וכליתיה פולחת'

זהילך תמצית פרשי פענותם של הכת הפורחת

ובצדיהם הקצור מתשובותינו למצוא חשבון אחת לאחת

אלה הם דברי רואי השמש וזרחת

אלה דברי רועי רוח טובי צרעת פורחת

אכסנו מקיימים פרט זה כולו' הקכתכאי מדובק שושכל ומשוב מעשנו' הרצון כזה' אין טפק בעולם שחובה היא להאמין בתורת' שיופכת אפילו מהכתות הפלוקות' היותה אלהית אמתית' לא לבר בני ישראל מקבלו כביחוד יונתקשרו בה בקשר אמין ומזק כל ימי עולם' למעור ולעשות כל אשר צוה ה' עלינו ועל דעינו עד עולם אלנו חזורים כפשותינו עליה כפועל' כפינו כן לכבו' גודל או קטן' לא השלכנו אותה אחר בנוח לא שלקנו שולש מעל שמכנו' לא פשרנו ענומו מחנה ולא כפטרנו לשולש כל הרחוק שבשולם אינן חיות אותנו חקוקותנו כענין שזירת תורתנו ימים רבים לא יכלו ולא יכלו לכבות את האהבה שביחנו וכין אלהינו אל מי שלקנו בלי מראה ויוק כולא כיווא' ולתכלית' זה לא די שלא כעטל שום דבר מהתורה האלהית ולא כחיד דבר קל מונה לא כפקיע שכל האיסורים והאזהרות' אבל כוסיף סיגות וגרמים לעשרות) כי אם כל נאי עולם מנוים על כל גכום כפנות בני גח' וחלל כל חייבים גם הם ככלא איש לא כעדר' לעמוד לישראל כקיום התורה נשירתה על ידיהם לפחות אחר היותם יודעים ומוזרים בארצתה א"כ אין קרית לומר' שלא יעו אכום מי שיהא להיתנגד אל דיון האל ולמנוחתו להכריחנו לעבור על דבריו ש' אלא הדיון כותן שכולם ישיעו אותנו להקיש את דברי התורה (שהרי לא כאור אורו ישראל אשר לא יקיים ונו' פתס כאור אחר אשר לא יקיים' והעוור להקשה הרי הוא ככלל כרוך' אפילו אינו מעדת ישראל' לפיכך רצון מה' בהשתדלות עשות חפשו משולמו' והוא איתו לפועל בכל אופן המועיל' שהוא תכלית הנלשת העין האנושי' וזה כל האדם (יעוין פסתיות ספר הקאיות שלנו' זכרון) וכל טכן שחיוב פרטי מיוחד הוא על כביכרית' שכל ישראל ערבים זה לזה ואחריות כל אחד מנום על חברו' כבודו זה לא יון התורה' וכמשל הקודם כפטיכה חס זיו' כי לא יוכל להגל ולומר לחברו ששנו כפטיכה איתם מה אכפת לכם ולא תחת מושבי אני קודם' אולם ידוע שהתורה שתורה קדשה כלפניה (למען יוכלו שאמה ולהעתיקה' כי אם היו כל הפרטים מבוררים כתובה' וי יוכל למללה' איה בית תבנו לה ואיה חקום וארין כיילנה ווי ספודר שיתקנס' יזוי האיש והקהל יתגבה) וזהכרח צריכה לבאר נאמן' וזה אכום אינו מבור כיר כל אדם' בי אם כיר מורי התורה לכד' כמו שפורס כה' פרשה שלמה בענין זה כאל' הישב' שהעוור ורע מדבריהם ימין ומחלל חייב היתה ככ' ד' ואין כיר לומר הכסרות לש' אלהינו' חמדה נכונה איון אלהית כרך' לזכות בהם המואלים מן כשיכני שוערי בריתו ופקודיו חסרתיו עושי רכום העוונדים לפניו' כי יש היותנו כולו מודים ויודעים שט קודות עווקות כפחות

זכונות פכיותה של תורה' אבל ריענו נ' כ כחירור שלא כמסרו רויס אפילו אל האורים והשלמים נלביה כולם' העוונדים לבורות דרכי ה' יודיעת קיום חמות על אמתתם כלבד' אין סיוע עליהם לדעת עשמים הנעלים' אלא לית די סגולה' המנועים הפסידים הפדושים העשבותיים וראוים לכך' אשר התקדשו למדי' ואשר נדרשו מ'ל כפא' ד בתכאים ידועים' לא כל הרוצה לישול את השם ישול ולא כל המתפלל להכנס בפרדס מלכו פלי יכנס בנדרים כלואים וידיו קרויים' כל שכן שבענו מלקחור בכסותרת המון העם כנגדו שואים' על אמת כמה וכמה השלכות לכוים כגופתם' ומטופים ככפופתם' ומותעבים במדותם ומנושלים כמעשים מבורים עם שהם מתקדשים ונוטה הריס א הנמות והכישור כמנהג הנכונים' והמה כאמת טעמים לכה' מאד ולבריות רעים' הלא אלה האורים ברכי תורה' ואפילו כנליות לא הותר להם לעפוק כלל' כח' שולרשט א' אים לך לספר שקוי ונו' והכנס אותרים אתם ומאמינים מה שגיה ה' לעשות' אשר כפה ואחד כלב' כי כודע לכל מעשיכם איוק ימפכיים עם דכריכם הללו' קרוב ה' פכיים' ורקוק מכליותיכם' א' כ מה לכם להתנרות כרעה ולרדוף גם אחר המותרות לעיין מעמאכס כנסתרות' האסורות לכם באישור כפול' כהיותן מסוכנות מאלד וקרוב להפגדכם' כהרשכס אל ה' לראות' ולעבור ככול הפקירה שמונש' רבת הנוק לדבר על ה' תופה' לרין ובישכס בלי פחד אלהים לנגד עיניכם' וכאשר התרה על ואת' כיתוד ספר הוהרל פשתתם להשגכנו) בכתימקונות שלא יקרבו איש ור הלום' וכל דבריו כנחלי אש (אף אש איך כל הנמא כו כספרי הדבום' קבלה אמיתית יוחלשת' כי ככלמו כתובו גם דברי אשדונים בלי שפק' ומניאות מייבין' וכבוך יבין לאשורו' כח' ע על אודותיו כשכור בפ' ע כס' ד) אבל להבין כדעת אנושי אמתיות ממות הבורא על פי הכמות הקבלה' וזהו דבר רקוק ומנוכס מהפגת כן אדם' שכלו שמועט ומעולת' כי הוא לברו לא ינלח' ככפונס השקר אלוה תמא' ונו' ויכחו שזודו גם הם ענין כפרע 2 הנמשך' לכן אין מהנודק לעסל כתשובותו בפרעות' שכבר ככללה כמה שהכנסה לראשונה' עאל' ש' שמונש מעור הוא הפגת דבר זה לבטי אדם הדומין לא לבהמה' ביי אש למיות היערים' אשר לא ישמעו לקול עורים'

קצור שבט לגו כסילים

המצית עגל הבסילים

ב גם כזה אנו מודים בנקבת בודאי כמפורס' וכאש' 2 בתורת משה יש דברים סתומים וסתומים כו' כשכבר' שכלנו מוין בדברי' כבתורה יש בלי שפק עוין וכר' אך עם זה לא כשיג גבול הפשט' גם הוא אמת' רק יבקנת מקונות' שמהסכרם להוציא העקרא מפשטנו' אך לא

כדרכיכם הפסוקים' כי כמקום שהקראות נזופים שאינן כפשוטן' אמתם בזכ הפשט' לנלות ערותו' ולהסיר פפארפ' ידרש המתקן העקרא ומקטט' ובמקונות שאין נגוד לפשט כל עיקר' שפיתס אותו הסקר' וכדיתס סקר אין סקר' אכן אצלנו הכל על פי דעת סו' למורי התורה ומקבליה' רבותינו הנאמנים לה' אין לנו אלא דבריהם לא כטה ימין ומחלל אף ביי אתם הפכית השכל והכרעתו אין ור אכנו' ולמי כל חמדת כוי' שדת כי אם לנו' העוקקים בתורה לשמה על מנת לקיימה ולהכחיל אוהביו ישועה הן שפק' בואו וראו בזה דברים שיוקיים כאיש ומתוקים' כתשדמו על ידיו במכות' אמתת' ל' כאשר תמצאו לרוב כבית אל שלכו כיוסוד' מסורים כמקונות הככה' ועיינו כסיום סדר היום כמפורסו הקדוש הכ' ס' סם כנצואת ופרפרת קדשה כלה כפלאה' בענין שאנו עוקים כויכוחנו זה עמגם' הלא הוא ככפונס ויבר' א את הנלש ונו' דכר אמת לאמתו כסתרה של תורה' מראה מקום איני לכם' דונמא אמת למען פדשו להשמר ויהאשים ומנהגים' כאלה רבות עמנו ת' ל' אלא שאינכם כדאי ליותר מזה' ככ' ומשום זה לא יוש שוען הפשט ומשועות הנגלה' מעל אסוד וקשוט הפכיווי הכעלם' ביי או' א' ד' א' ש' והכתוב כעכסוראשונה ככפית' כדורו עמנו התשוקים ככונתו א הפשט (הוא גופה של תורה) העוסק בעולם שלו התשתוק הוא על העלין שאלו יורדכין כרשו' והכנסג ושם שבין עוון של העיכוון הכנסתר ככמות האלהות הכעלמת שהיא כשמת התורה כחמת'

אחר שכפיהם הודו' שהתלמוד הוא פירוש התורה והקדמונים' היאך מלאם לכם של הפנפים' לנטיול עלינו דכה רעה כשקר שהוא אומנותם של כדאים הללו כיווישים' שאמרנו בשם התלמוד דברים שאינם' ולא יראו לכעס כן יתפשו כמזומים

והקטנו נשפנו לא יראו . הלא נרועים הם חסדיה
 דאחרא נפשם טל תכול . הראינו כדור שהתכדו ונאפו
 ראשם אפך הכדור בפה הכוב אשר טעמו כלפדה נגלם .
 נגלית שרות קלון סכלותם ושעדר ידיעתם בדרכי התלמוד
 ברנותם לפלות בעולות השוא על מוכסו השלח . ועדו
 קרפולם ונשפחה נגלם . ונלינו הכרה אמתת התלמוד וכל
 נד . נס מדברי כשלי ריבנו הקדושים . ונאפילו התנגד
 הגדול להם . כשל כרחו הודה כמיוכ השעיפה למורי התורה
 שישנים על כסאו של אשה . ונזע על הכסיה לקבל
 גירותים והתקנותיהם . וכבודו מכמו של תלמוד ניכר
 וכוכב כספר הויהר (שכנ ושתכמים אלה האידיים השפונים

4 עשו טמאן כשוחפים עמנו במוסר
 כהשוכה ויאמרו לא הוא
 5 הניחו בושלשה מרופים . ושאלו החלופים .
 אותנו היהודים מדוע אינם מאמינים כך ויאמרו
 שידעו כי נפשו תאכל על כך . ובאמת היו
 מתייראים לנפשם מפנינו כו' אצל מה יעשו
 והתורה הישנה והכביאים למדים אוחס כו'
 והאריכו להביא ראיות כוזבות מןההוהר לפי
 דעותיהם הנפסדות . ולא אחד בן מן התורה
 והמקרא .

החדשים) ככל דק ושורה מאתו לתפארת . ולקח עמנו אבן לפנה ולפדות הפנה ובתריה . ולא עוד אלא אפילו אלה השקנים
 (אחר שהטילו ארסם בו) עינשו חורים ומכריאים מעכו האים לאולתם הנעדרת . והוא דבר שאין דעת אדם כובלו . מיישם
 שרא אדם פסמי . לזכר כדביתיהם ונקייהם כנולת מין האכזבי . ושהתורה העילה מיוכ מיתה . על האמהה את ביסם . ובר
 מדבריהם ימין ושואל . או ששמע לכל סכל ונוחל . יפרש התורה התמוזה לפסך שרירות לבו ככל אשר יואל . לכן בודאי
 אפילו לא נאמר ולא כתב . כך היה דינו של הוכחש ועומן לקבל אפילו מכל מי שהוא כ"ד הגדול בדורו . בכל עת ונכל און .
 פטיש אין לך אלא שופט פניו . עכ"כ ודברי הקדמונים עוודי אמונתו שבאחד לבו התורה כפי המקובל בדריהם משה
 ולא הוצרכה תורה להוהיר . רק אפילו יאמרו לך על שואל ימין . ועל ימין שואל . לפי דעתך וזממכתך . אע"כ על כדך
 אתה מחויב לקבל להשמעת . ולא לסור מהפכתם . ושעל כל פנים וכל אונן משה . לא יאמל עמנו מן הויה כב"ד
 שפר ימין ושואל ולא יאכה לשמוע למזמת . גם לא הודיעו מוררים ומורים הללו . באיזה פירוש וביאור התורה הם מוויקים
 אחר שפשמנו טלפיהם . להראות ככשרים מאמינים בתורה אשר נזה ה' לשאר ולעשות . ואי אפשר לתורה מבלי פירוש מאבר
 סתומותיה ופתיחותיה פרעוניה ודקדוקיה . ומינים הללו אשר נ"כ כפה מלא בלי בשה . שאינם מאמינים בתלמוד . עם
 היותו פירוש התורה של הקדמונים . כהודאת פיהם . א"כ איך נזה יכהנו בה . האם כל אדם מאלה הפראים . יפרש אותה
 כמו שירצה כדך הקראים . אך מה יועיל אשה יווק לתלמוד הקדוש שלנו . אם ישפחוהו או ינכחו כסילים כלה . שכלי
 ספק אינם יודעים בו נורת אדמעתא . הנה ישפועו כאשר יפטיט הסוא אל הנונים . כקולה על הטעמים וכתותרן
 על הדיקים . וכבר הוכחנו ובארנו דיוותר . שבעלי התלמוד כמנינו . ו' הם אמת כל דבריהם אמת דברי אלהים מיים
 יהודי הפרוש אש . מורש מן הקיים .

ד אמרו דבר אמת בתפלה . כדי להשוות סקרה בסוף . כמנהג השקרנים כנודע . ולא הועילו דבריהם באמת . בי אש
 להראות מופא כלפי שמיא . לומר שמכירים רבונם . ומתכוונים לתמוד בו .
 ה כיתוך כדכדור . שבו למוסר . ופתרו דברי ענשם בלי בשה . ועשו מאחד שלשה . ויתכחו על ה' דברים אשר לאבן .
 והניאו בישרו של עולם שלשה פרנפוסים שום מה שלעולם לא יתכן . כי דבר כזה הוא נד הפתוח . נגד המקובל . כנרש
 האושכל . אע"כ לא ידעו בשה . ושואלים אותנו באולתם הקשה . ובעשות נפשם הנחשה . ודועוין אנו מאמינים . כאילו
 ישאלנו . מדוע לא תתייבחות יערי . ראיות לאויל חכמות פיו לא יפתח בשער . הודע באמת סכלותו או כחובות תוריות
 רק כאו בדברים כדוים מלב תועה מרוח כועש ומוכער . לב התל עקש וכפתל ומועושים ושי צער . כה עלינו יפער .
 שאפילו אם היה באמונה כדויה שלהם סוס רופס נזיר בשכל . לא היינו רשאים למדנו ונבנו ומדעתנו . לפתור ולהרום כל
 הנכתב ביוקראי קודש בלשון כדור . ולהקדמים נגד הנמוסר כשה כדויה מאבות לבנים . וקיימו וקבלו כל היהודים עליהם ועל
 נרעש כמסירת נפשם וזאדם עליו בשמחה וכרכנים . ופוכיה ה' את ישראל יקמו ויחור מן האמונה . שהמיר גוי אלהים ונ' .
 עאכ"ו

תאכ' אנו האמונים באמת המוסכם וכל בן דעת . שאין בו ההסוד פרעור והכמה אלפי מנים . ואין אנו דואים ומואשים
 עכס כל תמונה כמקשה ותכונם . רק חפשה תוהו שחוק ותחול הכל ומלי רע שתיועוים מוכוירים . על כן הנכס נרועים כשבינו
 יותר מקיית העירם . ואין יעשו כפיו דע סכל לישאל אותנו כזאת וזאס נפשו תאכל על זה ידברכים כן הוא . כי אמתם אכל
 יחיד המיועד מין כמוכו כוא זכ . החלך יתאכל . מלביש שמים קדרות . הן אראלם נעקרו ונזה מאלכ פלום יבכינן במירות
 על כל פה רובר נכלה והולך במירות . ואנו איך נעמם ודאי פלנות אמתנו שלמה ככל מתנים רעה קרירות . ועוד
 שמויקים כמיומתם . עוברי דרך הללו . שיעירם אורחותם העקלקלות וכלוים כוענלותם . ויתכללו את עדים כוש ובי ינו'
 באמנם שהתורה והכביאים ומכריאים אותם לאמונה זו (ועד עתה כל היוון הארוך לא הכריחו לא לבנו ולא לאבותינו . ובסלא
 לאבותיהם) ולא הנינו לפנינו אפי' רחיה אמת מן התורה והכביאים שיהא בה כפת . אך כל ראיותיהם השדומות שהוהה הן
 לפי הכנתם המקולקלת ומבולבלת . שבאמת גם דברי סודותיו של הספר השקום באלף חותמות . אינן מתייבין אמונה חדשה
 זו המשובת כלל . כאשר לא שערות אמתנו ורו' . ואינם אדרכה ההפך מאבלו דאינו כו מפורש באר הישב וואו אפשר
 שפיו סתרו וסודותיו סותרים זה את זה . ועוד אפילו היה מפורש בזהר לדבריהם וכדפספס בביהור . לא היינו משגיחים
 בו . והיינו מוויקים אותו . לפי שראויות ס' . אס' היה פותר לאמונתנו הכללית האפורסמת . או ודאי לא היינו מסתכלים בו .
 ואורכים לנו התלמוד בו . מאחר שלא בא לדינו מאבותינו האשונים . ונקימו רבותינו הקדמונים (לא אראלם בבת דבר
 אלפי ישראל . דברים שאינם מקבלים בהמש . ואיה איפוא כאמתנו לאלינו . אש נשליך דבריו דברי אלהים מיים אחר
 גונו . ונקבל דברי ספר בלתי נודע ומקור שרשו לתורה חדשה) מן יקבל אמתיות עלינו . ויהא ערכ בשבילו . שכל דבריו אשונם
 שותלטת . בשגם יד כויה שופרים ומעתיקים בסתר לכל אות נפשם היתם כו שולטת . ולא כתכר מן המחבר העקרי והעצמי
 לא ידיעה כרוה ולא אפילו חושפת . (ואפילו הוא ודאי יספר קדום וטהור . מ'ו נתפרש בו דברים מאחרונים שהוספו כו
 ילדימוסם . איש כל הישר בעיניו ככל השולה על רוסם . וכבר העיר התנא כמשה שלמה ביושבי לפני חכמים . שיש מהם
 הולכים ללקוע מעריסם . ומוויאים את פיו . יכן אמת ילדי פפע מאכרים הוכה של תורה ומוסכים יינה . וקולעים פסולת
 ושארים . אך שרירם ימנישת כל רשעי ארץ כמזכס' הקיזו שכורים .

אכן מאחר שכולו יפה (פ' ה') כיראת ה' טהורה . ושכולה ואום של קלות במנות . ולזה באיכרין אין בו . אדריכה ההפך
 עכאר שהוסף שמירה על שמירה . ופוטורא יתרה . אפילו על המורית ונורות סו' לתלמוד . סוק מאר סבל שהחקק
 שאיכורי תורה . והרכס ההקפדה בדקדוקי מנותיה . ומלא כל גדותיו מאמנות רז' לקבלתם ואדמיהם והלבויותם בתוכו
 בענאים . ועליהם היופדו דברי פתריה . ולא יראה ולא ישנא בו באיות דבר מתנגד לאמונתו הקדושה . קהלת יעקב מורשה
 רק תועיל לכב יטלנו ודאי . כאחור הכביא ופוששים יכעלו כס . ואחור בקט לך חכמה ואין . וכן הרכה בעשלי ואחר דיאל
 ולא יבינו כל רשעים (ולא חשמו להם . כי הם מוויפים גם התובע והפכים דברי אלהים מיים . והורסים מותש של תורה
 לארץ מפלישים וכבודה והודה עד עפר וטפילים) לכן הסוקנו בוכספר קדוש עמוס נורא יאד' שאין כדאי לכל אדם סונו כו
 להכין דבריו המתואים ונעלמים . ולירד לסוף דעתו העמוקה . כל טכן אדירי לב החקוקים ענדקה . ונרלה את פני ה'
 בועקה . עליהם ועל תועבותיהם . השה אלה אותם חכמה ולא חלק להם כבינה . ימטנו פראים שיעידו על כונת דוי שספר
 הנשבים מאר' עמוק עמוק מיינאנו(אלהן אלהי) דיוודרון פס נשרא לא איתוהי) אכן סוד ה' לראינו יואת ישרים סודו
 וכבר בארנו המקומות שבו שכללו בהם הפושטים . שכולם ככוחים לכוין . וישרים למונאי דעת קדושים . אין בהם נפתל
 ועקם . ולא שום נגוד לאמונתו הקדושה . נגדולה או בקטנה . לא מכה ולא חקנהה (ובנו' ה' נוסף לקם בהכנת לס' ה'
 כבינויים ותוארים שמיים שבו . כמיים הספר . וימתק לטך חכס ומובין שדע) אדרכה הנצבנו עמך ממנו כמה מאורים כבורים
 שאירים בשמש כדבריה ושוודתה . הנה ירו אכן פנתה . סוא יסד אכן הראטה . כפנת שימוד האמיתי לא שלמה . אך אש
 נערך בשילוש קדושה . ודעת לבנון הקל . והאשכולים יבינו . איש כער לא יבין . ולא יבינו כל רשעים . אוליס הפסר לב ימותו
 וינשו כבלי דעת . גם הראינו לדעת איך טפלו שקר וזים . תפרו עלי תואכה ושמו להם נגד כוננים . ולא יתכחו בשמיים
 קודי עכביש יארונו עשמי פדים . כי גם וייפלו לטון הוהר בודון . הושיעו ונרעו בו . ויאחורו אר עכרנו ונאנו און ושעתיקה
 יב' ב

המכריל בין כהנים לויים וישראלים הוא יבדיל בינינו היהודים הנמולים
 ובין סיעת ארמאים ואורחת ישמעאלים ויסיר בדיינינו כפי שיש
 העולים כלמת בערה: המכריל בין טמא לטהור יבדילנו מן הצביעים אחר
 מהרו מהור סיסים מיונים דוהרים דהור אישאל אשת רעה יצהלו צלה:
 המכריל בין הים לחרכה יבדיל מאתנו ערב רב העולים לעשות עולם כדור המבול
 כמין הרבה ולהט אותם היום הבא אוגשיש בגידה: המכריל בין המים
 העליונים לתחתונים יבדיל משני המזויפים הנסתרים בינינו מינים ממנים שונים
 ומשינים בהגליהם את ישראל מינים ולאנתערב עם שונים ישיבו רשעים
 לשאלה: המכריל בין לבן לשחור יבדיל בין עבדי אלהי אברהם ובין עבדי
 אלהי נחות ויבער מבינינו הנסוגים מן השם אחר אויפלא פינו תחלה
 ונכרך שם קדשו סלה:

ברוך צות ליעקב כח ולאין אונים עצמה ירכה ועורר - ברוך הוא ישראל
 שבורה אודר - ברוך מקיים (מקיים צאת עברו) וגוור - עמים קרבות יפצצו
 בור - חושי ציצית (עם קשריהם תרי"ג צצות) שוור - הנסוגים אחר
 פאתו וליכס את פועלי האון מכריל וגוור - ושלום על ישראל המחוקק
 בעץ החיים קושר לו בתרוור - במול קבוע עם גלגל החוור -

אצינח נא הגנה מה שיערתי לתאיר עני העורים כבאור רמזי כינויי פרצופי האצילות הנזכרים בס"ח בלשון
 תרגום ג"ל לפרשם יפה בס"ד

אריך גי' רלא שפרים ס"ז כפ"י (שנהם עשה עתהו חמש"כ) ועל הינד' וע"ס הוא ארכפת יליוני הו"ה
אבא גי' ר אותיות הו"ה - שממנו תשלט גלו השש - כי אריך כחזו רק כקונו של ע"ד
אם גי' מב טס הנבונה דמכה דינו מתערין ומספר אפוריים דאהיה - א אה אתי אהיה עולה מ"ב ינס שני פעמים
 אחיה שבעה זכר' נדמו על אכיס שיוחסים אליה - אכתיראל למטרון אדיריהן -
 זעיר גי' חסד נבורה רפ"ק צנזין שכתרו מע"ק - כמו דור"א מרמפת -
ברא אותיות אבר פן שפ"י עולמים -
ברתא גי' חרב תדנס לא תשגור - תירתי כי נכמד ענין ופוא אפר"ג שפוא כו' אדש"ר -
מלכא גי' הויה - ארני - ופוא על אן ענאל - פוא האלהים -
מטרונתא גי' מילוי הויה - ומילת ארני - והויה ארני -
מרגליתא גי' מס למר כף ומו חיו וכן מעשת מרכבה ע"ה -
גליפו כשהירו גליפו דמ"ה ע"ה - כפסרת הפעום - כשהירו דמ"ה ע"ה הפעום
בוצינא רקרדינתא (ידוע כח"י שפוא יסוד - ופוא על אן ר"ל אציה בכונני) גי' קטן חשעת (כתיב
 קטנות) א"פ דושי' בלינוק - ולכן כן ס' בליתו כילא |

קומרא בגולמא קושרא - גי' האישי - והאטפ גולם פיא כדור' ל - וכוה תבין לשון ס' ר' פ' בראשית
פררשא הוא ת"ת כמדע וכן הוא בני' ה' אותיותיו עולים חמאר נפארה את ר' שורס אות תי' והכניס י' אן
 כיניסם אלל טון בלחדים - וויד' במאות - ומעשה תבין
חרין נוקבין ר' פררשא טכספרא דכניעותא - ר' ל' טכי כקבי החופם (בעל הסוטס) ס"ג) פתקס) - ורועו לפתי
 כקנותיו רפל ולאה - פשאת דין קסה - והטכית דין פעונן כקסיע

ואנכ אוכור גס קצת רמזים בלה"ק - להסיר מכשול מדרך עמנו -

אדם גי' טס הויה דאלפין (הוא פראה יחוקאל ומשעל לרקיע ונו' ועל דמות ככסא דמות ככרפה אדם עליו לעולם)
 ואה"ר הוא היהל האדם העליון יתברך - כמדע הוא שכתוב כלעמו כדמותו)

חור עליו של טס ס"ל - ויברא ה' ה' את
הצלע - גי' הנעלם - ועפ"ו תבין דעת קדושים י"ט ר"ל ככתוב ל"ת
 אתי ככתבו וכעשתמו בל"א - סתלק לו ככתוב כבוד בכ"ע - והוא עה"ד ע"ד -
אדני גי' היכל וספ"ה וס' כפיכל קדמו ה"ה
חמונה גי' פרצוף אדם -
חשמל גי' מלכוש

וכהנה כבות עמנו - כח"ט טס קצת כנוף שבור הלו - וככה תחילא טוד שרבה פרפראוס כלות כמבורכו הסוגים יספורים אספ
 יסכס ואספ חכה - כיסוד כפ"י פצודי שיערי ברכות שמים - וכלקוטי אורות - אך הפעם די בזה הפעם הערה למעיין הנוסארה
 לשיכיש ימות ולכפ"י יקס - ולכונניא פדעת הקינזים שיעורים הועקסים את כל פיערה - ישמע פכס ויוסף לקס - עי
 תבין דכר לאשורו יפקס -

שבת מוסר

לעשות דצונך אלהי המצתי ומורחך בתוך מעי - בשרתי צרק בקהל רב - הגנה שפתי לא
 אבלא ח' אתח ידיעת - צדקתך לא כסיתי בתוך לבי - אמונתך ותשועתך אברחי - לא כחרתי
 יחסרך ואמתך לקהל רב - תכתב ואת לדור אחרון - ועם נבואה יהלל יח - למען ירעו דור
 אחרון בני ילדו - רשימו באלהים כלסם - ולא ישכחו מעללי אל - ומצותיו יצורו - וחוקותיו
 ישמרו - זכר עשת לגבלאותיו - חסדי' אוכיר תהלות ה' - בעל כל אשר נמלס ה' - ורב
 טוב לבית ישראל ברחמי' וכרוב חסדיו - ויאמר אך בני חמה בניג לא ישקרו - ויח' להם
 למושיע -

ענה אשעיך ידידי קודא כדק - עש עלתה בה ככת האורה של ש"ן טר' כחיון סאדלניס - אסר טכנו לכדיע עלינו
 את הרעה - ויטכ פ' עליהם את אונס וכרעתם ימיתם - אל נמולות ה' פלס לסם כפעלם - ושלס בראסס נמולס -
 ומלאס כזר אויב ה' שוכא ישראל כישוף דקאשין - פלאי פלאות כעשו בו - אסר לא כעשו בדורות הקדמונים כמותם - ולא
 כדעת עיונות ישראל מעל אדמתם - נסים וכפלאות נודאות דנמתם - לא כראו ולא ככראו ככל הארץ וכל הגוים - טספ ה'
 אפ' ורוע קדמו לעיני העמים - וראו אפשי ארץ את ימוע אלשינו - אסר לא יבזמו קווי - וכריתו כלמכת לנו - כרך שוער אופ
 לעולם - אסר לא עוב קדמו ואיתו עמס קדמוני כארץ אויביסלא מאסם ולא נעלם לא עובס לכלותם - למוען לא טעכס ואת
 כריתו פודקס ואינוקס -
 וכרך

המורה ראו אור גדול יושבי ארץ כלמות פולין יאור הסתגלה האלהית ננה אליהם

המורה ענין הנס ומפני תקפו יכן היה בער המ כסליו שנת קי' יאור עמו נקלות הגדולות בראד לכוב ואלקויו וזולתן יאור
פנים ביאם כבוד ומפני יחד עלינו בהתעוררות רב פנים ומורא אלהי האמות שיעורו ד' אפי עוללים ויונקים באותו פרק שנעשית
הזדמה בנ"ק יועם לוי ימי חסות ומחשבה על אודות הלכות שנותנו וזאת כוונת שבעות אחר זה נכס המר הכישר הכ"ל
יפלטין שלו שנת אשכנז יוהיה רוצה לבוא לקצורין להביא לדמום עם בגוון שלקן יכבוד ששעה לדבר זה מאיך ק' ד' כי יחיה
(בזמן כל"א) וזה נסאך וזה חשבון בעירו בשנותיו הכל ששעה ימה שלא יכלו לעשות כל המעשים והאלוים מלפנים ינבאית
גם כשעה הזאת לא יד השמים והמננים בלחץ פולין בוטל הזה יאדרכה היה נגד רעוסי לא הסכימו שזו כלל רק לא יוכלו
לחיות בידי בזה הורעו יבאחר יד הכומרים תקיפה כפינו הונע לדת בארץ המזכה היא יוהיה בכסעו בארבע הדרך
הימים חולסה יוניו לעגלן סיהסוף העולם מרפצנו סיפב בה ויוליכו לאזור לא פלגין שלו בית מושבו ודירתו וכבואו שמה
קראו לרוב יעין כתיבסו יושאלו הרובא אש שתי יין יוען הסגנון שלא שיה מאלוה ביום ההוא יוניו הרובא לתת
לו כוס יין וכאשר לקח הסגנון הכוס כירנו והניעו אל פיו לשתות נכבד פנים בידו ונכבד עם השמעת קול פזק כקול קנה
השרפה או היה נמה כאילו יאמרו אף יאור עד השלך את הבישוק הכ"ל יורקו ברא אמות עוכסאו אשר יטב עליו ורם הלאה
גם כפי שדור התגולל כחול הכוסל אשר התגולל בו שלשה ימים רנופים או הרף חצוה החולי קצת עד שפיה יוכל לדבר
איעז ולרעמו ביום יואמר לשומדים עליו ימה ארס פכורים הקדרת מלא כמלים לא נמלים הם אלא אותיות הספרים אשר
זיה לטרוף הם השומדים לפניה מלא כל הקדר אשר שבב שמה יופלא הדבר בעיני שריו שמישו וכומרי הנמלים אתו או
השומדים דבריו כי הם לא ראו כל מאומה אף הוא פזק דבריו ונעק שדואה כך ושאין לו מנוחה יבין מה שתכך ישלמו
ליהודים מביאמו ונאמרו דמי מוהי הספרים מנפשו ולבטל הגורה יכן נעשה מיד ייחזיקו מוהי ששן ששחם היהודים
עורם מרפדים שזו יתקם הארורים כת ש"ך ש"ך בואו בקרו ונתכנס הוקן אשמי' אשר יאמר אחר ימח שמו הכוכב
עגב"ש ביום היום (וכבר הלכו לפניו לביית תפלתם של מנצחים תהלים ביום וקראו יחזיקו תלים עם בעד
הבישוק להשלות תדום למלתו) והיה כדאיתו איתם יהיכילו ונעה ודעו עליהם בכך ורוחו להבותם ולדרכם ולנרשם
ישל פניו כתיבסות חיות וכן עזו ששמינו הכוס ורפוש עד המרה והוקן מאלף הכ"ל פוכה מהס באכריות יחיה יונת
עם כל שדור כדוון על פני האדמה והבישוק כננה מיד וזה היה עשה בש"ך כסליו (כמה של המינים החיות שיש של ש"ך
אקראו להם יועזר בנ"ש בקוב' שט לבום כוד המין נכפף לפורעו וראו לקבשו יעגדול ליהודים כדודא והלל להי' ת
כי נכד חסדו עלינו ביום זה והקים עיזוד התורה ולשלות מנות ומתכות לאביבים ביחוד לפתלי תורה שזכותה ודאי עמדה
לנו לעת הזאת יושבו פנים הוא לתת וכד לכל איתו עם היות איתנו ש"ך ש"ך אף לא ידע אמת האניק מ"ח טובה
גמורה ומחלשת היא על כל איש יהודי אשר נכח אלהים בלבבו ככל האקויות אשר כפנוו עם לעשות זכר לדבר כפלאותיו
יתברך בכס נורא כזה אשר עוד ששעה כפלאות גדולות כי כמעט כל ערת יהדות כללה ביה בבכנת בנות שחז
הוא ככר האבות פאסים לאד גם במדינת הלל וכן הניר באיכו מלמוד אחר בארצו תראה מה יושך אחריו עסק זה
אכש"ל גם הדפסו במדינה בנאוצטן להודיע שרפת השלמוד למקומות הרחוקות כלומר גם עליהם יעבור כוס יאמי
עניתינו תראה כי אלהים יוקים יחייבו שבמיים לא יעזוב את בניו ולא יעשה עורונו פלמתי ואם הפרים יושבו והנכונות
תאוטוטה ומוסדות תכל יעשו יאדרו וזאת לא יושם ודבריו לא יאוצו מפינו ונעו ודעו עד עולם לא הייתי אכז
יוון ש"ה שדורתי באיכו מאלך וכמו ששבעתי גם יאור כראשית דברי ברסן מתערה ככ"ל נבואתי נתייחיה והדאיתי ללמוד
הלו הבטורה טובה כבואה יהוצרתי לתת לו בוף אגרת אתי מכל"ל והכניעה) בו ביום הלך הכומר שסיג אשר הכ"ל מלאך
האמתית ספרי אקודס ככ"ל ויחשב ללכת לבוא אל הכישר אדויו לראות בקליו יוכנה פכרה מרפצנו בנשר ותפול הערכה
המבוסים העושים אונת עם הטון הושמית הלו היושב עליה ונתפרקו איכריו כל עמנותיו כשפיר העשתל ויבשית
הקצות אשר פנדרתו כנשה מויק לכותרת היית רבים מהס ונפל דבר ככחוריו (עקרון שטורענשין) וכעשה כך איהו ימים
שנפטים יבדעם כי בשלו הרעה שפכוה למשקף מפרוהו ויבואוהו אקבדו מנאולה ארום כפינו יקצנו ראשו במרה של

שופר

שופר האלהי כי כן משפס עם מבטף ונונין אחר עתו למתוך ראשו בכלי ברזל של ספירה הכ"ל אחרון כתרנה שדור
כס לנס ככומרים ידאובו אקרי זאת בלמען היום הולך עם ראשו תחת רועו וכעשה מויק דע הדבס ימי מאל' והדבר
בכחומיו כתרנה שלמו וקדויו הדבר לנפשו אל רואה וכפסק שאין לו תקנה עד שישרכו ונבולו יבאקום אשר סוף
פסרי הקורט וזאת אחר נאמן סיהי עם באותו פטס ספר שאחר טקצנו ראשו של הבישוק פת' ולא שועלו לצדד האנכס
ותהוות מות סיהיה בסי הלכו אל כומרי היונים הנמנאים עם בקאמץ יומה בקיאים להשמיט עם ייהס הכביצוה וכל
מנדה אליהם במני היום עם האטובין ורועו ומתת אכילת ידו יזיחור להם ויודיעם שאין לו מקות מנוחה ולא תקפה
אדתי עד שיפצרו ויבואוהו ויקברו וישרפוהו דוקא באותו מקום ממש שנטרפו עם הפכרים הקדושים על פי גורמו
חשאל לא יגאיו בזה או תרבה האכה כלכלי כפלים וכן היה או הוויאוהו וקברו ושהעוהו לבקב וכדורו עכרו ברז
על פני הארץ למען שזיל כפשות רבות יאור כי כשר גדול כזה ונכדיכס בואת יאור היא כפלאת כך נכתב וקאמץ וכל שרי פולין
ה' הדיהה כואף מועולם אף כי כשר גדול כזה ונכדיכס בואת יאור היא כפלאת כך נכתב וקאמץ וכל שרי פולין
יועוים כן והדקיקו אתה על הכי שוק חסר לב מכפל ברשע הפסת המינין ולא שעה לענת המרים פטובה ככל יוהיה
קדום הטס הנורא גדול מאד בכל ארץ פולין וכל גדולי שרי המדינה וכפאיים את היהודים כי אור' עמו יוכעסו על
בת ש"ך הארנה ס"י אשר סיו לחל ולנאכיה בכל גווי האהנות הכנה והיו דיראן לכל כשר או ברצו אש"ך שר'
אפל מקומות מושבותם נעמו כראשית אשר פנו עם מוא יוהיו בהם עשירים בעלי קרקעות אמות נחלה ובתי מטיבים
נחטו השפירות ויכלו למדחמות לכקס להם מפלע בעבר עד גת טורקייא אל מקום האשין הפוזק לגבול פולין ולא קבלו
קלהי שחאל אשר גם יס הווינועו אלהם לא אנו להכניסם ולא נתנום לכפרים סביבות מאשין להתיישב
בהם יוכפנו איהו מהס טעה ולא באו לקברי ישראל גם לא לקברות ישעשאלים יבשרנו לקברם נענום עם בעדה הונד
ליחמשאלים ומנעום ככה יהוצרכו להשליכם על פני הגדה והישים טדה כמספועל שרנו לעשות להם עם וקוס קרבלי
דמיין וסיו אסורים עם מדת ימים עד סבדו ענתן כוונת דעה אלה רשעים לדראון עוים וזה הוללמות זה אלו לשכ
מלטה נלשים מן הכומרים של הנמנאי דקאמץ אשר ראו את כל מעשה הגדול והנורא אשר עשה לישראל כעבור קיום
שורתו היה הלכו אל ארץ טורקייא וכעטונרי נק וקבלו דת יהודית משמרים ככלי טא חפדס יעונו וכורים הם לעוב
יהסם עפרו וכרשנו את שוארוע וכר גדוקים לברכה שוב באו כומרי קאמץ למכועו הוהודים שארית הקנסם עזו
מעטונקצב הכשוף הנודר הכפנר בשעש הגורה את היהודים יבטילו שפכרו מועד כוכס אשר הנביל להם ינוו הסטרופ
את היהודים הדרים תקת דמותם כביבואו עוד הפוערים לתבעם לגביה מהס חותר מועת הקנס שנטארו חיידיהם יזיכלו
עליהם וכוס יוכן עשו להם היודים לאויביהם וכוס ויכתום ולא יפנו עוד לבוא ולבקח דבר מה יהודים יאכשיכת ש"ך
שר' לא נאחר מהס פרשה ככל ארץ פולין והניסוק דקשותיהם ובייחס כדמו למו תשת אמשלת השונר כי שפכו להחלם
שעה ככ"ל ואחינו בני ישראל בהקטו ונכטם במדינת פולין לעת כואת יותר וילפנים ונתקדס עם שמיים מאד בארץ
ישאל הכירו כל אשרות בי יד' עשתה זאת וכמה והמה שמום כי פשה' הקמה בנר הכ"ל הנודר ליהודים כי כרם
מהס לא הפכיו עמו ויבויבדו שלא יתברה כיהודים ויעשוו להיכים בלמוד תודתם כי יבא סבו כשמן אסי בשלם
שפורתם ולא שוע אליהם כי הקסה את דמו כפולא מהשאת המינים מונו י גם ספרו לנו אנשים מפולין איך הכומרים
שוכאו שבישוק שחלה גם הם שחזו אדו וביירו כל הווארע על דף ותלואו כפתח כומרישם לפרסם קלונו כדברים

אכן אש"ך הכריזוהו סבריהם להסיר משש הדף ההוא באגרת כי קלן הוא להם
דעו של הצעת פפור מפשה הכס הלו ככלו הוא פני השמעה כאשר הניר לזכריו אחרוני ר' ד' בחרת חזקוני העוזר עלינו תפיד פכה
פכה ונדקתיו בזמנים פורים ילדע אש"ך כיון שפוזתו ופנדתו יאורה שעה אש"ך צפוי גלימינו פלה יוכנה ספרו בהם וכתם ע"ת האגרת
הבאה מקאמץ וליתר שאת אש"ך כ עוד כוסה קנר עולה בקנה עם הכ"ל כמאון הכל אחר רק קנת סיכוו כשמן חשע מועד
ויאמי לא נלהא האחד דקמ והפנית על פרת אחד יותר מולמו ולסירך כל אחד מור מה פנשאר סקוק וכדכרו יותר ת' כעיקר העשין
הקבו כל המספרים והכותבים לל"ל ככתובי
ואחר אשר הונד לי אש"ך אום גם ושריו א"ר בער יביהוא היה כבדלד בלותו פרק בנבא פמה כפורת הכס והוא פוזנו עשנו פה
ובלקתו יב"ר איהו פעשים למקיים וכיון שפוזתו

כך

זאת אשר כתב אלי בשנה השמונה י"ל ב"ה י"ט סיון תת"ל

בדי ישראל המאיר על כל הארץ והאופקים. בהיר הוא בשחקים. עמוד חיימי עלי ישתנו כל החכמים המזוכקים. זכראי מוצקים. פטיש ההוק המפוצץ על עינים החוקים. ומתפוצצים על פיו ארקים. ה"ה אהו מחול איזו רחמיא רנפשא הרב הגאון האמתי המפורסם עיר קצו ארץ וים רחוקים. מרגא ורבנא כבוד מוה"ר יעקב ג"ה הגרמא יעבץ.

אגרת אונגרת כל כלי קודש נזופה בנזפת בהט וטש ודר ופזרת. גולת הכותרת. אגרת בקניד ותשלם קנידוה ער ים יפה ותהדרת. למען לא תחיש הפית נעדרת. מן ז' אייר שביעש לוי ותעלוכה כליותי בראותי הדך ויוגוס ק. והכה ארסת שפתי. אנישם בדת נבלות פרוסה לפני שרפף צסא דרד נאזנו אטר ששכתי ימיני אסור ואטר עד עתה לטטר שלוקרני הור זיו תורתו. עד בשק ב' אש אחרתי אספרה כמו כל הרפתקאות דעזו עלי הן בתלשות כפי ועדיין לא עלו איברי לשפא מטאר אחקי דילי. לא יכילם ספר כשפך תאזכר זכרתי. והס' ע"ד אשר נפש אדוני שקה לשלם בפרעיות את כל הנפיש אשר עשה ה' עגד הרשעים האפיקורסים בת ה"ש טר"ז תר"ו. וגם להעתיק את אשר נתנו הארורים כתוב בקאנסענפסניו בקאזוכין ואשר משנה בפיהם כי יש להם להטמן על משענת קסט רנוץ. ה"ה שוטה וגם רשע. מושבכא דדין כיוצא שנו זכש עירון וינחן אייבשין ויזלם אשר ים את נפש הדרבאזנו לשלם לו מאוטר ומקיים י"ם הערכאות. לזה כריך זאן קנפ ועצה כהניש תור וזמן אסופה דד"א. אטשה שאצית ששם. ואלס לא. אתארץ להשיגו בק"ק בראד. זאף אש יעקד ותן הדפסה יעד אשר כהני סינאט טבא הוא. כי מספר טס הזכור כמספר הטסה זק"קל. נס יקבל ע" סומרי ק"ק טפד א"ס טסה ארומים זקן הספרים שלו. ולהיותו עלי דרך. והיתה אלי ד האדון מלחה אלי מכיני ע"י שלים מיעד קרעני. כ"ד עמ"ה א"כ ד"ט תורתו זמט טבס בת שלמו. הטירוד הקטן אברהם כהן מוואטט.

נס מ יהודעא כי כעת לקחת לי לאשה את בת הדיב ה"ס אב"ד דק"ק לובלין ינו. ונבדלי זמטט עוס עוכה גדולה כי שתקדש ותפא על שהשמות ודי בהטרה זו

וזאת אשר כתב אלי שנית (אחר שפנה ביותה בראשונה) בני מחדש עירי הרב הפאה"ג כ"ה כמו' ששולם זלמן ברו' אב"ד דק"ק פנהייץ. אחר שזרעתי עלי למקור כל הזרד וילשטיבני דבר מבור יופר. וזוהי אגרתו הבריה. ויבואר בה ענינו ומקורו לכתוב בקצור הספיק. מן היום בשפת עירי.

בעז"ה ב"ך יברך ישראל למצ"ה

שליו וישערב לכבוד אדמו"א רכבי ישראל ופרשו ה' בצב עליו וכל קרושו בוציגא קדישא וחסידא ופרישא הגאון אמיתי מופת ההור פאר החכמים ועשרת הרבנים השלימים הרב דמאור הגדול לממשלת פותח זאן סוגר דלת. ג"ע י"ם בבור קרושת שמו הגאה לו מ"ה יעקב בר' וזבאל"ש אהלו ויויף כגדלו אבי"ר.

אחד טה לאו ע"א כענאי אל האלך אחר עם אסטר לספירת דברים באשר גזיית זה כמשלם חדשים על עסק המאורע בקאזוכין שאדל אפקי ועד טעמו לא הי' בידי למלאות רצון אדני' א' אבי לטת כואת גענעזיגני ביכוד. והכמי מלח לאת"ז השעת מכ"י אים אהר מבראד הכתב ע"י הרבני המופלג מו' ליבוס פ"ה ברעמלאו וגם שלמתי על הדבר הזה. אים אמת כזון הדבר לסומרים הבאים תשם לבאן מס יתמו עדיהן מנדקו ימאעו וימארו אית. מיני השמועה כל הדברים שפי' אחר ענינת השנורר י"ט כזכרו. אמנם ברבר הכפ טעשה לנו סתוקס ב"ס כמיותה שנורה ה"ל י"ט ש' ג"ה לכל העמים במדינת פולק וסופרמטיו ז' און זמריהן קרויה ובי אחת בעולם יכול להכתיש את הגראה בעליל שהיה פגירת הצורר ימ"ש בשיגוי השכע זברדך נם שלא במנהגו של עולם. וזמם וכהם יעירו כי אצבע אלהים היא ודיתה מכה מהלכת ברוב בופדי קתיירא שישבו למשפט עם הצורר הג"ל ימ"ש נם המה מהו לא כפקורת כל אדם. בללא רמילת הנם הייה נבלה וותר מבימהמן ואחשוורשו ואלמלא באזנו לבקוב און אינו מספיקים. וזמ"ס איש לשונג לבריתו"ל כמילת שלשה אסטר לכמיתו וכו' שלמו קנאה אש

שחוררת

ענודת וכפירוש ט"ש דשס. וכוותר יש לראנ על אחינו ב"ה הדרים כוודינת מולין עיוסי התלות וע"ט מהאווה השפלה ננו אכורי עם לא הי' כזוי בלאומים קטון כנוים עם. כבר דודינת מולין זה דררס ככל למו להתעולל עלילות שקר להטנולל כדש וכיוצא בדברים מוכזרים מי שאור לעולמו די יאור די לברותינו יסוב ירמחנו ויקבץ כדסנו אכ"ר ב"ב עם כל זאתלחי פי טלך שמורעטיית ככל מנותך אהר גזייתני. והכמי מולח לאתו"ו אגרת קטנה לנשה באגרת הלו כפי טבתתי בנייה הדבוק וכו' טלוש אהר ינדל וכאין ביתך וימלכתך עד עולם לפני ה'. בככס אזוכי וכמפנו וכעטם טנדך וכך אני הקטן יבראל טלוש זלמן כהגאון מפ"ה ויעקב כר"ו.

וזה אשר קבל מבראד ויכיר טבתב בקורב כ"כ מאימה ופחד

ע"ד התחדשות קול כשמש כפענון שהידוע שדרך. התלמוד שלנו בקאזוכין נעשה אחר וזתו אפי' ר"ר ל' רוח רעה מזיק כ"ה בלסטן מולין והולך ככל לילה נוכה והורג בהן ככסות וזועק כמר וילל. ואוור שאין לו תרופה על עונו עד שימכרו את לבבו וכו' הארץ' ימשרפו אותו על אותו מקום שספרים שלנו. ולא עוד הטס הולך שמורדינו כבד לשמועד לרזיונו השאלה אים מותר להן לעשות בו דינא כיונא בו לטרוק או לאו. כל זה העתקתי מכ"י הככתב להרב הגניד השמופסס מו' שמואל מבראד מהכאן שלו וכמתוס ב"י כאין דהיינו מ' מעדיל ב' הרבני מ' כשתלי היין ויום הכתיבה הכל' שיא בת"פ מ"ה העבר טתקת' ללפ"ק.

וזכרדים הלה קבלתי נס' מאכתב מאתני הרב ומתלמידי הותיק כפהר"ל כ"ך.

אשרי הדברים והאמץ האלה והתשועה הגדולה טעשה ה' בעיני וז. ושנתדרטו כת"ש טר' מוולין וכו' זלרץ מורקיי"ה ככל הכתוב למעלה בכתב יוצר וכרשים כנים כאמנים מאד יונא האות והיופת טנתבעלה הגורה בארץ מולין בענה הדיה טבת קי"ט יבמות אדם רשע תאכר תקות הארורים הכדמים של ש"ן טר'. ולא כטאר איש איהם כסולין.

אכן הרשעים כים כרש. הכת הארורה ה"ל. בראותם כי כוכבה מוחלטי וכי גס ארץ שוקיי"ה לא רתה לקבלם וקאפ אותם. טענת קי"ט קורו לסורם ומשנו לעשות נבלה בישראל להתנקס בהם דבר בלייל יוכח בו להתעולל כרשע על אחינו הייודים. בארץ מולין. לכן כתבו קשי עוקף אבירי לב הרמקום מנדקה. אל העריוס כולכות מולין גם אל המיר"ה. איך טכסשים הם להתכנר ולהיות שמהם לעם אחד כבלתי כמוליש. על מנת שיתנו להם אסוות נסלה לבדם ולהייטיב במקומות שטס תחת ממשלת השלך לנדח. ומפנו את היהודים מחדש. להכאים רימסולסאוקי הכלבולים הדגילים טסכעדיכה המטוכשת להניא דכה רעה על אומה קדושה סגולת אין העודבר כסלת ה' ממלכת כהנים וגוי קדוש עם כחש וכזון הגוי הנדול הזה עם ישראל. מנדלש ה' טסס וקראם בני כבורו כנים כאמנים נעשי כעמכים. כל רואיהם יכירום כי קס ורע כרך' ש' כניאית טשיטיו מלאכיו כזכרי כח עומי דכרו זמורי סקודיו לעשותם בכל לב ובכל כפס ובכל מאד עוים ומקיים מנורים מאריות נדרש לעשות רגון קופס. להיות לשם להל. זלתעארת בכל גויי הארץ. כאשר טכסום על זאת מלכי ארץ מעולם. כאשר התבונס וכמנו בעין השכל אויץ לכנו שלא כסון אסור בכל עונס הגלות הסל הזה וארכו מלסמור ברית אליהינו וכאמנתנו ויושר לבכח שוב עם אלפים ואכשים. טפלו עלינו סקר זדים ארורים השונים ממונות ה'. וכאשר ידעו כל פלה וטמיה לא יבלין להשכחה שלכא כדיל די מהיוון ישראל לאלהה. טסכו מושות כל יופלו וכעפלו לכומרים טטועים. שאוורים הייודים זריכין לרם ארם למנו בו סג הפסס ולעשות בו כטוף ולא יאחין זה רקטי טכערפה דעתו לגמרי. דהא תרווישו אסירי לן וע"ד זש ככתב לנו טקדס אגרות מארות כרורות על טכסס של ב"ב בארץ מולין. ככל המאורע ה"ל לא לקמו מוסר. ככלכ טב על קיאו בפיל טוכה באולתו. ועל אודות זה חברתי בעו"ה ספר צעקת דרשים.

וזה שאגרת שנתג אלי הרב ה"ה כמו' אברהם ב"ך כר'ו תמלת שנת ק"כ לפ"ק

upion

22

11

שבת מוסר
 וזו היא אמת אשר הקים את אדמו' לטעוד כדור לברום ולתפוז את עובדות דכעל ואם הוא ככלו כה ויהי' ויודיעו
 גדול אכתוב לאדמו' וכו' זה שנה שבכספי לביתי לשיבת לתכא דמסייע בלחודי איש אדם ושמועס וכו' תכלה מאת' ו
 ושבתתי איתו ולמדתי עמו יום יום ושואל באתם למדן וישי' ביום קודש' דכרתי על אותו דעש' י' י' וכו' והכרתי
 כפניו שער לו ודברתי יותר בדעה וכהנה עד אשר שמעתי שאלו אהב מעשו והוא סד שכלמדינו ותיקברת גרמתי עבתי
 אלו' וכלו אכתיס כעוד שהוא כאן ואלמדו שפטר פתי פעמים לבוא על אש איש ויגרמתי אותו בכל מיני גירושין גס היום
 אית' שהיהין אנלי סיפר שאייבטיגר עשאלר כעמנו שאמר מותו כההרה יעשע כמולש' מה שאכבר מהשולש וכלאי כבר היום
 כאכבר כי עבר פי' עיר דשירים כובות זה אל יראה פני גישכס' בודאי ישי' מן החפורשים בכף שקלע' וכאלו נאכל כאן היום
 ס' עשארתי נכי על פשעים ונכפתיס מו' ללאותו דעש' והשיב מה שהטיב לו וקודם שיוס השמועה כתיס כו' ללארומ
 שבתתי יעלש ויבוא כנפס יהונתן כוואי כוכנתו של פאי דעש' שיק טמאי נכי שבור ונא אש יודען איש כשר ולמדן אכתיס
 אותו לביתי לשיבת לי לחבר ויחא כל פסוקו עלי כי נכפטי מסקה כתורת' ונכפטי ככנסת שבת עלכעל אנא כדדעיפת
 שלום תליד לרב וכעברא קמי מריס כי ד' ענדו שכרס שקסן שבתלמדינו ליטמן כסן משכוכר
 התולה ארץ על בליעה הוא יטיב לאדמו' כתיכס ומתיסה לאלתה
 ב"ד ארול חקב אל ברנציו
 לקיים ולשלוש הגאון הנדול עפארתי ישראל עופת הדור שלמת יחסין קכאי בן קכאי ב' ע"ה פ"ב ע"ה כ"ה ע"ה יעקב ר"ר'
 אין כאן השמדות כי אם להתפלל על אחיכו ב' פעוודים כגרה כסולין כק' וויאלסלנוויין נכרנר הכב שלק דעש' איה
 ב"ב ה' ד' והרבני' כגרה יד הרעטה מכת ט"ז מר' יו"ט ושלכישו אשח מנשיהם כגריי רכנינו והולכוס אנל הכומר
 נאדעש טסיו שרבני' אשת הרב פכ"ל ואיחמה פדבר פלילת השקר דעש' ואמרה גס כעלה הרב פמש ערלים ונכעו פ'
 אש' ס' הלכו ביד חוקה ולקחו הרבני' האתי' והולכוס לכפירה פש' ה' כני' וישי' נוסקת בקול מר אללי ואין קול ואין
 קשב אש' ב' לקחו כהם כפסות ודנו אותם בדיפת משונה וכפנוויים גדולים נקפים וכהרנו ונורה יכש' שלל ביטון שולל
 ויונק לאלף מונה כ"ל לכפירה כל השנוש פלגה אוכיו שפכו דמיס כוויס יוודס כניס לעינינו נקמת דס ענדיו השפוק
 עקס' עשש לגריו כל הקסלה כרמו להגיל כפטי' הי' ד' ויבער כמ' ט"ז השעש' מן הארץ והיה ה' אדם נטמו אדם מופני
 אכפית שומן אלף באעירית שלום תלמיד רב' כ' ד' ענדו הכרעה פעווד כפרינת כפיס לאל השמים הופלל ומשכן כעש'
 כרות אסינו ב' ויבער אריכות יוניו ושכונתי ומיפנוזו ושייכותי' מונה סק' שבתלמדינו ליטמן כסן משכוכר
 כניס ככה דעות מרות שמועס על פדלעי' ולחוק כמפ על הנשים והכפלות לזרן לזר לחמן
 ש' ק' נשרשים בשעות הנומרים

הר
 ה
 ה

וכפיוס ככניו הוסף כו' וכו' כפטי יחש דברי מנאה ככפרינו הקדושים והעפיון כשם אנל אוי לזר שעת עיריטס מרלוס
 כוראי אין הדור ראו לכי ונלכרא רכס ככוני' המוכך שוכי עוריס יודע ועד ב' אל לפני סק' כיו' כי אם כתוס לכני
 וכקיינו כפי דברתי זה עש' כיה ב"ה מה יואד כלתה כפטי לזכותי לראות כקיי כל פדרי' הקדושים שלו שילוס על מונס
 שדפוס כרוב עושר וכבוד כו' ונא לשלס אלי כל פאשא דק' מס' הקדוש מו' ק' על כיי יפה על הוצלת שלי יעקסו עיני עורליס
 ויארנו עדברי עורתי
 ש' סתן כקכ"ל רכני

למי כל שמדתי ישראל לה' אדמו' כו' הגאון הנדול קכאי בר קכאי שלשלס הנוססין העפיר השמורסס כש' ע' כמות רר' יעקב
 כרו יאיר לכני
 על פניכסו שרמתיס אל' להטוין עפני גדול השמחה אשר כנוסף כלכני פי' פ' ל' עשו עובד שולך ונדול כל היס' וכולס
 מקללים כפח מלא אותו מין רשע פוקר ישראל יש' וחר'ו ואחר מאלף לא מצאתי אוהב ממנו וכאשר
 ותתחיל לליל לא ישיף לקום מאתו בחמש הרעות בכל העולם כו' ונא כל כתייפ' שלום מאל' הומכאי תלמידו
 ועכניו הרעה ליטמן כסן משכוכר
 ר"ה חמיו חקבאל
 ככלכס הגאון הנדול השפיר השמורסס קכאי בר קכאי שללס היאסין אחרף ככני והסמון שעשתיס ענדון כעלתי כרב
 סמאר הנדול י"ח כ"ש פ"ה ע"ה כו' יעקב כר' ויאר לכני
 פי' על כו דאר עש' זכרה גדולה דאריס אל מול ככר סי' זכתי' אית' אורה זו תרס הפתלת סבת העומר והקדוש ס'
 עו' ק' עש' ע' על כל הון יעיי' אש' אזהר לראות כל פשטי הקדושים והשחוריס אשר פכה נאשר כדעתי לשכר ועיני ולגו
 דעצו על אותו אור פנחו שלל תסס' ע' ערין כל פולש ויעיי' ויהי' כל הסס' אכתיס אכריו העהוריס כווי' כוראי
 ית' נכ' כל פס' לשכ' לנתר שרפוס' ה' ככר וינלי' אז אד' נכל' מפנה יוני' ושלס הכרעה כחפני כו' ואורות רשע
 כפורסס י' ש' יחונתן כבור שווא' אי' לו אי' לגונו ואני לכעיתי אשר ססית ודקית' ק' את כלל ישראל אי' לנו מה שלס'
 כיעיני

שבת מוסר
 וזו היא אמת אשר הקים את אדמו' לטעוד כדור לברום ולתפוז את עובדות דכעל ואם הוא ככלו כה ויהי' ויודיעו
 גדול אכתוב לאדמו' וכו' זה שנה שבכספי לביתי לשיבת לתכא דמסייע בלחודי איש אדם ושמועס וכו' תכלה מאת' ו
 ושבתתי איתו ולמדתי עמו יום יום ושואל באתם למדן וישי' ביום קודש' דכרתי על אותו דעש' י' י' וכו' והכרתי
 כפניו שער לו ודברתי יותר בדעה וכהנה עד אשר שמעתי שאלו אהב מעשו והוא סד שכלמדינו ותיקברת גרמתי עבתי
 אלו' וכלו אכתיס כעוד שהוא כאן ואלמדו שפטר פתי פעמים לבוא על אש איש ויגרמתי אותו בכל מיני גירושין גס היום
 אית' שהיהין אנלי סיפר שאייבטיגר עשאלר כעמנו שאמר מותו כההרה יעשע כמולש' מה שאכבר מהשולש וכלאי כבר היום
 כאכבר כי עבר פי' עיר דשירים כובות זה אל יראה פני גישכס' בודאי ישי' מן החפורשים בכף שקלע' וכאלו נאכל כאן היום
 ס' עשארתי נכי על פשעים ונכפתיס מו' ללאותו דעש' והשיב מה שהטיב לו וקודם שיוס השמועה כתיס כו' ללארומ
 שבתתי יעלש ויבוא כנפס יהונתן כוואי כוכנתו של פאי דעש' שיק טמאי נכי שבור ונא אש יודען איש כשר ולמדן אכתיס
 אותו לביתי לשיבת לי לחבר ויחא כל פסוקו עלי כי נכפטי מסקה כתורת' ונכפטי ככנסת שבת עלכעל אנא כדדעיפת
 שלום תליד לרב וכעברא קמי מריס כי ד' ענדו שכרס שקסן שבתלמדינו ליטמן כסן משכוכר
 התולה ארץ על בליעה הוא יטיב לאדמו' כתיכס ומתיסה לאלתה
 ב"ד ארול חקב אל ברנציו
 לקיים ולשלוש הגאון הנדול עפארתי ישראל עופת הדור שלמת יחסין קכאי בן קכאי ב' ע"ה פ"ב ע"ה כ"ה ע"ה יעקב ר"ר'
 אין כאן השמדות כי אם להתפלל על אחיכו ב' פעוודים כגרה כסולין כק' וויאלסלנוויין נכרנר הכב שלק דעש' איה
 ב"ב ה' ד' והרבני' כגרה יד הרעטה מכת ט"ז מר' יו"ט ושלכישו אשח מנשיהם כגריי רכנינו והולכוס אנל הכומר
 נאדעש טסיו שרבני' אשת הרב פכ"ל ואיחמה פדבר פלילת השקר דעש' ואמרה גס כעלה הרב פמש ערלים ונכעו פ'
 אש' ס' הלכו ביד חוקה ולקחו הרבני' האתי' והולכוס לכפירה פש' ה' כני' וישי' נוסקת בקול מר אללי ואין קול ואין
 קשב אש' ב' לקחו כהם כפסות ודנו אותם בדיפת משונה וכפנוויים גדולים נקפים וכהרנו ונורה יכש' שלל ביטון שולל
 ויונק לאלף מונה כ"ל לכפירה כל השנוש פלגה אוכיו שפכו דמיס כוויס יוודס כניס לעינינו נקמת דס ענדיו השפוק
 עקס' עשש לגריו כל הקסלה כרמו להגיל כפטי' הי' ד' ויבער כמ' ט"ז השעש' מן הארץ והיה ה' אדם נטמו אדם מופני
 אכפית שומן אלף באעירית שלום תלמיד רב' כ' ד' ענדו הכרעה פעווד כפרינת כפיס לאל השמים הופלל ומשכן כעש'
 כרות אסינו ב' ויבער אריכות יוניו ושכונתי ומיפנוזו ושייכותי' מונה סק' שבתלמדינו ליטמן כסן משכוכר
 כניס ככה דעות מרות שמועס על פדלעי' ולחוק כמפ על הנשים והכפלות לזרן לזר לחמן
 ש' ק' נשרשים בשעות הנומרים

ב"ה אחר חקבאל

ועקב איש תם יושב ארלים על תורה כו' פ"ה אדע' ו
 כו' כמו יעקב ר"ר ויאר לנכככו'
 אורות מהר' א' עולאטט זה סגס תמיסה של קבלתי
 פעונת כעב מחכו שתי יד החובל והכלכל' דעש' נעור
 נחפורס לחכור ככל ארץ פאלאריא ושלל יאמרו רבו
 כע יחס ושול כנ' ע' סלך אהר דרכיו של רבו השינ
 כורר היבוים יע' מדומו כחש ככסות מוומרמון
 ישראל כירי ככריכר איומכר ורכנות שלום ככוריס
 נמרדות מר' ד' שאינכר' ויחולקת גדול ככהלס
 לזכלן ס' יעש' שמואלס מן הארץ ונאכל כה' ס' אהר'
 ומכאי ענדו ככרס ועלעקו ליטמן כסן ככוכר
 לוס

הנומר שורף הספרים עובר במרכבתו על גשר והשכר תחתיו
וגמכה מרכבה ורוכביה וירדו סוסים ורוביהם במצולות כמו אבן

כשוב לב חבישוף בין וירקו אותו החיצונים מעל
בסאו ותחגולל בחולי גוסל לארץ שלשה ימים
ושלשה לילות

רוח קצת מעיות ההפרדות
להקין

בפתח השער ונפל של כו' ז'ל כשל עוזר לרעה
ונפל עוזר דואל וזהו ה' יחודי עתידים כ'ל
ד'א לאהרם ולעמרם ב'ל - דט זא ודנר נבדות
עליה לכניס ב'ל דמו' א לבטל התורה ב'ל :
שם סין תכבד עליו - ז'ל : ש' ב' חישל אהה ב'ל :
שם סוף העמוד תחוק בישראל ז'ל : דוק א'
בנהיה - שמה א' מים רבים לא יכבוה ב'ל :
קח ב' גערמ ב'ל : שם מה אהבה תורתך ב'ל :
שם פורו מחני ארעים ב'ל : שם כמאש פסוק :
עת לפשות לה' הפרו תורתך - שם קדם ידעתי
מעדותי ב'ל : דג' ב' מכות כבו ב'ל : דוש א'
פסל כולם ב'ל : דאב' ב' ולזוקק הרע ב'ל :
דמו' א' הפכי מהיו ב'ל מד' ב' מקשו תועבותיכם

וזוי הכפש השוקק ב'ל : דח' א' בטעם אקרוש ג'ס
עמי הארץ כו' לעשות שקר כונקרא כתוב כ'ל :
דח' ט' כי רבה ב'ל : ש'כ הכפול יקרהו כו' יקרה את
כולם ב'ל : דע' א' כטשו עין ב'ל : ש'כ נזש מקר ב'ל :
דג' א' שחאו להם ב'ל : דכו' א' האל באלהיותו ב'ל :
שם עליו באכפצ' ב'ל : דכו' ב' לבנו (אח' כ' נחמק כל
הכפול עד) עוד כו' כי אלוקים כ'ל : דע' א' כי
אם יהיה הוה ערירי וגו' כל זה נחמק דע' א' הנש
יוזים באים ב'ל : דכו' א' כדריכם מנוכס' ב'ל :
שם ואמר לנגיד ב'ל : דע' א' ב'לא הוא גם הוא ג'וש
כ'ל : שם אחי יקריו ב'ל : דש' ב' ב' עליה ב'ל דע' א'
ואמר ודותי ב'ל : דע' א' בפוסך הג'ו' ב'ל : שם עד
כוא ב'ל : ועם שיש עטיות דיוכה טובה - השמם
למעין שיוכה פה ויתקנס - גם עובכו ענה השמעות
והוסכות רבות שכתתי בגליון הכפר - שאינם
מההכרה כל כך - וכוונתו בל פרט וברע משונק (פרטי)
פריים של כ' ש' ז'וסק א'סר - הוספתי עליהם רחמים
כדינה וכטהם ח'ס' דווקא - טכוסתפחדים לבנות

במופס והוא עקקע כיתם א'ס כחוק וקיום ואימור כייא תורה טב' ב'ת לאור הקדוש וא'ס במודות התורה וסתריה שאין
ג'לותם לבתי הבוים ושהם למחשול ולאבן בג' לקלי דעת ופרוצים - וא'ס בענין הרקת דעות השמש ועלום וא'ס כענין
ירושלם גמיות חזרית דווקא - וא'ס כענין ביאת גואל אית - ושיח בן אדם יגוד אשה עכ' - כל זה מתבאר ויתברר עט' ב'

הפסוק שם וזו כענין חוק ליפרי וזעזעו שטינו שטינה מרצת הס"ק
הפסוק שם וזו כענין חוק ליפרי וזעזעו שטינו שטינה מרצת הס"ק
הפסוק שם וזו כענין חוק ליפרי וזעזעו שטינו שטינה מרצת הס"ק
הפסוק שם וזו כענין חוק ליפרי וזעזעו שטינו שטינה מרצת הס"ק

שני בוסרים שרים אמר ראובל מינח א' חנורא חלו
הקטנות לזה ולבת חדר לחתיחה הלכו לאירקיא
וגתניו וחס' שג'רו זקן ארוך ושמותם ר' אברהם ור'

כ' כותב אלה של כלמה שהחלנו מעתה כספרה
וא' כ'ל נכש בדרות המין וכוונת הדבור למשכ
לח'ס' למשכ של הכה שפוא בוך טסא אד' - לה
ד'יכו' לשת' אד' עול ב'תלה ב'אמר באות מספיק
למדן ד' וסותר יזאש זוכנו ב' כספדיו להדפוס
הסבור שכי' ייזנו כל חסוכות ובערות הראויות
ל' י'ש ב'ש' ד'ל' כח'ל' ש'י'ח'א - ה' י'ת יעורנו
ע'ר' כ' ש'ו' ל'כ'ר' כל' ה'ל'כ'ו'ס' כ'ש'ל'ה' ש'ו'ו'ר'ת' -
ע'ר' ו'א'ש' א'ר'ש' ל'כ'י' י'ש'ר'א'ל' כל' ז'וי' מ'י'ש' ס'פ'ר' ו'
ש' ל'ד'ו' י'ח'ו'ב' ה'א' ל'ה'פ'ל'ו' ל'ז'ו'ל'ג'ו' י'ז'ו'ן' מ'י'ס'ת'ו'
נ'כ'ו'י' כ'ס' ל'מ'כ'ר'ו' ו'ל'ה'פ'ל'ו' מ'כ'ח' ש'ע'י'ס' ס'א'ו'ן'
ל'כ'ח'י'ך' פ'ס' - ו'כ'י'ו'ד' כ'י' ש'ע'י'ס' ה'ס' מ'ש'ל'פ'ו'
כ'ש'ט' ה'ז'א'ת' י'ש' כ' י'ק'ד'י'ם' ה'ס' ח'ז'ה' ו'א'ן' מ'ש'ר'ש'
ח'ל'ה' ל'נ'כ'ו'י'ס' - ו'ב'ע'ר'ו'ת' ד'ו'ש' א'ס'ל'ר'ו'י'ס'כ'ת' ש'ק'
ה'כ'ו'י'ס' י'ח'ו'ר'ו'ם' א'י'ר' ס'פ'ר'י'ם' כ'א'ל'ה' כ'ת'ב'ו'ל'ו'ת'
ב'ד'ו'ל'ו'ת' כ'ר'י' ל'ח'י'י'ם' ו'ל'כ'מ'ר'ו'ן' ה'פ'ו'ל'ם' - ל'כ'ן'
כ'ד'י'ך' ח'ו'ר'ה'ם' ו'ש'ו'ב'ת' י'ח'ר'ה' - נ'ש' א'ס'ו'ר' מ'ז'ו'ר'
מ'ק'ל'ט' ל'ג'ו'ס' מ'ד'פ'י'ם' - ל'מ'ו'ר' ו'ל'כ'ד'פ'י'ם' ט'מ'ו'ת' מ'ס'ר'
ז'ש' א'ו'ש' כ'מ'ר' א'ח'ר' מ'ה'ס'ו'ר'י'ו' כ'ל' - ר'ש'ו'ן' כ'ר'ע'י'
פ'א'ת'נו' - כ'י'ס'ר' ש'ל'ל' מ'כ'ו'ר'י' א'ו'ו'י'ם' ה'ס' (כ'ת'ו'ל' מ'ל')
כ'ו'ל'ם' נ'ש'ו' מ'ל' ה'ס' כ'ו'ש'פ'ו'ת' ו'ק'ו'ל'ו'ם' ר'ב'י' נ'ר'י' ב'י'ב' ע'ש'ר'
ו'ל'ז'א'ש' ו'כ'י'ס' ו'ע'ל'ו' ב'ר'כ'ת' מ'ו'ב'

ה' א'ס' ו'ג'מ'ל'ם' מ'ס'ר' ש'ש'ו'ש' נ'ג'ו'ל' פ'ל' - ה'ס'ו'ל'ה' ו'ה'ת'ל'ם'
א'ו'ר' י'ש'ר'א'ל' ב'נ'ב'ו'ר'ה' - ה'ע'ו'ר' ו'כ'ו'ן' ל'ע'ק' כ'ש' ו'ש'י'ב'
ו'ש'ש' מ'פ'ר'ה' - ו'ל'ח'ן' ח'ו'ס'ם' פ'נ'י'ם' י'ב'ר'ה' ל'צ'ו'נ'ה' ל'ח'ו'ד'
ח'ח'ת' מ' ה'מ'ש'פ'ח'ת' (מ'כ'ו'ר' ו'פ'נ'ו' ג'א' פ'ל' ב'ל' מ')
ו'ע'ק'ק'ר'ת' מ' א'ח'ר' מ'כ'ר'ת' - ב'י'ח'ד' מ'ל' א'ו'ד'ת' פ'ק' ב'ז'ו'
ה'ל' י'ו'ם' ה'ל'כ'ח'א' ל'מ'ש'י'ח'א' - ו'ש' - ע'ד'ת' ב'י'ח'ס'ב' ו'ב'
ה'ג'ו'ר' ל'מ'א'ו'ר'ש' מ'ל'ו' - ל'פ'ק'ו'ת' ס'י'י' מ'ו'ד'ו'ת' - ו'ש'ו'ק'
ה'כ'ס'י'ל' (ב'ה'י'ת' כ'א'ו'ת' מ'ס'ר' - כ'ש' מ'ל'ה' - י'פ'א'ל' ע'כ'פ'י'ה'
ת'ו'ס'ב'ת' כ'ת'ש' ס'ר'י' כ'ט'ו'ל'י'ן' - ב'ן' ה'ו'ד'ן' פ'ר'ש' מ'ש'ה'
כ'ש'ע' - ק'ס' מ'ל'ו'ן' כ'ש'מ'ו' כ'מ'ו'ב'ט'ר'ב'ן' ו'ק'ן' ו'ל'פ'ל' -
א'ס'ר' ל'א' י'ד'ע' ל'פ'ו'ר'י' ס'ו'ד' - כ'מ'ע'ק' ק'ט' א'כ'ר'ה' א'ח'ו'ס'ה' ע'ל'
י'ד'ו' ו'ע'מ'י'ת' כ'ע'ו'ר' - ל'ל'ו' ע'ו'ר' ה'כ'ת'ת' - כ'פ'נ'ו'ס' א'ל' ר'כ'י'ש'
ט'י'י' כ'ו'כ' - ו'כ'ל'ל' ה'י'ח'ו'ת' ה'ז'ו'ת' ע'ל' ק'ק'ן' ה'כ'ר'י' א'ו'ד'ש' -
ל'ו'י'ה' מ'ס'י'ם' ל'בו' - מ'כ'ר'ה' מ'ש'ה' ר'ש'י'ם' - כ'ל' ק'ו'ל'י' ל'ח'ן'
י'ת'ב'ר'ו'י' ו'ז'ו'ר' כ'ס'ו'ל' ו'כ'ע'ר' י'ח'כ'ו'י' - ה'א'י'ד'ה' מ'י'ו'ב' א'כ'א'
נ'פ'ו'ס' כ'ר'א' ד'מו'ת' א'י'ס' - ו'ל'ך' ו'א'כ' ש'ו'ש'א'ש' - ע'ו'ש' מ'ט'ו'ס'ת'א'ש'
כ'ו'נ'ה' ב'ה'ס' - ו'נ'כ'ו'ן' א'ל'י'ס'ת' ר'כ'י'ש' כ'ת'ל'ק'ו'ת' - ל'פ'י'כ'ך'
י'ח'ו'ת' ל'פ'ת' א'ס'ר' ע'ל' - א'ו'ד'ש' ל' א'ס'ר' ס'כ'ו'ר'י' מ'ש'ר'ת' כ'נ'ו'ן'
י'ח'ו'ת' - ה'ע'ו'ל'ה' ד'ק' - א'ל' ו'ה'ל'כ'ה' כ'ט'ו'ק'ה' ע'ל' - ה'י'ש' -
ו'ת'ק'ו'ר'ת' ל'פ'י'כ'ך' - ו'כ'ד'ו'ש' א'ס'ר' י'ע'ש'י' ו'ע'כ'ת'י' ע'ל'

לעשות אותם לתורה יוכיחו מקרא גדול אשר הנתי בעו"ה כתרנו ווינו ומפרשו הראשונים אכזרי תכנתו עמודיו פ
 כרוף בעליל לארס בארתיים ושארתיים מכל כבוד דעות ורותי ובארתיי אשכזי הספקות במכואות האפלות ע"ד הסגל
 כיצא בו תלמוד גדולת למונה ואחר ומבאר בכל אשר מנחה ידיו ובארתיי בעו"ה הנפ"ת ככל האפשרי מצדו להעוין
 מתכונתם ושלמותם הראויי שלא לשייתכו עוד כבוכים באר"ט ולא נעשה ע"מ דבר הנון בשלמות וסלוק המכסו
 ובאר הסתומות ובירוש הסכרתי במקומות וכן בס' מדרש הרבות בכללו ושאר ס' ק' אשר בכל אלה לא ינא ארס בה
 ידיו חובתו עד היום הסס כאוסים עמדי בעו"ה לוכות בשם את הרבים כי זה כל עמדת מיום היותי על ארתיי ובאשר
 בשק נאמן סלה והוא יתברך יעורני ע"ד כבוד שמו ותהלמו להוניה כל אלה לפועל אמת לאור עולם להיות כל סס
 שמתדכו וקרטי שמים מתוקנים כהגון ומתוקים כדק בראוי להם יואשר שינאו בני בליעל לאחדם בתן ה' בלבי לעמוד
 מן שרפ ה' ומשמרת שטרה להיות תורת ה' תמימה נצות ה' כרה הודעתי את זאת אולי ימצאון מדפיסים או בעלי כים
 למרבה אלא אכת ה' לעשות אותה ודאי אין עבד גדולה מווי ויקרה לו פס ואשר ידקתו תעמוד לכני בנים להקרא עמט
 ל'התפאר לה' שיטעה ויבי כועס ה' פלגיו ומעשה ידיו כוכבה עליו ומעשי ידיו כוכבה אל ה' לנו ואר' כי ר' אשן
 גם לכפר חיונים שנתירי ריניו לעשות זכר לדבר בחקיקת אנכית אך היה קשה לתוק בראי על כן הוכח בהכרח
 פכאן כלם גדדו להניח מרה חסונה ומבוכה של אכזי בת ע"ה חר' שכתהדה בעולם זה קרוב למאה שנה והיא מרתם העצמית הפנימי
 אין ספק שהיא מרת שז שכתלש בקלעות חויפות הללו בתרמית לו שלשה ראשים כשם מתדמה לכל אחד מבעלי שלש חנוכות הראשיות
 בכל כלב שוטה אוניו פרוחות קולו כבש כותלי עפר ושקר אין לו רגלים או בת"ל ק"ב הוא יורגל אחת שבורה ומרבה ידים ככפיו כס'
 ככסי החסידים בש"ס וכ"כפ"ל לילית פרישתקו כחשכת כמה אמות כשל כ"ג זכבו בשל כחם מופלגת וכשרי מופלגת גופו
 כאובות הדשים יבש מלא חקנים וכל רוח חיים אין בו שערותיו קשים כקוק מוכד כולם חודרי חרס לו על פני כולו כחומר חכרו
 הקופץ יו אש יבש בו יחיל כחלוע עתית לכן באקרה דמותו לכדמיק ב"א מונו כחל א עיניו ולרשאר חזקתו דשיף ביה משת
 ולא יטמנו בו העיס אשר ה' בקרבם שונן

א' 317 ס' הרמק 40
 592 317, 5M
 2271 ר' אשן
 2271 ר' אשן
 2271 ר' אשן